

Vechiul Testament

Manualul învățătorului pentru doctrina Evangheliei

Vechiul Testament

Manualul învățătorului pentru doctrina Evangheliei

Publicat de
Biserica lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă
Salt Lake City, Utah

Comentarii și sugestii

Observațiile și sugestiile dumneavoastră referitoare la acest manual ne vor fi de folos.

Vă rugăm să le trimiteți la:

Curriculum Planning

50 East North Temple Street, Floor 24

Salt Lake City, UT 84150-3200

USA

e-mail: cur-development@ldschurch.org

Vă rugăm să vă menționați numele, adresa, episcopia și țărâșul. Asigurați-vă că ați menționat titlul manualului. Apoi, trimiteți comentariile și sugestiile dumneavoastră despre părțile bine prezentate ale manualului, dar și despre cele care ar putea fi îmbunătățite.

Coperta: *Ana prezentându-și fiul, Samuel, lui Eli*, de Robert T. Barrett

© 1996, 2001 by Intellectual Reserve, Inc.

Toate drepturile rezervate

Tipărit în Germania.

Aprobarea ediției în limba engleză: 01/01

Aprobarea traducerii: 01/01

Titlul original: *Old Testament: Gospel Doctrine Teacher's Manual*
Romanian

Cuprins

Numărul lecției și titlul	Pagina
Îndrumări pentru învățător	v
1 „Aceasta este lucrarea Mea și slava Mea“ (Moise 1)	1
2 „Tu ai fost ales înainte să te fi născut“ (Avraam 3; Moise 4:1-4)	6
3 Creația (Moise 1:27-42; 2-3)	10
4 „Datorită încălcării mele, ochii mei s-au deschis“ (Moise 4; 5:1-15; 6:48-62)	13
5 „Dacă faci bine, vei fi primit bine“ (Moise 5-7)	18
6 „Noe... a construit o corabie pentru a-și salva familia“ (Moise 8:19-30; Genesa 6-9; 11:1-9)	24
7 Legământul Avraamic (Avraam 1:1-4; 2:1-11; Genesa 12:1-8; 17:1-9)	29
8 Trăind drept într-o lume ticăloasă (Genesa 13-14; 18-19)	34
9 „Dumnezeu Însuși va purta grijă de miel“ (Avraam 1; Genesa 15-17; 21-22)	38
10 Binecuvântările dreptului de întâi născut; căsătorie sub legământ (Genesa 24-29)	42
11 „Cum aş putea să fac eu un rău atât de mare?“ (Genesa 34; 37-39)	48
12 „Roditor în țara întristării mele“ (Genesa 40-45)	53
13 Robia, Paștele și exodul (Exodul 1-3; 5-6; 11-14)	58
14 „Veți fi ai Mei“ (Exodul 15-20; 32-34)	64
15 „Să te uiți către Dumnezeu și să trăiești“ (Numeri 11-14; 21:1-9)	71
16 „N-aș putea să fac nici un lucru împotriva poruncii Domnului“ (Numeri 22-24; 31:1-16)	76
17 „Vezi să nu uiți“ (Deuteronom 6; 8; 11; 32)	81
18 „Întărește-te și îmbărbătează-te“ (Iosua 1-6; 23-24)	86
19 Domnia judecătorilor (Judecătorii 2; 4; 6-7; 13-16)	92
20 „Toată cetatea știe că ești o femeie cinstită“ (Rut; 1 Samuel 1)	97
21 Dumnezeu Îi cinstește pe aceia care-L cinstesc (1 Samuel 2-3; 8)	102
22 „Domnul se uită la inimă“ (1 Samuel 9-11; 13; 15-17)	108
23 „Domnul este martor pe vecie pentru cuvântul pe care ni l-am dat unul altuia“ (1 Samuel 18-20; 23-24)	115
24 „Zidește în mine o inimă curată“ (2 Samuel 11-12; Psalmul 51)	119

25	„Tot ce are suflare, să laude pe Domnul!“ (Psalmii)	126
26	Regele Solomon: om înțelept, om irațional (1 Împărați 3; 5-11)	132
27	Influența conducătorilor ticăloși și a celor drepți (1 Împărați 12-14; 2 Cronici 17; 20)	137
28	„Și după foc, a venit un susur blând și subțire“ (1 Împărați 17-19)	143
29	„A ridicat mantaua... [lui] Ilie“ (2 Împărați 2; 5-6)	149
30	„Să vină la Casa Domnului“ (2 Cronici 29-30; 32; 34)	154
31	„Ferice de omul care găsește înțelepciunea“ (Proverbele și Eclesiastul)	161
32	„Știu că Răscumpărătorul meu este viu“ (Iov 1-2; 13; 19; 27; 42)	167
33	Să împărtășim Evanghelia cu lumea (Iona 1-4; Mica 2; 4-7)	172
34	„Te voi logodi cu Mine prin neprihănire“ (Osea 1-3; 11; 13-14)	176
35	Dumnezeu Își descoperă taina profeților Săi (Amos 3; 7-9, Ioel 2-3)	180
36	Slava Sionului va fi un adăpost (Isaia 1-6)	186
37	„Ai făcut lucruri minunate“ (Isaia 22; 24-26; 28-30)	190
38	„Afară de Mine nu este nici un Mântuitor!“ (Isaia 40-49)	194
39	„Ce frumoase sunt pe munți“ (Isaia 50-53)	198
40	„Lărgeste locul cortului tău“ (Isaia 54-56; 63-65)	201
41	„În ziua aceasta te fac... un stâlp de fier“ (Ieremia 1-2; 15; 20; 26; 36-38)	205
42	„O voi scrie în inima lor“ (Ieremia 16; 23; 29; 31)	210
43	Păstorii lui Israel (Ezechiel 18; 34; 37)	213
44	„Și pretutindeni pe unde va ajunge râul acesta va fi viață“ (Ezechiel 43-44; 47)	219
45	„Și dacă va fi să pier, voi pieri“ (Daniel 1; 3; 6; Estera 3-5; 7-8)	223
46	„O împărăție, care nu va fi nimicită niciodată“ (Daniel 2)	229
47	„Să ne sculăm și să zidim!“ (Ezra 1-8; Neemia 1-2; 4; 6; 8)	234
48	„Ziua Domnului, ziua aceea mare și înfricoșată“ (Zaharia 10-14; Maleahi)	240

Îndrumări pentru învățător

Președintele Gordon B. Hinckley a spus: „Sper că pentru dumneavoastră [studiul scripturilor] va deveni ceva mult mai plăcut decât o datorie; că, mai degrabă, va deveni o relație de dragoste cu cuvântul lui Dumnezeu. Vă promit că, pe măsură ce citiți, mintea vă va fi luminată iar spiritul vă va fi înălțat“ („The Light within You“, *Ensign*, mai 1995, pag. 99).

În calitate de învățător al doctrinei Evangheliei, dumneavoastră aveți șansa de a-i ajuta pe cursanții dumneavoastră să învețe să iubească Vechiul Testament și să realizeze acea luminare a minții pe care a promis-o președintele Hinckley. În timp ce predați, veți urma exemplul Salvatorului, care a iubit scripturile și le-a folosit pentru a preda ucenicilor Săi.

Imediat după ce Isus a înviat, a folosit scripturile pentru a-i învăța pe doi ucenici adevărurile importante. Un ucenic numit Cleopa mergea împreună cu colegul său pe drumul către Emaus, discutând vestea pe care tocmai o auziseră, despre faptul că trupul lui Isus nu mai era în mormânt. În timp ce mergeau, li S-a alăturat Isus, însă ei nu L-au recunoscut. El i-a întrebat despre ce vorbeau și de ce erau triști, iar ei I-au spus despre Răstignire și despre Înviere. Când Isus a auzit aceasta, „le-a tâlcuit în toate scripturile, ce era cu privire la El“ (Luca 24:27).

Cleopa și colegul său L-au rugat pe Salvator să rămână cu ei, iar în timp ce ședeau la masă L-au recunoscut ca fiind Domnul înviat. Atunci, El S-a făcut nevăzut dinaintea lor, iar ei au zis unul către celălalt: „Nu ne ardea inima în noi, când ne vorbea pe drum și ne deschidea scripturile?“ (Luca 24:32).

Scripturile care au făcut ca inimile ucenicilor să ardă erau din cărțile lui Moise și ale profeților – scripturile pe care noi le cunoaștem ca Vechiul Testament. În timp ce dumneavoastră predați aceleași adevăruri sacre, Duhul Sfânt le va mărturisi cursanților dumneavoastră despre adevărul acestora, la fel cum a făcut în cazul lui Cleopa și al colegului său.

Studiul Vechiului Testament ar trebui să întărească mărturiile cursanților despre Salvator, precum și angajamentul acestora de a trăi Evanghelia Sa. Fiind îndrumați de Spirit în studiul lor, cursanții ar trebui să poată mărturisi împreună cu Iov: „Dar știi că Răscumpărătorul meu este viu, și că se va ridica la urmă pe pământ“ (Iov 19:25).

Predând cu ajutorul Spiritului

Atunci când vă pregătiți pentru clasa de doctrină a Evangheliei este important să căutați inspirație și îndrumare de la Spiritul Domnului. „Și Spiritul vă va fi dat vouă prin rugăciunea făcută cu credință“, a spus Domnul, „și dacă nu primiți Spiritul, nu veți propovădui“ (D&L 42:14). Amintiți-vă că Duhul Sfânt este învățătorul în clasa dumneavoastră.

Modalitatea de a căuta Spiritul este prin rugăciune, post, studiul zilnic al scripturilor și prin supunerea față de porunci. În timp ce vă pregătiți pentru

clasă, rugați-vă ca Spiritul să vă ajute să înțelegeți scripturile și necesitățile cursanților. De asemenea, Spiritul vă poate ajuta să planificați modalități elocvente de discutare a scripturilor și de punere în practică a acestora acum, în viețile noastre (1 Nefi 19:23). Cu ajutorul Spiritului, veți deveni o unealtă eficientă în mâinile Domnului în predarea cuvântului Său către copiii Săi.

Mai jos vă sunt date câteva idei despre cum puteți invita Spiritul să fie prezent în clasa dumneavoastră:

1. Invitați cursanții să ofere rugăciuni înainte și după lecție. În timpul orei, rugați-vă în inima dumneavoastră ca Spiritul să vă îndrume, să-i facă receptivi pe cursanți, să le mărturisească și să-i inspire.
2. Folosiți scripturile (vezi, mai jos, „Concentrându-ne asupra scripturilor“).
3. Depuneți-vă mărturia de fiecare dată când Spiritul vă îndeamnă, nu numai la sfârșitul lecției. Mărturișiți despre Salvator. Invitați frecvent cursanții să-și depună mărturiile.
4. Folosiți imnurile, cântecele Societății Primare și celelalte cântece sacre pentru a pregăti cursanții să simtă Spiritul.
5. Exprimați-vă dragostea față de cursanți, față de alții, față de Tatăl Ceresc și față de Isus Hristos.
6. Împărtășiți cu membrii clasei viziuni, sentimente și experiențe care au legătură cu principiile lecției. Invitați cursanții să facă același lucru. Membrii pot să spună, de asemenea, cum au pus în practică sau cum au înțeles ceea ce s-a discutat în timpul lecțiilor anterioare.

Concentrându-ne asupra scripturilor

Pregătirea pentru clasa de doctrină a Evangheliei necesită un studiu sârguincios al scripturilor, făcut cu ajutorul rugăciunii. Domnul a poruncit: „Nu căuta să vestești cuvântul Meu, ci mai întâi caută să obții cuvântul Meu“. Pe măsură ce obțineți cuvântul Său prin studiul scripturilor, Domnul promite că „limba ta va fi dezlegată; atunci, dacă dorești, tu vei avea Spiritul Meu și cuvântul Meu, da, puterea lui Dumnezeu pentru a convinge oamenii“ (D&L 11:21).

Acest manual este un instrument pentru a vă ajuta să predați scripturile. Încurajați cursanții să-și aducă scripturile cu ei în fiecare săptămână. Faceți referire la pasajele din traducerea lui Joseph Smith a Bibliei, care pot fi găsite în Ghidul pentru scripturi.

În timpul orei, țineți discuția concentrată asupra scripturilor. Folosiți cu înțelepciune comentariile și alte surse de informații, în afara scripturilor. Cursanții ar trebui să fie învățați să caute cunoaștere și inspirație în scripturi și în cuvintele profeților din zilele din urmă.

Fiecărui cursant trebuie să i se dea un exemplar din *Vechiul Testament Îndrumar de studiu pentru cursant* (34592). Această broșură oferă sinteze și întrebări care-i vor ajuta pe cursanți să înțeleagă scripturile, să se gândească cum să le pună în practică, și să se pregătească pentru discuțiile din clasă. Încurajați părinții să folosească îndrumarul de studiu în timp ce studiază scripturile în cadrul familiilor lor.

Structura lecției

Acest manual a fost scris pentru clasele de doctrină a Evangheliei care se adresează tinerilor și adulților și este folosit din patru în patru ani. Lecțiile au fost concepute să conțină mai multe informații decât veți putea probabil dumneavoastră să predați în timpul unei ore. Căutați îndrumarea Spiritului Domnului în alegerea relatărilor din scripturi, a întrebărilor și a activităților care satisfac cel mai bine necesitățile cursanților.

Fiecare lecție conține următoarele secțiuni:

1. *Scop*. Declararea scopului vă oferă o idee principală asupra căreia trebuie să vă concentrați în timp ce vă pregătiți și predați lecția.
2. *Pregătire*. Prima parte a acestei secțiuni sintetizează relatările din scripturile din planul lecției. Anumite lecții recomandă o lectură suplimentară care vă va oferi o înțelegere mai mare. În cazul multor lecții, această secțiune conține, de asemenea, alte sugestii despre cum să vă pregătiți, cum ar fi materialele pe care ați dori să le aduceți la clasă.
3. *Activitate pentru captarea atenției*. Această secțiune constă într-o activitate simplă, un principiu care este predat printr-un exemplu practic, sau în adresarea unei întrebări care să-i ajute pe cursanți să se pregătească să învețe, să participe și să simtă influența Spiritului. Este important să captați atenția cursanților la începutul lecției, indiferent dacă folosiți pentru captarea atenției activitatea din manual sau pe cea proprie. Activitatea trebuie să fie scurtă.
4. *Discuție pe marginea scripturii și punerea în practică*. Aceasta este partea cea mai importantă a lecției. Rugându-vă, studiați relatările din scripturi pentru a le putea preda și discuta eficient. Folosiți sugestiile din „Îndrumări pentru predarea scripturilor“ (de mai jos) pentru a vă diversifica modul de predare și pentru a menține interesul cursanților.
5. *Concluzie*. Această secțiune vă ajută să sintetizați lecția și să încurajați cursanții să pună în practică în viețile lor principiile pe care le-ați discutat. Vă reamintește, de asemenea, să vă depuneți mărturia. Asigurați-vă că acordați timp suficient pentru a trage concluziile la sfârșitul fiecărei lecții.
6. *Ideii suplimentare de predare*. Această secțiune conține adevăruri suplimentare din relatările din scripturi, abordări alternative de predare, activități, precum și alte sugestii care completează planul lecției. Puteți să folosiți câteva din aceste idei ca parte a lecției.

**Îndrumări pentru
predarea
scripturilor**

Folosiți sugestiile următoare pentru a preda relatările din scripturi mai eficient și în mai multe moduri cu o diversitate mai mare:

1. Ajutați cursanții să înțeleagă ce ne învață scripturile despre Isus Hristos, Iehova Vechiului Testament, a cărui naștere, misiune în viața muritoare, a Doua Venire și domnie milenară sunt profețite în Vechiul Testament.
2. Rugați cursanții să se gândească și să împărtășească modalități exacte prin care un pasaj din scripturi poate fi pus în practică în viețile lor.

3. Suplimentar doctrinei, puneți accent pe povestirile din Vechiul Testament, în mod deosebit pe povestirile despre credință, asigurându-vă că cei prezenți le înțeleg și discutați modalități de a le aplica.
4. Cereți cursanților să caute cuvinte, expresii sau idei care se repetă des într-un pasaj din scripturi sau care au un înțeles special pentru ei.
5. Scrieți pe tablă câteva expresii, cuvinte-cheie sau întrebări care au legătură cu relatarea din scriptura respectivă. Apoi, citiți sau rezumați relatarea. Pe măsură ce cursanții aud expresiile, cuvintele-cheie sau răspunsurile la întrebări, opriți-vă și discutați-le.
6. În tot cuprinsul Cărții lui Mormon, expresia „și astfel vedem“ este folosită pentru a prezenta un rezumat al principiilor învățate. După ce discutați pe marginea unui pasaj din scripturi, cereți cursanților să completeze propoziția „și astfel vedem“ pentru a explica principiul Evangheliei ce le-a fost predat.
7. Căutați și discutați simbolurile folosite în tot cuprinsul Vechiului Testament. De exemplu, mireasa și Mirele îi reprezintă pe Israel și pe Salvator.
8. Remarcați cum oamenii sau evenimentele din scripturi pot fi în contrast unul cu celălalt. De exemplu, puteți să-l comparați pe Cain cu Abel și Enoh (Moise 5-7); pe David și pe Batșeba (2 Samuel 11) cu Iosif din Egipt și cu nevasta lui Potifar (Genesa 39:7-13); sau pe profetul Ilie cu ticălosul rege Ahab (1 Împărați 16:29-33; 17-19).
9. Conduceți o piesă de teatru în care cursanții citesc cuvintele diferitelor personaje din scripturi.
10. Împărțiți clasa în două sau mai multe grupuri mici. După ce revedeți relatarea din scripturi, cereți fiecărui grup să scrie principiile predate în acea relatare. Apoi, cereți-le grupurilor să discute, pe rând, cum se aplică aceste principii în viețile lor.
11. Invitați cursanții să-și aducă creioane pentru a sublinia versetele importante, pe măsură ce le discutați.

Încurajarea discuției în clasă

În mod normal, dumneavoastră nu trebuie să oferiți prelegeri, ci trebuie să-i ajutați pe cursanți să participe activ la discuția pe marginea scripturilor. Pe măsură ce cursanții sunt activi, învață într-un mod mai eficient despre scripturi și înțeleg mai bine cum să aplice principiile Evangheliei. Căutați îndrumarea Spiritului pentru a decide întrebările pe care să le adresați, cum să le organizați și cum să le dezvoltați. Discuția în clasă trebuie să se bazeze asupra lucrurilor care îi ajută pe membri să vină la Hristos și să-și trăiască viața ca ucenici ai Săi. Schimbați subiectul discuțiilor care nu ating aceste obiective.

Referințele scripturilor sunt oferite pentru a vă ajuta, atât pe dumneavoastră cât și pe cursanți să găsiți răspunsuri la majoritatea întrebărilor din scripturi. Răspunsurile pentru anumite întrebări vor veni din experiențele avute de către cursanți.

Să parcurgeți întreaga lecție este mai puțin important decât să-i ajutați pe cursanți să înțeleagă scripturile mai bine și să-și ia angajamentul de a deveni tot mai mult ucenici ai lui Hristos. În cazul în care cursanții învață dintr-o discuție

bună, deseori este mai bine s-o lăsați să continue decât să încercați să parcurgeți întreaga lecție.

Folosiți următoarele îndrumări pentru a încuraja discuțiile în clasă:

1. Adresați o întrebare iar apoi, dați o referință din scripturi, astfel încât cursanții să poată găsi răspunsul.
2. Adresați întrebări care conduc mai degrabă la analize și discuții decât la răspunsuri de genul „da” sau „nu”. Întrebările care încep cu *de ce, cum, cine, ce, când și unde* sunt de cele mai multe ori cele mai eficiente în încurajarea discuțiilor.
3. Încurajați cursanții să-și împărtășească sentimentele despre ceea ce învață din scripturi. De asemenea, încurajați-i să împărtășească experiențe care arată cum pot fi puse în practică principiile din scripturi. Faceți comentarii pozitive referitoare la contribuțiile lor.
4. Fiți receptiv(ă) la nevoile fiecărui cursant. Chiar dacă toți cursanții trebuie încurajați să participe la discuțiile din clasă, s-ar putea ca o parte dintre aceștia să ezite să răspundă invitației. S-ar putea să doriți să discutați în particular cu ei pentru a le afla sentimentele în ceea ce privește cititul cu voce tare sau participarea lor activă în clasă. Fiți atenți să nu numiți vreun cursant sau vreo cursantă care ar putea fi timizi.
5. Încurajați cursanții să se pregătească pentru curs studiind relatarea din scriptura desemnată și *Vechiul Testament Îndrumar de studiu pentru cursant* (34592). Dacă sunt pregătiți, vor fi mai capabili să participe la discuții. Sugerați ca membrii clasei să discute relatările din scripturi și lecțiile împreună cu familiile lor.

„Aceasta este lucrarea Mea și slava Mea“

Lecția 1

Moise 1

Scop De a ajuta cursanții să înțeleagă că: (1) suntem copiii lui Dumnezeu, (2) putem rezista ispitelor lui Satana și (3) lucrarea și slava lui Dumnezeu este de realizat nemurirea și viața noastră veșnică.

Pregătire

1. Rugându-vă, studiați următoarele scripturi din Perla de Mare Preț:
 - a. Moise 1:1-11. Moise Îl vede pe Dumnezeu și vorbește cu El față în față. Moise învață că el este un fiu al lui Dumnezeu, asemănător Singurului Născut al Tatălui. Notă: Cursanții trebuie să înțeleagă faptul că Iehova, nu Tatăl Ceresc, I-a apărut lui Moise în această viziune. Iehova a fost Isus Hristos în lumea premuritoare și Dumnezeuul Vechiului Testament. El este una cu Tatăl în scop și Îl reprezintă în putere și autoritate. Cuvintele Sale sunt cele ale Tatălui, iar câteodată, ca în Moise 1:6, El vorbește la persoana I pentru Tatăl.
 - b. Moise 1:12-23. Satana îl confruntă pe Moise; Moise îl alungă.
 - c. Moise 1:24-39. Dumnezeu apare din nou și îl învață despre lucrarea și slava Sa.
2. Studiați lecția și decideți cum să predați relatările din scripturi. Deoarece va fi dificil să adresați fiecare întrebare sau să parcurgeți fiecare punct al lecției, alegeți-le, rugându-vă, pe acelea care vor răspunde cel mai bine nevoilor cursanților. S-ar putea să fiți nevoiți să adaptați anumite întrebări pentru a se potrivi situațiilor cursanților.
3. Obțineți câte un exemplar al manualului *Vechiul Testament Îndrumar de studiu pentru cursant* (34592) pentru fiecare participant. (Episcopia trebuie să comande aceste îndrumare de studiu ca parte a comenzii programei anuale; un membru al episcopatului trebuie să le dea președinției Școlii de Duminică.)
4. Dacă folosiți a doua activitate pentru captarea atenției, faceți rost de un sac din hârtie sau din materiale textile în care veți pune câteva obiecte cu întrebuințare zilnică, cum ar fi o piatră, un pieptene și un creion.

Sugestii pentru prezentarea lecției

Prezentarea Vechiului Testament Vechiul Testament este o relatare a legăturilor lui Dumnezeu cu poporul Său de legământ, din momentul Creației până la câteva sute de ani înainte de nașterea Salvatorului. Vechiul Testament oferă exemple puternice de credință și supunere. Arată, de asemenea, consecințele uitării, nesupunerii sau răzvrătirii împotriva lui Dumnezeu. Profețiile sale mărturisesc despre nașterea lui Mesia, despre sacrificiul ispășitor, despre a Doua Venire și despre împărăția milenară.

Pe lângă Vechiul Testament, acest curs conține și cărțile lui Moise și Avraam din Perla de Mare Preț. Aceste cărți oferă informații și lămuriri suplimentare importante în ceea ce privește materialul conținut în Genesa. Cartea lui Moise

este un extras din traducerea Bibliei de către Joseph Smith. Cartea lui Avraam este o traducere pe care profetul Joseph Smith a făcut-o de pe niște papirusuri egiptene. Pentru informații suplimentare despre Traducerea lui Joseph Smith, vezi „Traducerea lui Joseph Smith“, din Ghidul pentru scripturi, pag. 206. Remarcați, de asemenea, faptul că selecțiuni din Traducerea lui Joseph Smith sunt incluse după Ghidul pentru scripturi.

Activitate pentru
captarea atenției

Ați putea face una dintre următoarele activități (sau una dintre activitățile dumneavoastră) pentru a începe lecția. Alegeți activitatea cea mai potrivită pentru clasă.

1. Cereți cursanților să se uite în Moise 1:6, 20-22 și 39 pentru a identifica adevărurile importante care sunt dezvăluite. Răspunsurile pot varia. Explicați că această lecție se va concentra asupra celor trei adevăruri care sunt enumerate sub „Scop“, la pagina 1.
2. Alegeți doi cursanți și înmânați-le un sac ce conține câteva obiecte cu întrebuințare zilnică (vezi „Pregătire“, pag. 1). Spuneți cursanților că se vor juca un joc, însă nu le dați instrucțiuni sau explicații despre scopul jocului. Cereți cursanților să deschidă sacul și să înceapă să se joace. Se vor aștepta ca ceea ce este în sac să le ofere explicații despre joc. Totuși, conținutul sacului nu oferă această informație, iar cursanții se vor întreba ce trebuie să facă.

Arătați că, pentru a înțelege un joc, noi trebuie să-i înțelegem scopul. În mod asemănător, pentru a ne înțelege viețile pe pământ trebuie să înțelegem scopul acestora. Moise 1 ne ajută să-l înțelegem, răspunzând la trei întrebări importante:

Cine suntem?

Cum putem învinge influența dușmanului?

Care este lucrarea și slava lui Dumnezeu?

Discuție pe
marginea scripturii
și punerea în
practică

În timp ce predați următoarele pasaje din scripturi, discutați cum pot fi acestea puse în practică în viața de zi cu zi. Încurajați cursanții să împărtășească experiențe care au legătură cu principiile din scripturi. La momentul potrivit în timpul lecției, înmânați *Vechiul Testament Îndrumar de studiu pentru cursant* (34592) și încurajați cursanții să-l folosească pentru a continua viitoarele studii ale scripturilor, individual sau împreună cu familia.

1. Dumnezeu ne învață că Moise este un fiu al lui Dumnezeu.

Predați și discutați Moise 1:1-11.

- Ce a învățat Moise despre Dumnezeu din experiența descrisă în Moise 1:1-7? Ce a învățat Moise despre el însuși? (Puteți cere cursanților să noteze de câte ori Dumnezeu i se adresează lui Moise cu „fiul Meu“ în aceste versete.)
- Ce se înțelege prin faptul că Moise a fost creat astfel încât să fie „asemănător“ Salvatorului? (Moise 1:6). Ce diferență poate apărea în viețile noastre prin cunoașterea faptului că suntem copiii lui Dumnezeu, creați astfel încât să fim asemănători Fiului Său?

Elder Dallin H. Oaks a spus: „Gândiți-vă la puterea ideii pe care o învățăm în mult iubitul nostru imn ‘Copil al Domnului’.... Aici se află răspunsul la una dintre cele mai mari întrebări ale vieții: ‘Cine sunt?’. Sunt un copil al lui

Dumnezeu, cu o genealogie spirituală ce conduce la părinți cerești. Această paternitate definește potențialul nostru veșnic. Această idee puternică este un antidepresiv eficient. Ne poate întări pe fiecare dintre noi, pentru ca să facem alegeri drepte și să căutăm ce-i mai bun în noi. Fixați în mintea unei... persoane puternica idee că, el sau ea, este un copil al lui Dumnezeu și i-ați oferit respect pentru propria-i persoană, precum și motivația de a înfrunta problemele vieții“ (în Conference Report, octombrie 1995, pag. 31; sau *Ensign*, noiembrie 1995, pag. 25).

- Adresându-i-se în mod repetat lui Moise cu „fiul Meu“ și spunând că el a fost creat „asemănător Singurului Meu Născut“, Dumnezeu i-a dat lui Moise încredere și o înțelegere a valorii sale. Cum ne poate ajuta folosirea acestui principiu în calitatea noastră de părinți? Cum poate întări căsătoriile? Cum poate întări prieteniiile?

Sugerați faptul că într-o lume în care critica și negativismul, comentariile denigratoare par a domina, ar trebui să urmăm exemplul Salvatorului și să spunem lucruri care să-i ajute pe ceilalți să se vadă ca fiind copiii lui Dumnezeu, care au demnitate și valoare.

- Importanța și capacitatea eternă a lui Moise sunt accentuate în Moise 1:1-7. Totuși, după ce prezența lui Dumnezeu s-a retras de lângă el, Moise a spus: „Acum, datorită acestui fapt, eu știu că omul nu este nimic“ (Moise 1:10). În ce sens sunt ambele concepte adevărate? (Dumnezeu este infinit mai înțelept și mai puternic decât bărbații și femeile muritoare. Noi nu suntem nimic fără El. Însă, ca și copiii ai Săi, avem capacitatea de a deveni asemănători Lui.)

2. Satana îl confruntă pe Moise; Moise îl alungă.

Predați și discutați Moise 1:12-23.

- Când Satana a venit, ce i-a poruncit lui Moise să facă? (Vezi Moise 1:12). De ce credeți că Satana l-a numit pe Moise „fiul omului“? (Satana a vrut ca Moise să creadă că el *nu* era un fiu al lui Dumnezeu.) De ce vrea Satana ca noi să ne îndoim sau să neglijăm faptul că suntem copiii lui Dumnezeu? Cum încearcă să facă aceasta?
- Cum a răspuns Moise atunci când Satana l-a numit „fiul omului“? (Vezi Moise 1:13). Cum ne poate ajuta să rezistăm ispitelor o mărturie puternică despre faptul că suntem fiii și fiicele lui Dumnezeu?
- De câte ori i-a spus Moise lui Satana să plece? (Vezi Moise 1:16, 18, 20 și 21). Ce ne învață aceasta despre rezistența împotriva ispitelor lui Satana?
- Cum a primit Moise tărie să reziste ispitelor lui Satana? (Vezi Moise 1:18, 20-21). Cum l-a făcut Moise pe Satana să plece? Cum ne poate întări rugăciunea să rezistăm ispitei? Ce altceva putem face pentru a obține această tărie?

3. Dumnezeu apare din nou și propovăduiește despre lucrarea și slava Sa.

Predați și discutați Moise 1:24-39.

- După ce Satana a plecat, Moise a văzut din nou slava lui Dumnezeu și i-a fost arătată o altă viziune a pământului și a locuitorilor acestuia (Moise 1:24-28). Care sunt cele două întrebări pe care Moise le-a adresat atunci când i-a fost

arătată această viziune? (Vezi Moise 1:30). Ce răspunsuri i-a oferit Dumnezeu? (Vezi Moise 1:31-32, 39).

- Chiar dacă Dumnezeu a creat lumi și oameni care nouă ni se par fără de număr, l-a asigurat pe Moise că El le cunoaște pe toate (Moise 1:35). Cum ați ajuns să simțiți că Tatăl Ceresc și Isus Hristos vă cunosc pe fiecare în parte și vă iubesc? (Poate doriți să vă depuneți mărturia despre un timp în care ați simțit dragostea și grija Lor pentru dumneavoastră.)
- Lucrarea și slava lui Dumnezeu este „să realizez[e] nemurirea și viața veșnică a omului“ (Moise 1:39). Ce este nemurirea? Cine va primi nemurirea? Ce este viața veșnică? Cine va primi viața veșnică?

Elder James E. Faust a spus: „Este o diferență între nemurire, sau existență veșnică, și viață veșnică, ceea ce înseamnă să ai un loc în prezența lui Dumnezeu. Prin harul lui Isus Hristos, nemurirea vine la toți... , la cei dreapți sau la cei nedreapți. Totuși, viața veșnică este 'cel mai mare dintre toate darurile lui Dumnezeu' (D&L 14:7). Obținem acest mare dar, conform cu ceea ce Domnul a spus, 'dacă îți poruncile Mele și înduri până la sfârșit'. Dacă îndurăm astfel, promisiunea este: 'vei avea viața veșnică' (D&L 14:7)“ (în Conference Report, octombrie 1988, pag. 14; sau *Ensign*, noiembrie 1988, pag. 12).

- De ce este important pentru noi să știm care este lucrarea și slava lui Dumnezeu? Care sunt câteva moduri anume prin care Îl putem ajuta în această măreață lucrare?

Președintele Gordon B. Hinckley a spus: „Suntem aici pentru a-L ajuta pe Tatăl nostru în lucrarea și gloria Sa, 'să realizez[e] nemurirea și viața veșnică a omului' (Moise 1:39). Obligația dumneavoastră este la fel de serioasă în domeniile dumneavoastră de activitate, pe cât este și obligația mea în domeniul meu. Nici o chemare din această Biserică nu este mică sau cu o importanță minoră. Fiecare dintre noi influențează viețile celorlalți, pe măsură ce încercăm să ne îndeplinim chemarea. În ceea ce privește responsabilitățile noastre, Domnul ne-a spus fiecăruia dintre noi: 'Și, făcând aceste lucruri, tu vei face cel mai mare bine semenilor tăi și vei promova slava Aceluia care este Domnul tău' (D&L 81:4)“ (în Conference Report, aprilie 1995, pag. 94; sau *Ensign*, mai 1995, pag. 71; vezi , de asemenea, D&L 81:5-6).

Concluzie

Moise 1 ne învață puternica doctrină că noi suntem fiii și fiicele lui Dumnezeu. Invitați cursanții să reflecteze asupra importanței acestui adevăr. Mărturișiți că Tatăl nostru Ceresc ne cunoaște și ne iubește pe fiecare dintre noi. Încurajați cursanții să împărtășească familiilor lor sentimentele pe care le au despre ceea ce au învățat din Moise 1.

Idei suplimentare de predare

Materialul următor suplimentează planul care a fost sugerat pentru lecție. Puteți să folosiți una sau mai multe dintre aceste idei ca parte a lecției.

1. „Moise a fost lăsat singur“ (Moise 1:9)

- Pot fi momente când suntem „lăsa[ți] [singuri]“, așa cum s-a întâmplat cu Moise – momente în care nu simțim Spiritul puternic sau în care avem multe încercări. Ce putem învăța din Moise 1, care să ne ajute să trecem cu bine

peste aceste momente? (Răspunsurile ar putea conține: astfel de dificultăți pot să nu aibă nimic în comun cu ceva ce noi am făcut greșit; Dumnezeu nu ne lasă în totalitate, așa cum se arată în versetul 15; deseori, noi dobândim o mare tărie prin înfruntarea propriilor încercări, prin apelarea la ajutorul lui Dumnezeu, și prin creșterea credinței noastre.)

2. Toți sunt copiii lui Dumnezeu

- Moise a primit viziunea care este conținută în Moise 1 înainte de a-i scoate pe copiii lui Israel din Egipt. Cum credeți că l-a ajutat această viziune în acest efort, în special atunci când era descurajat din cauza rebeliunilor frecvente ale oamenilor și a lipsei de credință a acestora? Cum îl poate ajuta pe un învățător sau pe un conducător cunoașterea faptului că noi toți suntem copiii lui Dumnezeu? Cum ne poate ajuta această cunoaștere în relațiile noastre cu membrii familiei, cu prietenii și cu ceilalți?

3. Traducerea Bibliei de către Joseph Smith

Dacă *Vechiul Testament Prezentări Video* (53224) este disponibil, ați putea să prezentați un segment video lung de cinci minute, intitulat „Puterea traducerii lui Joseph Smith“, ca parte a lecției. Amintiți cursanților că această carte a lui Moise este un extras din traducerea Bibliei de către Joseph Smith.

Scop De a ajuta cursanții să înțeleagă doctrina rânduiri dinainte și propria lor responsabilitate de a ajuta la clădirea împărăției lui Dumnezeu și la aducerea sufletelor la Hristos.

Pregătire

1. Rugându-vă, studiați următoarele scripturi din Perla de Mare Preț și din Doctrină și legăminte:
 - a. Avraam 3:11-12, 22-23; Doctrină și legăminte 138:53-57. Avraam vorbește cu Domnul față în față și învață că în viața premuritoare multe spirite „nobile și mari“ au fost rânduite dinainte pentru misiunile lor din viața muritoare (Avraam 3:11-12, 22-23). Președintele Joseph F. Smith învață mai multe despre „cei nobili și mari“ într-o viziune a vizitei Salvatorului în lumea spiritelor, înainte de învierea Sa (D&L 138:53-57).
 - b. Avraam 3:24-28; Moise 4:1-4. Lui Avraam și Moise li s-a arătat într-o viziune că Isus Hristos a fost ales în cadrul Consiliului din Cer să fie Salvatorul nostru și că noi am ales să-L urmăm. Lor li s-a arătat, de asemenea, că Lucifer (Satana) și spiritele care l-au urmat au fost alungați din cer.
2. Referințe suplimentare: Isaia 14:12-15; Apocalipsa 12:7-9; Alma 13:3-5; Doctrină și legăminte 29:36-39 și ceea ce a mai rămas din Avraam 3 și din Doctrină și legăminte 138.

Sugestii pentru prezentarea lecției

Activitate pentru captarea atenției

Puteți să faceți una dintre următoarele activități (sau una dintre activitățile dumneavoastră) pentru a începe lecția. Alegeți activitatea cea mai potrivită pentru clasă.

1. Indicați că scripturile capătă mai mult sens pentru noi atunci când punem în practică învățăturile lor în viețile noastre. Pentru a face aceasta, ne punem, deseori, în locul profeților din vechime și al celor care i-au urmat. Totuși, în Avraam 3:22-28 nu trebuie să ne punem în locul altcuiva deoarece aceste versete relatează evenimente importante la care am participat. Aceste evenimente s-au desfășurat în timpul vieții noastre premuritoare.
2. Desenați pe tablă 16 linii care să reprezinte cele 16 litere ale cuvintelor *rânduire dinainte*. Explicați că aceste cuvinte reprezentate prin liniuțele respective au legătură cu viața premuritoare.

Oferiți cursanților 16 ocazii pentru a ghici literele cuvintelor. Atunci când ghicesc o literă corectă, scrieți-o deasupra liniuței sau liniuțelor corespunzătoare. Atunci când spun o literă care nu face parte din cuvânt, scrieți-o într-un alt colț al tablei pentru a preveni repetarea acesteia.

Atunci când cursanții au completat toate liniuțele sau au ghicit cuvintele, ajutați-i să definească înțelesul acestora. (Rânduirea dinainte este rânduirea în viața premuritoare de către Dumnezeu a copiilor Săi de spirit, pentru a îndeplini anumite misiuni în timpul vieților lor muritoare.) Explicați că această lecție este despre viața premuritoare, când multe spirite au fost rânduite dinainte pentru a face lucruri importante pentru Tatăl Ceresc.

Discuție pe marginea scripturii și punerea în practică

În timp ce predați următoarele pasaje din scripturi, discutați cum pot fi acestea puse în practică în viața de zi cu zi. Încurajați cursanții să împărtășească experiențe care au legătură cu principiile din scripturi.

1. Avraam învață că, în viața premuritoare multe spirite au fost rânduite dinainte pentru misiunile lor din timpul vieților lor muritoare.

Predați și discutați Avraam 3:11-12, 22-23 și Doctrină și legăminte 138:53-57.

- În viziunea descrisă în Avraam 3, Domnul i-a arătat lui Avraam Consiliul din Cer, care a avut loc înainte ca pământul să fi fost creat. (Remarcați că profeții din zilele din urmă au indicat că acel Consiliu din Cer a constat dintr-o serie de întâlniri și nu numai dintr-una singură). Cine a participat la acest consiliu? (Tatăl Ceresc și copiii Săi de spirit.) Ce învățăm despre acest consiliu din Avraam 3:22-23?
- Cine sunt cei „nobili și mari” descriși în Avraam 3:22-23? (Profeții și ceilalți conducători ai Bisericii.) Explicați că în 1918, președintele Joseph F. Smith i-a văzut pe câțiva dintre cei „nobili și mari” într-o viziune a lumii spiritelor. Pe cine a văzut președintele Smith? (Vezi D&L 138:53; vezi, de asemenea, a doua idee suplimentară de predare.)
- Ce înseamnă faptul că Avraam a fost „ales înainte [să se fi] născut”? (Vezi Avraam 3:23. El a fost rânduit dinainte să fie un profet.) Ce înseamnă să fii rânduit dinainte? (Vezi definiția dată în cea de-a doua activitate de captare a atenției.) Ce erau rânduiți dinainte să facă oamenii menționați în Doctrină și legăminte 138:53? (Vezi D&L 138:53-56).
- A garantat rânduirea dinainte faptul că Avraam, Joseph Smith și ceilalți urmau să devină profeți? Care este relația dintre rânduirea dinainte și libertatea de a alege? (Chiar dacă o persoană este rânduită dinainte pentru o chemare, acea chemare depinde de demnitatea și dorința persoanei respective de a o accepta.)
- În afară de rânduirea dinainte a profeților în chemările lor, Dumnezeu a rânduit dinainte multe „alte spirite alese” pentru a ajuta în diferite moduri la clădirea împărăției Sale. La ce anume am fi putut noi să fim rânduiți dinainte să facem? (Vezi D&L 138:56).

Președintele Ezra Taft Benson ne-a învățat:

„Dumnezeu v-a păstrat pentru ca voi să apăreți în zilele din urmă, înainte de cea de a Doua Venire a Domnului. Anumite persoane se vor pierde, însă împărăția lui Dumnezeu va rămâne intactă pentru a întâmpina cu bucurie întoarcerea Conducătorului său – chiar Isus Hristos. Chiar dacă generația noastră va fi comparabilă în ticăloșie cu zilele lui Noe, atunci când Domnul a curățat pământul prin potop, de data această va fi o diferență majoră. Anume,

aceea că Dumnezeu a păstrat pentru ultima perioadă de timp o parte dintre copiii Săi cei mai puternici, care vor ajuta la triumful împărăției...

Nu vă îndoiiți de aceasta – sunteți o generație însemnată. Niciodată nu s-a așteptat mai mult din partea celor credincioși, într-o perioadă atât de scurtă, decât se așteaptă de la noi“ (*The Teachings of Ezra Taft Benson* [1988], pag. 104-105).

- Cum putem fi siguri că ne îndeplinim chemările la care am fost rânduiți dinainte? (Răspunsurile pot conține: trăind Evanghelia, studiindu-ne binecuvântările patriarhale, sau căutând să primim revelație personală. Amintiți cursanților faptul că pentru a îndeplini aceste chemări trebuie să avem dorința să facem aceasta și trebuie să fim demni. Vezi, de asemenea, D&L 58:27-28).

2. Isus Hristos a fost ales în cadrul Consiliului din Cer să fie Salvatorul nostru; noi am ales să-L urmăm. Lucifer (Satana) și spiritele care l-au urmat au fost alungați din cer.

Predați și discutați Avraam 3:24-28 și Moise 4:1-4.

- Explicați că, în cadrul Consiliului din Cer, Tatăl Ceresc și-a prezentat planul salvării și a ales un Salvator pentru noi. Cine au fost cele două spirite care s-au oferit să fie Salvatorul nostru? (Vezi Avraam 3:27; Moise 4:1-2). Prin ce difereau ofertele lor? (Isus a vrut să urmeze planul Tatălui Ceresc și să-I ofere Acestuia slava. Lucifer a vrut să-și urmeze propriul plan și să ia slava asupra sa.) De ce L-a ales Tatăl Ceresc pe Isus Hristos să fie Mântuitorul nostru? (Vezi Moise 4:2-3).
- Pe cine am ales să urmăm în cadrul Consiliului din Cer? Cum putem ști că am ales să-L urmăm pe Isus Hristos? (Ne-am născut pe pământ pentru a primi un trup fizic.)
- Care este semnificația termenilor *prima stare* și *a doua stare* din Avraam 3:26? (*Prima stare* se referă la viața premuritoare, iar *cea de-a doua stare* se referă la viața noastră muritoare. Ne-am păstrat prima stare alegând să-l urmăm pe Isus Hristos în loc să-l urmăm pe Lucifer.) Ce binecuvântări am primit fiecare dintre noi pentru că ne-am păstrat prima stare? (Șansa de a ne naște pe pământ.) Ce binecuvântări vom primi dacă ne păstrăm a doua stare? (Vezi Avraam 3:26). Cum ne putem păstra a doua stare?
- Ce i s-a întâmplat lui Lucifer (Satana) și acelor care au ales să-l urmeze? (Au fost alungați din cer și li s-a refuzat șansa de a avea trupuri fizice. Vezi Moise 4:3; Avraam 3:28; Apocalipsa 12:7-9; D&L 29:36-37.)
- Ce fac acum Satana și cei care îl urmează? (Ei încă încearcă să ne distrugă libertatea de a alege. Sunt pe pământ, astăzi, sub forma spiritelor rele care ne ispitesc să păcătuim. Vezi Moise 4:4). Care sunt câteva dintre modalitățile prin care Satana și cei care îl urmează încearcă să ne limiteze sau să ne distrugă libertatea de a alege? Ce putem face pentru a le recunoaște și a rezista eforturilor lor?
- Cum vă ajută faptul că știți că ați ales în cadrul Consiliului din Cer să-L urmați pe Isus Hristos? Încurajați cursanții să continue să ia decizii prin care să-l urmeze pe Isus Hristos așa cum au făcut în existența premuritoare.

Concluzie

Depuneți-vă mărturia despre Isus Hristos și despre rolul Său ca Salvator al nostru rânduind dinainte. Exprimați-vă încrederea în capacitatea cursanților de a-și îndeplini misiunile la care au fost rânduți dinainte pentru a ajuta la clădirea împărăției lui Dumnezeu.

Idei suplimentare de predare

Materialul următor suplimentează planul lecției care a fost sugerat. Puteți folosi una sau mai multe dintre aceste idei ca parte a lecției.

1. „Și îi vom pune la probă prin aceasta“

- Avraam 3:24-25 specifică unul dintre cele mai importante motive pentru care Isus Hristos, sub îndrumarea Tatălui Ceresc, a creat pământul. De ce a fost creat pământul? Cum vă ajută faptul că știți că ați ales să veniți pe pământ, cunoscând că veți fi testați aici?

2. „Cei mari și puternici“

- În viziunea sa consemnată în Doctrină și legăminte 138, președintele Joseph F. Smith i-a văzut, de asemenea, pe câțiva dintre „cei mari și puternici“ care au trăit pe pământ înainte de nașterea lui Hristos. Pe cine a văzut președintele Smith? (Vezi D&L 138:38-49. Puteți să enumerați aceste nume pe tablă. Spuneți cursanților că vor învăța despre majoritatea acestor persoane în timpul anului următor în cadrul Școlii de duminică.)

Scop De a ajuta cursanții să fie recunoscători pentru că Dumnezeu a creat toate lucrurile pentru beneficiul nostru și pentru că noi suntem creați după chipul Său.

Pregătire

1. Rugându-vă, studiați următoarele scripturi din Perla de Mare Preț:
 - a. Moise 1:27-42. Moise vede într-o viziune creațiile lui Dumnezeu și i se poruncește să scrie o relatare despre crearea pământului.
 - b. Moise 2:1-25; 3:1-14. Moise învață că Dumnezeu este Creatorul tuturor lucrurilor.
 - c. Moise 2:26-31; 3:7, 15-25. Moise învață că bărbații și femeile sunt create după chipul lui Dumnezeu.
2. Referințe suplimentare: Avraam 4-5; Genesa 1-2.
3. Dacă folosiți a doua activitate de captare a atenției, aduceți lut de modelaj sau cretă.
4. Dacă următoarele materiale audio-vizuale sunt disponibile puteți să folosiți unele dintre acestea ca parte a lecției:
 - a. „După chipul lui Dumnezeu“, un segment video care durează trei minute din *Vechiul Testament Prezentări Video* (53224).
 - b. Ilustrația Creația – Creații vii (34730; setul de ilustrații inspirate din scripturi, 100).

Sugestii pentru prezentarea lecției

Activitate pentru captarea atenției

Puteți să faceți una dintre următoarele activități (sau una dintre activitățile dumneavoastră) pentru a începe lecția. Alegeți activitatea cea mai potrivită pentru clasă.

1. Cereți cursanților să se gândească la cantitatea de informație pe care ar oferi-o dacă ar încerca să răspundă unui preșcolar la una din următoarele întrebări: Cum stă un avion în aer? Cum funcționează un echipament de televiziune? Cum cresc plantele? Majoritatea dintre noi va lua în considerare nivelul de înțelegere al unui preșcolar și va oferi numai noțiuni generale, renunțând la amănunte până când copilul devine mai matur.
 - Cum se aseamănă aceste exemple cu revelațiile Domnului despre Creație? (Domnul a dezvăluit numai acea porțiune a adevărului veșnic pe care mințile noastre muritoare o pot înțelege și pe care trebuie s-o cunoaștem pentru a obține salvarea.)

În această lecție se va discuta despre adevărurile pe care Domnul Le-a dezvăluit despre Creație.

2. Rugați un(o) cursant(ă) să se ofere pentru a face sau a desena un animal mic folosind lut de modelaj sau cretă (acordați-i numai unul sau două minute). Discutați, apoi, faptul că noi putem crea un model al unui lucru viu, dar numai Dumnezeu poate da viață. În această lecție se va discuta despre marele miracol al creării pământului și a tot ceea ce trăiește pe el, de către Dumnezeu.

Discuție pe marginea scripturii și punerea în practică

În timp ce predați următoarele pasaje din scripturi, discutați cum pot fi puse în practică acestea în viața de zi cu zi. Încurajați cursanții să împărtășească experiențe care au legătură cu principiile din scripturi.

1. Moise are o viziune despre creațiile lui Dumnezeu.

Predați și discutați Moise 1:27-42.

- Cine a scris relatarea despre Creație din Genesa? (Vezi Moise 1:40; 2:1). De ce a scris Moise această relatare? (Vezi Moise 1:40-41). Ce putem învăța despre puterea lui Dumnezeu din Moise 1:27-39? Ce putem învăța despre dragostea lui Dumnezeu pentru copiii Săi?
- Prin ce se diferențiază una față de cealaltă relatările despre Creație găsite în Genesa, în Moise și în Avraam? (Avraam și Moise au văzut într-o viziune organizarea acestui pământ, iar după aceea și-au consemnat viziunile. Fiecare conține detalii care diferă puțin. Relatarea din Genesa a fost scrisă original de Moise însă, o parte din plenitudinea relatării sale a fost pierdută. Această plenitudine este restaurată în cartea lui Moise.)

2. Moise învață că Dumnezeu a creat toate lucrurile.

Predați și discutați Moise 2:1-25; 3:1-14.

- Cine a creat pământul? (Vezi Moise 1:32; 2:1; vezi, de asemenea, Ioan 1:1-3, 14; Evrei 1:1-2; Mosia 3:8; D&L 14:9). De ce este important pentru noi să știm cine este Creatorul?
- Ce a dezvăluit Dumnezeu despre scopul Creației? (Vezi Moise 1:39; Avraam 3:24-25; vezi, de asemenea, 1 Nefi 17:36; 2 Nefi 2:11-15. Scopul Creației este de a oferi un loc unde copiii de spirit ai Tatălui Ceresc pot veni pentru a obține un trup fizic și unde pot fi testați sau puși la probă pentru a vedea dacă Îl vor asculta atunci când nu sunt în prezența Sa. Cei care sunt credincioși vor primi viață veșnică. Puteți să indicați faptul că, deși o relatare despre Creație este conținută în cartea Genesei, scopul și importanța Creației sunt explicate numai în revelația din zilele din urmă.)
- În ce moduri ne pregătește viața pământească pentru viața eternă? (Răspunsurile pot conține: primim trupuri fizice, învățăm să ne folosim libertatea de a alege, obținem cunoaștere, avem familii, primim rânduiești și facem legăminte.)
- Ce a spus Dumnezeu despre rezultatele Creației? (Vezi Moise 2:4, 10, 12, 18, 21, 25, 31; 3:2. Dumnezeu a declarat de opt ori în scurta relatare a Creației că munca Sa a fost bună.) Care dintre creațiile lui Dumnezeu se remarcă într-un mod deosebit pentru dumneavoastră? În ce fel vom fi ajutați dacă vom remarca, în fiecare zi, cu mult mai multă atenție frumusețile creației?
- A fost pământul creat din nimic? (Vezi Avraam 3:24; 4:1).

Profetul Joseph Smith a spus: „Verbul a crea vine de la cuvântul din limba ebraică *baurau* care nu înseamnă a crea din nimic; înseamnă a organiza; în același mod în care un om și-ar organiza materialele și ar construi o corabie. De aceea deducem că Dumnezeu a avut materiale pentru a organiza lumea din haos – materie neorganizată“ (*Teachings of the Prophet Joseph Smith*, selectate de către Joseph Fielding Smith [1976], pag. 350-351).

- Cum influențează relatarea despre Creație sentimentele dumneavoastră față de Tatăl Cereșc și Isus Hristos? Cum „depun“ creațiile „mărturie“ despre Dumnezeu? (Vezi Moise 6:63; Alma 30:44). Cum ne putem arăta recunoștința pentru darul Creației?

3. Moise învață că bărbații și femeile sunt creați după chipul lui Dumnezeu.

Predați și discutați Moise 2:26-31; 3:7, 15-25.

- După chipul cui suntem creați? (Vezi Moise 2:26-27).
Prima Președinție a declarat: „Toți bărbații și femeile sunt creați după asemănarea Tatălui și Mamei Cerești și sunt literalmente fiii și fiicele Dumnezeirii“ (“The Origin of Man”, *Improvement Era*, noiembrie 1909, pag. 78).
- Cum ne poate binecuvânta viețile cunoașterea faptului că suntem creați după chipul lui Dumnezeu? În ce mod ar trebui să ne influențeze aceasta relațiile cu ceilalți oameni?
- Ce ne învață cuvintele lui Enoh din Moise 7:30 despre grija pe care Dumnezeu o are pentru fiecare dintre noi? Ce ne învață acestea despre Tatăl nostru Cereșc și despre Isus Hristos?
- Care credeți că a fost intenția Domnului atunci când ne-a spus să stăpânim peste creațiile Sale de pe acest pământ? (Vezi Moise 2:26. Trebuie să respectăm pământul și să avem grijă de creațiile lui Dumnezeu.) Cum ne putem îndeplini mai bine responsabilitatea de a stăpâni peste creații?

Concluzie

Depuneți mărturie despre adevărul principiilor pe care le-ați predat. Invitați cursanții să-și împărtășească sentimentele despre Creație.

Idei suplimentare de predare

Materialul următor suplimentează planul care a fost sugerat pentru lecție. Ați putea să-l folosiți ca parte a lecției.

Durata Creației

Perioada de timp cât a durat Creația nu este cunoscută. Termenul *ziuă* din relatarea scripturilor despre Creație nu reprezintă o perioadă de 24 de ore. Cuvântul din limba ebraică *yom* poate fi tradus ca „ziuă“, „timp“ sau „perioadă“. Apostolul Petru a spus că „pentru Domnul, o zi este ca o mie de ani“ (2 Petru 3:8; vezi, de asemenea, Avraam 3:4).

„Datorită încălcării mele ochii mei s-au deschis“

Lecția 4

Moise 4; 5:1-15; 6:48-62

Scop De a ajuta cursanții să înțeleagă că, de fapt Căderea a fost o parte necesară a planului pe care Tatăl Ceresc îl are pentru noi.

- Pregătire**
1. Rugându-vă, studiați următoarele scripturi:
 - a. Moise 4; 5:10-11; 6:48-49, 55-56. Satana vine în grădina Edenului și caută s-o înșele pe Eva. Eva și Adam iau din fructul pomului cunoașterii binelui și a răului (4:5-12). Căzând, Adam și Eva sunt alungați din grădină (4:13-31). Adam și Eva se bucură mai târziu de binecuvântările Căderii (5:10-11). Enoh predică despre efectele Căderii (6:48-49, 55-56).
 - b. Moise 5:14-15; 6:50-54, 57-62. Datorită Ispășirii lui Isus Hristos, ființele muritoare sunt salvate de la moartea fizică prin Înviere și pot fi salvate de la moartea spirituală prin credință, pocăință, botez, darul Duhului Sfânt și supunere față de porunci.
 - c. Moise 5:1-9, 12. Adam și Eva își încep viața ca ființe muritoare. Au copii și-i învață adevărurile pe care le-au învățat și ei (5:1-4, 12). Adam oferă jertfe ca o reprezentare a sacrificiului Singurului Născut (5:5-9).
 2. Referințe suplimentare: Genesa 2-3; 1 Corinteni 15:20-22; 2 Nefi 2:5-30; 2 Nefi 9:3-10; Helaman 14:15-18; Doctrină și legăminte 19:15-19; 29:34-44; Articolele de credință 1:2; „Căderea lui Adam și a Evei“, Ghid pentru scripturi, pag. 27.
 3. Puteți să-i cereți unui cursant să se pregătească pentru a face un rezumat al relatării despre Căderea lui Adam și a Evei (Moise 4:6-31) iar altui cursant să se pregătească pentru a rezuma relatarea despre Adam oferind jertfe (Moise 5:5-9).
 4. Dacă următoarele materiale audio-vizuale sunt disponibile, puteți să le folosiți ca parte a lecției:
 - a. „Căderea“, un segment video ce durează șase minute din *Vechiul Testament Prezentări Video* (53224).
 - b. Ilustrația Adam și Eva (34730; setul de ilustrații inspirate din scripturi, 101).

Sugestii pentru prezentarea lecției

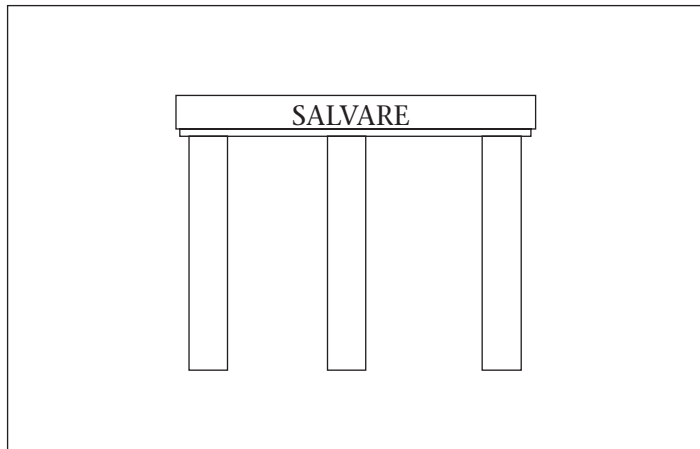
Activitate pentru captarea atenției

Puteți să faceți activitatea următoare (sau una dintre activitățile dumneavoastră) pentru a începe lecția.

Desenați pe tablă schița de la pag.14. Spuneți cursanților că elder Bruce R. McConkie a declarat că salvarea noastră este posibilă datorită celor „trei evenimente divine – cei trei stâlpi ai eternității“ (*A New Witness for the Articles of Faith* [1985], pag. 81). Apoi, adresați următoarea întrebare:

- Care sunt câteva dintre evenimentele ce sunt destul de importante pentru a fi „stâlpii eternității“ care fac salvarea posibilă? (Elder McConkie a spus că acești

stâlpi sunt Creația, Căderea și Ispășirea, care sunt toate o parte a planului lui Dumnezeu pentru salvarea noastră. Scrieți pe tablă trei coloane cu cuvintele *Creație, Cădere și Ispășire*.)

Explicați că această lecție ne ajută să înțelegem cum a fost Căderea o parte necesară a planului Tatălui Ceresc de a realiza nemurirea și viața veșnică (Moise 1:39).

Discuție pe marginea scripturii și punerea în practică

În timp ce predați următoarele pasaje din scripturi, discutați cum pot fi puse în practică acestea în viața de zi cu zi. Încurajați cursanții să împărtășească experiențe care au legătură cu principiile din scripturi.

1. Căderea lui Adam și a Evei și efectele acesteia asupra lor și asupra noastră

Predați și discutați Moise 4; 5:10-11; 6:48-49, 55-56.

În grădina Edenului, Dumnezeu le-a poruncit lui Adam și Evei: „creșteți, înmulțiți-vă, umpleți pământul“ (Moise 2:28). El le-a poruncit, de asemenea, să nu mănânce fructul pomului cunoașterii binelui și a răului (Moise 3:17). Atât timp cât ei nu luau din fructul oprit, rămăneau în grădină și nu mureau. Însă nu ar fi putut, de asemenea, să se supună poruncii de a se înmulți (Moise 5:11; 2 Nefi 2:23). Tatăl Ceresc le-a dat libertatea de a alege între cele două porunci.

Revedeți, pe scurt, relatarea Căderii lui Adam și a Evei din Moise 4:6-31, sau desemnați un cursant să facă aceasta.

- Care au fost consecințele Căderii pentru Adam și Eva – și pentru noi? (Vezi Moise 4:22-29; 5:10-11; 6:48-49, 55-56; 2 Nefi 2:22-23; 9:6; Genesa 3:16-23). Puteți să enumerați pe tablă o parte din aceste consecințe. Indicați faptul că multe dintre aceste adevăruri despre Cădere au fost restaurate prin profetul Joesph Smith și în general, acestea nu sunt cunoscute în lume.
 - a. Adam și Eva au putut să aibă copii, fapt care ne-a permis să venim pe pământ și să primim trupuri muritoare (Moise 5:11; 6:48; 2 Nefi 2:23, 25).
 - b. Experimentăm moartea fizică sau separarea trupului fizic de spirit (Moise 4:25; 6:48; 2 Nefi 9:6).
 - c. Experimentăm moartea spirituală sau plecarea din prezența lui Dumnezeu (Moise 4:29; 6:49; 2 Nefi 9:6).
 - d. Avem parte de mizerie și nenorocire (Moise 6:48; Genesa 3:16-17).
 - e. Suntem capabili să păcătuim (Moise 6:49, 55; 2 Nefi 2:22-23).

- f. Pământul este blestemat, făcându-ne să trebuiască să muncim (Moise 4:23-25; Genesa 3:17-19).
- g. Putem învăța să cunoaștem binele și răul (Moise 4:28; 6:55-56; 2 Nefi 2:23; Genesa 3:22).
- h. Putem avea bucurie în timpul vieții muritoare (Moise 5:10; 2 Nefi 2:23, 25).
- i. Putem cunoaște bucuria mântuirii noastre (Moise 5:11).
- j. Putem obține viață veșnică (Moise 5:11).

În timp ce discutați despre aceste consecințe ale Căderii, puneți accent pe beneficiile pe care le avem datorită Căderii. Revelația din zilele din urmă clarifică faptul că, și chiar înainte de Creație, Tatăl Ceresc a intenționat ca viața noastră pe pământ să fie un timp de încercare și probă, pentru ca noi să putem deveni mai asemănători Lui (Avraam 3:24-26). Acest lucru a necesitat ca noi să fim muritori, capabili să învățăm să alegem între bine și rău și a fost făcut posibil prin Cădere.

- Cum ne poate ajuta o înțelegere corectă a Căderii în timpul vieții muritoare?
- De ce este important să înțelegem că Dumnezeu a prevăzut Căderea și că aceasta a fost o parte necesară a planului Său pentru salvarea noastră?
- Satana a sperat că, făcându-i pe Adam și pe Eva să ia din fructul oprit va împiedica planul lui Dumnezeu (Moise 4:6). Ce ne învață relatarea Căderii despre abilitatea Satanei de a împiedica intențiile lui Dumnezeu? (Vezi D&L 3:1-2).

2. Ispășirea lui Isus Hristos ne salvează de la moartea fizică și de la cea spirituală.

Predați și discutați Moise 5:14-15; 6:50-54, 57-62.

Căderea lui Adam și a Evei a adus în lume moartea fizică și cea spirituală. Moartea fizică este separarea trupului și a spiritului ce are loc la sfârșitul vieților noastre muritoare. Moartea spirituală este plecarea din prezența lui Dumnezeu, care a avut loc atunci când Adam și Eva au fost alungați din grădină. Explicați că noi nu putem birui moartea prin forțele proprii. Din acest motiv, Tatăl Ceresc L-a trimis pe Singurul Său Fiu Născut pentru a ne mântui de la moarte prin sacrificiul Său ispășitor (Alma 22:14).

- Atunci când profeții propovăduiesc despre Căderea lui Adam și a Evei, deseori propovăduiesc și despre Ispășirea lui Isus Hristos (Moise 5:10-15; 6:48-62; 2 Nefi 9:6-10). De ce este important să predați Ispășirea în același timp cu Căderea? (Căderea a făcut Ispășirea necesară în planul lui Dumnezeu pentru salvarea noastră. Predarea Ispășirii în același timp cu Căderea ne ajută să înțelegem cum suntem mântuiți de la moartea fizică și de la cea spirituală.)

Președintele Ezra Taft Benson a spus: „Planul mântuirii trebuie să înceapă cu relatarea căderii lui Adam. În cuvintele lui Moroni, 'Prin Adam a venit căderea omului. Și din cauza căderii omului a venit Isus Hristos,... și datorită lui Isus Hristos a venit mântuirea omului' (Mormon 9:12). Așa cum un om nu dorește mâncare până când nu îi este foame, la fel acesta nu dorește salvarea lui Hristos până când nu știe de ce are nevoie de Hristos. Nimeni nu știe suficient și exact de ce are nevoie de Hristos până când nu înțelege și acceptă doctrina Căderii și efectele acesteia asupra omenirii“ (în Conference Report, aprilie 1987, pag. 106; sau *Ensign*, mai 1987, pag. 85).

- Cum suntem salvați de la moartea fizică? (Vezi 1 Corinteni 15:20-22; 2 Nefi 2:8; 9:6. Prin Ispășirea lui Isus Hristos noi vom fi înviați.)
- Cum putem fi salvați de la moartea spirituală? (Vezi Moise 5:14-15; 6:50-52, 59; Helaman 14:15-18; D&L 19:15-19. Datorită Ispășirii, noi putem fi curățați și făcuți demni de a locui cu Dumnezeu prin credință în Isus Hristos, pocăință, botez, darul Duhului Sfânt și supunere față de porunci.)

Profetul Iacov din Cartea lui Mormon s-a bucurat de mântuirea de la moarte care vine prin sacrificiul ispășitor al Salvatorului (2 Nefi 9:10). Puteți să citiți acest pasaj și să vă împărtășiți mărturia și o parte din sentimentele pe care le aveți pentru binecuvântările pe care le primim prin Ispășire. Invitați cursanții să facă același lucru.

3. Adam și Eva își încep viața ca ființe muritoare, au copii, îi învață Evanghelia și Îl preamăresc și I se supun lui Dumnezeu.

Predați și discutați Moise 5:1-9, 12.

- Ce au făcut Adam și Eva după ce au fost alungați din grădina Edenului? (Vezi Moise 5:1-5, 12). În ce fel se asemănau viețile lui Adam și ale Evei cu ale noastre din ziua de azi? Ce putem învăța din Moise 5:1-9, 12 despre scopurile vieților noastre muritoare?
- Revedeți relatarea din Moise 5:5-9 sau desemnați un cursant să facă aceasta. Ce poruncă i-a dat Domnul lui Adam? (Vezi Moise 5:5). De ce a oferit Adam jertfe chiar dacă el nu cunoștea motivul pentru care o făcea? (Vezi Moise 5:6).

Profetul Joseph Smith a spus: „Orice lucru pe care Dumnezeu îl cere este drept,... chiar dacă noi nu înțelegem motivul acestuia mult timp după ce evenimentele s-au produs“ (*Teachings of the Prophet Joseph Smith*, selectate de către Joseph Fielding Smith [1976], pag. 256).

- De ce este important să ne supunem poruncilor Domnului chiar dacă nu înțelegem toate motivele acestora? Cum ați fost binecuvântați pentru ținerea unei porunci pe care nu ați înțeles-o complet?
- Care a fost scopul jertfelor oferite de Adam? (Vezi Moise 5:7-9. Acestea erau o reprezentare a sacrificiului pe care Tatăl Ceresc urma să-l facă cu Singurul Său Fiu Născut. Oferirea acestor jertfe a fost o modalitate de a ține minte pentru Adam și pentru urmașii acestuia că toate ființele muritoare pot fi mântuite de la Cădere prin Ispășirea lui Isus Hristos.) Ce modalități de a ține minte această doctrină ne-au fost date? Cum ne putem arăta recunoștința pentru Cădere și Ispășire?

Concluzie

Recitiți mărturia Evei despre binecuvântările Căderii (Moise 5:11). Exprimați-vă recunoștința pentru faptele lui Adam și ale Evei, pentru Cădere și pentru Ispășirea lui Isus Hristos.

Idei suplimentare de predare

Materialul următor suplimentează planul care a fost sugerat pentru lecție. Puteți folosi una sau mai multe dintre aceste idei ca parte a lecției.

1. Luarea din fructul oprit nu a fost un păcat

Pentru a vă ajuta să explicați că Adam și Eva nu au păcătuat atunci când au luat din fructul oprit, citiți declarația următoare, făcută de elder Dallin H. Oaks:

„Eva a fost prima care a încălcat regulile Edenului pentru a începe condițiile vieții muritoare. Fapta sa, indiferent de natura acesteia, a fost, din punct de vedere al poruncilor date, o încălcare a acestora, însă din punct de vedere veșnic, a fost o necesitate glorioasă pentru a deschide poarta către viața eternă. Adam și-a arătat înțelepciunea făcând la fel...

Noi sărbătorim fapta Evei și îi onorăm înțelepciunea și curajul din timpul acelei experiențe numită Căderea... Elder Joseph Fielding Smith a spus: 'Niciodată nu vorbesc despre rolul pe care Eva l-a avut în această Cădere ca despre un păcat, și nici pe Adam nu-l acuz de vreun păcat... Aceasta a fost o încălcare a legii, nu un păcat.'...

Acest contrast sugerat dintre un *păcat* și o *greșeală* ne amintește de exprimarea atentă din al doilea articol de credință: Noi credem că oamenii vor fi pedepsiți pentru propriile lor *păcate* și nu pentru *greșeala* lui Adam (subliniere adăugată). De asemenea, reprezintă o distincție familiară în cadrul legii. Anumite fapte, cum este uciderea, sunt crime deoarece acestea sunt în totalitate greșite. Alte fapte, cum ar fi conducerea fără permis, sunt crime numai pentru că sunt interzise legal. Ținând cont de aceste deosebiri, fapta care a condus la Cădere nu a fost un păcat – total greșit – ci o încălcare – greșită, deoarece era interzisă de lege. Aceste cuvinte nu sunt folosite întotdeauna pentru a defini ceva diferit, însă această deosebire pare să aibă sens în circumstanțele Căderii“ (în Conference Report, octombrie 1993, pag. 98; sau *Ensign*, noiembrie 1993, pag. 73).

2. Deosebirea dintre *consecințele* Căderii și *responsabilitatea* pentru Cădere

Toți urmașii lui Adam și ai Evei au moștenit *consecințele* Căderii, inclusiv moartea fizică și cea spirituală, însă nu și *responsabilitatea* pentru Cădere. Al doilea articol de credință ne învață că „oamenii vor fi pedepsiți pentru propriile lor păcate și nu pentru greșeala lui Adam“. Vezi, de asemenea, Moroni 8:5-23.

3. „Dorințele tale se vor îndrepta spre bărbatul tău“

Declarațiile următoare i-ar putea ajuta pe cursanți să înțeleagă declarația Domnului adresată Evei, când i-a spus: „Dorințele tale se vor îndrepta spre bărbatul tău și el va governa asupra ta“ (Moise 4:22).

Președintele Spencer W. Kimball a spus: „Am îndoeli în ceea ce privește verbul *a governa*. Lasă o impresie greșită. Prefer să folosesc verbul *a prezida* deoarece aceasta este ceea ce el face. Un soț drept prezidează asupra soției și familiei sale“ („The Blessings and Responsibilities of Womanhood“, *Ensign*, martie 1976, pag. 72).

Elder M. Russell Ballard a spus: „Dumnezeu a dezvăluit, prin profeții săi, faptul că bărbații trebuie să primească preoția, trebuie să devină tați, iar cu blândețe și cu o dragoste pură și sinceră trebuie să conducă și să aibă grijă în neprihănire de familiile lor, așa cum Salvatorul conduce Biserica (vezi Efeseni 5:23)“ („Equality through Diversity“, *Ensign*, noiembrie 1993, pag. 90).

Scop De a ajuta cursanții să înțeleagă faptul că alegerile de a-L urma pe Isus Hristos conduc la libertate, fericire și viață veșnică, în timp ce alegerile de a-l urma pe Satana conduc la mizerie și captivitate.

Pregătire

1. Rugându-vă, studiați următoarele scripturi din Perla de Mare Preț:
 - a. Moise 5:16-41. Cain îl iubește pe Satana mai mult decât pe Dumnezeu și se supune poruncii lui Satana de a aduce o ofrandă Domnului (5:16-19). Domnul respinge ofranda lui Cain și îi poruncește acestuia să se pocăiască (5:20-25). Cain face legământ cu Satana și-l ucide pe Abel (5:26-33). Domnul îl blesteamă pe Cain, acesta fiind alungat din prezența Domnului (5:34-41).
 - b. Moise 6:26-63. Enoh, care făcea parte din a patra generație de strănepoți a lui Adam, este chemat de Domnul să le predice oamenilor pocăința (6:26-36). Enoh se supune poruncii Domnului și îi învață pe oameni (6:37-63).
 - c. Moise 7:13, 17-21, 23-47, 68-69. Credința lui Enoh este atât de mare încât munții sunt mutați, râurile își schimbă cursul și toate națiunile se sperie tare (7:13, 17). Domnul și Enoh plâng datorită ticăloșiei oamenilor de pe pământ (7:23-47). Oamenii din orașul lui Enoh sunt într-o singură inimă și într-un singur gând cu Domnul și întregul oraș este ridicat în cer (7:18-21, 68-69).
2. Referințe suplimentare: Moise 5:42-55; 6:10-23; 7:14-16, 59-64; 2 Nefi 2:25-27; Genesa 4:1-16.

Sugestii pentru prezentarea lecției

Activitate pentru captarea atenției

Puteți să faceți activitatea următoare (sau una dintre activitățile dumneavoastră) pentru a începe lecția.

Înainte de a începe ora de clasă, scrieți pe tablă, unul lângă altul, următoarele două seturi de declarații:

<i>Setul 1</i>	<i>Setul 2</i>
„Cine este Domnul pe care trebuie să-L cunosc?“	„El este Dumnezeuul meu și Dumnezeuul vostru.“
„Sunt liber.“	„De ce vă bazați pe propria înțelepciune și Îl renețați pe Dumnezeu din cer?“
„Sunt eu păzitorul fratelui meu?“	„Voi sunteți frații mei.“

Spuneți cursanților că declarațiile din aceste două liste au fost spuse de către doi bărbați despre care vor învăța în cursul acestei lecții. Întrebați cursanții ce pot afla despre fiecare dintre acești bărbați, bazându-se pe setul de declarații al fiecăruia. (Puteți să le cereți cursanților să se strângă în grupuri mici pentru a discuta declarațiile. După ce grupurile au discutat pe marginea declarațiilor timp de cinci sau șase minute, rugați o persoană din fiecare grup să prezinte pe scurt pentru restul cursanților discuția avută de grupul respectiv.)

După ce răspund cursanții, explicați că declarațiile din primul set au fost făcute de Cain, care a ales să-l urmeze pe Satana. Declarațiile din al doilea set au fost făcute de Enoh, care a ales să-L urmeze pe Domnul. Declarațiile fiecărui bărbat reflectă atitudinea acestuia față de Dumnezeu.

Discuție pe marginea scripturii și punerea în practică

În timp ce predați următoarele pasaje din scripturi, discutați cum pot fi puse acestea în practică în viața de zi cu zi. Încurajați cursanții să împărtășească experiențe personale care au legătură cu principiile din scripturi.

1. Cain face un legământ cu Satana, îl ucide pe Abel și este blestemat de Domnul.

Predați și discutați Moise 5:16-41.

- Adam și Eva au sperat ca fiul lor, Cain, să-L urmeze pe Domnul, așa cum au făcut ei. Însă Cain „n-a ascultat“ de părinții săi și de Domnul și a întrebant: „Cine este Domnul pe care trebuie să-L cunosc?“ (Moise 5:16). Ce ne indică această întrebare despre atitudinea lui Cain față de Dumnezeu? Ce trebuie să facem pentru a ajunge să-L cunoaștem pe Dumnezeu? (Vezi Alma 22:17-18).
- De ce l-a adus Cain o ofrandă Domnului? (Vezi Moise 5:18). Ce ofrandă a adus Cain? (Vezi Moise 5:19). De ce a acceptat Domnul jertfa lui Abel și a respins ofranda lui Cain? (Vezi Moise 5:5, 20-23). Domnul le-a poruncit lui Adam și Evei, precum și copiilor lor, să ofere ca jertfe primii născuți din turmele lor. Abel s-a supus, însă Cain a dat ascultare cuvintelor lui Satana și a adus o ofrandă din fructele pământului.) De ce a fost important să se ofere sacrificii în modul în care a poruncit Domnul?

Profetul Joseph Smith ne-a învățat: „Abel l-a oferit lui Dumnezeu un sacrificiu care a fost acceptat, care a constat din primii născuți din turmă. Cain a oferit din fructele pământului și ofranda sa nu a fost acceptată, deoarece el nu a putut s-o facă în credință... Vărsarea sângelui Singurului Născut pentru a ispăși pentru om... a fost planul mântuirii;... așa cum sacrificiul a fost instituit într-un anumit fel, prin care omul trebuia să înțeleagă marele Sacrificiu pe care Dumnezeu l-a pregătit; prin oferirea unui sacrificiu într-un alt mod decât acela, nici un pic de credință nu putea fi exercitată...; în consecință, Cain nu putea să aibă credință; și orice lucru care nu este făcut cu credință este un păcat“ (*Teachings of the Prophet Joseph Smith*, selectate de către Joseph Fielding Smith [1976], pag. 58).

- Cum a reacționat Cain, atunci când Domnul i-a respins ofranda și i-a cerut să se pocăiască? (Vezi Moise 5:21, 26). De ce ne este câteodată greu atunci când ni se cere să ne pocăim? Cum putem să facem ca să avem o mai mare dorință de a ne pocăi?

- După ce l-a ucis pe fratele său Abel, Cain a spus: „Sunt liber“ (Moise 5:33). De ce anume credeți că a crezut Cain că s-a eliberat? În ce mod nesupunerea față de poruncile lui Dumnezeu ne limitează de fapt libertatea? În ce mod supunerea ne mărește libertatea?
- Cum a răspuns Cain atunci când Domnul l-a întrebat unde era Abel? (Vezi Moise 5:34). Ce înseamnă să fim păzitorul fratelui nostru? (Vezi 1 Ioan 3:11, 17-18). În ce moduri putem acționa ca păzitori ai fraților și surorilor noastre?
Episcopul Robert L. Simpson a spus: „Lumea de azi vă spune să vă lăsați prietenul în pace. Acesta are dreptul de a veni și de a pleca atunci când dorește. Lumea vă spune că această convingere de a merge la Biserică, de a participa la adunarea preoției sau de a renunța la un obicei rău poate conduce la frustrare și la presiuni foarte mari; însă eu repet încă o dată cuvântul Domnului: Dumneavoastră sunteți păzitorul fratelui dumneavoastră, iar atunci când sunteți convertiți, aveți obligația de a vă întări fratele“ (în Conference Report, octombrie 1971, pag. 114 sau *Ensign*, dec. 1971, pag. 103).
- Ce i s-a întâmplat lui Cain ca rezultat al alegerii de a-l urma pe Satana în locul lui Dumnezeu? (Vezi Moise 5:23-25, 36-41). În ce fel alegerile lui Cain i-au afectat pe urmașii lui, ca de altfel și pe el însuși? (Vezi Moise 5:41-43, 49-52, 55). Cum îi pot afecta pe membrii familiei noastre alegerile noastre drepte sau nedrepte?

2. Enoh le predică oamenilor pocăința.

Predați și discutați Moise 6:26-63.

- Cum a reacționat Enoh când a fost chemat de Domnul să le predice oamenilor pocăința? (Vezi Moise 6:31). Ce i-a promis Domnul lui Enoh, dacă acesta se ducea și făcea așa cum i s-a poruncit? (Vezi Moise 6:32-34). Ce putem învăța din povestea lui Enoh despre modul în care Domnul Își alege conducătorii? (Vezi, de asemenea, 1 Samuel 16:7). Ce putem învăța de la Enoh despre cum să-L slujim pe Domnul, chiar și atunci când nu ne simțim în stare?
- De ce credeți că oamenii erau ofenșați atunci când Enoh a început să predice pocăința? (Vezi Moise 6:37; vezi, de asemenea, 1 Nefi 16:2; Mosia 13:7). De ce au continuat să-l asculte chiar dacă erau ofenșați? (Vezi Moise 6:38-39. La început ei erau doar curioși, însă apoi au realizat că el era un om al lui Dumnezeu.) Cum putem dobândi o mărturie despre faptul că profetul în viață este un om al lui Dumnezeu? Cum ne poate ajuta această mărturie să-l urmăm pe profet, chiar și atunci când învățăturile sale nu sunt ușor de acceptat?
- Ce doctrine ale Evangheliei a propovăduit Enoh pe măsură ce chema oamenii la pocăință? (Vezi Moise 6:47-63. Dacă ați discutat aceste versete în lecția 4 nu trebuie să le revedeți din nou.)
- Domnul ne-a făcut să putem „acționa pentru [noi înșine]“ (Moise 6:56). Ce înseamnă aceasta? (Avem puterea de a alege.) De ce este necesară libertatea de a alege în planul lui Dumnezeu pentru salvarea noastră? (Avem nevoie de libertatea de a alege pentru a putea răspunde pentru alegerile noastre.) Care sunt consecințele alegerii de a-l urma pe Satana? Care sunt consecințele alegerii de a-L urma pe Domnul? (Vezi 2 Nefi 2:25-27).

3. Oamenii din orașul lui Enoh sunt într-o singură inimă și într-un singur gând cu Domnul și întregul oraș este ridicat în cer.

Predați și discutați Moise 7:13, 17-21, 23-47, 68-69.

- Ce miracole a făcut Domnul datorită mării credințe a lui Enoh? (Vezi Moise 7:13). Ce miracole face Domnul în zilele noastre datorită credinței oamenilor?
- Cum au fost binecuvântați oamenii care au auzit cuvintele lui Enoh și s-au pocăit de păcatele lor? (Vezi Moise 7:17-18). De ce a fost numit Sion orașul lor? (Vezi Moise 7:18). Ce înseamnă să fi „într-o singură inimă și într-un singur gând”? Ce putem să facem pentru a deveni într-o singură inimă și într-un singur gând cu Domnul? Dar cu familiile noastre? Dar cu membrii Bisericii?
- Ce s-a întâmplat, într-un sfârșit, cu Enoh și cu locuitorii orașului său? (Vezi Moise 7:19-21, 69).
- În Moise 7:28, Enoh l-a văzut pe Domnul plângând. De ce plângea Domnul? De ce l-a întrebat Enoh pe Domnul de ce plânge? (Vezi Moise 7:29-31). Ce i-a răspuns Domnul? (Vezi Moise 7:32-33, 36-37). Ce sentimente aveți pentru Domnul atunci când citiți aceste versete?
- Atunci când Enoh a văzut ticăloșia oamenilor a plâns și el (Moise 7:41, 44). Cum l-a alinat Domnul pe Enoh? (Vezi Moise 7:44-47).

Puteți să le spuneți cursanților că, în lecțiile viitoare, se va discuta despre reclădirea Sionului în zilele din urmă (incluzând un Nou Ierusalim), despre cea de a Doua Venire a Salvatorului și despre domnia Sa milenară pe pământ, lucruri pe care Enoh le-a văzut într-o viziune (Moise 7:62-65).

Concluzie

Indicați cum a ales Cain să-l urmeze pe Satana și să-i învețe pe copiii și pe urmașii săi practicile sale diabolice. Ca rezultat, urmașii lui Cain au devenit tot mai ticăloși și au fost blestemați de Dumnezeu pentru nedreptățile lor. În contrast, Enoh a ales să-L urmeze pe Domnul. Ca o consecință a alegerii lui Enoh de a fi supus și de a predica Evanghelia tuturor acelor care îl ascultau, oamenii unui oraș întreg au devenit atât de dreți încât au fost luați de pe pământ pentru a locui cu Dumnezeu.

Mărturișiți că alegerile pe care le facem de a-L urma pe Isus Hristos ne vor ajuta să ne apropiem de El și ne vor conduce către libertate, către fericire și către viața veșnică.

Idei suplimentare de predare

Materialul următor suplimentează planul care a fost sugerat pentru lecție. Puteți să folosiți una sau mai multe dintre aceste idei ca parte a lecției.

1. Ținerea înregistrărilor de istorie a familiei

- De ce a fost important ca Adam și Eva, precum și urmașii lor, să țină o carte de aducere aminte și o genealogie? (Vezi Moise 6:5-8, 45-46). De ce este important pentru noi să ținem astăzi astfel de înregistrări? Cum v-au ajutat relatările scrise de către strămoșii dumneavoastră despre viețile lor? Cum ar putea să-i ajute pe membrii familiei dumneavoastră o relatare scrisă despre viața și credința dumneavoastră?

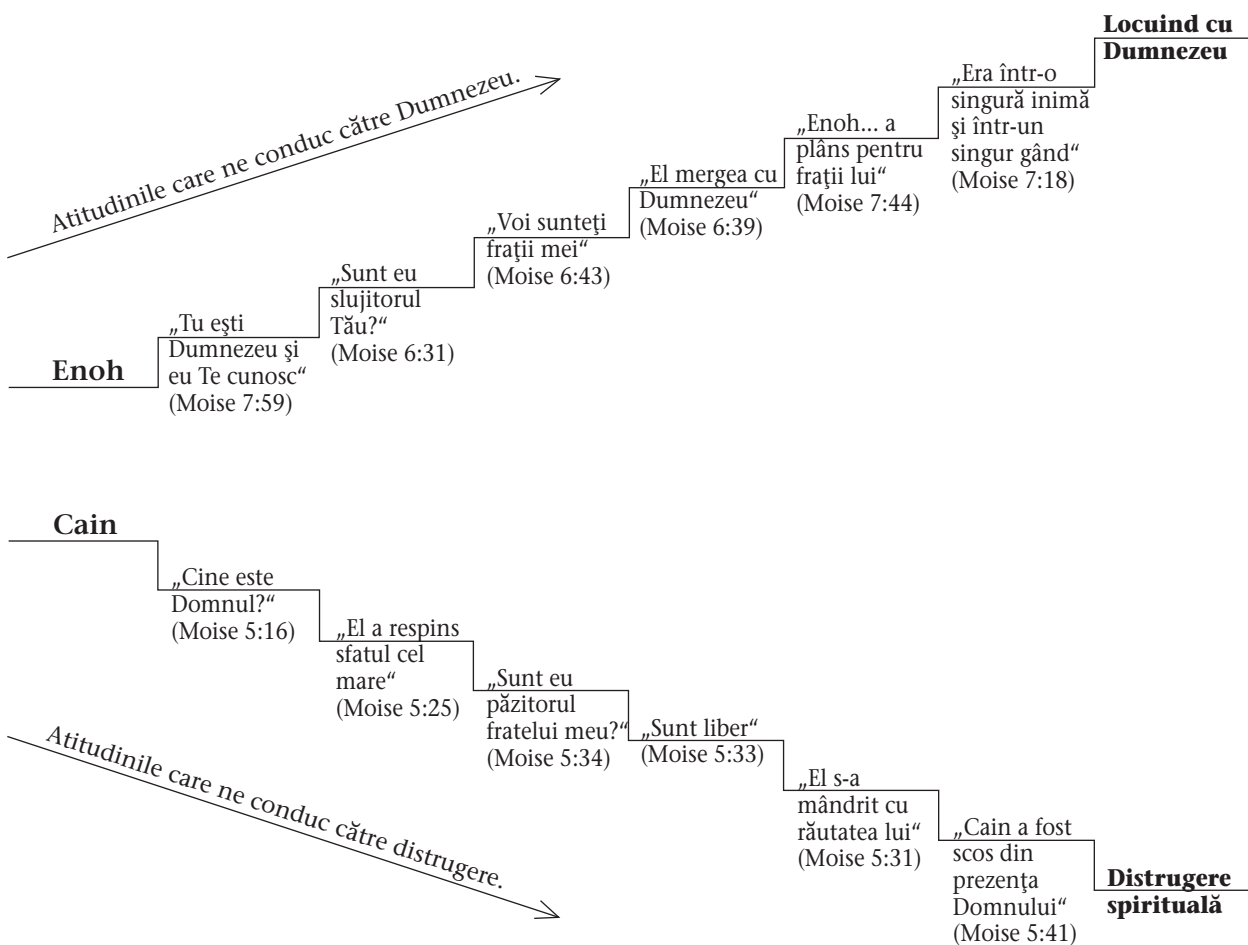
- Cum pot fi considerate scripturile înregistrări ale familiei? Cum pot părinții și învățătorii să folosească eficient scripturile pentru a-i învăța pe copii?

2. Comparație între Enoh și Cain

Desenați pe tablă două perechi de pași, una mergând în sus și cealaltă mergând în jos (vezi schema de la pag. 22). Denumiți pașii care merg în sus *Atitudini care ne conduc către Dumnezeu* și scrieți numele lui Enoh pe primul pas. Denumiți pașii care merg în jos *Atitudini care ne conduc spre distrugere* și scrieți numele lui Cain pe primul pas.

Rugați cursanții să citească primul verset indicat de pașii lui Enoh (Moise 7:59) și primul verset indicat de pașii lui Cain (Moise 5:16). Scrieți apoi pe tablă, câteva cuvinte cheie în dreptul pașilor corespunzători. Repetați procesul pentru pașii care au rămas. După ce au fost citite toate versetele, denumiți sfârșitul pașilor lui Enoh *Locuind cu Dumnezeu*, iar sfârșitul pașilor lui Cain *Distrugere spirituală*. Discutați despre cum cuvintele și faptele lui Enoh l-au ajutat să se apropie de Dumnezeu, în timp ce cuvintele și faptele lui Cain l-au dus mai aproape de Satana.

- În ce moduri putem urma exemplul lui Enoh și ne putem apropia de Dumnezeu?

3. „Ungeți ochii tăi... și vei vedea“ (Moise 6:35)

Isus Hristos a vindecat odată un orb ungându-i ochii cu lut (tină) (Ioan 9:1-7). Lui Enoh, care încă nu era matur din punct de vedere spiritual, fiind astfel orb spiritual în ceea ce privește anumite lucruri, i s-a poruncit, de asemenea, să-și „[ungă] ochii cu lut și [să-i] spele“ (Moise 6:35).

- Ce a văzut Enoh după ce a făcut aceasta? (Vezi Moise 6:36). Ce ne învață simbolicul act al spălării de lut?
- Ce putem face pentru a ne deschide tot mai mult ochii către lucrurile lui Dumnezeu? Cum ne putem îmbunătăți studiul scripturilor pentru a putea vedea bogățiile conținute de acestea?

4. Cei iubiți care se rătăcesc

- Chiar dacă Adam și Eva și-au învățat copiii Evanghelia (Moise 5:12), Cain, împreună cu alții, au ales să trăiască nedrept. Ce putem face pentru a ne ajuta să îndurăm durerea atunci când cei pe care îi iubim se rătăcesc? Ce putem face pentru a-i ajuta pe aceștia?

Elder Richard G. Scott ne-a sfătuit:

„Mulți dintre dumneavoastră aveți inimile îndurerate datorită unui fiu sau unei fiice, datorită soțului sau soției, care a renunțat la neprihănire în schimbul răului. Mesajul meu este pentru dumneavoastră.

Viața vă este plină cu suferință, durere și, din când în când, disperare. Vă voi spune cum puteți să fiți alinați de către Domnul.

În primul rând, trebuie să recunoașteți două principii de bază:

1. Deși există multe lucruri pe care le puteți face pentru a ajuta o persoană pe care o iubiți aflată în nevoie, sunt câteva lucruri care trebuie făcute de către Domnul.
2. De asemenea, procesul continuu de îmbunătățire nu poate să aibă loc fără o exercitare dreaptă a libertății de a alege. Nu încercați să îngrădiți libertatea de a alege. Domnul Însuși nu ar face aceasta. Supunerea forțată nu aduce binecuvântări (vezi D&L 58:26-33).

Vă voi sugera șapte modalități prin care puteți să ajutați.

Prima, iubiți fără marginire... A doua, nu tolerați încălcarea poruncilor, însă acordați-i celui care face acest lucru toată încrederea și tot sprijinul... A treia, predicați adevărul... A patra, iertați sincer ori de câte ori este necesar... A cincea, rugați-vă având încredere că Tatăl Ceresc vă va răspunde la rugăciuni. 'Rugăciunea unui om drept făcută cu credință valorează mult' (Iacov 5:16)...

A șasea, luați în considerare problema în funcție de îngrijorările celorlalți, acum în viața dumneavoastră și în eternitate... Atunci când lucrurile pe care le puteți face în mod real pentru a ajuta sunt făcute, lăsați problema respectivă în mâinile Domnului și nu vă mai faceți griji. Să nu vă simțiți vinovați pentru că nu puteți face mai mult. Nu vă irosiți energia făcându-vă griji inutile... În timp, veți simți și veți ști cum să acordați mai mult ajutor. Veți găsi o pace și o fericire mai mare, nu-i veți neglija pe ceilalți care au nevoie de dumneavoastră și veți putea să dați mai mult ajutor, datorită acestei perspective veșnice...

O ultimă sugestie – Niciodată să nu renunțați la o persoană iubită, niciodată!“ (în Conference Report, aprilie 1988, pag. 69-71; sau *Ensign*, mai 1988, pag. 60-61).

„Noe... a construit o corabie pentru a-și salva familia“

Moise 8:19-30; Genesa 6-9; 11:1-9

Scop

De a ajuta cursanții să dorească să trăiască demn și să evite răutățile lumii.

Pregătire

1. Rugându-vă, studiați următoarele scripturi:
 - a. Moise 8:19-30; Genesa 6:5-22; 7:1-10. Noe propovăduiește Evanghelia, însă oamenii nu ascultă (Moise 8:19-25). Datorită ticăloșiei oamenilor, Domnul declară că va distruge toată făptura de pe fața pământului (Moise 8:26-30; Genesa 6:5-13). Domnul îi poruncește lui Noe să construiască o corabie și să-și ia familia în aceasta, precum și câte două exemplare din orice creație vie (Genesa 6:14-22; 7:1-10).
 - b. Genesa 7:11-24; 8; 9:8-17. Plouă timp de 40 de zile și 40 de nopți (7:11-12). Toți oamenii și toate creaturile care nu sunt în corabie mor, iar apele acoperă pământul timp de 150 de zile (7:13-24). Când apele se retrag, Noe, familia sa și animalele părăsesc corabia (8:1-19), iar Noe oferă Domnului o jertfă (8:20-22). Domnul face un legământ cu Noe și alege curcubeul ca semn al legământului (9:8-17; remarcați că traducerea versetului 15 făcută de Joseph Smith afirmă că legământul a fost între Dumnezeu și Noe, nu între Dumnezeu și toate ființele).
 - c. Genesa 11:1-9. La câteva generații după potop, oamenii încearcă să construiască un turn către cer (turnul Babel). Domnul le încurcă limbile, pentru ca ei să nu se poată înțelege unul cu celălalt și îi împrăștie pe toată fața pământului.
 2. Referințe suplimentare: Evrei 11:7; Moise 7:32-36.
 3. Puteți să folosiți următoarele ilustrații ca parte a lecției:
 - a. Construind arca (62053; setul de ilustrații inspirate din scripturi, 102); Noe și corabia cu animale (62305; setul de ilustrații inspirate din scripturi, 103); și Creația – Ființele (62483; setul de ilustrații inspirate din scripturi, 100).
-

Sugestii pentru prezentarea lecției

Activitate pentru captarea atenției

Puteți să faceți una dintre următoarele activități (sau una dintre activitățile dumneavoastră) pentru a începe lecția. Alegeți activitatea cea mai potrivită pentru clasă.

1. În cazul în care sala dumneavoastră de clasă este suficient de spațioasă, cereți câtorva cursanți să stea în picioare într-o linie dreaptă, având brațele întinse, astfel încât să atingă cu degetele lor degetele persoanei de lângă ei. Explicați că ar fi nevoie de aproximativ 85 de cursanți, care să stea în acea poziție, pentru a face o linie care să fie de aceeași lungime cu corabia care a fost construită de Noe.

2. Arătați tabelul de la sfârșitul lecției pentru a-i ajuta pe cursanți să vizualizeze dimensiunea corabiei lui Noe, în comparație cu alte corăbii cu care sunt familiarizați.

Discuție pe marginea scripturii și punerea în practică

În timp ce predați următoarele pasaje din scripturi, discutați cum pot fi puse acestea în practică în viața de zi cu zi. Încurajați cursanții să împărtășească experiențe care au legătură cu principiile din scripturi.

1. Oamenii resping chemarea lui Noe la pocăință; Noe construiește o corabie.

Predați și discutați Moise 8:19-30 și Genesa 6:5-22; 7:1-10. (În cazul în care cursanții au întrebări despre animalele „curate” și „necurate”, îi puteți îndemna să citească Leviticul 11:1-31.)

- Cum era lumea atunci când Domnul l-a chemat pe Noe să propovăduiască Evanghelia? (Vezi Moise 8:20-22). Ce asemănări puteți să vedeți între oamenii din zilele lui Noe și oamenii din zilele noastre? Cum ar fi putut evita distrugerea oamenii din zilele lui Noe? (Vezi Moise 8:23-24). Cum putem fi ajutați să evităm distrugerea spirituală și temporară atunci când ascultăm și urmăm sfatul profeților?
- De ce a construit Noe corabia? (Vezi Evrei 11:7). Conducătorii Bisericii ne-au sfătuit pe fiecare dintre noi să ne „construim o corabie personală” (W. Don Ladd, din Conference Report, octombrie 1994, pag. 36; sau *Ensign*, noiembrie 1994, pag. 29). Ce putem face pentru a ne proteja spiritual, atât pe noi înșine, cât și pe familiile noastre? Ce porunci simțiți că sunt deosebit de importante pentru a ne proteja în zilele noastre? (Puteți să folosiți în discuția dumneavoastră broșura *Pentru întărirea tineretului* [34285].)
- Ce putem să facem pentru a fi pregătiți temporar în caz de calamitate sau alte nevoi? (Vezi citatele de dedesubt precum și citatul elderului L. Tom Perry de la pag. 56. De ce amână majoritatea dintre noi să facă pregătirile necesare? Cum putem să devenim mult mai hotărâți să ne pregătim, începând cu acest moment?

Președintele Ezra Taft Benson a spus: „Revelația care conține îndemnul de a produce și de a înmagazina hrană poate fi la fel de esențială bunăstării noastre temporare din zilele noastre ca și în cazul îmbarcării pe corabie, care a avut loc în zilele lui Noe” (din Conference report, octombrie 1987, pag. 61; sau *Ensign*, noiembrie 1987, pag 49).

Elder W. Don Ladd ne-a învățat: „Este prea târziu să începi să construiești corabia atunci când începe să plouă... Noi...trebuie să-l ascultăm pe purtătorul de cuvânt al Domnului. Trebuie să continuăm cu calm să înaintăm și să ne pregătim pentru ceea ce va veni cu siguranță. Nu trebuie să intrăm în panică sau să ne temem, pentru că, dacă suntem pregătiți spiritual și temporar, noi și familiile noastre vom supraviețui potopului. Corăbiile noastre vor pluti pe marea credinței, dacă prin faptele noastre ne-am pregătit treptat și sigur pentru viitor” (în Conference Report, octombrie 1994, pag. 37; sau *Ensign*, noiembrie 1994, pag 29).

- Ce calități și-a etalat Noe când a construit corabia? (Răspunsurile pot conține: credință, supunere și muncă sârguincioasă.) Cum putem să dezvoltăm aceste calități la noi înșine?

Președintele Spencer W. Kimball a explicat că, atunci când Noe a construit corabia, „nu exista nici un semn de ploaie sau de potop... Avertismentele sale au fost considerate iraționale... Ce prostie să construiești o corabie pe pământ uscat, când soarele strălucește iar viața se desfășoară ca de obicei! Însă, timpul a trecut. Corabia a fost terminată. Potopul a venit. Cei nesupuși și răzvrățiți s-au înecat. Miracolul corabiei a fost rezultatul credinței de care s-a dat dovadă, atunci când a fost construită“ (*Faith Precedes the Miracle* [1972], pag. 5-6).

2. Domnul curăță pământul prin potop.

Predați și discutați Genesa 7:11-24; 8 și 9:8-17.

- Ce s-a întâmplat atunci când a venit potopul? (Vezi Genesa 7:23). Ce „corăbii“ avem astăzi care ne pot ajuta să fim salvați de răul care ne înconjoară? (Puteți să enumerați răspunsurile pe tablă și să-i invitați pe cursanți să spună cum i-au ajutat aceste „corăbii“ să fie protejați. Răspunsurile posibile conțin: casele și familiile noastre, prietenii, templele, seminarul, adunările Bisericii, rugăciunea, scripturile și profeții în viață.) Cum îi putem ajuta pe alții să găsească un adăpost în aceste „corăbii“?
- De ce a trimis Noe un porumbel, afară din corabie, după ce s-a oprit ploaia? (Vezi Genesa 8:8). Ce s-a întâmplat la primele două încercări, când a trimis porumbelul? (Vezi Genesa 8:8-11). Ce s-a întâmplat a treia oară? (Vezi Genesa 8:12).
- Care a fost primul lucru pe care l-a făcut Noe după ce a părăsit corabia? (Vezi Genesa 8:20; vezi, de asemenea, Traducerea lui Joseph Smith, Genesa 9:4). Cum ne putem arăta recunoștința față de Domnul, atunci când El ne ajută să trecem printr-o situație dificilă?
- Ce a așezat Dumnezeu pe cer după ce s-a terminat potopul? (Vezi Genesa 9:13). Ce a spus Dumnezeu că urma să reprezinte curcubeul? (Vezi Genesa 9:12-13, 16-17). Ce legământ a făcut Dumnezeu cu Noe? (Vezi Genesa 9:8-11, 15; vezi, de asemenea, Traducerea lui Joseph Smith, Genesa 9:21-22, 24.)

3. Oamenii construiesc turnul Babel.

Predați și discutați Genesa 11:1-9.

- De ce au hotărât urmașii lui Noe să construiască un turn? (Vezi Genesa 11:4). Ce credeți că au vrut să obțină „făcându-și un nume“ pentru ei înșiși? Ce diferență există între a ne face un nume pentru noi înșine și a lua asupra noastră numele lui Hristos? Ce responsabilități luăm asupra noastră atunci când purtăm numele lui Hristos? (Vezi Mosia 18:8-10).
- Ce a rezultat din tentativa de a construi un turn până la cer? (Vezi Genesa 11:5-9). De ce nu putem ajunge la cer prin noi înșine sau prin metodele omenești? Care este calea Domnului pentru noi de a ajunge la cer?

Concluzie

Explicați că oamenii care au construit turnul Babel au fost pedepsiți pentru că ei au încercat să ajungă la cer prin mijloace lumești. În schimb, Noe și familia sa au fost salvați de potop, pentru că ei au trăit conform poruncilor lui Dumnezeu.

Mărturișiți că singura modalitate pentru noi de a ajunge la cer – să ne întoarcem să trăim alături de Tatăl nostru Ceresc – este prin Evanghelia lui Isus Hristos. Trebuie să trăim în dreptate, așa cum a făcut Noe, având credință în Hristos, pocăindu-ne de păcatele noastre, primind rânduiele sacre și îndurând până la sfârșitul vieților noastre. Dacă facem aceste lucruri, ne vom ridica deasupra răului și vom putea să ne întoarcem în prezența lui Dumnezeu.

Idei suplimentare de predare

Materialul următor suplimentează planul care a fost sugerat pentru lecție. Puteți să folosiți una sau mai multe dintre aceste idei ca parte a lecției.

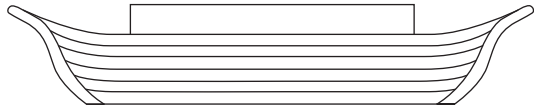
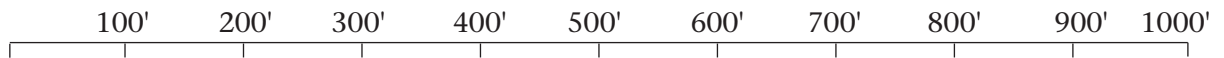
1. Enoh vede într-o viziune zilele lui Noe

Enoh, străbunicul lui Noe, a văzut într-o viziune ticăloșia generației lui Noe, precum și rezultatul potopului (Moise 7:41-52). Enoh s-a întristat datorită acestei ticăloșii și i-a cerut Domnului să aibă milă de Noe și copiii săi. Domnul i-a promis lui Enoh că nu va mai distruge niciodată lumea prin potop (Moise 7:51). De asemenea, Domnul i-a promis lui Enoh că Noe va fi urmașul său și că seminția lui Enoh va continua să fie pe pământ chiar și după potop (Moise 7:52; 8:2, 6, 8-9). Domnul a reînnoit acest legământ cu Noe, după potop (Genesa 9:8-17; remarcați că traducerea versetelor 9 și 11, făcută de Joseph Smith, se referă la legământul făcut de Domnul cu Enoh; vezi, de asemenea, Traducerea lui Joseph Smith, Genesa 9:21-25).

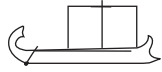
2. Domnul îi apără pe cei drepti

Așa cum Noe și familia sa au fost salvați de potop datorită neprihănirii lor, Domnul i-a protejat, de asemenea, pe oamenii drepti din timpul turnului Babel. Discutați pe scurt povestea lui Jared și a fratelui acestuia, așa cum se găsește în Eter 1:1-5, 33-37 și apoi discutați despre motivul pentru care limba lor nu a fost încurcată.

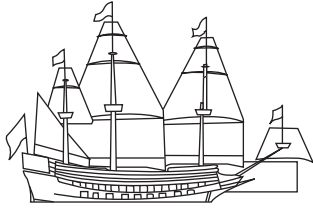
Dimensiuni comparabile ale diferitelor corăbii (vezi activitatea pentru captarea atenției)

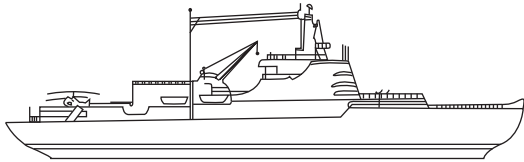
Corabia

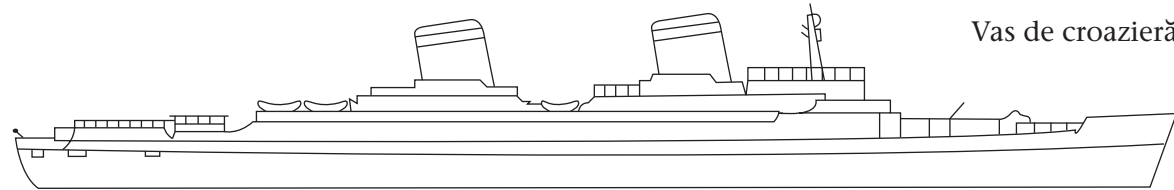
Tirema grecească

Bărbatul războinic

Spărgătorul de gheață

Vas de croazieră

Avraam 1:1-4; 2:1-11; Genesa 12:1-8; 17:1-9

Scop De a ajuta cursanții să înțeleagă binecuvântările și responsabilitățile legământului Avraamic.

Pregătire

1. Rugându-vă, studiați Avraam 1:1-4; 2:1-11; Genesa 12:1-8; 17:1-9. Avraam caută să fie drept și să trăiască demn de binecuvântările lui Dumnezeu. Dumnezeu face un legământ cu Avraam, prin care îi promite acestuia că va avea foarte mulți urmași, care vor primi o țară a făgăduinței, binecuvântările preoției și Evanghelia.
2. Referințe suplimentare: Genesa 15; Doctrină și legăminte 132:19-24, 29-32; Legământul Avraamic, Ghid pentru scripturi, pag. 116.
3. Puteți să folosiți următoarele materiale ca parte a lecției:
 - a. poze cu misionari (62611) și cu un templu din apropiere.

Sugestii pentru prezentarea lecției

Activitate pentru captarea atenției Puteți să faceți activitatea următoare (sau una dintre activitățile dumneavoastră) pentru a începe lecția.

- Ce este o binecuvântare patriarhală?

Prima Președinție a declarat: „Binecuvântările patriarhale [sunt] niște declarații inspirate despre linia genealogică a celor care le primesc și, de asemenea, atunci când influența Spiritului este foarte puternică, sunt niște declarații profetice despre misiunea vieții celor care le primesc, împreună cu anumite binecuvântări, atenționări și avertismente, pe care patriarhul ar putea fi îndemnat să le ofere... Îndeplinirea tuturor binecuvântărilor promise este condiționată de credința în Evanghelia Domnului nostru“ (scrisoare către președinții de țară, 28 iunie 1957; citată în Bruce R. McConkie, *Mormon Doctrine*, a doua ediție [1966], pag. 558).

- Câți dintre dumneavoastră v-ați primit binecuvântarea patriarhală? Ce înseamnă să avem patriarhul care să ne declare linia genealogică într-o binecuvântare? (Atunci când un patriarh ne declară linia genealogică, el ne dezvăluie faptul că suntem urmașii profetului Avraam prin Efraim, Manase sau printr-un altul dintre descendenții lui Avraam.)

Explicați că în această lecție se discută despre binecuvântările pe care le putem primi precum și despre responsabilitățile pe care le avem, ca urmași ai lui Avraam.

Discuție pe marginea scripturii și punerea în practică

În timp ce predați următoarele pasaje din scripturi, discutați cum pot fi puse acestea în practică în viața de zi cu zi. Încurajați cursanții să împărtășească experiențe care au legătură cu principiile din scripturi.

1. Dumnezeu face un legământ cu Avraam.

Predați și discutați Avraam 1:1-4; 2:1-11 și Genesa 12:1-8; 17:1-9.

- Când Avraam era un tânăr băiat, a vrut să fie drept și să trăiască demn de binecuvântările lui Dumnezeu. Ce binecuvântări și-a dorit Avraam, în acord cu Avraam 1:2-4?
- Dumnezeu i-a instruit pe Avraam și pe familia acestuia să-și părăsească locuința din Ur și să călătorească către o țară, pe care ei au numit-o Haran (Avraam 2:1-4). Acolo, Avraam s-a rugat și a avut o viziune în care Dumnezeu a făcut un legământ prin care îi binecuvânta pe el și pe urmașii săi. Acesta este numit legământul Avraamic. Ce binecuvântări i-a promis Dumnezeu lui Avraam în acest legământ? (Vezi Avraam 2:6-11; Genesa 12:1-8; 17:1-9. Puteți să indicați faptul că Avraam a trebuit să aștepte mulți ani înainte ca o parte din aceste binecuvântări promise să se îndeplinească, iar acestea mai sunt îndeplinite încă și astăzi.)

Tabelul următor vă poate ajuta să rezumați binecuvântările legământului Avraamic. Puteți să desenați pe tablă un tabel mai mic, în care să lăsați loc pentru a adăuga o rubrică numită „Responsabilități“, așa cum este arătat la pag. 30:

Binecuvântări și responsabilități ale legământului Avraamic			
Binecuvântări pământești:	o țară a făgăduinței în care să trăiască (Avraam 2:6, 19; Genesa 12:7; 17:8);	un număr mare de urmași (Avraam 2:9-10; Genesa 12:2-3; 17:2, 4-6);	Evanghelia lui Isus Hristos și preoția pentru Avraam și urmașii săi (Avraam 2:9-11; Genesa 17:7).
Paralele eterne:	împărăția celestială (D&L 88:17-20);	căsătoria veșnică și progresul veșnic (D&L 132:19-22)	exaltarea și viața veșnică (D&L 132:23-24)

2. Suntem moștenitori ai binecuvântărilor și responsabilităților legământului Avraamic.

Explicați că toți membrii Bisericii fac parte din „seminția lui Avraam“, ceea ce înseamnă că suntem urmașii săi. Elder Joseph Fielding Smith a spus: „Majoritatea celor care devin membri ai Bisericii sunt urmași propriu-ziși ai lui Avraam prin Efraim, fiul lui Iosif. Cei care nu sunt urmașii propriu-ziși ai lui Avraam și Israel trebuie să devină astfel, iar când ei sunt botezați și confirmați sunt alăturați arborelui genealogic și au dreptul la toate privilegiile și drepturile în calitate de moștenitori“ (“How One May Become of the House of Israel”, *Improvement Era*, octombrie 1923, pag. 1149).

- Făcând parte din seminția lui Avraam, membrii Bisericii sunt moștenitorii binecuvântărilor și responsabilităților legământului Avraamic. Cum devenim moștenitori ai acestui legământ? (Când suntem botezați în Biserică, promisiunea *salvării* din legământul Avraamic este reînnoită cu noi. Când suntem pecetluiți în Templu, promisiunea *exaltării* din legământul Avraamic este reînnoită cu noi. Pentru a primi binecuvântările legământului, noi trebuie să ne îndeplinim responsabilitățile asociate acestuia și să trăim demni.)

Elder Bruce R. McConkie a explicat:

„Avraam a primit mai întâi Evanghelia prin botez (care reprezintă legământul salvării); apoi i s-a conferit cea mai mare preoție și a făcut legământul căsătoriei celeste (care reprezintă legământul exaltării), primind asigurarea că prin acesta va progresa veșnic; în cele din urmă el a primit promisiunea că toate aceste binecuvântări le vor fi oferite tuturor urmașilor săi din viața muritoare. (Avraam 2:6-11; D&L 132:29-50). În promisiunea divină făcută lui Avraam a fost inclusă și asigurarea că Hristos va veni prin linia sa genealogică, precum și asigurarea că urmașii lui Avraam vor primi anumite promisiuni, pământuri făgăduite ca moșteniri veșnice. (Avraam 2; Genesa 17; 22:15-18; Galateni 3.)

Toate aceste promisiuni puse împreună sunt numite *legământul Avraamic*. Acest legământ a fost reînnoit cu Isaac (Genesa 24:60; 26:1-4, 24) și încă o dată cu Iacov. (Genesa 28; 35:9-13; 48:3-4). *Acele părți ale acestuia care se referă la exaltarea personală și la progresul veșnic sunt reînnoite cu fiecare membru al casei lui Israel care intră în legământul căsătoriei celeste; prin acel legământ, cei implicați devin moștenitori ai tuturor binecuvântărilor lui Avraam, Isaac și Iacov. (D&L 132; Romani 9:4; Galateni 3; 4).“ (Mormon Doctrine, a doua ediție [1966], pag. 13).*

- Ce binecuvântări putem primi prin legământul Avraamic? (Putem primi toate binecuvântările pe care le-a primit Avraam, așa cum sunt rezumate în tabelul precedent. Aceste binecuvântări conțin: Evanghelia, preoția, exaltarea și legăturile veșnice de familie.)
- Care sunt responsabilitățile noastre în calitate de moștenitori ai legământului Avraamic? (Vezi Avraam 2:9, 11; Genesa 18:19. Trebuie să-i ajutăm pe toți copiii lui Dumnezeu, vii sau morți, să primească plenitudinea binecuvântărilor Evangheliei. Trebuie, de asemenea, să ne supunem față de poruncile lui Dumnezeu.)

În cazul în care ați scris pe tablă tabelul de la pagina 30, adăugați în partea de jos a tabelului o rubrică în care să enumerați responsabilitățile noastre, după cum urmează:

Responsabilități:	să-i ajutăm pe toți copiii lui Dumnezeu să primească plenitudinea binecuvântărilor Evangheliei (Avraam 2:9,11);	să ne supunem față de poruncile lui Dumnezeu (Genesa 18:19).
-------------------	---	--

- Cum îi putem ajuta pe alții să primească Evanghelia? (Făcând muncă misionară, îndeplinind rânduielele în templu pentru cei morți și fiind exemple de neprihănire. Puteți să arătați poze cu un templu și cu misionari.)

Președintele Ezra Taft Benson a spus: „Responsabilitatea seminției lui Avaaam, seminție care suntem noi, este aceea de a fi misionari și de a 'purta această slujire și preoție către toate națiunile' (Avraam 2:9)“ (în Conference Report, aprilie 1987, pag. 107; sau *Ensign*, mai 1987, pag. 85).

Elder Boyd K. Packer a făcut următoarea analogie pentru a sublinia responsabilitatea noastră de a împărtăși Evanghelia cu alții:

Imaginați-vă că episcopul nostru ne-a cerut să planificăm un picnic pentru membrii episcopiei. Trebuie să fie cel mai bun eveniment social din istoria episcopiei și nu trebuie să ne facem griji în privința cheltuielilor. Rezervăm la țară un loc minunat de desfășurare a picnicului. Tot acest loc ne va sta la dispoziție.

Ziua sosește și totul este perfect. Mesele sunt așezate și ospățul este deosebit. Apoi, chiar în momentul în care este spusă binecuvântarea, o mașină veche intră în locul de desfășurare a picnicului și oprește într-un loc de parcare. Un bărbat îngrijorat ridică capota, de sub care iese un nor de abur. Câțiva copii coboară din mașină. O mamă neliniștită duce o cutie lângă o masă din apropiere. Ea pune pe masă câte ceva din ce a rămas de la o masă anterioară, încercând să asigure masa pentru copiii ei înfometați. Însă nu este suficient.

Apoi, una dintre fetițe vede masa noastră. Ea își împinge fratele mai mic către noi și își bagă capul între tine și mine. Ne dăm la o parte. Fetița spune: „Ia te uită! Mă întreb ce gust are aceasta“.

Ce am face? I-am ignora pe acei oameni sau le-am cere să facă liniște? Le-am cere să se întoarcă la masa lor, dându-le o parte din mâncarea de care nu prea avem nevoie? Sau i-am invita să ni se alăture, să se așeze între noi pentru a ne ospăta împreună, cerându-le să ne lase să-i ajutăm să-și repare mașina și le-am oferi ceva pentru călătoria lor?

Elder Packer întreabă: „Ar putea fi o bucurie mai pură decât aceea de a vedea că le putem oferi să mănânce acelor copii flămânzi? Există satisfacție mai mare decât aceea de a ne întrerupe sărbătoarea pentru a-[i] ajuta să-și repare mașina?...

Sunt oameni în toată lumea și alături de noi – vecinii noștri, prietenii noștri, unii dintre membrii familiei noastre – care, vorbind din punct de vedere spiritual, sunt subnutriți. Unii dintre aceștia sunt foarte înfometați! Dacă păstrăm toate acestea pentru noi înșine, este ca și cum ne-am ospăta în fața celor cărora le este foame“ (în Conference Report, aprilie 1984, pag. 59-61; sau *Ensign*, mai 1984, pag. 41-42).

- Ce ne învață această analogie despre responsabilitatea noastră de a-i ajuta pe alții să primească binecuvântările Evangheliei? (Noi am fost binecuvântați cu plenitudinea Evangheliei, cel mai mare ospăț al cuvintelor pe care lumea l-a cunoscut vreodată [D&L 58:8-12]. Dumnezeu așteaptă de la noi să împărtășim aceste binecuvântări cu alții, atât cu cei vii cât și cu cei morți.)

- În ce fel se aseamănă declararea liniei genealogice din binecuvântările noastre patriarhale cu chemarea de a ne îndeplini responsabilitățile ca moștenitori ai legământului Avraamic? (Prin declararea faptului că noi suntem seminția lui Avraam, că binecuvântările noastre patriarhale pun din nou accent pe privilegiul nostru de a primi binecuvântările legământului Avraamic și pe obligația noastră de a-i îndeplini responsabilitățile.)

Concluzie

Depuneți mărturie despre binecuvântările legământului Avraamic. Încurajați cursanții să-și îndeplinească responsabilitățile pe care le au ca moștenitori ai acestui legământ.

Idei suplimentare de predare

Materialul următor suplimentează planul care a fost sugerat pentru lecție. Puteți să-l folosiți ca parte a lecției.

Provocarea de a trăi în lume

Explicați că israeliții antichi erau înconjurați de multe popoare ai căror oameni nu credeau în adevăratul Dumnezeu. Printre aceste popoare se numărau asirienii, babilonienii, egiptenii și alții.

- De ce credeți că Domnul și-a așezat poporul de legământ în mijlocul lumii antice, în loc să-l așeze acolo unde puteau fi lăsați în pace? (Vezi Deuteronom 4:6-8. El a vrut să-i dea ca exemplu pentru ceilalți și să îndeplinească legământul Avraamic de a binecuvânta toate popoarele.)

Explicați că multe povestiri din Vechiul Testament ne arată succesul sau eșecul poporului Domnului de a-și ține legămintele și de a-i influența pe alții către neprihănire. Avraam, Iosif, Daniel, Estera și mulți alții au avut influențe bune. Samson, Ahab, copiii lui Israel rătăcind în pustiu și alții i-au permis lumii să-i influențeze.

Așa cum a făcut cu Israelul antic, Domnul ne-a așezat, pe noi – poporul Său de legământ din zilele din urmă, în mijlocul lumii. Provocarea noastră este, mai degrabă de a influența lumea pe căi drepte decât de a-i permite acestuia să ne influențeze pe noi pe căi nedrepte.

Scop De a întări hotărârea fiecărui cursant de a păstra cu strictețe standardele dreptății în timpurile creșterii ticăloșiei.

Pregătire

1. Rugându-vă, studiați următoarele scripturi. Notă: Genesa 17:5 ne relatează despre cum a schimbat Domnul numele lui Avram în Avraam. Numele Avraam este folosit pe parcursul acestei lecții.
 - a. Genesa 13. După ce au trăit o perioadă în Egipt din cauza foametei din țara Canaan, Avraam și familia sa se întorc în Cannan. Avraam se stabilește în Hebron, iar nepotul său, Lot, se stabilește în apropierea Sodomei.
 - b. Genesa 14:1-2, 8-24. Lot este luat prizonier în timpul luptelor împăraților și este salvat de către Avraam (14:1-2, 8-16). Avraam îi plătește zeciuală lui Melhisedec și refuză să accepte recompensele de război care veneau din partea împăratului Sodomei (14:17-24).
 - c. Genesa 18:16-33; 19:1-29. Domnul anunță că va distruge Sodoma și Gomora din cauza ticăloșiei oamenilor (18:16-22). Avraam Îl imploră pe Domnul să cruțe orașele în cazul în care el poate să găsească oameni drepti care trăiesc acolo (18:23-33). Lui Lot și familiei sale li se poruncește să plece din Sodoma (19:1-23; remarcăți că în Traducerea lui Joseph Smith, Genesa 19:11-13 afirmă că Lot *nu* și-a oferit fiicele bărbaților din Sodoma; mai degrabă, a încercat să-și protejeze fiicele de acești bărbați.) Domnul distruge Sodoma și Gomora (19:24-29).
2. Referințe suplimentare: Genesa 12; Traducerea lui Joseph Smith, Genesa 14:25-40; 19:9-15.
3. Dacă folosiți activitatea de captare a atenției, aduceți la clasă un ziar recent.

Sugestii pentru prezentarea lecției

Activitate pentru
captarea atenției

Puteți să faceți activitatea următoare (sau una dintre activitățile dumneavoastră) pentru a începe lecția.

Arătați cursanților un ziar recent. Fără a vă opri asupra unor știri anume, comentați despre cum suntem înconjurați de influențe nedrepte. Explicați că, în această lecție, se vorbește despre cât de important este să fim drepti chiar și atunci când ticăloșia este peste tot în jurul nostru.

Discuție pe
marginea scripturii
și punerea în
practică

În timp ce predați următoarele pasaje din scripturi, discutați cum pot fi puse acestea în practică în viața de zi cu zi. Încurajați cursanții să împărtășească experiențe care au legătură cu principiile din scripturi.

1. Avraam și familia sa se stabilesc în Hebron, iar Lot și familia sa se stabilesc în apropierea Sodomei.

Predați și discutați Genesa 13.

Puteți să faceți o scurtă recapitulare a călătoriilor lui Avraam până la acest moment din viața sa. A fost crescut în Ur din Haldea, apoi a fost îndrumat de către Domnul să se stabilească în Haran (Genesa 11:31; Avraam 2:1-5). Mai târziu, Domnul l-a condus din Haran în țara Canaan și i-a promis: „Toată țara aceasta o voi da seminței tale“ (Genesa 12:7). Din cauza foametei din Canaan, Avraam împreună cu familia sa au mers în Egipt (Genesa 12:10). Genesa 13 începe cu Avraam și familia sa întorcându-se din Egipt în Canaan.

- De ce nu au putut Avraam, Lot și familiile lor să locuiască împreună după ce s-au întors din Egipt în Canaan? (Vezi Genesa 13:5-7). Ce învățăm despre Avraam din comentariile sale din Genesa 13:8-9? Cum putem urma exemplul lui Avraam atunci când avem conflicte cu membrii familiei sau cu alții?
- Unde a ales Lot să locuiască? (Vezi Genesa 13:10-12). Indicați faptul că oamenii Sodomei erau foarte ticăloși (Genesa 13:13), însă Lot a continuat să aleagă să trăiască lângă ei. Ce l-a atras pe Lot la pământul de lângă Sodoma? (Vezi Genesa 13:10. Era „bine [udat]“ și frumos.)
- La început, Lot „a locuit în cetățile din câmpie“, în afara Sodomei, însă „și-a întins corturile până la Sodoma“ (Genesa 13:12). Mai târziu, a locuit chiar în Sodoma (Genesa 14:12). Ce lucruri am putea face care ar fi echivalente din punct de vedere spiritual cu întinderea corturilor noastre până la Sodoma? (Am putea să ne asociem cu lucrurile rele în loc să le evităm, sau ne-am putea permite să facem păcate mici fără să ne gândim că acestea pot conduce la unele mai mari.) Cum ne putem schimba comportamentul înainte ca problemele sau păcatele mici să devină unele mari?
- Asemenea lui Lot, oamenii regelui Benjamin din Cartea lui Mormon și-au întins, de asemenea, corturile îndreptate către o direcție anume. Către ce erau corturile lor îndreptate? (Vezi Mosia 2:6). Cum ne putem îndrepta casele mai mult către templu decât către locurile lumesti?

2. Avraam îl eliberează pe Lot, îi plătește zeciuială lui Melhisedec și refuză să accepte recompensele de război din partea împăratului Sodomei.

Predați și discutați Genesa 14:1-2, 8-24.

- În timp ce Lot a locuit în Sodoma, împărații câtorva orașe-state, inclusiv Sodoma și Gomora, au început să se războiască unul cu altul (Genesa 14:1-2, 8-9). Ce i s-a întâmplat lui Lot în timpul acestui război? (Vezi Genesa 14:10-12). Cum l-a ajutat Avraam pe Lot, după ce acesta a fost luat prizonier? (Vezi Genesa 14:13-16).
- Cu cine s-a întâlnit Avraam după ce l-a eliberat pe Lot? (Vezi Genesa 14:17-18). Cine era Melhisedec? (Vezi Genesa 14:18; vezi, de asemenea, D&L 107:1-2). Ce i-a dat Avraam lui Melhisedec? (Vezi Genesa 14:20; vezi, de asemenea, Traducerea lui Joseph Smith, Genesa 14:36-40, din Ghid pentru scripturi.)
- De ce a refuzat Avraam să accepte chiar și „un fir de ață“ ca recompensă din partea împăratului Sodomei? (Vezi Genesa 14:21-24. El nu a vrut să primească

nimic din partea unui rege nedrept.) Ce ar putea fi considerat un „fir de ață“ al imoralității în lumea de azi? Ce ar putea fi un „fir de ață“ al nesincerității? Cum ne coborâm câteodată standardele în nedreptate atunci când dorim să acceptăm distracția pe care o căutăm? De ce este important ca noi să încercăm să nu permitem nici măcar unei mici influențe lumești să pătrundă în viețile noastre? (Vezi 2 Nefi 28:20-21).

- Ce putem învăța despre angajamentul lui Avraam luat față de Domnul, comparând reacțiile sale față de Melhisedec și față de împăratul Sodomei?

3. Domnul distruge Sodoma și Gomora.

Predați și discutați Genesa 18:16-33; 19:1-29.

- Datorită ticăloșiei oamenilor din Sodoma și Gomora, Domnul a plănuțit să distrugă acele orașe (Genesa 18:20-21). Ce I-a cerut Avraam Domnului, după ce a înțeles acest plan? (Vezi Genesa 18:23-32). Ce putem învăța din faptul că Domnul a dorit să cruțe orașele în cazul în care în ele ar fi putut fi găsiți oameni drepti?
- De ce a fost Lot instruit să părăsească Sodoma? (Vezi Genesa 19:12-13, 15). Cum au reacționat ginerii lui Lot când acesta i-a îndemnat să plece? (Vezi Genesa 19:14). De ce refuză unii oameni să se mute din zona influențelor negative chiar și atunci când ei sunt conștienți de pericol?
- Ce sfat le-au dat îngerii lui Lot și familiei sale când aceștia au părăsit orașul? (Vezi Genesa 19:17). Indicați faptul că Salvatorul le-a dat ucenicilor Săi un sfat asemănător (Luca 9:62; 17:29-32; D&L 133:14-15). Ce reprezintă „uitatul înapoi“? (Ezitatea de a renunța la ceea ce ni se cere; un angajament incomplet de a-L urma pe Hristos.) Cum ne putem „uita înapoi“ câteodată?
- Ce i s-a întâmplat soției lui Lot când s-a uitat înapoi către Sodoma? (Vezi Genesa 19:26). Ce ne poate învăța povestea soției lui Lot despre pocăință? (Pentru a ne pocăi trebuie să ne schimbăm inimile și comportamentul. Pentru a face aceasta trebuie, câteodată, să alegem un nou mediu în care să trăim, precum și cunoștințe noi.)
- Ce a pierdut Lot din cauză că și-a „întins corturile până la Sodoma“? Ce putem să pierdem atunci când ne expunem tentațiilor? În ce mod suntem afectați atunci când ne permitem să fim înconjurați de rău, chiar dacă nu suntem implicați direct în activități păcătoase?
- Care a fost motivul sugerat de Genesa 19:29 pentru care Lot a fost cruțat atunci când Sodoma și Gomora au fost distruse? (Domnul și-a amintit de neprihănirea lui Avraam.) Cum îi poate ajuta pe alții comportamentul nostru drept?

Președintele Spencer W. Kimball a spus: „Lumea noastră se aseamănă foarte mult acum cu cea din zilele profetului nefit care a spus: '... dacă n-ar fi fost pentru rugăciunile celor drepti... chiar acum vi s-ar fi trimis completa distrugere...' (Alma 10:22). Bineînțeles, sunt mult mai mulți oameni credincioși care trăiesc în acord cu toate poruncile și ale căror vieți și rugăciuni salvează lumea de la distrugere“ (în Conference Report, aprilie 1971, pag. 7; sau *Ensign*, iunie 1971, pag. 16).

Concluzie

Mărturișiți despre importanța de a vă păstra liberi de păcat, chiar și atunci când răul este peste tot în jurul nostru. Încurajați cursanții să se străduiască să aibă o influență dreaptă în lume, în loc de a permite lucrurilor lumești să-i influențeze.

Puteți să concluzionați cu următoarea afirmație făcută de către elder M. Russell Ballard:

„În Biserică, repetăm deseori distihul: 'Trăiește în lume, însă nu fi de-al lumii'. Pe măsură ce observăm că emisiunile de televiziune fac în așa fel încât nelegiuirea, violența și infidelitatea să pară a fi normale și chiar atrăgătoare, ne dorim deseori să putem încuia lumea într-un fel și să ne izolăm complet familiile...

Probabil că ar trebui să declarăm distihul menționat anterior sub forma a două avertismente separate. Prima: 'Trăiește în lume'. Implică-te; informează-te. Încearcă să fi înțelegător, tolerant și să apreciezi diversitatea. Adu-ți o contribuție importantă în societate prin slujire și implicare. A doua: 'Nu fi de-al lumii'. Nu merge pe cărări greșite, nu-ți schimba standardele și nu accepta ce nu-i bun...

Membrii Bisericii trebuie mai mult să influențeze decât să fie influențați. Trebuie să lucrăm pentru a opri dezvoltarea păcatului și a răului, în loc să le permitem acestora să se dezvolte fără ca noi să facem nimic. Noi toți trebuie să ajutăm la rezolvarea problemei decât s-o evităm sau s-o ignorăm" (în Conference Report, aprilie 1989, pag. 100-101; sau *Ensign*, mai 1989, pag. 80).

Idei suplimentare de predare

Materialul următor suplimentează planul care a fost sugerat pentru lecție. Puteți să folosiți una sau mai multe dintre aceste idei ca parte a lecției.

1. Păcatele Sodomei și Gomorei

Așa cum ni se spune în Genesa 19:4-11 și în traducerea din Genesa 19:9-15 făcută de Joseph Smith, locuitorii Sodomei și Gomorei erau implicați în păcate sexuale serioase. Însă aceste păcate, deși grave, nu au fost singurele păcate pentru care orașele au fost distruse. Rugați un cursant să citească Ezechiel 16:49-50 cu voce tare și discutați cu restul cursanților despre celelalte păcate de care se făceau vinovați locuitorii Sodomei și Gomorei. Ajutați cursanții să înțeleagă faptul că putem fi distruși, la fel de bine, datorită păcatelor ce par a fi mici cât și datorită celor mari.

2. Conducând prin exemplu

Pentru a ilustra o modalitate prin care sfinții din zilele din urmă pot avea o influență bună în loc să se lase influențați de către lume, puteți să prezentați un segment video lung de șapte minute intitulat „Conducând prin exemplu” din *Vechiul Testament Prezentări video* (53224). În acest segment, exemplul drept al unei tinere fete ajută o prietenă să se convertească la Evanghelia lui Isus Hristos.

„Dumnezeu Însuși va purta grijă de miel”

Avraam 1; Genesa 15-17; 21-22

Scop De a ajuta cursanții să înțeleagă mai bine jertfa Tatălui Ceresc prin care Și-a oferit Fiul, în timp ce aceștia învață despre dorința lui Avraam de a-l jertfi pe Isaac.

Pregătire

1. Rugându-vă, studiați următoarele scripturi. Notă: Genesa 17 relatează despre cum a schimbat Domnul numele lui Avram în Avraam, și cel al soției lui, Sarai, în Sara (vezi versetele 5, 15). Numele Avraam și Sara sunt folosite pe parcursul acestei lecții.
 - a. Avraam 1:1, 5-20. Ca tânăr băiat, Avraam este persecutat de către falșii preoți ai faraonului. Ei încearcă să-l ofere drept jertfă, însă acesta este salvat de către Iehova.
 - b. Genesa 15-17; 21. Mai târziu în timpul vieții sale, Avraam dorește și i se promit urmași (15:1-6). Sara i-o dă lui Avraam pe Agar ca soție; Agar îl naște pe Ismael (16:1-16). Dumnezeu vorbește din nou despre legământul Său cu Avraam, promițându-i că el va fi tatăl multor neamuri (17:1-14; vezi lecția 7). Este anunțată nașterea lui Isaac, prin care legământul va continua (17:16-22). Sara îl naște pe Isaac (21:1-12).
 - c. Genesa 22. Dumnezeu îi poruncește lui Avraam să-l jertfească pe Isaac (22:1-2). Avraam se pregătește să-l jertfească pe Isaac, însă Dumnezeu îi oferă un berbec pe care să-l sacrifice în locul lui Isaac (22:3-19).
2. Referințe suplimentare: Evrei 11:8-19; Iacov 2:21-23; Iacov 4:5; Doctrină și legăminte 132:34-36.
3. În cazul în care faceți a doua activitate de captare a atenției, rugați câțiva cursanți, cu cel puțin o săptămână de zile înainte de desfășurarea acestei lecții, să se pregătească pentru a povesti despre o ocazie în care ei au fost binecuvântați datorită faptului că au dorit să facă un sacrificiu.
4. Puteți să folosiți următoarele ilustrații ca parte a lecției:
 - a. Un înger îl salvează pe Avraam (62607; setul de ilustrații inspirate din scripturi, 104) și Avraam luându-l pe Isaac pentru a fi jertfit (62054; setul de ilustrații inspirate din scripturi, 105).

**Sugestii pentru
prezentarea lecției**

Activitate pentru
captarea atenției

Puteți să faceți una dintre următoarele activități (sau una dintre activitățile dumneavoastră) pentru a începe lecția. Alegeți activitatea cea mai potrivită pentru clasă.

1. Cereți cursanților să se gândească la o persoană pe care o iubesc foarte mult sau la ceva ce prețuiesc foarte mult.
 - Cum v-ați simți dacă Dumnezeu v-ar cere să renunțați la acel obiect sau să jertfiți acea persoană? Ce ați face?

2. Invitați câțiva cursanți să vorbească despre o perioadă în care au fost binecuvântați pentru că au dorit să facă un sacrificiu.

După fiecare dintre aceste activități, explicați faptul că Dumnezeu i-a poruncit lui Avraam să-l jertfească pe fiul său, Isaac; pe care Avraam îl iubea foarte mult. Chiar dacă lui Avraam nu i s-a cerut în cele din urmă să aducă această jertfă, dorința sa de a o face „i s-a considerat ca ceva drept“ (D&L 132:36). Datorită neprihănirii lui Avraam, el și urmașii săi au fost foarte binecuvântați.

Discuție pe marginea scripturii și punerea în practică

În timp ce predați următoarele pasaje din scripturi, discutați cum pot fi puse acestea în practică în viața de zi cu zi. Încurajați cursanții să împărtășească experiențe care au legătură cu principiile din scripturi.

1. Avraam este cât pe ce să fie oferit ca jertfă de către falșii preoți ai faraonului.

Predați și discutați Avraam 1:1, 5-20. O parte a acestei lecții se concentrează asupra poruncii lui Dumnezeu ca Avraam să-l jertfească pe Isaac. Pentru a-i ajuta pe cursanți să înțeleagă semnificația acestei porunci și profunzimea credinței lui Avraam, lecția începe cu o scurtă discuție despre experiența pe care a avut-o Avraam atunci când, fiind tânăr băiat, a fost cât pe ce să fie oferit ca jertfă de către falșii preoți ai faraonului.

- Care era atmosfera în Haldea atunci când Avraam locuia acolo? (Vezi Avraam 1:1, 5-8). Ce au încercat falșii preoți ai faraonului să-i facă lui Avraam? (Vezi Avraam 1:7, 12). Cum a fost salvat Avraam din mâinile acestor falși preoți? (Vezi Avraam 1:15-16, 20).
- Cum l-a ajutat pe Avraam experiența pe care a avut-o pe altarul falșilor preoți să se pregătească pentru încercările viitoare? Cum ne pot ajuta încercările să ne pregătim pentru dificultățile care vor veni?

2. Avraam are copii cu Agar și Sara.

Predați și discutați Genesa 15-17; 21.

- Ce i-a promis Domnul lui Avraam în ceea ce privește copiii? (Vezi Genesa 15:1-6). De ce i-a oferit-o Sara pe Agar lui Avraam ca soție? (Vezi Genesa 16:1-3; D&L 132:34-35). Ce i-a promis Domnul lui Agar? (Vezi Genesa 16:10-11).
- Ce i-a dezvăluit Dumnezeu lui Avraam în Genesa 17:15-16, 19 și 21? Cum a reacționat Avraam? (Vezi Genesa 17:17. Remarcați că, în timp ce Biblia relatează că Avraam „a râs“ când a auzit că Sara îi va naște un fiu, o traducere alternativă a cuvântului din limba ebraică este „s-a bucurat“. Traducerea lui Joseph Smith a Bibliei relatează că Avraam „s-a bucurat“ la aflarea veștii.)
- Ce ne învață revelația faptului că Avraam și Sara vor avea un fiu despre cum Își împlinește Dumnezeu promisiunile? (Dumnezeu Își va îndeplini promisiunile, chiar dacă nu neapărat în modul sau în timpul la care ne așteptăm. Indicați faptul că Avraam, precum și mulți alții din scripturi au trebuit să aștepte cu credință timp de mulți ani pentru a primi binecuvântările promise.)
- Prin ce se diferențiau promisiunile făcute de Dumnezeu în ceea ce-l priveau pe Isaac față de cele care îl priveau pe Ismael? (Vezi Genesa 17:19-21).

3. Dumnezei îi poruncește lui Avraam să-l jertfească pe Isaac.

Predați și discutați Genesa 22.

- De ce i-a cerut Dumnezeu lui Avraam să-l jertfească pe Isaac? (Vezi Genesa 22:1). De ce, acest lucru, urma să fie un test dificil pentru Avraam? (Nu numai datorită faptului că Isaac era fiul său, însă și datorită faptului că Dumnezeu a promis că legământul Avraamic va continua prin Isaac și urmașii săi [Genesa 17:19]. Un alt motiv pentru care acest lucru ar fi fost dificil este acela că, atunci când a fost un tânăr băiat, Avraam însuși era cât pe ce să fie oferit ca jertfă de către falșii preoți ai faraonului [Avraam 1:1, 5-20].)
- Cum a reacționat Avraam la porunca lui Dumnezeu de a-l jertfi pe Isaac? (Vezi Genesa 22:2-3). Ce putem învăța de la Avraam despre credință și supunere? (Vezi Evrei 11:17-19; Iacov 2:21-23).
- Cum a reacționat Isaac în această situație? (Vezi Genesa 22:3-10. Nu există nici un indiciu despre faptul că Isaac s-ar fi opus intenției lui Avraam de a-l oferi ca jertfă.)

Elder Dallin H. Oaks a explicat: „Când au ajuns la locul stabilit, Avraam a construit un altar, peste care a așezat lemne. Apoi, Biblia spune că: ‘Avraam... a legat pe fiul său Isaac, și l-a pus pe altar deasupra lemnului’ (Genesa 22:9). Ce a gândit Isaac, atunci când Avraam a făcut un lucru așa ciudat? Biblia nu menționează nici un efort sau vreo împotrivire. Liniștea lui Isaac poate fi explicată numai prin încrederea și supunerea sa față de tatăl său“ (în Conference Report, octombrie 1992, pag. 51; sau *Ensign*, noiembrie 1992, pag. 37).

- Dorința lui Avraam de a-l jertfi pe Isaac a fost asemănătoare cu dorința Tatălui Ceresc de a-l jertfi pe Singurul Său Fiu Născut (Iacov 4:5; Genesa 22:8, 13). Ce asemănări sunt între experiența lui Avraam și cea a Tatălui Ceresc? Care este cea mai mare diferență?
- În ce mod putem fi comparați cu Isaac? Dacă Isaac ne reprezintă, pe cine reprezintă berbecul din tufiș? Cum vă ajută aceste comparații să înțelegeți mai bine dragostea pe care Tatăl Ceresc a dovedit-o pentru dumneavoastră jertfindu-și Fiul?

Elder Dallin H. Oaks a spus: „Această poveste... arată bunătatea lui Dumnezeu atunci când l-a protejat pe Isaac și când a oferit un înlocuitor, pentru ca acesta să nu trebuiască să moară. Din cauza păcatelor și a naturii noastre muritoare, noi, asemenea lui Isaac, suntem condamnați la moarte. Atunci când nu mai există nici o altă speranță, Tatăl nostru din Cer ni-l oferă pe Mielul lui Dumnezeu, iar noi suntem salvați prin jertfa Sa“ (în Conference Report, octombrie 1992, pag. 51; sau *Ensign*, noiembrie 1992, pag. 37).

- Ce a dovedit Avraam prin acest test? (Vezi Genesa 22:11-12). Invitați cursanții să vorbească despre alte situații, din scripturi sau personale, în care anumite persoane au fost testate având ocazia de a-și dovedi credința. Rugați cursanții, de asemenea, să vorbească despre bucuria și binecuvântările care vin în urma dovedirii credinței.
- De ce se face referire la Isaac, în Genesa 22:16, ca fiind singurul fiu al lui Avraam? (Isaac a fost fiul prin care urma să continue legământul. Această referință subliniază, de asemenea, paralela între Isaac și Salvatorul nostru,

Singurul Fiu Născut al Tatălui.) Ce binecuvântări i-au fost garantate lui Avraam datorită credinței sale? (Vezi Genesa 22:15-18). Ce binecuvântări ne sunt promise prin legământul Avraamic? (Vezi lecția 7). Ce responsabilități avem în calitate de moștenitori ai legământului Avraamic?

Concluzie

Exprimați-vă aprecierea pentru exemplul de credință și supunere oferit de Avraam. Mărturișiți că dorința lui Avraam de a-l jertfi pe Isaac a fost similară cu dorința Tatălui Ceresc de a-L jertfi pe Singurul Său Fiu Născut. Invitați cursanții să-și împărtășească sentimentele despre Ispășire și despre dragostea mare pe care Tatăl Ceresc și Isus Hristos o au pentru noi.

Idei suplimentare de predare

Materialul următor suplimentează planul care a fost sugerat pentru lecție. Puteți să folosiți una sau mai multe dintre aceste idei ca parte a lecției.

1. Să învățăm din încercări

- Președintele Hugh B. Brown a spus că Dumnezeu i-a poruncit lui Avraam să-l jertfească pe Isaac deoarece „Avraam trebuia să învețe ceva despre Avraam“ (în Truman G. Madsen, *The Highest in Us* [1978], pag. 49). Ce a putut învăța Avraam din această experiență despre el însuși? Ce ați învățat din propriile încercări?
- Domnul a dezvăluit faptul că noi trebuie să fim încercați „chiar ca Avraam“ (D&L 101:4). De ce credeți că este necesar acest lucru? (Vezi D&L 101:5, 35-38; 122:5-7). Ce putem face acum pentru a ne pregăti pentru sacrificiile pe care Domnul ar putea să ni le ceară?

2. Construind o puternică legătură cu Dumnezeu

Avraam 1 și 2 descriu relația pe care Avraam și tatăl său au avut-o cu Dumnezeu. Tatăl lui Avraam s-a întors către Dumnezeu în vremuri de necazuri, însă, atunci când lucrurile mergeau bine în viața sa, a început să preaslăvească idoli (Avraam 1:5, 30; 2:5). Avraam, pe de altă parte, L-a căutat continuu pe Dumnezeu (Avraam 1:2, 4; 2:12).

- Cum Îl putem căuta pe Dumnezeu, transformând relațiile noastre cu El în relații mai active? Cum putem face mai trainic angajamentul nostru față de Dumnezeu, astfel încât să-L căutăm atât în momentele de pace și liniște cât și în momentele de încercări?

Binecuvântările dreptului de întâi născut; căsătorie sub legământ

Genesa 24-29

Scop

De a întări dorințele cursanților de a trăi demni de binecuvântările dreptului lor de întâi născut și de cele ale căsătoriei veșnice.

Pregătire

1. Rugându-vă, studiați următoarele scripturi:
 - a. Genesa 24. Avraam subliniază importanța căsătoriei sub legământ (a căsătoriei veșnice) prin alegerea unei neveste demne pentru Isaac.
 - b. Genesa 25:20-34. Rebeca primește o revelație despre gemenii ei nenăscuți (25:22-23). După ce acești fii au crescut, Esau îi vinde lui Iacov dreptul său de întâi născut (25:29-34).
 - c. Genesa 26-29. Lui Isaac și urmașilor săi le sunt promise binecuvântările legământului Avraamic (26:1-5). Esau se căsătorește în afara legământului și își întristează părinții (26:34-35). Isaac îl binecuvântează pe Iacov să domnească peste oameni și popoare (27:1-46). Isaac îl binecuvântează pe Iacov cu binecuvântările legământului Avraamic și îl trimite să-și găsească o nevestă demnă (28:1-10). Iacov se căsătorește sub legământ cu Lea și Rahela (29:1-30).
2. În cazul în care faceți prima activitate de captare a atenției, aduceți un castron mic sau o pungă mică cu floricele de porumb sau cu un fruct.
3. În cazul în care le predați adolescenților sau tinerilor adulți necăsătoriți, luați în calcul folosirea celei de-a doua idei suplimentare de predare: „O căsătorie potrivită începe cu o întâlnire potrivită“.
4. Dacă următoarele materiale audio-vizuale sunt disponibile, puteți să folosiți unele dintre acestea ca parte a lecției:
 - a. „Căsătoria sub legământ“, un segment video care durează patru minute din Vechiul Testament Presentări video (53224).
 - b. Ilustrația Rebeca la fântână (62160).

Sugestii pentru prezentarea lecției

Activitate pentru
captarea atenției

Puteți să faceți una dintre următoarele activități (sau una dintre activitățile dumneavoastră) pentru a începe lecția. Alegeți activitatea cea mai potrivită pentru clasă.

1. Expuneți un castron sau o pungă cu floricele de porumb sau cu un fruct, iar apoi adresați-le cursanților următoarea întrebare:
 - Dacă ar fi să alegeți între un castron cu floricele de porumb (sau cu un fruct) pe care-l veți primi în acest moment și promisiunea de a primi mai târziu

floricele de porumb (sau fructe) fără restricție, după ce ați plantat, ați cultivat și ați cules recolta de porumb (sau fructe), ce ați alege? De ce?

Explicați faptul că, deseori, trebuie să alegem între lucruri pe care le putem avea cu ușurință în acest moment și lucruri pentru care trebuie să muncim și să așteptăm. Câteodată, alegem ceea ce ne va aduce o satisfacție imediată (ne va satisface o plăcere imediată), chiar dacă alegerea de a munci și de a aștepta ne-ar oferi, în cele din urmă, o binecuvântare mai mare. Alegerea de a avea floricele de porumb (sau un fruct) acum sau mai târziu nu este o decizie importantă. Totuși, ne vom confrunta cu alte alegeri în viață – cum ar fi decizii în ceea ce privește persoana cu care să ne căsătorim și locul în care ne căsătorim – iar alegerea satisfacției imediate ne-ar putea priva de binecuvântările glorioase și nepieritoare.

2. Adresați-le cursanților următoarele întrebări:

- V-ați cheltuit vreodată banii sau v-ați petrecut timpul pentru a obține ceva, doar pentru a descoperi că nu a meritat ceea ce ați făcut pentru a obține acel ceva?

Invitați câțiva cursanți să vorbească despre momente când au cheltuit prea mult pentru ceva ce credeau că doresc cu adevărat (poate doriți să împărtășiți o experiență pe care ați avut-o dumneavoastră).

Explicați faptul că același lucru se poate întâmpla pe plan spiritual. Prin luarea unor decizii nedrepte putem schimba binecuvântările veșnice cu lucruri mult mai puțin valoroase. Totuși, printr-o viață dreaptă putem primi toate binecuvântările pe care Tatăl Ceresc le-a pregătit pentru noi.

Discuție pe marginea scripturii și punerea în practică

În timp ce predați următoarele pasaje din scripturi, discutați cum pot fi puse acestea în practică în viața de zi cu zi. Încurajați cursanții să împărtășească experiențe care au legătură cu principiile din scripturi.

1. Avraam subliniază importanța căsătoriei sub legământ (a căsătoriei veșnice).

Predați și discutați Genesa 24. În timp ce discutați importanța căsătoriei veșnice, aveți grijă de sentimentele cursanților care nu au fost căsătoriți în templu sau ai căror părinți nu au fost căsătoriți în templu.

- De ce a insistat Avraam așa de mult ca Isaac să se căsătorească cu o femeie dintre rudele sale în locul uneia dintre femeile cananiților, în a căror țară Avraam și Isaac au locuit? (Avraam a vrut ca Isaac să se căsătorească cu cineva care să aibă aceeași credință, pentru ca el să se poată căsători sub legământ. Acest lucru a fost necesar pentru ca binecuvântările legământului Avraamic să poată fi date urmașilor lui Avraam.) De ce este de important ca noi să ne căsătorim sub legământ? (Dacă este necesar, explicați faptul că în zilele noastre, expresiile *căsătorie sub legământ*, *căsătorie veșnică* și *căsătorie în templu* sunt deseori folosite cu rândul.)
- Cât timp a fost căsătoria sub legământ o poruncă a lui Dumnezeu? (Aceasta este o rânduială veșnică ce a fost o poruncă a Domnului în toate timpurile, atunci când plenitudinea Evangheliei a existat pe pământ. Adam și Eva au fost primii de pe acest pământ care au primit această rânduială.)

- Avraam și-a trimis robul să găsească o soție pentru Isaac (Genesa 24:4). Ce vă impresionează la robul lui Avraam? (Vezi Genesa 24. Răspunsurile pot să difere, însă ar putea să includă faptul că el era demn de încredere, loial, se baza pe rugăciune și era credincios. Chiar și după o călătorie lungă, el nu ar fi mâncat până când nu și-ar fi îndeplinit însărcinarea primită de la Avraam. Și, în loc să stea la o petrecere de 10 zile, el a vrut s-o ia pe Rebeca și să se întoarcă direct la Avraam.) Ce putem să învățăm de la robul lui Avraam, care să ne ajute să ne îndeplinim responsabilitățile pe care ni le-a dat Domnul?
- Cum și-a putut de seama robul lui Avraam că Rebeca urma să fie o nevastă bună pentru Isaac? (Vezi Genesa 24:15-20, 58. Rebeca era bună și doritoare să-i ajute pe alții, așa cum s-a arătat atunci când a scos apă pentru robul lui Avraam și pentru cămilele acestuia. Puteți să indicați faptul că o cămilă poate să bea până la 114 litri de apă pe zi, deci Rebeca a trebuit să scoată o cantitate însemnată de apă pentru a satisface setea a 10 cămile. Rebeca a fost, de asemenea, dornică să-și părăsească familia pentru a se căsători cu Isaac, probabil și datorită faptului că ea avea o credință mare și știa că era voința Domnului ca ea să se căsătorească cu Isaac.)
- Ce calități doriți să aibă un soț sau o soție? De ce sunt mult mai importante calitățile spirituale decât aparența fizică? Ce calități ar trebui să dezvolte fiecare dintre noi (indiferent dacă suntem sau nu deja căsătoriți) pentru a fi un soț bun sau o soție bună?
- Când ar trebui o persoană să înceapă să se pregătească pentru căsătoria veșnică? Care sunt câteva dintre lucrurile pe care copiii și tinerii le pot face pentru a se pregăti pentru căsătoria veșnică? Cum îi pot ajuta părinții și ceilalți adulți pe copii și pe tineri să se pregătească pentru a fi căsătoriți în templu?

Președintele Howard W. Hunter a spus: „Haideti să planificăm, să-i învățăm și să-i implorăm pe copiii noștri să se căsătorească în casa Domnului. Haideti să reafirmăm, mai puternic decât am făcut-o vreodată în trecut, faptul că, într-adevăr, contează unde vă căsătoriți și prin ce autoritate sunteți declarați soț și soție“ (în Conference Report, octombrie 1994, pag. 118; sau *Ensign*, noiembrie 1994, pag. 88).

2. Esau îi vinde lui Iacov dreptul său de întâi născut.

Predați și discutați Genesa 25:20-34.

- Ce revelație a primit Rebeca despre fiii săi gemeni nenăscuți? (Vezi Genesa 25:22-23). De ce a fost declarația Domnului că „cel mai mare va sluji celui mai mic“ o revelație neobișnuită? (Dreptul de întâi născut era, de obicei, trecut de la tată la fiul cel mai mare. Primirea acestui drept de întâi născut însemna că fiul cel mai mare moștenește o parte dublă din averea familiei, iar în schimb, el prezida asupra familiei și avea grijă de mama și surorile sale după moartea tatălui său. Declarația precum că „cel mai mare va sluji celui mai mic“ din revelația Domnului pentru Rebeca a însemnat că, în această situație, fiul mai tânăr va primi dreptul de întâi născut, iar urmașii săi vor fi poporul de legământ.)
- Ce sentimente a avut Esau, fiul cel mare, pentru dreptul său de întâi născut în legământul care a fost făcut între bunicul său Avraam și Domnul? (Vezi Genesa 25:29-34. Dorința lui Esau de a renunța la dreptul de întâi născut pentru a-și satisface foamea fizică temporară ne arată cât de puțin a prețuit el dreptul de întâi născut.)

- În calitate de membri ai Bisericii, fiecare dintre noi are dreptul spiritual de întâi născut de la părinții noștri cerești. Ce binecuvântări sunt conținute în dreptul nostru de întâi născut? (Răspunsurile pot conține: preoția, binecuvântările templului, rânduiești, revelație și potențialul necesar pentru exaltare.)
- Cum ne influențează locul unde ne căsătorim capacitatea de a primi binecuvântările dreptului nostru de întâi născut? (Intrăm în acea parte a legământului avraamic ce corespunde exaltării și progresului veșnic prin facerea și ținerea legămintelor înzestrării din templu și ale căsătoriei veșnice.)
- Cum arată cuvintele și faptele noastre cât de mult ne prețuim dreptul de întâi născut? Cum pot face unii dintre noi greșeli similare cu cea a lui Esau, alegând lucruri care dau o satisfacție imediată în locul lucrurilor care au o valoare veșnică?
- Când a stabilit moștenitorul legământului, Domnul l-a ales pe Isaac în locul fratelui acestuia mai în vârstă, Ismael, (Galateni 4:22-23), pe Iacov în locul fratelui său mai în vârstă, Esau, pe Iosif în locul fratelui acestuia mai în vârstă, Ruben (1 Cronici 5:1-2), pe Efraim în locul fratelui său mai în vârstă, Manase (Genesa 48:17-20). Ce ne indică aceasta despre modul în care ne putem califica pentru chemările și binecuvântările lui Dumnezeu?

3. Iacov se căsătorește prin legământ cu Lea și Rahela și prin el continuă legământul avraamic.

Predați și discutați Genesa 26-29.

- Ce ne arată modul în care Esau și-a ales soțiile despre prioritățile sale? (Vezi Genesa 26:34-35; 28:6-9). Ce putem învăța despre Iacov din eforturile sale de a se căsători prin legământ? (Vezi Genesa 28:1-5; 29:1-28. Unul dintre lucrurile pe care le putem învăța este acela că, pentru Iacov, căsătoria prin legământ a fost foarte importantă. El a făcut o călătorie lungă pentru a găsi o femeie credincioasă cu care să se căsătorească. Apoi, el a lucrat pentru Laban timp de șapte ani înainte de a se căsători cu Rahela și a continuat să muncească pentru el și după aceea.) Cum putem arăta că și pentru noi căsătoria prin legământ este importantă?

Președintele Gordon B. Hinckley a povestit despre o familie care s-a alăturat Bisericii în Australia și apoi și-au vândut tot ce au avut pentru a putea să călătorească în Noua Zeelandă, ca să fie pecetluiți ca o familie. Tatăl acestei familii a spus: „Nu ne puteam permite să venim [la templu]. Averea noastră luminează a constat dintr-o mașină veche, mobila și farfuriile noastre. Le-am spus membrilor familiei mele: 'Nu ne putem permite să *nu* mergem. Dacă Domnul îmi va da tărie, pot să muncesc și să strâng bani pentru o altă mașină, pentru o altă mobilă și pentru alte farfurii, însă dacă i-aș pierde pe cei pe care-i iubesc, voi fi cu siguranță sărac, atât în această viață cât și în veșnicie'” (*Be Thou an Example* [1981], pag. 138).

- Ce trebuie să facă două persoane după ce s-au căsătorit în templu, pentru a se asigura că au într-adevăr o căsătorie veșnică? Cum pot un soț și o soție să-și mențină și să-și îmbunătățească relațiile din cadrul căsniciei, astfel încât legămintele și binecuvântările promise în templu să se împlinescă? (Puteți să invitați câțiva cursanți să împărtășească un exemplu cu ceea ce face partenerul sau unul dintre părinții lor, pentru a aduce un spirit celestial în căsătorie.)

Subliniați importanța de a fi căsătorit prin legământ și de a trăi demn de binecuvântările dreptului de întâi născut. Provocați cursanții să ia decizii înțelepte și să nu renunțe la binecuvântările veșnice pentru plăcerile sau satisfacțiile temporare.

Idei suplimentare de predare

Materialul următor suplimentează planul care a fost sugerat pentru lecție. Puteți să folosiți una sau mai multe dintre aceste idei ca parte a lecției.

1. Rebeca a fost aleasă ca soție pentru Isaac

Scrieți fiecare dintre citatele următoare din Genesa 24 pe bucăți diferite de hârtie și dați una sau mai multe dintre acestea fiecărui cursant. Cereți-le cursanților să-și folosească scripturile pentru a afla cine a făcut declarațiile respective și în ce versete se găsesc acestea. După ce au terminat cursanții, discutați declarațiile și contextul în care acestea au fost făcute. Arătați importanța căsătoriei prin legământ, credința și loialitatea robului lui Avraam și calitățile pe care Rebeca le-a avut și care au făcut-o să fie o bună alegere pentru un partener veșnic.

- a. „Nu vei lua fiului meu o nevestă dintre fetele Cananiților.”
- b. „Ci te vei duce în țara și la rudele mele să iei nevestă fiului meu.”
- c. „Domnul Dumnezeu cerului... va trimite pe Îngerul Său înaintea ta.”
- d. „Și prin aceasta voi cunoaște că Te-ai îndurat de stăpânul meu.”
- e. „Am să scot apă și pentru cămilele tale, până vor bea și se vor sătura.”
- f. „Eu sunt fata lui Betuel, fiul Milcâi și al lui Nahor.”
- g. „Binecuvântat să fie Domnul Dumnezeu [care] m-a îndreptat în casa fraților stăpânului meu.”
- h. „Și care îmi va răspunde: 'Bea tu însuși, și voi da de băut și cămilelor tale', fata aceea să fie nevasta pe care a rânduit-o Domnul pentru fiul stăpânului meu!”
- i. „Acum, dacă voiți să arătați bunăvoință și credincioșie față de stăpânul meu, spuneți-mi; dacă nu, spuneți-mi iarăși.”
- j. „Iată, Rebeca este înaintea ta; ia-o și du-te, ca să fie nevasta fiului stăpânului tău, cum a spus Domnul.”
- k. „Da, vreau.”
- l. „O, sora noastră, să ajungi mama a mii de zeci de mii.”

Răspunsuri: a-Avraam (v. 3); b-Avraam (v. 4); c-Avraam (v. 7); d-robul (v. 14); e-Rebeca (v. 19); f-Rebeca (v. 24); g-robul (v. 27); h-robul (v. 44); i-robul (v. 49); j-Laban și Betuel (v. 51); k-Rebeca (v. 58); l-familia Rebecăi (v. 60).

2. „O căsătorie potrivită începe cu o întâlnire potrivită”

- Atât Isaac cât și Iacov au fost învățați de către tații lor să se căsătorească cu femeii care au aceeași credință ca și ei. Esau i-a întristat pe părinții săi căsătorindu-se cu neveste care nu credeau în Dumnezeul lui Avraam. De ce este important să ne căsătorim cu o persoană care are aceeași credință ca noi?

Președintele Spencer W. Kimball a dat următorul sfat: „Pavel le-a spus corintenilor: 'Nu vă înjugați la un jug nepotrivit...'. Probabil că Pavel a vrut ca ei să vadă că diferențele religioase sunt diferențe fundamentale. Diferențele religioase implică o arie mai extinsă de neînțelegeri. Loialitatea față de Biserică

și loialitatea față de familie pot fi în opoziție una față de cealaltă. Viețile copiilor sunt deseori neîmplinite. Persoana care nu este membră a Bisericii poate fi la fel de talentată, bine pregătită și atractivă, el sau ea putând avea cea mai plăcută personalitate, însă fără o credință comună, necazurile vor apărea în căsătorie. Există câteva excepții, însă regula este una dură și tristă“ (*The Miracle of Forgiveness* [1969], pag. 240).

- Ce puteți să faceți pentru a vă asigura că persoana cu care vă căsătoriți este cineva cu care puteți avea o căsătorie veșnică? Cum vă vor influența cunoștințele și prietenii din prezent restul vieții și al eternității?

Președintele Kimball a continuat: „În mod clar, o căsătorie potrivită începe cu o întâlnire potrivită. În general, o persoană se căsătorește cu cineva dintre aceia cu care se... asociază. De aceea, acest avertisment este puternic accentuat. Nu profitați de ocazia de a vă da întâlniri cu nemembri, sau cu membrii care sunt nepregătiți sau nu au credință. O fată ar putea spune: 'O, dar nu intenționez să mă căsătoresc cu această persoană. Ieșim doar pentru a ne „distra“'. Însă cineva nu-și poate permite să aibă o ocazie de a se îndrăgosti de cineva care poate nu va accepta Evanghelia niciodată. Într-adevăr, un procent mic s-au botezat într-un final, după ce s-au căsătorit cu membrii Bisericii... Ei sunt minoritatea noastră binecuvântată... Însă majoritatea nu s-au alăturat Bisericii și... tensiunea, frustrarea și divorțul au marcat multe dintre căsătoriile lor“ (*The Miracle of Forgiveness*, pag. 241-242).

3. Dumnezeu le dă femeilor revelații, precum le dă și bărbaților

Relatările din scripturi despre revelație ne spun în special despre interacțiunile lui Dumnezeu cu conducătorii preoției, care au fost bărbați. Totuși, Genesa 25:22-23 conține o relatare despre Dumnezeu, dând o revelație unei femei.

Referitor la rugăciunea Rebecăi, elder Bruce R. McConkie a spus: „Îmi permiteți să vă dau un exemplu despre strămoașa noastră comună, Rebeca, pentru ca fiicele ei din Biserica din zilele noastre să învețe ce pot să facă? Atunci când Rebeca era îngrijorată și avea nevoie de îndrumare divină, ea s-a rugat Domnului, prezentându-i problema ei, iar El i-a dat răspunsul. Domnul dă revelații femeilor care I se roagă cu credință“ (în Conference Report, Conferința zonei Tahiti 1976, pag. 16).

- Cum se pot pregăti bărbații și femeile aflați în situații asemănătoare să primească revelații personale?

4. Viziunea lui Iacov despre scara al cărei vârf ajungea până la cer

- În timp ce Iacov călătorea dinspre Canaan către pământul rudelor sale pentru a-și găsi o soție și pentru a scăpa de mânia lui Esau, s-a oprit să se odihnească peste noapte și a avut un vis extraordinar (Genesa 28:10-19). Ce a văzut Iacov în acest vis? Ce binecuvântări i-a promis Domnul? (Vezi Genesa 28:13-15. Acestea sunt binecuvântările legământului avraamic, ce a fost reînnoit prin Iacov în această viziune; vezi lecția 7.) Ce simbolizează scara?

Elder Marion G. Romney a spus despre acest vis: „Iacov a înțeles că legămintele pe care le-a făcut cu Domnul... erau treptele scării pe care el însuși trebuia s-o urce, pentru a obține binecuvântările promise – binecuvântări care îl îndreptățeau să intre în cer și să se asocieze cu Domnul“ (“Temples – The Gates to Heaven”, *Ensign*, martie 1971, pag. 16).

Scop De a ajuta cursanții (1) să învețe cum să facă în așa fel încât toate experiențele și situațiile să conlucreze pentru binele lor și (2) să-și întărească angajamentul de a se supune față de standardul Domnului în ceea ce privește moralitatea sexuală.

Pregătire

1. Rugându-vă, studiați următoarele scripturi:
 - a. Genesa 37. Iosif, cel de-al unsprezecelea copil al lui Iacov, este urât de către frații săi și este vândut ca rob.
 - b. Genesa 39. Iosif prosperă ca rob, însă este acuzat de imoralitate și este trimis în temniță (39:1-20). Păzitorul temniței îi pune pe toți deținuții sub supravegherea lui Iosif (39:21-23).
 - c. Genesa 34:1-12; 35:22; 38:1-30. Păcatul imoralității are urmări negative asupra familiei lui Iacov – Dina, fiica sa (34:1-12); Ruben, fiul său cel mai mare (35:22) și Iuda, un altul dintre fiii săi (38:1-30).
2. Referințe suplimentare: Geneza 34:13-31.
3. Puteți să folosiți următoarele ilustrații ca parte a lecției:
 - a. Iosif este vândut de către frații săi (62525; setul de ilustrații inspirate din scripturi, 109) și Iosif îi rezistă soției lui Potifar (62548; setul de ilustrații inspirate din scripturi, 110).

Sugestii pentru prezentarea lecției

Activitate pentru captarea atenției

Puteți să faceți activitatea următoare (sau una dintre activitățile dumneavoastră) pentru a începe lecția.

Cereți cursanților să numească unele dintre filmele, programele de televiziune, cărțile sau revistele care sunt la modă în zona dumneavoastră.

- Ce standarde de moralitate sexuală sunt prezentate prin intermediul acestor mijloace populare de comunicare în masă? Prin ce diferă aceste standarde de cele ale Domnului, așa cum sunt propovăduite în scripturi și de către conducătorii Bisericii?

Explicați că, deseori, comportamentul moral al societății diferă de standardele morale stabilite de Domnul. În timp ce standardele societății se pot schimba, cele ale Domnului sunt constante.

Această lecție prezintă experiențele unui bărbat care a trăit după standardele de moralitate ale Domnului, precum și experiențele altor bărbați, care nu au făcut același lucru. De asemenea, lecția prezintă consecințele punerii în practică a standardelor Domnului precum și pe cele ale ignorării acestora.

În timp ce predați următoarele pasaje din scripturi, discutați cum pot fi puse acestea în practică în viața de zi cu zi. Încurajați cursanții să împărtășească experiențe care au legătură cu principiile din scripturi.

1. Iosif este vândut ca rob de către frații săi.

Predați și discutați Genesa 37.

Iacov s-a căsătorit cu Lea și Rahela, fiicele fratelui mamei sale, Laban, precum și cu roabele acestora Zilpa și Bilha. Soțiile lui Iacov i-au născut doisprezece copii, care au devenit părinții celor douăsprezece triburi ale lui Israel (Domnul i-a schimbat numele lui Iacov în Israel; vezi Genesa 32:28). Al unsprezecelea fiu al lui Iacov a fost Iosif; în calitate sa de cel mai mare fiu al lui Iacov și al Rahelei, Iosif a primit dreptul celui întâi născut când Ruben, fiul cel mai mare al lui Iacov și al lui Lea, l-a pierdut din cauza nedreptății lui (1 Cronici 5:1-2).

- De ce erau frații lui Iosif geloși pe el? (Vezi Genesa 37:3-8). Cum reacționați atunci când membrii familiei dumneavoastră vă jignesc sau sunt tratați mai bine decât dumneavoastră? Cum putem trece peste sentimentele de gelozie sau mânie pe care le avem împotriva membrilor familiei sau prietenilor?
- Cum a reacționat Iosif atunci când tatăl său i-a cerut să meargă la Sihem pentru a vedea ce făceau frații săi? (Vezi Genesa 37:13-14. Remarcați faptul că Sihem era situat la aproximativ 72 de kilometri depărtare.) Ce a făcut Iosif când nu și-a putut găsi frații în Sihem? (Vezi Genesa 37:15-17. Remarcați faptul că Dotan era situat la cel puțin 19 kilometri depărtare.) Ce putem învăța din această relatare despre tânărul Iosif? (Răspunsurile pot conține faptul că el a fost supus față de tatăl său și perseverent în a face ceea ce tatăl său i-a cerut.)
- Ce s-au sfătuit frații lui Iosif să facă atunci când Iosif urma să vină la câmpurile unde ei își pășteau oile? (Vezi Genesa 37:12-18). Prin ce se deosebeau motivele lui Ruben de a-i cruța viața lui Iosif, față de cele ale lui Iuda? (Vezi Genesa 37:21-22, 26-27). În cele din urmă, ce au făcut frații cu Iosif, în loc să-l omoare? (Vezi Genesa 37:28, 31-33).

2. Iosif refuză să „păcătuiască împotriva lui Dumnezeu“.

Predați și discutați Genesa 39.

- Cum l-a binecuvântat Domnul pe Iosif după ce acesta a fost vândut ca rob? (Vezi Genesa 39:1-4). De ce a avut Potifar, un dregător bogat al faraonului, atâta încredere în Iosif, care era un rob? (Vezi Genesa 39:5-6).
- Ce a făcut Iosif când nevasta lui Potifar a încercat să-l ispitească pentru a face rău? (Vezi Genesa 39:11-12. Indicați faptul că Iosif a ieșit imediat din acea situație.) Cum putem să urmăm exemplul lui Iosif atunci când suntem ispitiți?
- Ce scuze ar fi putut să folosească Iosif, dacă ar fi vrut să dea curs avansurilor nevastei lui Potifar? Ce scuze oferă oamenii din ziua de astăzi pentru a încerca să justifice păcatele morale? De ce nu sunt aceste scuze justificări valabile?
- Cum a fost Iosif pedepsit pentru faptul că a fost virtuos din punct de vedere moral, atunci când l-a abordat nevasta lui Potifar? (Vezi Genesa 39:12-20. Din poziția pe care o avea, fiind mai mare peste casa lui Potifar, a ajuns să fie

trimis în temniță.) Cum îi tratează unii oameni, în ziua de azi, pe cei care sunt virtuoși din punct de vedere moral? (Răspunsurile pot varia. Oamenii care sunt virtuoși din punct de vedere moral sunt câteodată ridiculizați și excluși din punct de vedere social, însă cel mai adesea sunt respectați.) Puteți să discutați despre influența pe care o au de înfruntat din partea lumii pentru a fi imorali, influență de care au parte tinerii din ziua de astăzi, precum și despre cum pot aceștia să reziste acestei influențe.

- Scripturile subliniază faptul că, în timp ce Iosif era în temniță, Domnul a fost cu el (Genesa 39:21-23). Ce ne dezvăluie acest lucru despre Iosif? (El a continuat mai degrabă să aibă credință decât să-I adreseze întrebări sau să-L învinovățească pe Dumnezeu pentru întemnițarea care s-a datorat faptului că a fost virtuos din punct de vedere moral.) Ce putem învăța de la Iosif despre cum să transformăm experiențele și situațiile rele în unele bune? (Puteți să citiți Romani 8:28 în timpul acestei discuții.)

Elder Hartman Rector Jr. a explicat: „Capacitatea de a transforma totul în ceva bun pare a fi o caracteristică dumnezeiască. Tatăl nostru Cereșc pare întotdeauna capabil să facă acest lucru. Totul, indiferent de cât de rău sau teribil ar putea fi, devine o victorie pentru Domnul. Iosif, chiar dacă era un rob care nu merita de loc această soartă, l-a rămas totuși credincios Domnului și a continuat să trăiască în acord cu poruncile și a făcut ceva foarte bun din situațiile sale degradante. Oamenii de acest gen nu pot fi învinși” (în Conference Report, octombrie 1972, pag. 170; sau *Ensign*, ianuarie 1973, pag. 130).

3. Sihem, Ruben și Iuda comit păcate sexuale grave.

Predați și discutați Genesa 34:1-12; 35:22 și 38:1-30. Nu discutați în detaliu păcatele acestor bărbați; folosiți-i ca un contrast față de credința deplină a lui Iosif.

- Indicați faptul că nu toți membrii familiei și rudele lui Iosif au fost la fel de curajoși ca Iosif atunci când s-au confruntat cu ispita. Cum au reacționat Sihem, Ruben și Iuda în fața ispitei sexuale?
- Remarcați în Genesa 34:3 limbajul care descrie sentimentele lui Sihem pentru Dina: „S-a lipit cu toată inima de Dina... a iubit fata”. De ce este această descriere în contradicție cu faptele lui Sihem? (Dacă Sihem ar fi iubit-o într-adevăr pe Dina, atunci nu ar fi necinstit-o. Ajuțați cursanții să înțeleagă faptul că, deseori, oamenii folosesc scuza „suntem îndrăgostiți” pentru a justifica acțiunile imorale, însă oamenii care se iubesc într-adevăr unul pe altul nu-și vor provoca unul altuia rușine și suferință pentru a-și satisface pasiunile și dorințele fizice. Comportamentul care împiedică rugăciunea, care îi face pe oameni să nu fie demni pentru a intra în templu sau care destramă familiile nu este motivat de iubire.)
- Când Iacov i-a binecuvântat pe fiecare dintre fiii săi la sfârșitul vieții sale, el s-a referit la păcatul moral al lui Ruben și l-a descris pe acesta ca fiind „năvalnic ca apele”. În ce fel este aceasta o comparație valabilă? Ce i-a spus Iacov lui Ruben că va rezulta din comportamentul său „năvalnic ca apele”?
- Comparați prețul pe care l-a plătit Iosif pentru a fi virtuos din punct de vedere moral cu cel pe care l-a plătit Ruben pentru a fi imoral. Ce a pierdut Ruben din cauza imoralității sale? (Vezi 1 Cronici 5:1-2). Care sunt astăzi consecințele

spirituale și temporare ale păcatului sexual? De ce acordă Domnul o importanță atât de mare faptului de a fi curățit din punct de vedere moral?

- Conducătorii Bisericii au predicat în mod constant faptul că supunerea față de poruncile lui Dumnezeu reprezintă adevărata libertate. Cum putem să vedem acest lucru în viața lui Iosif? Cum a condus nesupunerea la mai puțină libertate în cazul lui Sihem, al lui Ruben și cel al lui Iuda? Cum ne poate ajuta alegerea de a ține poruncile să fim mult mai liberi decât dacă alegem să le încălcăm? (Vezi Ioan 8:31-36).

Concluzie

Mărturișiți faptul că, având ajutorul Domnului, toate experiențele noastre și situațiile în care ne aflăm pot conlucra spre binele nostru. Mărturișiți, de asemenea, despre cât de important este să rămânem curați din punct de vedere moral în gândurile și faptele noastre. Provocați cursanții să evalueze filmele, revistele și celelalte resurse media și să le utilizeze numai pe acelea care reflectă standardele Domnului în ceea ce privește moralitatea sexuală. Încurajați cursanții să fie la fel de hotărâți ca și Iosif în ținerea legii castității.

Idei suplimentare de predare

Materialul următor suplimentează planul care a fost sugerat pentru lecție. Puteți să folosiți una sau mai multe dintre aceste idei ca parte a lecției.

1. Betel – Casa lui Dumnezeu

- În timp ce Iacov călătorea dinspre Canaan către pământul rudelor sale, s-a oprit peste noapte pentru a se odihni și a avut un vis extraordinar despre o scară al cărei vârf ajungea până la cer (Genesa 28:10-19; vezi a patra idee suplimentară de predare din lecția 10). Iacov a numit locul în care s-a odihnit *Betel*, care înseamnă „Casa lui Dumnezeu“ (Genesa 28:19). Ce loc are același nume în ziua de astăzi? (Templul, care este numit Casa Domnului.)

Elder Marion G. Romney a declarat: „Templele sunt pentru noi tot ceea ce Betel a fost pentru Iacov“ („Temples – The Gates to Heaven”, *Ensign*, martie 1971, pag. 16).

- În Genesa 35:1-15, Iacov și-a dus familia înapoi la acest loc sacru. Ce le-a cerut Iacov membrilor familiei sale să facă pentru a se pregăti să se întoarcă la Betel, „Casa lui Dumnezeu“? (Vezi Genesa 35:2). Cum se compară aceste lucruri cu pregătirile pe care noi le facem pentru a merge la Casa Domnului? Ce „dumnezei străini“ ar putea fi printre noi?

Președintele Spencer W. Kimball a spus:

„Domnul ne-a binecuvântat ca popor cu o prosperitate unică în trecut. Resursele care ne-au fost puse la dispoziție sunt bune și necesare lucrării noastre aici, pe pământ. Mă tem însă că, mulți dintre noi au primit prea multe turme, cirezi, prea mult pământ, locuințe, bogății și au început să le preaslăvească, socotindu-le ca pe niște dumnezei falși, iar aceștia au căpătat putere asupra noastră. Avem de-a face cu mai multe lucruri de genul acesta decât poate accepta credința noastră?...

În ciuda plăcerii noastre de a ne considera moderni și a tendinței noastre de a crede că deținem o înțelegere a lumii pe care nici un popor din trecut nu a

avut-o vreodată – în ciuda acestor lucruri, noi, în ansamblu, suntem un popor idolatru – o trăsătură foarte respingătoare în fața Domnului“ (“The False Gods We Worship”, *Ensign*, iunie 1976, pag. 4, 6).

- Cum putem să „[ne scoatem] dumnezeii străini... și [să ne curățim]“ și să fim demni de a merge la templu? (Vezi Genesa 35:3; Psalmul 24:3-4; 2 Corinteni 7:1; Moroni 10:30, 32).

2. Iacov și Esau se reunesc

- Întorcându-se în țara Canaan, Iacov a știut că îl va reîntâlni pe fratele său Esau (Genesa 32:3-23; 33:1-17). De ce se temeă Iacov să-l vadă pe Esau? (Vezi Genesa 32:11). Cum s-a pregătit Iacov să-l întâlnească pe Esau? (Vezi Genesa 32:13-20). Cum a reacționat Esau în fața lui Iacov când s-au reîntâlnit? (Vezi Genesa 33:4, 8-11). Ce putem să învățăm de la Iacov și de la Esau despre rezolvarea problemelor familiale?

3. Concubinele (țititoare) din timpul Vechiului Testament

În Genesa 35:22, se face referire la Bilha, una dintre roabele Rahelei, ca fiind țititoare (concubina) lui Iacov. Elder Bruce R. McConkie a oferit explicația următoare pentru folosirea în Vechiul Testament a termenului *concubină* (țititoare):

„În toată istoria interacțiunilor lui Dumnezeu cu oamenii Săi, inclusiv acelea cu casa lui Israel, concubinele erau neveste căsătorite legal cu soții lor prin noul și nepieritorul legământ al căsătoriei... În trecut, ele erau considerate a fi *neveste subordonate*, adică neveste care nu aveau aceleași drepturi în sistemul castei care exista în acea perioadă, cu cele avute de nevestele care nu erau numite concubine“ (*Mormon Doctrine*, a doua ediție [1966], pag. 154).

„Roditor în țara întristării mele“

Lecția 12

Genesa 40-45

Scop De a ajuta cursanții să înțeleagă faptul că, dacă suntem credincioși și supuși, Dumnezeu ne va sfinți suferințele spre binele nostru.

Pregătire

1. Rugându-vă, studiați următoarele scripturi:
 - a. Genesa 40-41. Fiind în temniță, Iosif tâlcuiește corect visele slujitorilor faraonului. Apoi, tâlcuiește visele faraonului despre vaci și despre spicele de grâu. Iosif este făcut, sub autoritatea faraonului, conducător peste tot Egiptul și pregătește poporul pentru foametea ce urma să vină.
 - b. Genesa 42-45. Iacov își trimite fiii de două ori în Egipt, pentru a cumpăra grâu. Iosif li se face cunoscut fraților săi, îi iartă și se bucură împreună.
2. Referințe suplimentare: 2 Nefi 2:2; Doctrină și legăminte 64:8-11; 122:5-9.
3. Puteți să-i cereți unui cursant să se pregătească să prezinte un rezumat scurt din Genesa 42-43.

Sugestii pentru prezentarea lecției

**Activitate pentru
captarea atenției** Puteți să faceți activitatea următoare (sau una dintre activitățile dumneavoastră) pentru a începe lecția.

Cereți cursanților să-și imagineze că au murit și au ajuns în lumea spiritelor, iar acum își revăd experiențele avute în timpul vieții muritoare. Explicați faptul că le veți adresa patru întrebări pentru a-i ajuta să se gândească cum le-au influențat dificultățile vieții. După ce ați adresat toate cele patru întrebări, invitați cursanții să răspundă la orice întrebare doresc.

- Care au fost câteva dintre încercările pe care le-ați înfruntat în viața muritoare?
- Ce lecții ați învățat din încercările vieții?
- Dacă v-ați putea trăi viața din nou, ce ați schimba în modul în care ați abordat încercările?
- Cum ați fi putut profita mai bine de avantajul experiențelor vieții?

Explicați faptul că această lecție ne vorbește despre Iosif, fiul lui Iacov, și despre cum a fost el credincios și supus chiar și în timpul încercărilor grele.

**Discuție pe
marginea scripturii
și punerea în
practică**

În timp ce predați următoarele pasaje din scripturi, discutați cum pot fi puse acestea în practică în viața de zi cu zi. Încurajați cursanții să împărtășească experiențe care au legătură cu principiile din scripturi.

1. Iosif tâlcuiește visele paharnicului, pitarului și ale faraonului. Faraonul îl face pe Iosif conducător peste tot Egiptul.

Predați și discutați Genesa 40-41.

Rugați cursanții să revizuiască lecția precedentă amintind câteva dintre încercările de care a avut parte Iosif în tinerețea sa (Genesa 37; 39). Puteți să enumerați pe tablă răspunsurile cursanților. Răspunsurile pot conține:

- a. A fost dușmănit de frații săi (Genesa 37:4).
 - b. Frații săi s-au sfătuit să-l omoare, iar apoi, în loc să-l omoare, l-au vândut ca rob (Genesa 37:18-28).
 - c. A fost pus în temniță pe nedrept, după ce a refuzat să facă rău (Genesa 39:20).
- Cum a reacționat Iosif la aceste încercări? Cum l-a binecuvântat Domnul pe Iosif pentru faptul că a fost drept, chiar și în timpul încercărilor?
 - Iosif a fost în temniță împreună cu paharnicul și pitarul faraonului, care avuseseră vise pe care nu le-au înțeles. Când Iosif i-a tâlcuit visul paharnicului, ce i-a cerut acestuia în schimb? (Vezi Genesa 40:14-15). Ce s-a întâmplat după ce paharnicul a fost eliberat din temniță? (Vezi Genesa 40:21, 23). De ce a avut parte Iosif de această nouă încercare? (Vezi Genesa 41:1, 14. El a rămas în temniță pentru încă doi ani.)
 - De ce a fost Iosif eliberat din temniță în final? (Vezi Genesa 41:1, 8-15). Care a fost răspunsul lui Iosif când faraonul a spus că a auzit că Iosif putea tâlcui vise? (Vezi Genesa 41:16). Cum putem să-L recunoaștem pe Domnul, așa cum se cuvine, în talentele și darurile noastre? (Le putem folosi pentru a-L preaslăvi pe Dumnezeu și pentru a-i binecuvânta pe alții, nu pentru propria noastră slavă.)
 - Ce a visat faraonul? (Vezi Genesa 41:1-7; 17-24). Care a fost tâlcuirea visului faraonului? (Vezi Genesa 41:25-32). După ce i-a tâlcuit visul, ce i-a sugerat Iosif faraonului să facă? (Vezi Genesa 41:33-36; vezi, de asemenea, a doua ideea suplimentară de predare.) Cum a răspuns faraonul la sugestia lui Iosif de a se pregăti pentru foamete? (Vezi Genesa 41:37-43).

2. Iosif li se face cunoscut fraților săi și îi iartă.

Predați și discutați Genesa 42-45. Puteți să desemnați un cursant care să prezinte pe scurt Genesa 42-43.

- De ce au venit prima dată frații lui Iosif în Egipt? (Vezi Genesa 42:1-3). De ce s-au întors a doua oară în Egipt? (Vezi Genesa 42:33-34; 43:2). De ce a ezitat Iacov să-l lase pe Benjamin să se ducă în Egipt împreună cu frații săi? (Vezi Genesa 42:36, 38). De ce, în final, a fost de acord să-l lase pe Benjamin să meargă? (Vezi Genesa 43:3-5, 11-14).
- Trimițându-l pe Benjamin în Egipt împreună cu frații săi, Iacov a simțit că-și va pierde un alt fiu (Genesa 42:36). Cum a transformat Domnul această presupusă încercare într-o binecuvântare pentru Iacov?
- Atunci când Iosif a fost tânăr, el a avut un vis care-i prevestea că frații săi se vor apleca, la un moment dat, cu fața la pământ înaintea sa (Genesa 37:5-11). Cum s-a îndeplinit acest vis? (Vezi Genesa 42:6; 43:26-28). Cum s-a

transformat această împlinire, despre care frații au crezut că va fi o mare încercare pentru ei, într-o binecuvântare?

- La peste 20 de ani după ce l-au vândut pe Iosif ca rob, frații acestuia încă se simțeau vinovați pentru fapta lor (Genesa 42:21). Cum poate să fie vina o forță pozitivă în viețile noastre? Cum poate să fie o forță negativă? Cum influențează pocăința completă sentimentele de vinovăție? (Vezi Enos 1:4-6).
- Cum a arătat Iuda, fratele lui Iosif, că a devenit o persoană mai bună de când îl văzuse ultima dată pe Iosif? (Vezi Genesa 44:18, 30-34. Amintiți-le cursanților că ideea de a-l vinde pe Iosif ca rob i-a aparținut lui Iuda.)
- De ce credeți că frații lui Iosif au fost îngrijorați când Iosif și-a dezvăluit identitatea către aceștia? (Vezi Genesa 45:1-3). Cum a arătat Iosif că își iertase frații? (Vezi Genesa 45:4-11, 14-15). Cum credeți că a ajutat iertarea lui Iosif la întărirea spiritualității fraților săi?
- Ce ne spune lumea să facem atunci când cineva a greșit față de noi, așa cum au făcut frații lui Iosif față de acesta? Ce ne spune Domnul să facem? (Vezi D&L 64:8-11). Cum ați fost binecuvântați atunci când i-ați tratat cu bunătate pe cei care s-au purtat rău cu dumneavoastră? Cum putem să devenim mai iertători?
- În ce fel întemnițarea lui Iosif în Egipt, care a fost o încercare pentru el, a devenit o binecuvântare pentru el, pentru familia sa și pentru tot Egiptul? (vezi Genesa 45:4-8). Cum putem să urmăm exemplul lui Iosif în ceea ce privește înfruntarea propriilor noastre provocări și încercări?
- În Noul Testament, apostolul Pavel le-a spus romanilor că „toate lucrurile lucrează împreună spre binele celor ce iubesc pe Dumnezeu” (Romani 8:28). Cum s-a adevărat aceasta în viața dumneavoastră? Invitați cursanții să împărtășească experiențe personale în care, un eveniment, care la început părea să fie ceva negativ, s-a dovedit a fi mai târziu o binecuvântare.

Concluzie

Amintiți-le cursanților faptul că, în timpul multelor sale încercări, Iosif a rămas credincios. El chiar i-a iertat pe frații săi pentru faptul că l-au vândut ca rob. Datorită neprihănirii sale, Iosif a fost foarte binecuvântat. Mărturisiți faptul că, dacă suntem credincioși, Dumnezeu ne va binecuvânta, făcând ca toate lucrurile să conlucreze în beneficiul nostru.

Idei suplimentare de predare

Materialul următor suplimentează planul care a fost sugerat pentru lecție. Puteți să folosiți una sau mai multe dintre aceste idei ca parte a lecției.

1. Marele Joseph din zilele din urmă

Traducerea Bibliei de Joseph Smith pentru Genesa 50:24-38 conține profețiile pe care Iosif le-a făcut despre unul dintre urmașii săi care urma să devină un „văzător ales”. Lehi, profetul Cărții lui Mormon, a reiterat aceste profeții în 2 Nefi 3:5-15. Urmașul la care se face referire în aceste profeții este profetul Joseph Smith.

Discutați despre cum s-au îndeplinit în viața lui Joseph Smith profețiile următoare, făcute de către Iosif din Egipt:

- a. Unul dintre urmașii lui Iosif va fi un „văzător ales“ (Traducerea Bibliei de Joseph Smith, Genesa 50:26; 2 Nefi 3:6).
- b. Acest văzător va fi prețuit mult de către ceilalți urmași ai lui Iosif (Traducerea Bibliei de Joseph Smith, Genesa 50:27; 2 Nefi 3:7).
- c. El îi va învăța despre legămintele pe care Dumnezeu le-a făcut cu strămoșii lor (Traducerea Bibliei de Joseph Smith, Genesa 50:28; 2 Nefi 3:7).
- d. Va fi supus față de Dumnezeu (Traducerea Bibliei de Joseph Smith, Genesa 50:28; 2 Nefi 3:8).
- e. Va fi un mare profet, la fel ca Moise (Traducerea Bibliei de Joseph Smith, Genesa 50:29; 2 Nefi 3:9).
- f. El va fi instrumentul prin care vor fi oferite scripturi noi (Cartea lui Mormon) care vor susține și vor conlucra cu scripturile existente (Biblia) (Traducerea Bibliei de Joseph Smith, Genesa 50:30-31; 2 Nefi 3:11-12).
- g. Chiar dacă el va fi slab, Domnul îl va face puternic (Traducerea Bibliei de Joseph Smith, Genesa 50:32; 2 Nefi 3:13).
- h. Atât el cât și tatăl său se vor numi Joseph (Traducerea Bibliei de Joseph Smith, Genesa 50:33, 2 Nefi 3:15).

2. Pregătirea pentru foamete

- Iosif l-a sfătuit pe faraon să folosească cei șapte ani de belșug pentru a pregăti Egiptul pentru cei șapte ani de foamete care urmau să vină (Genesa 41:29-30, 34-36). Ce ne sfătuiesc conducătorii noștri din Biserică în legătură cu pregătirea pentru timpurile de foamete sau de alte dificultăți?

Elder L. Tom Perry ne-a învățat:

„Așa cum este important să ne pregătim din punct de vedere spiritual, trebuie, de asemenea, să ne pregătim și pentru nevoile temporale... Am fost instruiți de ani de zile să urmărim cel puțin patru cerințe ca să ne pregătim pentru ceea ce urmează să vină.

Prima, dobândiți o educație bună. Învățați o meserie sau dobândiți o profesie care să vă permită să obțineți slujbe stabile, ce vă vor oferi o remunerație suficientă pentru a putea avea grijă de dumneavoastră și de familia dumneavoastră...

A doua, trăiți numai din câștigul dumneavoastră și economisiți ceva pentru zile negre. Începeți să urmați în viețile dumneavoastră un plan strict de planificare a veniturilor și cheltuielilor pentru câștigul cu care Domnul v-a binecuvântat. Tot atât de des cum vă plătiți zeciuiala, puneți de-o parte o sumă de bani care este necesară pentru nevoile viitoare ale familiei...

A treia, evitați datoriile excesive. Datoriile necesare ar trebui să fie făcute numai după o rugăciune atentă, consistentă și după obținerea celor mai bune sfaturi posibile. Avem nevoie de disciplină pentru a ne încadra în limitele puterii noastre de cumpărare...

A patra, obțineți și înmagazinați o rezervă de hrană și provizii care vă vor ajuta să supraviețuiți [în cazul în care legea permite o asemenea depozitare]. Procurați-vă îmbrăcăminte și deschideți-vă un cont pentru economii, bazat pe un plan bine gândit, care vă poate ajuta bine în perioade de forță majoră. După cum îmi amintesc, am fost instruiți să ne pregătim pentru viitor și să ne procurăm provizii care să ne ajungă pentru o perioadă de un an de zile.

Aș bănuî că anii de belșug au făcut ca majoritatea dintre noi să uităm de acest sfat. Cred că perioada de neglijare a acestui sfat s-a încheiat. Considerând ceea ce se întâmplă astăzi în lume, acest sfat trebuie tratat cu toată seriozitatea“ (în Conference Report, octombrie 1995, pag. 46-47; sau *Ensign*, noiembrie 1995, pag. 36).

- În timpul foametei, „din toate țările venea lumea în Egipt la Iosif“ ca să cumpere mâncare, deoarece Egiptul a fost singura țară care s-a pregătit împotriva foametei (Genesa 41:54-57). Cum poate faptul de a fi pregătiți să ne ofere șanse de a le sluji altora?

3. Fiii lui Iosif

- După ce faraonul l-a făcut conducător peste Egipt, Iosif s-a căsătorit cu o femeie pe care o chema Asnat și au avut doi fii (Genesa 41:45, 50). Cum și-au numit fiii Iosif și Asnat? (Vezi Genesa 41:51-52). De ce erau aceste nume potrivite pentru fiii lui Iosif? (S-ar putea să fiți nevoiți să le spuneți cursanților că *Manase* înseamnă „uitare“, iar *Efraim* înseamnă „rodire“.

Scop De a încuraja cursanții (1) să creadă că Domnul Își va îndeplini promisiunile, (2) să-și sporească aprecierea pentru sacrificiul ispășitor al Salvatorului și (3) să facă din împărtășanie ceva mult mai profund în viețile lor.

Pregătire

1. Rugându-vă, studiați următoarele scripturi:
 - a. Exodul 1-3. Copiii lui Israel sunt luați în robie de către egipteni (1:1-14). Faraonul a poruncit ca toți băieții născuți de femeile israelite să fie uciși (1:15-22). Moise se naște și este crescut de fata faraonului (2:1-10). Moise ucide un egiptean și fuge în Madian, unde se căsătorește cu Sefora (2:11-22). Domnul îi apare lui Moise în rugul aprins și îl cheamă să salveze Israelul din robie (3:1-22; remarcați faptul că în Traducerea Bibliei de Joseph Smith, expresia „îngerul Domnului“ din Exodul 3:2 este schimbată cu „prezența Domnului“).
 - b. Exodul 5-6. Moise și Aaron îi cer faraonului să elibereze poporul lui Israel, însă faraonul refuză și îi asuprește prin munci mai grele (5:1-23). Domnul promite să-și îndeplinească legământul pe care l-a făcut cu Avraam (6:1-8). (Notă: capitolele 7-10 ne relatează despre Moise, care îl abordează pe faraon de mai multe ori, cerându-i să-i elibereze pe copiii lui Israel. În ciuda multor semne, minuni și urgii, faraonul refuză. În traducerea lui Joseph Smith a acestor capitole, expresia „Domnul a împietrit inima faraonului“ este schimbată cu „Faraonul și-a împietrit inima“.)
 - c. Exodul 11-13. Domnul a promis să trimită încă o urgie asupra Egiptului, în urma căreia întâiul născut din fiecare casă va muri (11:1-10). Domnul îl instruiește pe Moise în ceea ce privește pregătirea Paștelui, care va proteja pe Israel de urgie (12:1-20). Întâii născuți din Egipt sunt uciși (12:29-30). Faraonul îi spune lui Moise să-și scoată poporul din Egipt, iar israeliții pleacă (12:31-42). Moise le spune copiilor lui Israel să țină în viitor sărbătoarea azimilor, ca o comemorare a eliberării lor (13:1-16). Domnul merge înaintea taberei lui Israel, ziua într-un stâlp de nor, iar noaptea într-un stâlp de foc (13:17-22). (Remarcați faptul că titlurile „sărbătoarea Paștelui“ și „sărbătoarea azimilor“ sunt deseori folosite cu același sens; Paștele este prima zi a sărbătorii azimilor.)
 - d. Exodul 14. Faraonul și oștirea sa îi urmăresc pe copiii lui Israel (14:1-9). Oamenii se înspăimântă, iar Moise îi cere ajutor Domnului (14:10-18). Copiii lui Israel sunt salvați de oștirile faraonului și traversează Marea Roșie pe pământ uscat; oamenii faraonului îi urmăresc și se îneacă (14:19-31).
2. Referințe suplimentare: Exodul 4; 7-10; 15.
3. Rugați un cursant să se pregătească pentru a prezenta o scurtă prezentare despre Exodul 1 și 2.
4. Pregătiți „panglici cu cuvinte“ pe care se fie scrise cuvintele *Paște* și *Împărtășanie*.

5. Dacă următoarele materiale audio-vizuale sunt disponibile puteți să folosi unele dintre acestea ca parte a lecției:
- „Jertfirea animalelor și Ispășirea“, un segment video care durează nouă minute din Vechiul Testament Prezentări video (53224).
 - Ilustrațiile Isus Hristosul (62572; setul de ilustrații inspirate din scripturi, 240); Moise în coșulețul de papură (62063; setul de ilustrații inspirate din scripturi, 106); Moise și rugul aprins (62239; setul de ilustrații inspirate din scripturi, 107) și Traversarea Mării Roșii (62100).

Sugestii pentru prezentarea lecției

Activitate pentru captarea atenției

Puteți să faceți activitatea următoare (sau una dintre activitățile dumneavoastră) pentru a începe lecția.

Întrebați-i pe cursanți dacă au fost salvați vreodată dintr-o situație periculoasă. Invitați unul sau doi dintre ei să-și împărtășească experiențele pe scurt, sau povestiți o experiență prin care ați trecut dumneavoastră. Întrebați cursanții ce sentimente au avut față de cei care i-au salvat.

Explicați faptul că această lecție ne învață despre una dintre cele mai dramatice salvări care au avut loc vreodată – salvarea copiilor lui Israel de urgia morții și din robia egipteană. Explicați, de asemenea, faptul că din multe puncte de vedere, această salvare simbolizează chiar o salvare mai mare – salvarea noastră de la păcat și moarte prin sacrificiul ispășitor al Salvatorului.

Discuție pe marginea scripturii și punerea în practică

În timp ce predați următoarele pasaje din scripturi, discutați cum pot fi puse acestea în practică în viața de zi cu zi. Încurajați cursanții să împărtășească experiențe care au legătură cu principiile din scripturi.

După ce Iacov și familia sa s-au mutat în Egipt, israeliții au trăit acolo timp de 430 de ani. În acea perioadă s-a înălțat un nou faraon care i-a înrobit și i-a asuprit prin munci grele. Așa cum Iosif a profețit, Domnul l-a ridicat pe Moise pentru a salva copiii lui Israel (2 Nefi 3:10).

1. Domnul îl cheamă pe Moise să salveze Israelul din robie.

Rugați cursantul care a fost desemnat, să prezinte un scurt rezumat pentru Exodul 1 și 2; apoi predați și discutați Exodul 3.

- Cum l-a chemat Domnul pe Moise să salveze Israelul din robie? (Vezi Exodul 3:1-4). Ce i-a spus Domnul lui Moise în timp ce-l chema? (Vezi Exodul 3:5-10). Ce putem să învățăm despre Domnul din chemarea pe care i-a dat-o lui Moise? (Răspunsurile pot conține afirmațiile că Domnul Își cunoaște oamenii, este milostiv față de ei, vrea să-i binecuvânteze și Își ține promisiunile față de ei.)
- Invitați cursanții să-și imagineze că ei sunt copiii lui Israel care trăiesc în Egipt. De generații întregi au fost învățați faptul că ei sunt poporul de legământ al lui Dumnezeu și că El își va îndeplini promisiunile pe care I le-a făcut lui Avraam. Totuși, acum ei sunt robi, trăind în persecuție și în robie. Ce putem învăța din această situație, care să ne ajute în momentele în care avem parte de necazuri? (Dumnezeu nu ne uită atunci când avem parte de necazuri,

așa cum a arătat atunci când l-a chemat pe Moise și a eliberat, în final, pe Israel. Însă, de obicei, El nu ne scapă imediat de greutate. Indiferent de durata încercării, noi ar trebui să continuăm să ne rugăm Lui, având încredere în faptul că El ne iubește, precum și în faptul că toate lucrurile vor conlucra în beneficiul nostru, dacă Îi suntem supuși. Vezi D&L 90:24; 98:3; Mosia 24:14-15.) Cum ați primit alinare și ajutor de la Domnul în timpul necazurilor de care ați avut parte?

- Ce a spus Moise atunci când Domnul l-a chemat să elibereze pe Israel? (Vezi Exodul 3:11; 4:1, 10). În ce privințe s-a simțit Moise nesigur? Ce asigurări i-a dat Domnul? (Vezi Exodul 3:12; 4:11-12). Ce sentimente aveți atunci când primiți o chemare din partea Domnului? De ce ar putea fi bune anumite sentimente de nesiguranță? Cum v-a ajutat Domnul în chemările dumnezeoasă pentru care v-ați simțit nepregătiți?
- Ce a sacrificat Moise atunci când a acceptat chemarea de a-și conduce poporul? (Vezi Evrei 11:24-26). Ce sacrificăm noi atunci când acceptăm chemări prin care să-L slujim pe Domnul? De ce este atât de important ca noi să fim dornici de a face sacrificii pentru Domnul?

2. Domnul trimite urgii asupra Egiptului.

Predați și discutați Exodul 5-6. Puteți, de asemenea, să prezentați un scurt rezumat despre Exodul 7-10, în care să explicați faptul că Moise l-a abordat de mai multe ori pe faraon, cerându-i să elibereze pe Israel. În ciuda semnelor, minunilor și urgiilor, faraonul a refuzat. Ar fi bine să nu folosiți timpul orei pentru a discuta din nou despre fiecare semn, minune sau urgie în parte.

- Cum a reacționat faraonul atunci când Moise și Aaron i-au cerut pentru prima dată să-i lase pe copiii lui Israel să plece? (Vezi Exodul 5:1-9). Cum au reacționat copiii lui Israel în fața acestei încercări? (Vezi Exodul 5:15-21). Cum a reacționat Moise? (Vezi Exodul 5:22-23). Ce putem să învățăm din această relatare? (Un lucru pe care-l putem învăța este nevoia de a avea răbdare în timpul necazurilor. Domnul Își va îndeplini promisiunile, chiar dacă, poate, nu va face aceasta la momentul sau în modul în care noi ne așteptăm.)
- După ce faraonul a îngreunat poverile lui Israel, Domnul și-a reafirmat promisiunile lui Moise. Care erau aceste promisiuni? (Vezi Exodul 6:4-8). Cum au reacționat copiii lui Israel atunci când Moise le-a reamintit aceste promisiuni? (Vezi Exodul 6:9). De ce unii dintre noi, atunci când au încercări nu le mai dau ascultare profeților și nu mai cred în promisiunile lui Dumnezeu? Cum ne putem păstra credința în Dumnezeu în timpul necazurilor?
- Cum a reacționat Moise atunci când Domnul i-a cerut să meargă în fața faraonului pentru a cere libertatea lui Israel pentru a doua oară? (Vezi Exodul 6:10-12). Indicați faptul că și noi poate ezităm câteodată să facem ceea ce Domnul ne cere pentru că ne temem sau pentru că nu credem că este posibil. Cum v-a ajutat Domnul atunci când ați avut îndoieli sau v-a fost teamă?

3. Domnul îl instruește pe Moise cum să pregătească Paștele.

Predați și discutați Exodul 11-13.

- Care a fost scopul primului Paște? (Vezi Exodul 12:12-13, 22-23). De ce a vrut Domnul ca Israel să continue să țină sărbătoarea azimilor și în viitor? (Vezi Exodul 12:24-27, 42; 13:1-10).
- Explicați faptul că, în afara faptului că amintea copiilor lui Israel că Dumnezeu i-a protejat de urgia morții și i-a scăpat de egipteni, Paștele a simbolizat, de asemenea, un eveniment important care urma să aibă loc. Care a fost acest eveniment? (Sacrificiul ispășitor al lui Isus Hristos, Mielul lui Dumnezeu, care ne salvează de la păcat și de la moarte. Vezi 1 Corinteni 5:7). Cum a simbolizat Paștele ispășirea?

Puteți să arătați următoarele asemănări dintre Paște și sacrificiul ispășitor al lui Isus Hristos:

- a. Copiii lui Israel trebuiau să sacrifice la Paște primul miel născut, de parte bărbătească, fără cusur (Exodul 12:5). Salvatorul este primul Fiul născut al lui Dumnezeu, Mielul fără cusur și fără prihană al lui Dumnezeu (1 Petru 1:19).
 - b. Copiii lui Israel trebuiau să ungă stâlpii ușilor de la casele lor cu sângele mielului, pentru a-și salva primii născuți de la moarte (Exodul 12:7, 22-23). Sângele Salvatorului, pe care El l-a vărsat în Ghetsimani și pe cruce, îi curăță și-i salvează pe cei credincioși de la moartea spirituală (Mosia 4:2).
 - c. Copiii lui Israel trebuiau să mănânce azimi (Exodus 12:8, 15-20). „În vechime, aluatul, sau drojdia, a fost considerat un simbol al stricăciunii datorită faptului că se strica și mucegăia atât de ușor... Pentru israeliți, a mânca azimi simboliza faptul că ei luau din pâinea care nu avea stricăciuni sau impurități, și anume, Pâinea Vieții, care este Isus Hristos (vezi Ioan 6:35)“ (*Old Testament Student Manual: Genesis – 2 Samuel* [1981], pag. 119). Îndepărtarea aluatului (a drojdiei) sugera, de asemenea, pocăință sau îndepărtarea păcatului din viața unei persoane.
 - d. Copiii lui Israel trebuiau să mănânce mâncarea de Paște în grabă (Exodul 12:11). Asemenea israeliților, trebuie să răspundem imediat și cu entuziasm eliberării pe care Salvatorul ne-o oferă.
- La Cina cea de taină, Salvatorul a instituit împărtășania în locul Paștelui (Matei 26:19, 26-28). Expuneți poza Salvatorului, punând „panglica cu cuvântul“ Paște în partea stângă și „panglica cu cuvântul“ Împărtășanie în partea dreaptă. Ce asemănări sunt între Paște și împărtășanie? (Vezi Exodul 12:14; 13:9-10; D&L 20:75-79).

Elder Howard W. Hunter ne-a învățat că, la masa de Paște, care este cunoscută acum ca Cina cea de taină, „pâinea și vinul au înlocuit animalele și verdețurile, devenind simbolurile trupului și sângelui mărețului Miel, simboluri care trebuie mâncate și băute cu pioșenie în amintirea Lui pentru totdeauna.

În această manieră simplă dar impresionantă, Salvatorul a instituit rânduiala care este cunoscută acum ca împărtășania Cinei Domnului. Prin suferința din Ghetsimani, prin sacrificiul de pe Căpățâna și prin învierea din mormânt, Isus a împlinit legea străveche și a introdus o nouă dispensație bazată pe o înțelegere mai mare și mai sfântă a legii sacrificiului. Oamenii nu mai trebuie să ofere primul miel născut din turmele lor, deoarece Primul Născut al lui Dumnezeu a venit pentru a se oferi El Însuși ca o 'jertfă nesfârșită și veșnică'“ (în Conference Report, aprilie 1985, pag. 22; sau *Ensign*, mai 1985, pag. 19).

- Elder Howard W. Hunter a spus că, așa cum Paștele a fost un legământ al protecției pentru vechiul Israel, împărtășania este un „nou legământ de protecție“ pentru noi (în Conference Report, aprilie 1974, pag. 24 sau *Ensign*, mai 1974, pag. 18). Cum este împărtășania un legământ de protecție pentru noi? (Împărtășania ne amintește de sacrificiul ispășitor al Salvatorului, care ne aduce o protecție veșnică, eliberându-ne de legăturile păcatului și de cele ale morții. Legămintele pe care le reînnoim atunci când luăm din împărtășanie ne oferă, de asemenea, o protecție veșnică.)

Elder Jeffrey R. Holland a întrebat:

„Percepem [împărtășania] ca Paștele *nostru*, ca o amintire a protecției, a eliberării și a mântuirii *noastre*?

Fiind vorba de atât de multe lucruri importante, această rânduială care comemorează scăparea noastră de îngerul întunericului, ar trebui să fie tratată mult mai serios decât este tratată uneori. Ar trebui să fie un moment puternic, pios și de meditație. Ar trebui să încurajeze sentimente și gânduri spirituale“ (în Conference Report, octombrie 1995, pag. 89; sau *Ensign*, noiembrie 1995, pag. 68).

- În sfaturile Sale despre Paște, Domnul subliniază nevoia ca părinții să-și învețe copiii semnificația acestuia (Exodul 12:26-27; 13:8, 14). De ce a fost important ca părinții israeliți să facă acest lucru? Cum s-ar putea pune în practică acest lucru în zilele noastre? (La fel ca vechiul Israel, ar trebui să ne învățăm copiii semnificația împărtășaniei și a celorlalte rânduieli care ne amintesc de ceea ce Domnul a făcut pentru a ne elibera de păcat și de moarte.)

4. Copiii lui Israel trec marea Roșie.

Predați și discutați Exodul 14.

- După ce faraonul i-a lăsat pe copiii lui Israel să plece din Egipt, acesta s-a răzgândit și a trimis oștirea după ei (Exodul 14:5-9). Ce au făcut copiii lui Israel când au văzut oștirea care se apropia? (Vezi Exodul 14:10-12). Ce le-a spus Moise copiilor lui Israel atunci când credința acestora era zdruncinată? (Vezi Exodul 14:13-14). Cum ne putem dezvolta o credință care să fie suficient de puternică pentru a ne susține atunci când suntem înspăimântați?
- Cum i-a salvat Domnul pe copiii lui Israel de oștirea egipteană care se apropia? (Vezi Exodul 14:21-31). Cum ne poate ajuta această povestire în perioadele de încercări?

Concluzie

Mărturisiți faptul că, exact așa cum Domnul Și-a îndeplinit promisiunea de a-i elibera pe israeliți din robie, El Își va îndeplini și promisiunile față de noi. Încurajați cursanții să-și mărească aprecierea față de sacrificiul ispășitor al Salvatorului și să ia din împărtășanie în mod demn și cu considerație, ținând legământul de a-și „aminti totdeauna de El“ (D&L 20:77).

Idei suplimentare de predare

Materialul următor suplimentează planul care a fost sugerat pentru lecție. Puteți să folosiți una sau mai multe dintre aceste idei ca parte a lecției.

1. Satana imită puterea lui Dumnezeu

- Ce a făcut faraonul atunci când Moise și Aaron i-au arătat semne ale puterii lui Dumnezeu? (Vezi Exodul 7:8-12, 17-22). Ce putem învăța din aceste versete despre Satana?
- Care sunt câteva dintre modalitățile prin care Satana imită puterea și binecuvântările lui Dumnezeu în ziua de azi? Ce daruri ne-a dat Dumnezeu pentru a ne ajuta să discernem între bine și rău? Cum ne putem îmbunătăți abilitatea de a discerne între bine și rău?

2. Urgiile

- De ce a trimis Domnul urgiile asupra Egiptului? (Vezi Exodul 7:5, 17; 8:10; 9:14, 29; 10:2; 14:4). Care a fost reacția faraonului în fața urgiilor? (Vezi, de exemplu, Exodul 8:8, 15, 25, 28, 32). De ce nu i-au afectat urgiile pe copiii lui Israel? (Vezi Exodul 9:4-6, 23-26; 10:22-23; 11:4-7).

3. Paștele

În timp ce predați despre cum este Paștele un simbol al ispășirii lui Isus Hristos, puteți să vă procurați următoarele obiecte pentru a ilustra simbolurile Paștelui:

- a. Poze cu un miel și cu o ușă.
- b. Tortila(turte), biscuiți sau matzoth (pentru a reprezenta pâinea nedospită, azimile).
- c. Hrean sau salată romaine (pentru verdețurile amare).
- d. O pereche de pantofi sau de sandale (israeliții au mâncat încălțați, simbolizând graba cu care au părăsit Egiptul).

4. „Toți au fost botezați în nor și în mare“ (1 Corinteni 10:2)

Puteți să citiți 1 Corinteni 10:1-4, unde Pavel ne învață cum copiii lui Israel au fost botezați în nor și în mare. Explicând semnificația acestui lucru, elder Bruce R. McConkie a spus: „[Pavel] spune că, la fel ca și Israel, când au trecut prin marea Roșie sau când au fugit de deșertăciunea lumească a Egiptului, tot așa și urmașii lor creștini, prin botez, renunță la poftele trupului și trăiesc vieți pioase“ (*Doctrinal New Testament Commentary*, trei volume [1966-1973], 2:355).

Scop De a încuraja cursanții să ia din apa și pâinea spirituală a Domnului, să-i susțină pe conducătorii Săi aleși și să se supună față de poruncile Sale pentru ca El să poată face din ei un „neam sfânt“ (Exodul 19:6).

Pregătire

1. Rugându-vă, studiați următoarele scripturi:
 - a. Exodul 15:22-27; 16:1-31; 17:1-7. Copiii lui Israel cârtesc deoarece sunt însetați și înfometați, iar Domnul le dă apă, mană și prepelițe.
 - b. Exodul 17:8-13; 18:13-26. Amalec vine să se lupte împotriva poporului lui Israel. Poporul lui Israel triumfă în timp ce Moise își ține mâinile ridicate, însă Amalec triumfă atunci când Moise obosește și își coboară mâinile. Aaron și Hur îi sprijină mâinile lui Moise și Israel câștigă lupta (17:8-13). Moise urmează sfatul lui Ietro de a numi judecători și de a le da autoritate acestora (18:13-26).
 - c. Exodul 19-20. Domnul se întâlnește cu Moise pe muntele Sinai și îi dă poporului lui Israel cele zece porunci.
 - d. Exodul 32-34. Moise primește tablele de piatră care conțin poruncile Domnului însă le sparge atunci când se întoarce de pe muntele Sinai și îi vede pe oameni preaslăvind un vițel de aur (31:18; 32:1-24). Domnul ia de la poporul lui Israel rânduielile preoției lui Melhisedec și le dă acestora o lege inferioară, legea lui Moise (Traducerea Bibliei de Joseph Smith, Exodul 34:1-2). Moise taie noi table de piatră pentru a le înlocui pe acelea pe care le-a spart, însă noile table nu conțin „cuvintele legământului nepieritor al preoției sfinte“ (Exodul 34:1-5; Traducerea Bibliei de Joseph Smith, Deuteronom 10:2). Oamenii fac legământ să se supună legii lui Moise (34:10-35).
2. Referințe suplimentare: Psalmul 78; 1 Corinteni 10:1-11; Doctrină și legăminte 84:19-27.
3. Dacă folosiți principiul care este predat cu ajutorul exemplului practic de la pag. 67, aduceți la curs câteva cărți sau alte obiecte grele.
4. Dacă *Vechiul Testament Prezentări video* (53224) este disponibil, puteți să prezentați un segment video care durează șapte minute, intitulat „Idolatria modernă“, ca parte a lecției.

Sugestii pentru prezentarea lecției

Activitate pentru captarea atenției

Puteți să faceți activitatea următoare (sau una dintre activitățile dumneavoastră) pentru a începe lecția.

- Imaginați-vă că trebuie să călătoriți printr-un pustiu pe unde n-ați mai fost niciodată și pentru care nu există nici o hartă. Cum v-ați pregăti pentru

această călătorie? (Răspunsurile pot varia, însă un ajutor pentru pregătire ar putea fi găsierea unui ghid).

- Ce cerințe aveți pentru un ghid care v-ar conduce în pustiu? (Răspunsurile pot varia, însă două dintre ele ar trebui să fie: ghidul trebuie să cunoască zona și să fie demn de încredere).
- Cine a fost ghidul lui Moise și al copiilor lui Israel după ce aceștia au scăpat din Egipt și au ajuns în pustiu? (Domnul).

Indicați faptul că experiențele pe care le-au avut israeliții în timp ce călătoreau prin pustiu ne pot învăța lecții importante, pe măsură ce călătorim prin viața muritoare. O lecție importantă este aceea că noi ne putem încrede în Dumnezeu să ne ghideze și să aibă grijă de noi, la fel cum a făcut cu israeliții.

Discuție pe marginea scripturii și punerea în practică

În timp ce predați următoarele pasaje din scripturi, discutați cum pot fi puse acestea în practică în viața de zi cu zi. Încurajați cursanții să împărtășească experiențe care au legătură cu principiile din scripturi. Deoarece va fi dificil să adresați fiecare întrebare sau să parcurgeți fiecare punct al lecției, alegeți-le, rugându-vă, pe acelea care vor răspunde cel mai bine nevoilor cursanților.

1. Domnul le dă copiilor lui Israel apă, mană și prepelițe.

Predați și discutați Exodul 15:22-27; 16:1-31 și 17:1-7.

După ce israeliții au trecut prin Marea Roșie, Domnul l-a instruit pe Moise cum să-i conducă spre țara făgăduinței. Însă, mai întâi, Domnul a pus credința israeliților la încercare, în pustiu. Multora le-a lipsit credința, plângându-se Domnului în loc să Îl roage. Totuși, Domnul le-a dat apă, atunci când au fost însetați și mană și prepelițe, atunci când au fost înfometate.

- Ce problemă au întâmpinat israeliții în Exodul 15:22-24 și 17:1-3? Cum a reacționat Moise când oamenii au cărtit împotriva lui? (Vezi Exodul 15:25; 17:4. El s-a rugat Domnului pentru ajutor). Ce putem învăța din reacția lui Moise? Cum a răspuns Domnul la rugăciunile pentru ajutor ale lui Moise? (Vezi Exodul 15:25-26; 17:5-7).
- Domnul le-a oferit copiilor lui Israel apă fizică și spirituală. Apa fizică a venit din stânca pe care a lovit-o Moise; „băutura duhovnicească“ a venit din „stânca duhovnicească“, care este Hristos (1 Corinteni 10:4). Ce reprezintă apa spirituală care curge de la Hristos? (Vezi 1 Nefi 11:25). Cum putem să bem acea apă? Ce le este promis acelor care beau acea apă? (Vezi Ioan 4:14; D&L 63:23).
- Ce problemă au întâmpinat israeliții în Exodul 16:2-3? Cum a răspuns Domnul? (Vezi Exodul 16:4, 11-15). În afara nevoii de a potoli foamea poporului, care au fost celelalte motive de a trimite mană?
 - a. Să arate Domnului dacă poporul Său Îi va fi sau nu supus (Exodul 16:4, 16-31).
 - b. Să amintească zilnic poporului de puterea și dragostea Domnului (Exodul 16:12).
 - c. Să-i învețe pe oameni faptul că ei nu trăiesc „numai cu pâine, ci cu orice lucru care iese din gura Domnului“ (Deuteronom 8:3).
 - d. Să-i smerească pe oameni și să-i ajute să fie salvați (Deuteronom 8:16).

- Cum credeți dumneavoastră că trimiterea manei a ajutat la îndeplinirea fiecăruia dintre aceste scopuri? Cum îndeplinește Domnul în viețile noastre fiecare dintre aceste scopuri?
- În ce fel este mana o reprezentare a lui Hristos? (Vezi Ioan 6:35). Prin ce se diferențiază pâinea vie a lui Hristos de mană? (Vezi Ioan 6:48-51). Cum putem lua zilnic din pâinea vie a lui Hristos?
- Israelii au trebuit să adune zilnic mană pentru a-și menține tăria fizică. Cum poate fi asemănat acest lucru cu ceea ce trebuie să facem pentru a ne menține tăria spirituală? (Așa cum avem nevoie zilnic de hrană pentru a ne menține tăria fizică, de asemenea, avem nevoie zilnic de hrană pentru a ne menține tăria spirituală. Nu ne putem aștepta să fim hrăniți spiritual dacă studiem scripturile și ne rugăm numai ocazional.)
- Ce se întâmpla de obicei atunci când israeliții păstrau mana până a doua zi? (Vezi Exodul 16:19-20). Ce s-a întâmplat când ei au păstrat mana până a doua zi, când s-au pregătit pentru Sabat? (Vezi Exodul 16:22-25). Cum putem pune în practică acest principiu în pregătirea noastră săptămânală pentru Sabat?
- Ce li s-ar fi întâmplat israeliților dacă ar fi încercat să călătorească prin pustiu fără ajutorul Domnului? Ce ni se va întâmpla dacă încercăm să călătorim prin viața muritoare fără ajutorul Domnului?

2. Aaron și Hur îi sprijină mâinile lui Moise și Israel triumfă în lupta împotriva lui Amalec. Moise urmează sfatul lui Ietro de a numi judecători și de a le da autoritate acestora.

Predați și discutați Exodul 17:8-13 și 18:13-26. Indicați faptul că aceste două relatări ne învață despre importanța de a sprijini și de a susține conducătorii Bisericii.

- Amaleciții s-au războit cu copiii lui Israel timp de mulți ani, începând din timpul lui Moise. Cum au putut israeliții să învingă poporul lui Amalec în lupta descrisă în Exodul 17:8-13? (Atunci când Aaron și Hur l-au susținut pe Moise, sprijinindu-i mâinile, Israelul a triumfat în bătălie.) Ce fel de lupte spirituale purtăm noi astăzi? Cum ne ajută faptul că-l susținem pe profet să triumfăm în aceste lupte?

Președintele Ezra Taft Benson a spus: „Îmi imaginez cum Moise, pe vârful dealului, și-a ridicat brațele pentru victoria oștirii lui Israel. Atâta timp cât brațele sale erau ridicate, Israel a triumfat, însă când acestea au coborât din cauza oboselii, atunci a triumfat inamicul. Și astfel, Aaron și Hur 'îi sprijineau mâinile, unul de o parte, iar altul de alta' iar Israel a ieșit victorios (Exodul 17:12). La fel vom fi și noi victorioși, pe măsură ce sprijinim brațele slujitorilor unși ai Domnului“ (în Conference Report, aprilie 1986, pag. 98; sau *Ensign*, mai 1986, pag. 77).

- Ce l-a îngrijorat pe Ietro când a văzut poporul care venea la Moise de dimineața până seara? (Vezi Exodul 18:13-18). Ce l-a sfătuit Ietro pe Moise să facă? (Vezi Exodul 18:19-23).
- Care dintre responsabilitățile unui profet sunt menționate în Exodul 18:16-20?

Puteți să le cereți cursanților să caute responsabilitățile respective în aceste versete, iar apoi enumerați răspunsurile pe tablă. Puteți să folosiți următorul

principiu care este predat folosind un exemplu practic. Invitați un(o) cursant(ă) să-și țină brațele ridicate. Pe măsură ce prima responsabilitate este identificată, puneți în mâinile cursantului(cursantei) o carte sau un alt obiect greu. Adăugați o altă carte sau un alt obiect greu, pe măsură ce fiecare responsabilitate este identificată.

- a. Fii un judecător pentru popor (Exodul 18:16).
 - b. Reprezintă poporul înaintea lui Dumnezeu (Exodul 18:19).
 - c. „Învăță-i poruncile și legile“ (Exodul 18:20).
 - d. „Arată-le calea pe care trebuie s-o urmeze“ (Exodul 18:20).
 - e. „[Arată-le] ce trebuie să facă“ (Exodul 18:20).
- Cum putem să le sprijinim mâinile și să le ușurăm greutatea profetului și apostolilor noștri în ziua de astăzi? (Vezi D&L 21:4-5; 107:22. În timp ce cursanții oferă sugestii, luați din mâinile cursantului(cursantei) o parte dintre cărțile sau obiectele pe care le ține.)
 - Cum îi putem sprijini și susține pe conducătorii locali ai Bisericii noastre? (Răspunsurile pot conține: vorbind bine despre ei, slujind cu sârguință în chemările noastre din Biserică, precum și fiind buni învățători de acasă și bune învățătoare vizitatoare.)
 - Cum ați fost binecuvântați în timp ce i-ați sprijinit pe conducătorii Bisericii? (Puteți să folosiți în timpul acestei discuții D&L 21:6).

3. Domnul se întâlnește cu Moise pe muntele Sinai și îi dă poporului lui Israel cele zece porunci.

Predați și discutați Exodul 19-20.

După trei luni de la intrarea poporului lui Israel în pustiu, Domnul a vrut să facă legământul Său cu ei (Exodul 19:5-6). Ca parte a acestui legământ, El i-a dezvăluit lui Moise cele zece porunci.

- În timp ce copiii lui Israel și-au așezat tabăra la muntele Sinai, ce le-a promis Domnul dacă erau supuși? (Vezi Exodul 19:3-6. El îi va face „[pe ai Lui]... o împărăție de preoți și un neam sfânt“.) Ce înseamnă aceste promisiuni? Cum sunt puse în practică pentru noi aceste promisiuni, în ziua de astăzi?
Acele promisiuni înseamnă că Israel urma să devină poporul de legământ al Domnului, preferat dintre toate celelalte popoare și ales să poarte preoția și Evanghelia către toți oamenii (vezi, de asemenea, Deuteronom 7:6; 14:1-2; 1 Petru 2:9).
- Ce experiență a vrut Domnul să aibă poporul Său la muntele Sinai? (Vezi Exodul 19:9, 11, 16-17; D&L 84:23). Ce a cerut Domnul poporului Său să facă înainte ca acesta să se poată întâlni cu El? (Vezi Exodul 19:10, 14).
- Muntele Sinai a fost un loc sfânt unde Domnul a vrut să vorbească și să se înfățișeze poporului Său. Ce locuri sfinte ne-a oferit El unde putem să primim aceleași binecuvântări? (Templele; vezi D&L 97:15-16; 109:12-13). Invitați cursanții să spună cum i-a ajutat templul să audă vocea Domnului și să-I simtă prezența.
- Primele patru porunci din Exodul 20 ne învață despre adevărata relație dintre noi și Dumnezeu (Exodul 20:3-11). În ce mod este aplicabilă în ziua de astăzi

porunca de a-L preaslăvi pe Domnul și de a nu avea alți dumnezei în afară de El? Care sunt dumnezeii falși pe care unii oameni îi preaslăvesc în ziua de astăzi? (Vezi 1 Samuel 15:23; Efeseni 5:5; D&L 1:15-16).

Președintele Spencer W. Kimball a spus:

„Idolatria se află printre cele mai grave păcate... Idolii moderni sau dumnezeii falși pot lua forma hainelor, caselor, afacerilor, echipamentelor tehnologice, automobilelor, bărcilor de agrement și a numeroase altor lucruri lumești, care ne distrag de la calea care duce către Dumnezeu...”

Lucrurile intangibile pot deveni foarte ușor dumnezei falși sau idoli pentru noi. Diplomele de absolvire a universităților, cele dobândite în concursurile sportive sau diversele titluri dobândite pot deveni idoli...

Mulți oameni, mai întâi își construiesc și își mobilizează casa, își cumpără o mașină – iar apoi ‘nu-și pot permite’ să plătească zeciuiala. Pe cine preamăresc ei? Cu siguranță nu pe Domnul cerului și al pământului...

Mulți preamăresc mersul la vânătoare, mersul la pescuit, vacanța, picnicurile de la sfârșitul săptămânii și excursiile. Alții au ca idoli jocurile sportive, baseball-ul, fotbalul, coridele sau golful...

Încă o imagine pe care oamenii o preaslăvesc este aceea a puterii și a faimei... Acești dumnezei ai puterii, ai bogăției și ai influenței necesită foarte mult din timpul nostru și sunt tot atât de reali ca și vișeii de aur ai copiilor lui Israel din pustiu“ (*The Miracle of Forgiveness* [1969], pag. 40-42).

- Care sunt câteva dintre modurile prin care oamenii iau în deșert numele lui Dumnezeu? De ce este important ca noi să nu luăm numele Lui în deșert?
- De ce este important pentru noi să ținem ziua de Sabat sfântă? (Vezi Exodul 20:8; 31:16-17; Isaia 58:13-14; D&L 59:9-10). Cum ar trebui să decidem care sunt activitățile potrivite pentru ziua de Sabat? Cum ați fost binecuvântați când ați ținut sfântă această zi?
- Revedeți cele șase porunci care privesc relația noastră cu ceilalți oameni (Exodul 20:12-17). Cum ne ajută supunerea față de aceste porunci să ne îmbunătățim relațiile cu ceilalți oameni? (Puteți să vă concentrați asupra fiecărei porunci, definind înțelesul acesteia și discutând-o așa cum cere situația.)

4. Domnul instituie legea lui Moise.

Predați și discutați Exodul 32-34.

Când Domnul a vorbit cu Moise pe muntele Sinai, El a dezvăluit o lege care conținea rânduielele preoției lui Melhisedec (D&L 84:19-23). Totuși, comportamentul idolatric al israeliților a arătat faptul că aceștia nu erau pregătiți să trăiască plenitudinea Evangheliei (Exodul 32:1-9; D&L 84:24). Pentru că ei L-au uitat pe Domnul atât de repede, El a retras de la ei preoția lui Melhisedec și a dezvăluit o lege inferioară – legea lui Moise (Traducerea Bibliei de Joseph Smith, Exodul 34:1-2; D&L 84:25-27).

Legea lui Moise nu a înlocuit poruncile, legămintele sau principiile Evangheliei. Mai degrabă, a oferit „o lege a ritualurilor și a rânduielilor, o lege pe care trebuiau s-o respecte cu strictețe de la o zi la alta, ca să-i păstreze în amintirea

lui Dumnezeu și a datoriei lor către El“ (Mosia 13:30). Legea lui Moise i-a învățat pe oameni să-și mărturisească păcatele și să plătească pentru acestea, să urmeze reguli stricte, în ceea ce privește oferirea jertfelor de animale, să-și mențină trupurile sănătoase, să-și ofere sprijinul în munca Domnului, să aducă mulțumiri și să fie împăcați cu Dumnezeu.

- De ce le-a dat Domnul copiilor lui Israel legea lui Moise? (Vezi Galateni 3:23-24; Mosia 13:29; Alma 25:15-16; D&L 84:19-27). Cum îi va ajuta această lege pe copiii lui Israel să devină sfinți și cum îi va aduce la Hristos? (Vezi Mosia 13:30; Alma 34:14-15).
- Când a fost împlinită legea lui Moise? (Vezi 3 Nefi 15:4-10). Acum când Domnul nu mai cere jertfe de animale, care constituiau o parte importantă a legii lui Moise, ce jertfă ne cere să facem? (Vezi 3 Nefi 9:19-22). Ce înseamnă să oferi o inimă frântă și un spirit smerit?

Elder M. Russell Ballard ne-a învățat:

„Chiar dacă legea lui Moise a fost împlinită, principiile legii sacrificiului continuă să fie o parte a doctrinei Bisericii.

În timp ce scopul primar al legii sacrificiului a continuat să fie acela de a ne testa și a ne ajuta să venim la Hristos, după jertfa supremă a lui Hristos au fost făcute două schimbări. Prima, rânduiala împărtășaniei a înlocuit rânduiala jertfei de [animale]; și a doua, care a schimbat centrul atenției de la jertfa animalelor omului la însăși jertfirea omului. Într-un fel, jertfa s-a schimbat de la ceea ce se oferă la cel care o oferă...

După slujirea Sa în viața muritoare, Hristos a ridicat legea sacrificiului la un nivel nou... În loc ca Domnul să ceară animalul sau cerealele unei persoane, acum Domnul vrea ca noi să renunțăm la tot ce nu este dumnezeiesc. Aceasta este o practică mai avansată a legii sacrificiului; ajunge până în adâncul sufletului unei persoane“ (*The Law of Sacrifice* [cuvântare adresată în cadrul simpozionului Sistemului Educațional al Bisericii, 13 august 1996], pag. 5).

Concluzie

Mărturișiți-le cursanților că, în cazul în care ei vor lua din apa și pâinea spirituală a Domnului, îi vor susține pe conducătorii Săi aleși și vor fi supuși față de poruncile Sale, El îi va invita la muntele Său sfânt – templul. Acolo, ei Îl pot întâlni, pot primi legile Sale, Îi pot vedea slava și pot merge mai departe fiind inspirați să devină mai asemănători Lui.

Idei suplimentare de predare

Materialul următor suplimentează planul care a fost sugerat pentru lecție. Puteți să folosiți una sau mai multe dintre aceste idei ca parte a lecției.

1. Cele zece porunci

Remarcați faptul că cele zece porunci sunt repetate în Deuteronom 5:5-21, Mosia 12:33-36, 13:12-24, D&L 42:18-27 și 59:5-16. Revedeți aceste pasaje pentru o înțelegere mai bună a celor zece porunci.

2. Vițelul de aur

Puteți să discutați despre povestea construirii și preamăririi vițelului de aur, așa cum este descrisă în Exodul 32. Numeroase învățăminte pot fi trase din această poveste, inclusiv următoarele două:

- a. Obiceiurile vechi și modurile de a crede și de a ne comporta sunt greu de schimbat. Chiar dacă israeliții au părăsit fizic Egiptul, ei nu erau încă liberi din punct de vedere spiritual de influențele acestuia. După ce israeliții au auzit vocea lui Dumnezeu declarând cele zece porunci de pe muntele Sinai, ei le-au încălcat repede pe primele două.
- b. Este important să rezistăm presiunii negative a societății în care trăim. Aaron a capitulat în fața dorințelor nedrepte ale israeliților. Sunt momente când conducătorii și părinții trebuie să spună „nu”, chiar dacă riscă să-i jignească sau să-i supere pe cei pentru care răspund.

„Să te uiți către Dumnezeu și să trăiești“

Lecția
15

Numeri 11-14; 21:1-9

Scop

De a încuraja cursanții să depășească dorințele și temerile lumești și să se uite către Salvator și profeții Săi pentru îndrumare.

Pregătire

1. Rugându-vă, studiați următoarele scripturi:
 - a. Numeri 11. Israelii nu mai vor mană și doresc să mănânce carne (11:1-9). Moise îi cere Domnului îndrumare și ajutor pentru a-și purta greutățile (11:10-15). Instruit de către Domnul, Moise adună 70 dintre bătrânii lui Israel pentru a-l ajuta (11:16-17, 24-30). Domnul răspunde dorinței israeliților de a avea carne, trimițându-le prepelițe în exces și lovindu-i cu o urgie datorită lăcomiei și excesului lor (11:18-23, 31-35).
 - b. Numeri 12. Maria și Aaron vorbesc împotriva lui Moise, cântind împotriva căsătoriei acestuia cu o femeie etiopiană și răzvrătindu-se împotriva lui, ca autoritatea care prezida asupra lor (12:1-3). Domnul îi ceartă și îi pedepsește pe Maria și pe Aaron pentru cârtirea lor (12:4-16).
 - c. Numeri 13-14. Moise instruește 12 bărbați să iscodească țara Canaanului (13:1-20; remarcați că „Hosea“ din versetul 16 este o variantă a numelui Iosua). Ei se întorc cu rapoarte favorabile despre resursele țării, însă toți, cu excepția lui Iosua și Caleb se tem de locuitorii acelei țări și doresc să se întoarcă în Egipt (13:21-14:10). Domnul îi spune lui Moise că israeliții necredincioși și cârtitori vor rătăci în pustiu timp de 40 de ani, până când vor muri toți din generația adultă, cu excepția lui Iosua și Caleb (14:11-39).
 - d. Numeri 21:1-9. Israelii îi distrug pe cananiții care vin să se lupte împotriva lor (21:1-3). Domnul trimite șerpi înfocați ca pedeapsă pentru cârtirea nesfârșită a israeliților (21:4-6). Moise face un șarpe de aramă, îl pune într-o prăjină și le spune oamenilor că, dacă se uită la el, vor trăi (21:7-9).
 2. Referințe suplimentare: Ioan 3:14-16; 1 Nefi 17:41; Alma 33:18-22; 37:46-47; Helaman 8:13-15.
 3. Dacă folosiți activitatea de captare a atenției, faceți un afiș pe care să scrieți cuvintele *Țara făgăduinței*.
 4. Dacă ilustrația Moise și șarpele de aramă este disponibilă, o puteți folosi în timpul lecției (62202).
-

Sugestii pentru prezentarea lecției

Activitate pentru captarea atenției

Puteți să faceți activitatea următoare (sau una dintre activitățile dumneavoastră) pentru a începe lecția.

Scrieți pe tablă cuvântul *Egipt*. Expuneți în cealaltă parte a încăperii un afiș care conține cuvintele *Țara făgăduinței*. Cereți-i unui cursant să meargă de la tablă la afiș, uitându-se peste umăr la cuvântul *Egipt*.

În cazul în care cursantul are probleme pentru a ajunge la afiș, adresați următoarea întrebare:

- De ce este dificil să mergeți înainte în timp ce vă uitați înapoi?

În cazul în care cursantul ajunge cu ușurință la afiș, adresați următoarele întrebări:

- Cât de departe credeți că puteți merge fără a vă îndepărta de la linia dreaptă? De ce este dificil să mergeți înainte în timp ce vă uitați înapoi?

Explicați faptul că această demonstrație ar putea fi comparată cu călătoria israeliților din Egipt. În ciuda binecuvântărilor pe care israeliții le-au primit de la Domnul, teama și lipsa lor de credință i-au făcut deseori să dorească să nu fi părăsit Egiptul. Dorul de Egipt le-a întârziat și le-a complicat călătoria către țara făgăduinței.

Discuție pe marginea scripturii și punerea în practică

În timp ce predați următoarele pasaje din scripturi, discutați cum pot fi puse acestea în practică în viața de zi cu zi. Încurajați cursanții să împărtășească experiențe care au legătură cu principiile din scripturi. Deoarece va fi dificil să adresați fiecare întrebare sau să parcurgeți fiecare punct al lecției, alegeți-le, rugându-vă, pe acelea care vor răspunde cel mai bine nevoilor cursanților. S-ar putea să fiți nevoiți să adaptați anumite întrebări pentru a se potrivi situațiilor cursanților.

1. Domnul răspunde dorinței israeliților de a avea carne trimițându-le prepelițe și lovindu-i cu o urgie.

Predați și discutați Numeri 11.

- Chiar dacă mana a fost o mare binecuvântare din partea Domnului, israeliții au început să se plângă de aceasta (Numeri 11:6). Ce a provocat plângerea lor? (Vezi Numeri 11:4-5; au început să se gândească și să dorească acea carne și celelalte alimente pe care le-au mâncat în Egipt.) Care sunt pericolele de a dori mai mult decât avem?
- Israelii au devenit așa de doritori de a consuma carne încât și-au pierdut dorința de a ajunge în țara făgăduinței și au început să-și dorească să nu fi părăsit Egiptul (Numeri 11:4-6). Care sunt câteva dintre exemplele zilelor moderne despre oameni care renunță la mari binecuvântări pentru a-și satisface dorințele imediate. De ce fac oamenii acest lucru? Cum putem să depășim asemenea ispite?
- Cum a răspuns Domnul dorinței israeliților de a consuma carne? (Vezi Numeri 11:18-20; 31-33).
- Moise a devenit atât de împovărat de păcatele israeliților încât l-a cerut Domnului să-i ia viața (Numeri 11:14-15). Cum l-a alinat Domnul? (Vezi Numeri 11:16-17. Șaptezeci de bărbați au fost chemați pentru a-l ajuta pe Moise.) Ce mari binecuvântări au primit acești bărbați? (Vezi Numeri 11:24-29).

2. Domnul îi ceartă pe Maria și pe Aaron pentru că vorbesc împotriva lui Moise.

Predați și discutați Numeri 12.

- Maria și Aaron au vorbit împotriva lui Moise, în calitate de acestuia de autoritate care prezida asupra lor, arătând că și ei au primit revelație (Numeri 12:2). Care a fost răspunsul Domnului la plângerea lor? (Vezi Numeri 12:5-9). Care sunt limitele dreptului nostru de primi revelație?

Elder James E. Faust a spus: „Profeții, văzătorii și revelatorii au avut și încă au responsabilitatea și privilegiul de a primi și de a declara cuvântul lui Dumnezeu pentru lume. Fiecare membru în parte, părinții și conducătorii au dreptul de a primi revelație pentru propria lor responsabilitate însă, nu au nici o datorie sau nici un drept de a declara cuvântul lui Dumnezeu în afara limitelor proprii lor responsabilități“ (în Conference Report, octombrie 1989, pag. 9; sau *Ensign*, noiembrie 1989, pag. 8).

- Domnul i-a muștră și i-a pedepsit pe Maria și pe Aaron pentru că au cărtit împotriva căsătoriei lui Moise cu o femeie etiopiancă (Numeri 12:1, 9-10). În ce mod suntem afectați când îi criticăm pe conducătorii Bisericii? Cum poate critica noastră îndreptată împotriva conducătorilor Bisericii să ne afecteze familia și prietenii?
- Numeri 12:3 ne spune că „Moise era un om foarte blând“. Ce înseamnă să fii blând?

Președintele Gordon B. Hinckley a spus: „Blândețea implică un spirit de recunoștință în contrast cu o atitudine de înfumurare, o recunoaștere a unei puteri mai mari decât cea pe care o deținem, o recunoaștere a lui Dumnezeu și o acceptare a poruncilor Sale“ (“With All Thy Getting Get Understanding”, *Ensign*, august 1988, pag. 3-4).

- Cum și-a arătat Moise blândețea atunci când Maria a fost pedepsită pentru că s-a revoltat împotriva lui? (Vezi Numeri 12:13-15. În loc să fie satisfăcut de autoritatea sa de a prezida asupra soției lui, el l-a implorat pe Domnul să-l vindece. El, împreună cu poporul său, și-au amânat călătoria până când ea s-a vindecat.) Cum putem noi să fim blânzi chiar și atunci când oamenii ne critică sau se întorc împotriva noastră? Cum ne ajută faptul de a răspunde cu blândețe la critică?

3. Moise instruiește 12 bărbați să iscodească țara Canaanului.

Predați și discutați Numeri 13-14.

- Când israeliții au ajuns la granița țării Canaanului, Moise a trimis 12 bărbați să iscodească țara, resursele și poporul acesteia (Numeri 13:17-20). Ce raport au prezentat aceștia despre resursele țării? (Vezi Numeri 13:23-27). Ce au raportat cei 10 bărbați, în afară de Caleb și Iosua, despre poporul care locuia în Canaan? (Vezi Numeri 13:28-33). Cum pot face unii dintre noi aceeași eroare pe care au făcut-o acești 10 bărbați?

Președintele Gordon B. Hinckley a spus:

„Zece dintre spioni au fost victimele propriilor îndoieli și temeri. Ei au prezentat un raport negativ despre numărul și statura canaanienilor... S-au simțit ca niște lăcuste în fața uriașilor pe care i-au văzut în acea țară...“

Vedem în jurul nostru anumiți oameni care sunt indiferenți în ceea ce privește viitorul acestei lucrări, oameni care sunt apatici, care vorbesc despre limite, care exprimă temeri, care-și petrec timpul căutând și scriind despre ceea ce ei

consideră a fi slăbiciuni și care de fapt nu au nici o importanță. Având îndoieli referitoare la trecutul acestei lucrări, ei nu au nici o viziune referitoare la viitorul acesteia“ (în Conference Report, octombrie 1995, pag. 93-94; sau *Ensign*, noiembrie 1995, pag. 71).

- Prin ce s-a deosebit raportul lui Caleb și cel al lui Iosua de raportul celorlalți 10 bărbați? (Vezi Numeri 13:30; 14:6-9). De ce nu le-a fost teamă lui Caleb și lui Iosua de locuitorii din Canaan? (Vezi Numeri 14:9). Care sunt câteva dintre modurile în care putem să urmărim exemplul lui Caleb și al lui Iosua atunci când ne aflăm în situații dificile?

Președintele Gordon B. Hinckley a spus:

„Nu există loc în această lucrare pentru aceia care cred numai în evanghelia care ne învață despre eșec sau nefericire și despre lipsa oricărei speranțe. Evanghelia reprezintă veștile bune. Este un mesaj al triumfului. Este o cauză care trebuie acceptată cu entuziasm.

Domnul nu a spus niciodată că nu vor exista probleme. Oamenii noștri au avut parte de tot felul de suferințe pe măsură ce aceia care s-au opus acestei lucrări i-au atacat atât fizic cât și verbal. Însă credința lor i-a ajutat în timpul tuturor supărărilor și tristeților lor. Această lucrare a mers mai departe în mod constant și niciodată nu a făcut un pas înapoi de când a început...

Aceasta este o eră a pesimismului. Misiunea noastră este o misiune a credinței. Pe voi, frații și surorile mele de pretutindeni, vă chem să vă reafirmați credința, pentru a înainta această lucrare peste tot în lume. O puteți face mai puternică prin felul în care trăiți“ (în Conference Report, octombrie 1995, pag. 94-95; sau *Ensign*, noiembrie 1995, pag. 71-72).

- Cum a reacționat audiența la cuvintele lui Caleb și ale lui Iosua? (Vezi Numeri 14:10). Cum i-a pedepsit Domnul pe israeliți pentru cărtirea lor continuă și dorința lor de a se întoarce în Egipt? (Vezi Numeri 14:22-23, 26-35). Cum i-a pedepsit El pe cei 10 bărbați care au prezentat raportul negativ despre Canaan? (Vezi Numeri 14:36-37). Cum i-a binecuvântat El pe Caleb și pe Iosua pentru credința lor deplină? (Numeri 14:24, 38).

4. Moise face un șarpe de aramă și le spune oamenilor că, dacă se uită la el, vor fi vindecați.

Predați și discutați Numeri 21:1-9.

- Deși Domnul i-a ajutat pe israeliți să-i învingă pe cananiții care i-au atacat, israeliții au continuat să cărtească. Cum i-a pedepsit Domnul? (Vezi Numeri 21:6). Cum au reacționat israeliții la această pedeapsă? (Vezi Numeri 21:7).
- Ce i-a spus Domnul lui Moise să facă atunci când acesta l-a rugat să alunge șerpii înfocați? (Vezi Numeri 21:8-9). Ce a trebuit să facă fiecare persoană pentru a fi salvată de mușcăturile șerpilor înfocați?
- Nefi și Alma, doi dintre profeții Cărții lui Mormon, ne-au învățat că mulți israeliți au murit pentru că nu s-au uitat la șarpele de aramă. De ce nu s-au uitat aceștia? (Vezi 1 Nefi 17:41; Alma 33:18-20).
- Pe cine simboliza șarpele de aramă? (Vezi Ioan 3:14-16; Helaman 8:13-14).
- Așa cum copiii lui Israel au trebuit să se uite la șarpele de aramă pentru a trăi și noi trebuie să ne uităm către Isus Hristos pentru a primi viață veșnică

(Alma 37:46-47; Helaman 8:15). Ce înseamnă să ne uităm către Hristos? Cum fac mulți dintre oamenii din ziua de astăzi aceeași greșeală pe care au făcut-o israeliții care nu s-au uitat la șarpele de aramă? (Vezi Alma 33:20. Ei nu se uită către Isus Hristos pentru că nu cred că pot fi salvați făcând acest lucru.)

Elder Carlos E. Asay a spus: „Noi, asemenea lui Israel din vechime, trebuie să ne fixăm privirile și gândurile asupra... lui Hristos dacă avem speranța de a obține viață veșnică... Nu putem permite privirilor noastre să rățăcească peste drum sau să se ațintească asupra lucrurilor pieritoare ale lumii. Ochiul... trebuie să fie antrenat să se uite în sus. Trebuie să ne uităm către Dumnezeu și să trăim!” (în Conference Report, octombrie 1978, pag. 81; sau *Ensign*, noiembrie 1978, pag. 54).

- Alma ne-a învățat că, așa cum calea prin care au fost vindecați de șerpii înfocați a fost ușoară, tot la fel și calea spre viața veșnică este ușoară (Alma 37:46). În cel fel este calea către viața veșnică ușoară? Cum încearcă unii oameni să complice calea către viața veșnică? (Vezi Iacov 4:14. Ei au căutat lucruri pe care nu le-au putut înțelege, exceptând principiul credinței în Isus Hristos, cel al pocăinței și cel al supunerii.) Cum ne putem menține atenția asupra credinței în Hristos?

Concluzie

Încurajați cursanții să lase la o parte lucrurile lumești și să nu se teamă de „uriași” care ne distrag de la lucrurile care sunt cele mai importante. Mărturisiți că, dacă noi vom „privi la Fiul lui Dumnezeu cu credință” (Helaman 8:15) și Îi urmăm profeții, vom fi binecuvântați în această viață și în viața care va urma.

Idei suplimentare de predare

Materialul următor suplimentează planul care a fost sugerat pentru lecție. Puteți să folosiți una sau mai multe dintre aceste idei ca parte a lecției.

1. „Să ne întoarcem în Egipt” (Numeri 14:4)

- Care a fost reacția israeliților atunci când:
 - au fost prinși între egipteni și Marea Roșie? (Vezi Exodul 14:10-12).
 - nu li s-a dat să mănânce decât mană? (Vezi Numeri 11:4-6, 18-20).
 - li s-a cerut să cucerească țara Canaanului? (Vezi Numeri 14:1-4).
 - s-au simțit descurajați din cauza călătoriei dificile prin pustiu? (Vezi Numeri 21:4-5).
- De ce credeți că le-a fost atât de greu israeliților să renunțe la Egipt? Care sunt câteva dintre lucrurile la care ne este greu să renunțăm în ziua de astăzi? Cum ne putem întări unul pe altul pe măsură ce ne străduim să ne îndepărtăm de vechile obiceiuri sau de atitudinile lumești?

2. Unde să ne uităm pentru îndrumare

În Numeri suntem învățați unde ar trebui să ne uităm pentru îndrumare. Puteți să subliniați aceste învățături scriind pe tablă următoarele principii, în timp ce predați relatările din scripturi:

- Uitați-vă către profet (Numeri 12).
- Uitați-vă către țara făgăduinței – pentru noi, împărăția celestială (Numeri 13-14).
- Uitați-vă către Salvator (Numeri 21:4-9).

„N-aș putea să fac nici un lucru împotriva poruncii Domnului“

Numeri 22-24; 31:1-16

Scop

De a încuraja cursanții să accepte fără ezitare voința lui Dumnezeu.

Pregătire

1. Rugându-vă, studiați următoarele scripturi:

- a. Numeri 22:1-21. Balac, împăratul Moabului, este îngrozit de apropierea israeliților. El îi oferă daruri lui Balaam dacă acesta va veni la Moab și-i va blestema pe israeliți. Dumnezeu îi poruncește lui Balaam să refuze, iar Balaam Îl ascultă (22:1-14). Balac îi oferă lui Balaam mai multă cinste și mai multe bogății în cazul în care acesta va veni la Moab și va blestema pe Israel. Dumnezeu îi spune lui Balaam că poate să meargă dacă dorește, însă el trebuie să rostească numai cuvintele pe care Dumnezeu i le va da (22:15-21). Balaam decide să meargă. (Remarcați faptul că traducerea Bibliei de Joseph Smith pentru Numeri 22:20 spune că Balaam poate să meargă cu acei bărbați dacă dorește.)
- b. Numeri 22:22-35. Dumnezeu se mânie pe Balaam pentru că merge spre Moab, știind că acesta spera să fie recompensat cu câteva daruri din partea lui Balac. În timp ce călătorește, Balaam învață riscurile de a-L supăra pe Dumnezeu atunci când măgărița sa și un înger îi vorbesc.
- c. Numeri 22:36-24:25. Balaam se întâlnește cu Balac (22:36-23:2). Balac îi cere de trei ori să blesteme pe Israel, însă Balaam I se supune lui Dumnezeu și binecuvântează pe Israel de fiecare dată (23:3-24:9). Apoi, el blesteamă Moabul și profetește despre Isus Hristos (24:10-25).
- d. Numeri 31:1-16. Israelii îi distrug pe madianiți și-lucid pe Balaam. Moise explică faptul că Balaam i-a sfătuit pe madianiți să-i atragă pe israeliți în păcat. (Consecințele sfatului lui Balaam sunt descrise în Numeri 25:1-3. Chiar dacă Balaam nu urma să blesteme pe Israel în mod direct, el a dorit în mod clar o recompensă de la Balac suficient de mult încât i-a sugerat să ispitască pe Israel să păcătuiască, făcându-l în acest fel să-și piardă protecția lui Dumnezeu.)

2. Referințe suplimentare: 2 Petru 2:15-16; Iuda 1:11; Apocalipsa 2:14.

**Sugestii pentru
prezentarea lecției**

Activitate pentru
captarea atenției

Puteți să faceți activitatea următoare (sau una dintre activitățile dumneavoastră) pentru a începe lecția.

Cereți cursanților să asculte cu atenție următoarele afirmații și să se gândească la tipul de persoană care le-ar face:

„Să-mi dea [împăratul] chiar și casa lui plină de argint și de aur, și tot n-aș putea să fac nici un lucru... împotriva poruncii Domnului, Dumnezeului meu“ (Numeri 22:18).

„Voi face tot ce va spune Domnul“ (Numeri 23:26).

„N-aș putea să fac de la mine însumi nici bine nici rău împotriva poruncii Domnului, ci voi spune întocmai ce va zice Domnul“ (Numeri 24:13).

- Care sunt o parte dintre calitățile persoanei care ar spune aceste lucruri? (Asemenea afirmații sugerează faptul că persoana respectivă este supusă, credincioasă și umilă).

Explicați faptul că aceste afirmații au fost făcute de către un bărbat numit Balaam, care vorbea despre o supunere riguroasă însă, în inima sa, tânjea după daruri și laude lumești. Această lecție ne arată urmările insistenței încăpățănate de a face lucrurile după voia noastră pentru a beneficia de recompensele și laudele lumești.

Discuție pe marginea scripturii și punerea în practică

În timp ce predați următoarele pasaje din scripturi, discutați cum pot fi puse acestea în practică în viața de zi cu zi. Încurajați cursanții să împărtășească experiențe care au legătură cu principiile din scripturi.

1. Balaam refuză darurile pe care Balac i le oferă în schimbul blestemării lui Israel.

Predați și discutați Numeri 22:1-21.

- Îngrozit de apropierea israeliților, Balac, împăratul Moabului, a trimis soli care să-i ofere lui Balaam daruri dacă acesta venea la Moab și blestema pe Israel (Numeri 22:5-7). Cum a reacționat Balaam la această ofertă? (Vezi Numeri 22:8-14). Ce fel de așa-zise daruri ne sunt oferite din când în când în schimbul nesupunerii față de Dumnezeu?
- După ce Balaam a refuzat să meargă la Moab, Balac a trimis un al doilea grup de bărbați, mult mai impresionant decât primul, pentru a încerca să-l convingă. Ce i-a oferit Balac lui Balaam? (Vezi Numeri 22:15-17). Cum a reacționat Balaam? (Vezi Numeri 22:18-19). De ce credeți că a dorit să-L întrebe din nou pe Domnul? (Balaam poate a sperat că Domnul își va schimba părerea și-i va permite să primească darurile oferite de către Balac.) Care sunt riscurile de a căuta scuze sau motivații pentru a face ceea ce este împotriva poruncilor și sfatului lui Dumnezeu?
- Domnul i-a dat lui Balaam permisiunea să meargă cu solii lui Balac, dacă acesta dorea. Însă, apoi, Domnul s-a mâniat pe Balaam pentru că a mers (Numeri 22:20-22). Ce ne sugerează mânia Domnului despre ceea ce era în inima lui Balaam? (Vezi 2 Petru 2:15; Isaia 29:13).

2. Domnul arată pericolul insistenței încăpățănate a lui Balaam de a face ceea ce dorea.

Predați și discutați Numeri 22:22-35.

- În drumul său spre Moab, Balaam a încercat de trei ori să-și forțeze măgărița să înainteze (Numeri 22:22-30). În ce fel s-a asemănat aceasta cu relația lui Balaam cu Domnul? (Balaam a vrut să impună ceea ce dorea el să facă, atât

măgăriței cât și Domnului. Puteți, de asemenea, să indicați faptul că măgărița a văzut îngerul, iar Balaam nu l-a văzut. În mod asemănător, Domnul a văzut multe lucruri pe care Balaam nu le-a văzut.)

- Care sunt câteva dintre paralelele moderne ale persoanelor și ale grupurilor de persoane care se încapățânează să încerce să facă ceea ce vor în loc să accepte voința lui Dumnezeu sau sfatul drept al părinților sau al conducătorilor?

Puteți să discutați câteva dintre exemplele următoare:

- a. Un copil, nemulțumit de răspunsul oferit de unul dintre părinți, merge la celălalt, sperând că va primi un răspuns diferit.
 - b. Un membru al Bisericii, nemulțumit de sfatul unui conducător al preoției, merge la un alt conducător al preoției.
 - c. Un membru al Bisericii oferă motive pentru care o poruncă nu se aplică pentru el sau ea așa cum se aplică pentru ceilalți membri.
- Domnul l-a mustrat pe Balaam prin intermediul îngerului și al măgăriței. Cum a reacționat Balaam la cuvintele de mustrare ale îngerului? (Vezi Numeri 22:31-35). De ce Își mustră Dumnezeu copiii? (Vezi D&L 95:1). Cum poate fi mustrarea lui Dumnezeu o binecuvântare pentru noi?

3. Balaam refuză să blesteme pe Israel

Predați și discutați Numeri 22:36-24:25.

- După ce Balaam a sosit în Moab, Balac i-a cerut de trei ori să blesteme pe Israel. De fiecare dată, Domnul i-a spus lui Balaam să binecuvânteze pe Israel, iar Balaam s-a supus. De ce puncte de tărie dă dovadă Balaam în această relatare? (Vezi Numeri 22:38; 23:8, 19-20; 24:1, 12-13). Ce puncte slabe au fost vizibile totuși la Balaam? (Vezi Numeri 22:41; 23:1-3, 13-15, 27-30. Chiar dacă Balaam a refuzat cererile lui Balac de a blestema pe Israel, acesta dorea totuși să-l urmeze pe Balac din loc în loc și să asculte cerințele acestuia, chiar dacă știa că sunt greșite.) Care sunt pericolele la care ne expunem atunci când ascultăm sugestiile nedrepte (din partea prietenilor sau din partea mijloacelor de comunicare în masă, de exemplu) atunci când știm că acestea sunt greșite?

4. Israelii îi distrug pe madianiți și-lucid pe Balaam.

Predați și discutați Numeri 31:1-16.

- De ce au mers israeliții să lupte împotriva madianiților? (Vezi Numeri 31:1-3; Domnul s-a mâniat pe madianiți pentru că aceștia îi atrăgeau pe israeliți în păcat, așa cum este relatat în Numeri 25:1-3). Cine i-a sfătuit pe madianiți să-i ispitească pe copiii lui Israel să participe la preaslăvirea unui idol și să curvească? (Vezi Numeri 31:16). De ce a oferit Balaam acest sfat? (Chiar dacă Balaam s-a supus poruncilor Domnului de a binecuvânta pe Israel în loc să-l blesteme, în inima sa el tânjea după laude și daruri lumești. Pentru a primi aceste daruri, el a sugerat ca Israel să fie ispitit să păcătuiască, făcându-l în acest fel să piardă protecția lui Dumnezeu.) Ce s-a întâmplat cu Balaam în timpul luptei israeliților împotriva madianiților? (Vezi Numeri 31:8).
- Trei scriitori din Noul Testament fac referire la Balaam (2 Petru 2:15-16; Iuda 1:11; Apocalipsa 2:14). Care sunt părerile lor despre el?

- Ce lecții putem învăța din această poveste? (Membrii Bisericii care umblă după daruri și laude lumești, care caută scuze sau care fac ceea ce este împotriva poruncilor și a sfatului lui Dumnezeu sau cei care caută să introducă în Biserică idei, ritualuri sau standarde lumești, urmează exemplul nedrept al lui Balaam. Aceasta este numită „învățătura lui Balaam“ în Apocalisa 2:14 .)

Elder Bruce R. McConkie a spus:

„Ce poveste minunată este aceasta! Este vorba despre un profet al lui Dumnezeu care se dedică în mod clar să declare numai ceea ce îl îndrumă Domnul cerului. Se pare că nu există nici cea mai mică urmă de îndoială în mintea sa în ceea ce privește cursul pe care ar trebui să-l urmeze. El îl reprezintă pe Domnul și nici măcar o casă plină cu aur și cu argint sau cele mai înalte laude oferite de către împărat, nu-l pot convinge să nu-și urmeze cursul ales...

Însă lăcomia pentru bogății și dorința de laude îl ispitesc. Cât de minunat ar fi [pentru el] să fie bogat și puternic... Poate că Domnul îi va permite să-și compromită standardele și să aibă puțină prosperitate și putere lumească... Mă întreb cât de des, unii dintre noi, primesc îndrumarea noastră de la Biserică iar apoi, la fel ca Balaam, se roagă pentru anumite daruri lumești...

„Balaam... odată un om inspirat și puternic, și-a pierdut sufletul în final, pentru că a dorit lucrurile acestei lumi în locul bogățiilor eternității“ (*“The Story of a Prophet’s Madness”, New Era, aprilie 1972, pag. 7*).

- Referiți-vă din nou la afirmațiile din cadrul activității de captare a atenției. Indicați faptul că, deși Balaam părea să fie foarte supus, dorințele inimii sale erau să primească daruri și laude lumești. Ce ne învață această poveste despre importanța păstrării pure a dorințelor inimilor noastre? Cum ne putem păstra pure dorințele inimilor noastre?

Concluzie

Mărturisiți că, dacă Balaam ar fi acceptat cu umilință să facă voința Domnului, ar fi fost evitate multe păcate și suferințe, atât pentru el însuși cât și pentru Israel. Încurajați cursanții să fie mai bine fermi în a face voința Domnului decât să se încapățâneze să facă ceea ce vor ei – să caute și să urmeze voința Domnului fără a încerca să o evite sau s-o schimbe.

Idei suplimentare de predare

Materialul următor suplimentează planul care a fost sugerat pentru lecție. Puteți să folosiți una sau mai multe dintre aceste idei ca parte a lecției.

1. Să ne supunem Domnului.

Putem învăța de la Balaam importanța de a ne supune Domnului. De asemenea, putem învăța aceasta din exemplele bune ale multor alți bărbați și femei din scripturi. Puteți să discutați următoarele exemple:

- a. Salvatorul, conștient de suferința ce urma S-o îndure în Ghetsimani și pe cruce, „a îngenuncheat și a început să se roage, zicând: 'Tată, dacă voiești, depărtează paharul acesta de la mine! Totuși, făcă-se nu voia Mea, ci a Ta'" (Luca 22:41-42).

- b. Când lui Avraam i s-a poruncit să-l jertfească pe fiul său Isaac, el „s-a sculat dis-de-dimineată“ pentru a-și începe călătoria către muntele Moria (Genesa 22:3).
- c. Când Mariei i s-a spus că va fi mama Fiului lui Dumnezeu, ea a răspuns: „Iată, roaba Domnului; făcă-mi-se după cuvintele tale!“ (Luca 1:38).
- d. Când Nefi a fost instruit să se întoarcă la Ierusalim pentru a lua plăcile de aramă de la Laban, el a răspuns imediat: „Mă voi duce și voi face toate lucrurile pe care Domnul Le-a poruncit“ (1 Nefi 3:7).
- e. Fiii lui Helaman au avut succes în luptă deoarece „s-au supus și au avut grijă să execute fiecare cuvânt al poruncii întocmai“ (Alma 57:21).

2. „Domnul te-a împiedicat s-o primești“ (Numeri 24:11)

- Atunci când Balaam a refuzat să blesteme pe Israel și să primească darurile și cinstea lui Balac, acesta i-a spus: „Domnul te-a împiedicat s-o primești“ (Numeri 24:11). Cum ne reține câteodată faptul că-L urmăm pe Domnul de la primirea recompenselor și cinstei pământești? Ce promite Domnul în schimbul recompenselor pământești? (Vezi D&L 81:6).

Deuteronom 6; 8; 11; 32

Scop De a încuraja cursanții (1) să-și amintească de Domnul și de legămintele pe care le-au făcut cu El și (2) să creeze un mediu care îi va ajuta să facă aceasta.

Pregătire

1. Rugându-vă, studiați următoarele scripturi:
 - a. Deuteronom 6:1-9; 11:18-21. Moise le dă instrucțiuni israeliților pentru a-i ajuta să-și amintească legămintele. El îi instruieste pe părinți să-i învețe cuvintele sale pe copii.
 - b. Deuteronom 6:10-12; 8:1-20. Moise le reamintește israeliților de binecuvântările pe care Dumnezeu le are pentru ei. El îi avertizează că vor pieri dacă nu se supun poruncilor lui Dumnezeu și dacă nu-și amintesc de El.
 - c. Deuteronom 32:1-4, 15-18, 30-40, 45-47. Moise îi sfătuiește pe israeliți să fie conștienți de Stânca mântuirii lor (Isus Hristos).
2. Referințe suplimentare: Deuteronom 4; 7:1-4; 13:1-8; 34.
3. În cazul în care faceți prima activitate de captare a atenției, aduceți-vă de acasă obiectele descrise la „Activitate pentru captarea atenției“.

Sugestii pentru prezentarea lecției

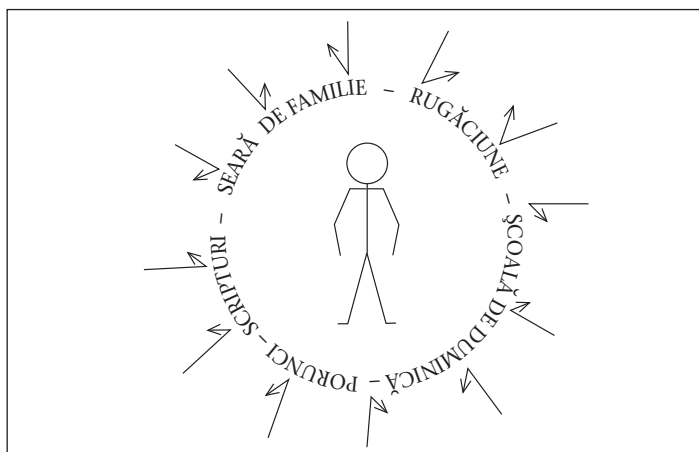
Activitate pentru captarea atenției Puteți să faceți una dintre următoarele activități (sau una dintre activitățile dumneavoastră) pentru a începe lecția. Alegeți activitatea cea mai potrivită pentru clasă.

1. Expuneți obiectele aduse de acasă care vă reamintesc de Domnul și de legămintele pe care le-ați făcut cu El. (Aceste obiecte ar putea fi: scripturi, poze, cărți și înregistrări muzicale.) Spuneți-le cursanților de ce sunt importante aceste obiecte pentru dumneavoastră. Explicați că o parte a acestei lecții este despre obiectele fizice pe care israeliții din vechime le-au folosit pentru a-și aminti de Domnul și de legămintele lor cu El. Indicați faptul că obiectele fizice pot fi și pentru noi niște indicii puternice de aducere aminte.

2. Scrieți pe tablă următoarele cuvinte:

să înșele, să înșele prin vorbe amăgitoare, cursă, înșală, a înghiți, ațâță, să ispitească, a leagăna, mânie, orbesc, înșelau, mințeau, a nimici.

- Ce au în comun aceste cuvinte? (O caracteristică comună este aceea că toate descriu tacticile Satanei în eforturile acestuia de a ne îndepărta de Domnul.)
- Rugați un cursant să citească D&L 76:28-29. Explicați faptul că aceste versete sunt dintr-o viziune dată lui Joseph Smith și Sidney Rigdon. Ce putem să facem pentru a fi protejați de influența Satanei? (Puteți să folosiți următoarea schemă pentru a ilustra câteva dintre lucrurile pe care le putem face pentru a ne proteja de ispitele Satanei.)

Explicați faptul că, în Deuteronom, Moise i-a învățat pe israeliți cum să creeze o atmosferă care să-i ajute să reziste împotriva ispitelor Satanei. Această lecție trece în revistă sfatul lui Moise și discută despre modul în care noi îl putem pune în practică în ziua de astăzi.

Discuție pe marginea scripturii și punerea în practică

În timp ce predați următoarele pasaje din scripturi, discutați cum pot fi puse acestea în practică în viața de zi cu zi. Încurajați cursanții să împărtășească experiențe care au legătură cu principiile din scripturi.

După ce i-a încercat, i-a mustrat și i-a învățat pe israeliți în pustiu timp de 40 de ani, Domnul a spus că erau pregătiți să intre în țara făgăduinței. Însă înainte, El a avut câteva instrucțiuni importante pentru ei. Moise a oferit aceste instrucțiuni prin intermediul a trei cuvântări care sunt consemnate în Deuteronom.

În aceste cuvântări, Moise a trecut în revistă cei 40 de ani pe care i-au petrecut în pustiu, recunoscând ajutorul lui Dumnezeu în eliberarea lor. Moise a discutat, de asemenea, despre responsabilitățile lui Israel în calitate de popor ales al lui Dumnezeu. El a accentuat faptul că acesta trebuie să se supună poruncilor lui Dumnezeu și, în special poruncilor de a-și aminti de El și de a se abține de la preaslăvirea idolilor. Moise a avertizat că, deși copiii lui Israel erau pregătiți să intre pe pământul făgăduit, dacă ei se întorceau la ticăloșie urmau să-și piardă moștenirea și urmau să fie împrăștiați printre popoare.

1. Moise le dă instrucțiuni israeliților pentru a-i ajuta să-și amintească de legăminte.

Predați și discutați Deuteronom 6:1-9 și 11:18-21.

- Deuteronom consemnează ultimile cuvinte ale lui Moise adresate israeliților. Dacă ați fi fost puși în situația de a oferi un ultim mesaj familiei și prietenilor dumneavoastră, care ar fi fost acesta?
- Ce le-a poruncit Domnul israeliților să facă în Deuteronom 6:5-7? Cum putem să păstrăm cuvintele scripturilor în inimile noastre? Cum pot părinții să-și învețe copiii Evanghelia într-un mod eficient și cum îi pot ajuta pe aceștia să învețe să iubească scripturile?
- Ce i-a sfătuit Moise pe israeliți să facă în Deuteronom 6:8-9 și 11:18-20? (Remarcați faptul că fruntarele erau niște „foi de pergament pe care erau scrise patru pasaje din scripturi... și care erau înfășurate și li se atașau fâșii de piele

tăbăcită... legate în jurul frunții sau în jurul brațului“ [Bible Dictionary, “Frontlets”, pag. 676]).

- De ce credeți că Moise le-a spus oamenilor să-și așeze pasajele din scripturi între ochi, pe mâini, pe părțile laterale ale tocului ușii și pe porțile lor? Cum ne-ar influența faptele asemenea lucruri de aducere aminte? Ce putem să facem în casele noastre care să ne amintească de Domnul, de cuvintele Sale și de legămintele pe care le-am făcut cu El? Ne reamintesc tablourile de pe pereții noștri, cărțile pe care le citim sau filmele și emisiunile de televiziune de Domnul sau ne sugerează dorul de lume?

Președintele Ezra Taft Benson a spus că oamenii care sunt „conduși de către Hristos vor fi preocupați complet de Hristos... Intrați în casele lor iar tablourile de pe pereții lor, cărțile de pe rafturile lor, muzica ascultată, cuvintele și faptele lor îi prezintă ca fiind creștini (în Conference Report, octombrie 1985, pag. 6; sau *Ensign*, noiembrie 1985, pag. 6-7).

2. Moise îi sfătuiește pe israeliți să se supună față de poruncile lui Dumnezeu și să-și amintească de El.

Predați și discutați Deuteronom 6:10-12 și 8:1-20.

- Care sunt mesajele importante ale lui Moise în Deuteronom 6:10-12 și 8:1-20? Ce înseamnă să-L uiți pe Domnul? (Vezi Deuteronom 8:11). Care sunt consecințele dacă-L uităm? (Vezi Deuteronom 8:19). Cum putem să fim siguri că nu-L uităm pe Dumnezeu?
- Ce condiții și provocări a spus Moise că ar putea să-i facă pe oameni să uite de Dumnezeu? (Vezi Deuteronom 6:10-12; 8:10-20). De ce unii oameni Îl uită pe Domnul după ce El îi binecuvântează din abundență? (Vezi Deuteronom 8:17).

Președintele Brigham Young a spus: „Cea mai mare temere pe care o am pentru [membrii acestei Biserici] este aceea că se vor îmbogăți în această țară, Îl vor uita pe Dumnezeu și pe oamenii Săi, se vor îngrășa, se vor exclude singuri din Biserică și vor merge în iad. Acești oameni vor suporta supraaglomerația, furturile, sărăcia, precum și tot felul de persecuții și vor rămâne fideli. Însă, cea mai mare teamă a mea în ceea ce-i privește este aceea că nu vor putea să suporte bogăția, și totuși, ei trebuie să fie încercați cu bogății, pentru că ei vor deveni cel mai bogat popor de pe acest pământ“ (în Preston Nibley, *Brigham Young: The Man and His Work* [1936], pag. 128).

- Cine este sursa oricărui tip de prosperitate pe care am putea s-o avem? (Vezi Deuteronom 8:18). Cum ne putem folosi prosperitatea materială pentru a continua munca Domnului? (Vezi Deuteronom 8:18; Iacov 2:18-19).

3. Moise îi sfătuiește pe israeliți să fie conștienți de Stânca mântuirii lor (Isus Hristos).

Predați și discutați Deuteronom 32:1-4, 15-18, 30-40, 45-47.

- Cine este Stânca despre care se vorbește în Deuteronom 32:3-4? (Isus Hristos; vezi, de asemenea, versetele 15, 18 și 30-31). De ce credeți că Isus Hristos este numit câteodată Stânca? (Vezi Helaman 5:12).

- Moise a declarat că „stânca lor“ (dumnezeii falși ai celor ticăloși) „nu este ca Stânca noastră“ (Deuteronom 32:31). Prin ce se diferențiază „stânca lor“ de „Stânca noastră“? (Vezi Deuteronom 32:37-40).
- Ce înseamnă să zidești pe Stâncă? (Vezi Deuteronom 32:46-47; Matei 7:24-27; D&L 50:44). Cum putem să facem acest lucru? (Vezi Deuteronom 18:18-19, care, profetind despre venirea lui Hristos, ne vorbește despre nevoia de a asculta cuvintele Sale.)

Concluzie

Depuneți-vă mărturia despre Salvator și exprimați-vă mulțumirea pentru legămintele pe care le-ați făcut cu El. Subliniați importanța de a ne aduce aminte de Dumnezeu și de a ține legămintele pe care le-am făcut cu El. Mărturisiți că lucrurile pe care le păstrăm în jurul nostru – cum ar fi tablouri, cărți și muzică – pot fi lucruri care ne amintesc foarte puternic de Domnul și de legămintele pe care le-am făcut cu El. Indicați faptul că scopul nostru când ne înconjurăm cu aceste lucruri este la fel cu scopul israeliților din vechime când purtau fruntare: să ne ajute să zidim pe Stâncă – să ne ajute să ne amintim și să-L urmăm pe Domnul.

Idei suplimentare de predare

Materialul următor suplimentează planul care a fost sugerat pentru lecție. Puteți să folosiți una sau mai multe dintre aceste idei ca parte a lecției.

1. „Să le scrii pe ușorii casei tale“ (Deuteronom 6:9)

Invitați cursanții să enumere tablourile, afișele, înregistrările muzicale și celelalte obiecte din casele lor. Cereți-le să însemne fiecare obiect fie cu un „+“ (indicând faptul că obiectul respectiv îi poate ajuta să-și amintească de Domnul) sau cu un „-“ (indicând faptul că acel obiect tinde să le îndepărteze inimile de Domnul). Puteți să le sugerați cursanților să facă aceasta împreună cu familiile lor, în timpul serii de familie.

2. „[El] nu te va părăsi“ (Deuteronom 4:31)

- După ce a profetizat că israeliții se vor întoarce și vor preaslăvi alți dumnezei, precum și că vor fi împrăștiați printre popoare (Deuteronom 4:25-28), Moise a adresat cuvinte de încurajare. Ce le-a promis el acelor care-L vor căuta pe Domnul din toată inima? (Vezi Deuteronom 4:29-31; Isaia 49:14-16). Cum s-au îndeplinit aceste promisiuni în viața dumneavoastră? Ce trebuie să facem pentru a-L căuta pe Domnul din toată inima și din tot sufletul nostru?

3. Să rezistăm influențelor negative ale celorlalți

- Despre ce pericol a avertizat Moise în Deuteronom 13:6-8? Cum ne putem da seama când cineva încearcă să ne îndepărteze de Domnul? Cum ar trebui să reacționăm față de o asemenea persoană?

4. „Să nu se înfățișeze cu mâinile goale înaintea Domnului“ (Deuteronom 16:16)

- Locul menționat în Deuteronom 16:2, 11 și 16 este cortul întâlnirii (tabernacolul), care a fost un templu mobil pentru israeliți. În vederea

pregătirii pentru o sărbătoare la cortul întâlnirii, Moise instruește poporul să „nu se înfățișeze cu mâinile goale înaintea Domnului“ (Deuteronom 16:16). Cum poate fi pus în practică acest lucru referitor la frecventarea templului de către noi? Cum ne putem pregăti pentru a frecventa templul în așa fel încât să nu intrăm în acesta „cu mâinile goale“? Cum ne ajută această pregătire să „ne [bucurăm] înaintea Domnului“ în templu? (Deuteronom 16:11).

- Președintele Howard W. Hunter ne-a sfătuit: „Haideți să fim un popor care frecventează templul. Frecvențați templul cât de des puteți. Păstrați în casa dumneavoastră o poză a unui templu pe care copiii s-o poată vedea“ (în Conference Report, octombrie 1994, pag. 8; sau *Ensign*, noiembrie 1994, pag. 8). De ce este important pentru noi să mergem la templu cât de des putem? De ce este important să păstrăm în casa noastră o poză a unui templu?

5. „Nimeni nu i-a cunoscut mormântul“ (Deuteronom 34:6)

Scriitorul care a terminat Deuteronomul a știut doar că Moise a plecat și astfel, a presupus că a murit iar Domnul l-a îngropat și că nimeni nu a știut unde era mormântul său. Totuși, noi știm că Moise a fost translatat. (Pentru o explicație despre starea ființelor translate vezi 3 Nefi 28:7-9, 37-40). Ghidul pentru scripturi ne oferă următoarea explicație despre translatarea lui Moise:

„Așa cum a fost cazul multor profeți antici, slujirea lui Moise s-a extins dincolo de limitele propriei sale vieți muritoare. Împreună cu Ilie, el a venit la Muntele schimbării la față și a conferit cheile preoției lui Petru, Iacov și Ioan (Matei 17:3-4; Marcu 9:4-9; Luca 9:30; D&L 63:21; *History of the Church*, 3:387). Din acest eveniment, care a avut loc înainte de Învierea lui Isus, înțelegem că Moise a fost o ființă translatată și că nu a murit, așa cum ni se spune în Deuteronom 34 (Alma 45:19). A fost necesar ca el să fie translatat pentru a putea avea un trup din carne și oase în momentul schimbării la față, având în vedere faptul că învierea nu avusese loc încă. Dacă ar fi fost numai un spirit, el nu ar fi putut să facă lucrarea de pe munte, aceea de a conferi cheile lui Petru, Iacov și Ioan, care erau ființe muritoare (compară cu D&L 129)“ (Ghidul pentru scripturi, „Moise“, pag. 136).

Scop De a încuraja pe fiecare cursant să fie puternic și curajos și să pună în practică Evanghelia lui Isus Hristos.

Pregătire

1. Rugându-vă, studiați următoarele scripturi:
 - a. Iosua 1. Domnul îl cheamă pe Iosua să-i succedă lui Moise și îi poruncește să fie puternic, să aibă curaj, să studieze scripturile și să țină poruncile. Iosua îi pregătește pe israeliți să primească pământul pe care Domnul li l-a promis.
 - b. Iosua 3-4; 6. Israelii traversează râul Iordan pe pământ uscat și așează 12 pietre în chip de monument în amintirea traversării râului. Prin credința israeliților, Ierihonul este distrus.
 - c. Iosua 23; 24:14-31. Iosua și poporul său intră în legământ să-L slujească pe Domnul.
2. Referințe suplimentare: Iosua 7; 14.
3. Rugați pe un cursant să se pregătească pentru a prezenta relatarea luptei de la Ierihon ca și cum el sau ea ar fi fost un martor ocular (Iosua 6). Rugați unul sau alți doi cursanți să se pregătească pentru a împărtăși o experiență care le amintește de puterea și dragostea lui Dumnezeu.
4. Dacă folosiți activitatea de captare a atenției, faceți rost de o foaie de hârtie, de bandă adezivă sau bandă elastică și de o carte. Dacă folosiți întrebările despre curse și capcane, puteți aduceți o cursă mică, cum ar fi o cursă de șoareci, pentru a ilustra discuția.

Sugestii pentru prezentarea lecției

Activitate pentru
captarea atenției

Puteți să faceți activitatea următoare (sau una dintre activitățile dumneavoastră) pentru a începe lecția.

Explicați că această lecție ne învață despre Iosua, profetul care i-a condus pe copiii lui Israel la cucerirea pământului promis. Atunci când l-a chemat pe Iosua să fie un profet, Domnul l-a sfătuit: „Întărește-te și îmbărbătează-te“ (Iosua 1:6). Scrieți această frază pe tablă. Arătați o foaie de hârtie și o carte. Rugați un cursant să așeze hârtia pe o margine și să încerce să mențină cartea în echilibru pe această foaie de hârtie.

După ce cursantul a încercat să facă aceasta, explicați că există o modalitate de a face ca foaia de hârtie să fie suficient de rezistentă încât să susțină cartea. Înfășurați hârtia sub forma unui cilindru și întăriți-o cu o bandă elastică sau cu bandă adezivă. Așezați un capăt al cilindrului respectiv pe o suprafață plată. Așezați cu grijă cartea în vârful. (Puteți să exersați acest lucru înainte de începerea orei).

Explicați faptul că Iosua a devenit puternic pe măsură ce I-a permis lui Dumnezeu să-i modeleze caracterul. În mod asemănător, pe măsură ce-I permitem lui Dumnezeu să ne modeleze caracterul, putem să devenim puternici și să îndeplinim lucrurile pe care Domnul vrea ca noi să le facem.

Discuție pe marginea scripturii și punerea în practică

În timp ce predați următoarele pasaje din scripturi, discutați cum pot fi puse acestea în practică în viața de zi cu zi. Încurajați cursanții să împărtășească experiențe care au legătură cu principiile din scripturi.

În timpul celor 40 de ani petrecuți de israeliți în pustiu, Moise le-a dat legea lui Dumnezeu, a acționat ca purtătorul de cuvânt al lui Dumnezeu și le-a slujit ca ghid. El a fost singurul conducător cunoscut de o generație întreagă de israeliți. Însă Domnul l-a luat la sfârșitul celor 40 de ani în pustiu – exact când ei au fost supuși unei test mare. Amintindu-și de promisiunile făcute lui Israel, Domnul a ridicat un conducător nou, pe Iosua, care a condus într-un mod competent cucerirea și colonizarea pământului promis.

1. Domnul îl cheamă pe Iosua.

Predați și discutați Iosua 1.

- De ce încercări credeți că a avut parte Iosua atunci când Domnul l-a chemat să-i succedă lui Moise la conducerea israeliților? (El trebuia să conducă Israelul în cucerirea și colonizarea Canaanului, ceea ce reprezenta o responsabilitate uriașă. De asemenea, el înlocuia un mare conducător.) Ce asigurare i-a dat Domnul lui Iosua pe când acesta se pregătea să intre în țara făgăduită? (Vezi Iosua 1:5). Cum ne poate ajuta această asigurare în noile noastre chemări sau încercări? Cum v-a ajutat Domnul în asemenea situații?
- Ce poruncă a repetat Domnul de trei ori în Iosua 1:6-9? Pentru ce a spus Domnul că Iosua va avea nevoie de curaj și tărie? (Vezi Iosua 1:7. Indicați faptul că, deși Iosua avea nevoie de curaj pentru a purta multe lupte, el avea nevoie, de asemenea, de curaj din punct de vedere moral – curajul de a face ceea ce este drept.) Ce încercări întâmpinăm în ziua de astăzi care necesită tărie și curaj din punct de vedere moral? Ce exemple de curaj, din punct de vedere moral, ați observat?
- Ce i-a spus Domnul lui Iosua să facă pentru a „lucra cu înțelepciune”? (Vezi Iosua 1:8. Explicați faptul că acea carte a legii reprezintă scripturile.) De ce credeți că studiul scripturii ar fi fost important pentru Iosua pentru a reuși în chemarea sa? Cum ne ajută studiul regulat al scripturilor?

2. Israelii traversează râul Iordan pe pământ uscat; prin credința lor, Ierihonul este distrus.

Predați și discutați Iosua 3-4 și 6.

- Atunci când israelii trebuiau să traverseze râul Iordan, malurile acestuia erau inundate. Cum le-a arătat Domnul copiilor lui Israel faptul că El îl ajută pe Iosua la fel cum l-a ajutat și pe Moise? (Vezi Iosua 3:7-8, 14-17; 4:14. Dacă este necesar, explicați că chivotul legământului era un altar mobil care conținea scrieri sacre, inclusiv scrierile lui Moise și plăcile care conțineau cele zece porunci.) Cum ne arată Domnul că El îl îndrumă și îl inspiră pe profetul în viață, așa cum a făcut-o și cu profeții din trecut?

- Ce au trebuit să facă preoții care aduceau chivotul, înainte ca apele râului Iordan să se oprească? (Vezi Iosua 3.13-17. Ei au trebuit să pășească în râul ieșit din matcă în timp ce duceau chivotul.) Cum cere Domnul, din când în când, lucruri asemănătoare din partea noastră?

Elder Boyd K. Packer a spus:

„La puțin timp după ce am fost chemat ca Autoritate Generală, m-am dus la elder Harold B. Lee pentru a mă sfătui. El a ascultat cu foarte mare atenție problema mea și mi-a sugerat să mă întâlnesc cu președintele David O. McKay. Președintele McKay m-a sfătuit în ce direcție ar trebui să merg. Am dorit foarte mult să fiu supus, însă nu am văzut nici o posibilitate pentru mine să fac așa cum m-a sfătuit el.

M-am întors la Elder Lee și i-am spus că nu văd nici o posibilitate de a acționa în modul în care am fost sfătuit. El a spus: 'Problema ta este că tu vrei să știi care va fi rezultatul încă de la început'. I-am răspuns că aș vrea să văd cel puțin cu un pas sau doi înainte. Apoi, el m-a învățat una dintre cele mai importante lecții din viața mea: "Trebuie să înveți să mergi la marginea luminii iar apoi, câțiva pași în întuneric; apoi lumina va apare și-ți va arăta calea înaintea ta" ("The Edge of the Light", *BYU Today*, martie 1991, pag. 22-23).

- De ce a ridicat Israel un monument de aducere aminte din 12 pietre după ce au traversat râul Iordan? (Vezi Iosua 4:1-9. Era ca o mărturie despre puterea Domnului către generațiile viitoare, amintindu-le că Domnul îi va binecuvânta așa cum a făcut-o și cu tații lor.) Ce monumente de aducere aminte vă amintesc de puterea lui Dumnezeu în viața dumneavoastră? (Răspunsurile pot conține: împărtășania; ilustrațiile cu Hristos, cu temple și cu profeți; scripturile și experiențele spirituale păstrate în jurnale.) Cum pot aceste monumente de aducere aminte să binecuvânteze viețile altora? (Vezi Iosua 4:21-24).

Mărturișiți că Domnul va răspunde la rugăciuni, va da binecuvântări, va da revelații și va face lucrări minunate pentru fiecare generație nouă. Cereți cursanților, desemnați anterior, să împărtășească experiențe care le amintesc de puterea și dragostea lui Dumnezeu.

- Cereți-i cursantului (cursantei) desemnat(ă) anterior să descrie căderea Ierihonului ca și cum el sau ea ar fi fost martor ocular (Iosua 6). Ce a făcut ca zidurile Ierihonului să cadă? (Vezi Evrei 11:30). De ce a fost comportamentul israeliților un act de credință?
- Cine au fost singurii locuitori ai Ierihonului care au fost salvați? (Vezi Iosua 6:17, 22-25; vezi, de asemenea, Iosua 2:1-15). Ce putem învăța din salvarea lui Rahav și a familiei acesteia?

3. Iosua și poporul său fac legământ să-L slujească pe Domnul.

Predați și discutați Iosua 23 și 24:14-31.

- Către sfârșitul vieții sale, Iosua le-a reamintit israeliților ceea ce Dumnezeu a făcut pentru ei. Iosua i-a sfătuit, de asemenea, să evite cursele și capcanele. În cazul în care ați adus o cursă mică, arătați cum funcționează aceasta. Dacă nu ați adus una, descrieți cum funcționează o asemenea cursă. Care sunt câteva dintre lucrurile pe care trebuie să le facem pentru a evita să fim prinși în

cursă? (Trebuie, în primul rând, să recunoaștem faptul că este o cursă și apoi să stăm departe de aceasta.)

- În sfatul său final, Iosua a îndemnat pe Israel ca, mai degrabă, să „se alipească de Domnul“ decât să se „alipească de neamurile [cananiții] care au rămas“ (Iosua 23:8, 12). Cum putem noi mai degrabă să ne „alipim de Domnul“ decât să ne alipim de lume? Cum era alipirea de poporul canaanit o cursă și o capcană pentru israeliți? Care sunt câteva dintre cursele și capcanele lumii de care avem parte în ziua de astăzi?
- Ce sfat important a oferit Iosua la sfârșitul vieții sale? (Vezi Iosua 24:14-15). Cu cine au făcut Iosua și Israel legământ să-I slujească? (Vezi Iosua 24:15-18, 21-25, 31). De ce nu poate o persoană să-I slujească în același timp atât adevăratului Dumnezeu cât și dumnezeilor lumești?
- De ce este important să alegem *astăzi* să-I slujim Domnului? Cum putem arăta că am ales să-I slujim?

Elder Marvin J. Ashton a spus: „Iosua ne amintește de importanța de a lua prompt decizii: 'Alegeți astăzi cui vreți să slujiți... cât despre mine, eu și casa mea vom sluji Domnului' (Iosua 24:15). Nu mâine, nu când suntem pregătiți, nu când este convenabil – ci 'astăzi', imediat, alegeți cui îi veți sluji. El, care ne invită să-L urmăm, va fi întotdeauna în fața noastră cu Spiritul și cu influența Sa îndrumându-ne calea. El a cartografiat și a marcat drumul, a deschis porțile și ne-a arătat calea. El ne-a invitat să venim la El, iar cel mai bun timp de a ne bucura de compania Sa este chiar acum. Cel mai bine putem găsi și păstra drumul făcând ceea ce a făcut Isus – să ne angajăm total să facem voia Tatălui Său“ (in Conference Report, aprilie 1983, pag. 41; sau *Ensign*, mai 1983, pag. 30-31).

Concluzie

Ultimul sfat al lui Iosua către israeliți a inclus aceeași însărcinare pe care Domnul i-a dat-o lui, atunci când l-a chemat să fie profet – să fie puternici și să se îmbărbăteze (Iosua 23:1-6). Însărcinarea se aplică la fel de mult în ziua de astăzi cum s-a aplicat și atunci, deoarece noi toți suntem implicați în importanta luptă spirituală dintre bine și rău.

Elder Ezra Taft Benson a spus că două principii sunt esențiale pentru securitate și pentru pace: „Primul, încrederea în Dumnezeu; și al doilea, determinarea de a ține poruncile, de a-I sluji Domnului, de a face ceea ce este drept... Domnul a spus foarte clar în revelații că, indiferent dacă vremurile devin periculoase, indiferent dacă suntem înconjurați de ispite și păcate, indiferent dacă există un sentiment de nesiguranță, indiferent dacă inimile oamenilor ar putea să-i dezamăgească și îngrijorarea să le cuprindă sufletele, dacă noi ne încredem doar în Dumnezeu și-I ținem poruncile, nu trebuie să ne temem“ (în Conference Report, octombrie 1950, pag. 146).

Idei suplimentare de predare

Materialul următor suplimentează planul care a fost sugerat pentru lecție. Puteți să folosiți una sau mai multe dintre aceste idei ca parte a lecției.

1. Înlocuind un conducător de succes

- Mulți oameni, precum Iosua și Brigham Young, au fost chemați să ia locul unor mari conducători. Care ar fi putut să fie câteva dintre încercările lor? Ce credeți că i-a ajutat să reușească? Ce putem face pentru a reuși atunci când înlocuim pe cineva care a strălucit, fie la muncă, la biserică, la școală sau acasă?

2. Consecințele păcatului unei persoane asupra altor persoane

- Predați relatarea despre Acan din Iosua 7. Datorită nesupunerii lui Acan, israeliții au fost învinși de către oamenii din Ai (Iosua 7:1-5). Ce a făcut Acan încât a cauzat acest lucru? (Vezi Iosua 7:20-21. El a adus condamnarea Domnului asupra Israelului pentru că nu l-a ascultat și a luat o manta și bani din Ierihon.)
- Ce sugerează efectele păcatului lui Acan despre cum pot să-i afecteze păcatele noastre personale pe ceilalți oameni? Care este eroarea atunci când gândim că ceea ce facem ne privește numai pe noi și nu va afecta pe nimeni altcineva? (Puteți să folosiți exemple despre cum faptele unei persoane îi pot afecta pe alții: Un accident produs de către un șofer beat poate afecta viețile oamenilor nevinovați care sunt răniți. O persoană care deranjează o clasă a Școlii de duminică le îngreunează celorlalți puterea de a se concentra și de a simți Spiritul. O persoană care comite un păcat sexual sau care nu trăiește cuvântul de înțelepciune le aduce durere și suferință celorlalți. Un(o) soț(soție) care nu este credincios(credincioasă) poate distruge familia și poate cauza o mare durere membrilor nevinovați ai familiei. Fiecare membru al Bisericii în parte, care nu-L urmează pe Domnul poate afecta întreaga Biserică, privând-o de binecuvântările Domnului.)

Elder James E. Faust a spus: „Alegerile personale nu sunt personale; toate au consecințe publice... Societatea noastră este suma totală a ceea ce milioane de persoane fac în viețile lor personale. Acea sumă totală de comportamente personale are consecințe publice cu răspândire mondială de o importanță uriașă. Nu există alegeri complet personale“ (în Conference Report, aprilie 1987, pag. 101; sau *Ensign*, mai 1987, pag. 80).

3. Caleb primește țara Hebronului

- Iosua 14 relatează cum a primit Caleb țara Hebronului de la Iosua. De ce a primit Caleb țara Hebronului? (Vezi Iosua 14:6-14. Remarcați faptul că expresia „am urmat în totul calea Domnului“ se repetă în versetele 8, 9 și 14.)

Președintele Spencer W. Kimball și-a afirmat admirația față de Caleb și ne-a sugerat câteva lecții pe care le putem învăța de la el:

„Din exemplul lui Caleb, învățăm niște lecții foarte importante. Așa cum Caleb a trebuit să se lupte și să rămână fidel și credincios pentru a-și câștiga moștenirea, așa și noi trebuie să ne amintim că, în timp ce Domnul ne-a promis un loc în împărăția Sa, noi trebuie întotdeauna să ne străduim în mod constant și credincios astfel încât să fim demni de a ne primi recompensa.

Caleb și-a încheiat declarația sa impresionantă cu o cerere și cu o provocare cu care sunt întru totul de acord. Anachimii, uriașii, încă locuiau pe pământul promis și trebuiau să fie învinși. Caleb, acum în vârstă de 85 de ani, a spus: 'Dă-mi dar muntele acesta' (Iosua 14:12).

Acesta este sentimentul meu pentru lucrarea din acest moment. Există multe provocări în fața noastră, ocazii uriașe cărora trebuie să le facem față. Primesc cu bucurie această viziune stimulantă și simt că trebuie să-I spun Domnului, cu umilință: 'Dă-mi, dar, muntele acesta', dă-mi aceste provocări" (în Conference Report, octombrie 1979, pag. 115; sau *Ensign*, noiembrie 1979, pag. 79).

4. „Alegeți astăzi cui vreți să slujiți“

Dacă Vechiul Testament Prezentări video (53224) este disponibil, puteți să prezentați un segment video care durează șase minute, despre testarea supunerii unui armăsar arab în timp de înfometare și de însetare, intitulat „Alegeți astăzi cui vreți să-i slujiți“.

Scop De a încuraja cursanții să caute acele influențe care-i vor întări pentru a trăi Evanghelia într-o lume provocatoare.

Pregătire

1. Rugându-vă, studiați următoarele scripturi:
 - a. Judecătorii 2:6-23. Ciclul apostaziei începe pe măsură ce generația copiilor lui Israel care se ridică îl abandonează pe Domnul pentru a le sluji dumnezeilor la care se închinău oamenii din jurul lor.
 - b. Judecătorii 4:1-16. Lui Barac i se poruncește să elibereze pe Israel de Iabin, împăratul Canaanului (4:1-7). El acceptă să meargă numai dacă Debora îl va însoți (4:8-9). Debora și Barac eliberează pe Israel de cananiți (4:10-16).
 - c. Judecătorii 6-7. Lui Ghedeon i se poruncește să elibereze pe Israel de madianiți (6:1-24). El, împreună cu alți 10 bărbați distrug, în timpul nopții, altarul lui Baal (6:25-35). Domnul îl asigură pe Ghedeon de ajutor, arătându-i două semne (6:36-40). Ghedeon și alți 300 de bărbați eliberează pe Israel de madianiți (7:1-25).
 - d. Judecătorii 13-16. Un înger îi învață pe părinții lui Samson să-l crească ca pe un nazireat (13:1-25). Samson face multe fapte vitejești însă încalcă multe dintre jurămintele sale de nazireat (14-15). Samson se lasă ispitit de Dalila; părul îi este tăiat, el devine slab, este prins de către filistenii și moare în timp ce le dărâmă templul (16:1-31).
2. Referințe suplimentare: „Judecători, cartea lor“ în Ghidul pentru scripturi, pag. 113.
3. Puteți să le cereți cursanților să se pregătească pentru a face rezumatul uneia sau mai multora dintre relatările scripturilor din această lecție.

Sugestii pentru prezentarea lecției

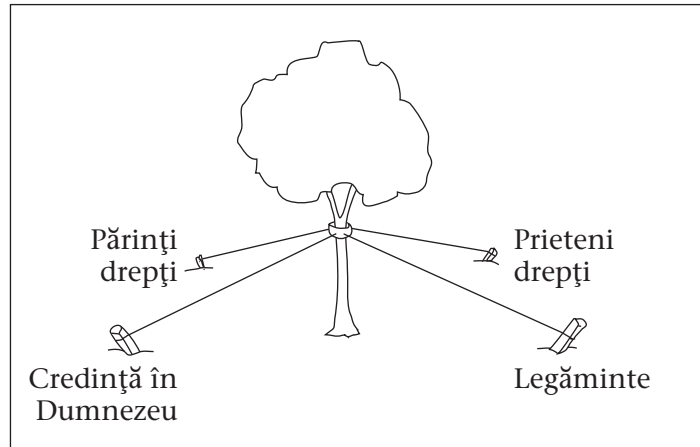
Activitate pentru captarea atenției

Puteți să faceți activitatea următoare (sau una dintre activitățile dumneavoastră) pentru a începe lecția.

Președintele Gordon B. Hinckley a povestit cum a plantat un pom în grădina sa, însă a neglijat să folosească țărugi de susținere pentru a-l ajuta să crească drept. În timp, vântul a făcut ca pomul să se încline foarte mult într-o parte. Președintele Hinckley a realizat că, dacă ar fi legat pomul de țărugi, acesta ar fi fost sprijinit până când ar fi fost suficient de puternic pentru a rezista singur vântului. (în Conference Report, octombrie 1993, pag. 77-78; sau *Ensign*, noiembrie 1993, pag. 59.)

Explicați că putem fi din când în când, ca acel pom, neputând să ne împotrivim singuri vântului (ispitelor lui Satana). În Judecătorii învățăm despre câțiva dintre „țărugi“ care ne pot susține. Desenați pe tablă un pom susținut de patru țărugi.

Pe măsură ce parcurgeți cele patru relatări ale scripturilor din lecție, numiți fiecare țărâuș după cum urmează:

Discuție pe marginea scripturii și punerea în practică

În timp ce predați următoarele pasaje din scripturi, discutați cum pot fi puse acestea în practică în viața de zi cu zi. Încurajați cursanții să împărtășească experiențe care au legătură cu principiile din scripturi.

Fiind conduși de către Iosua, israeliții au cucerit o mare parte din țara făgăduinței. După ce a murit Iosua, Israel nu a mai fost unit sub un singur conducător până în zilele profetului Samuel și ale împăratului Saul. În această perioadă, 12 judecători au slujit în calitate de domnitori ai lui Israel și de conducători militari. O mare parte din domnia lor a fost tragică deoarece Israel a trecut de multe ori prin ciclul apostaziei, al robiei, al pocăinței și al eliberării.

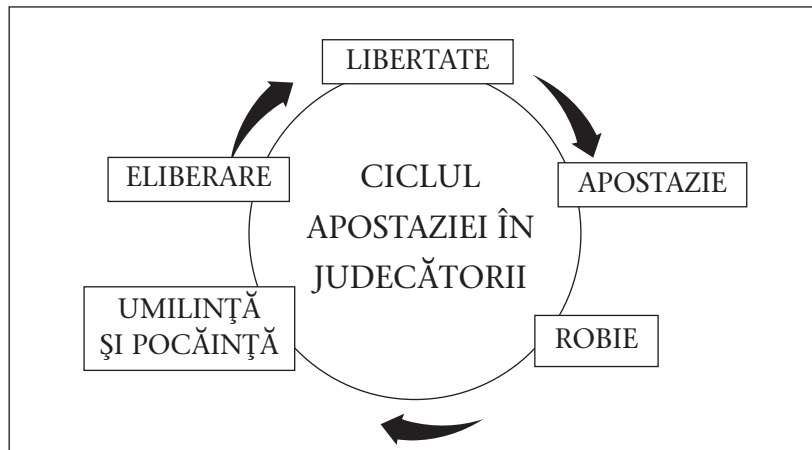
Pentru a contrabalansa momentele tragice ale aceste istorii, avem poveștile oamenilor care au rămas fideli, oferind exemple puternice despre cum să pui în practică credința și curajul într-o lume apostaziată. Debora și Ghedeon au fost amândoi judecători drepti, fiind ridicați de către Domnul pentru a elibera pe Israel. Credința Deborei a fost, în mare măsură, responsabilă de eliberarea lui Israel de oștirea cananită. Faptul că Ghedeon s-a bizuit pe Domnul a permis oștirii sale formată din 300 de bărbați să-i învingă într-un mod miraculos pe madianiți.

1. Tăria părinților drepti și consecințele renunțării la tradițiile lor

Predați și discutați Judecătorii 2:6-23.

- În Judecătorii, copiii lui Israel au trecut prin câteva cicluri de neprihănire și de apostazie (vezi „Ciclul apostaziei în Judecătorii“, figura de la pag. 94). Cum a început generația de israeliți care se ridica ciclul apostaziei? (Vezi, în special, Judecătorii 2:10, 12, 17, 20 și 22. Sugerați-le cursanților să însemneze cuvintele cheie din aceste versete. Arătați cum copiii lui Israel l-au părăsit pe Dumnezeu, renunțând și la tradițiile și legămintele părinților lor.)
- De ce, din când în când, copiii renunță la învățăturile drepte și la tradițiile părinților lor? Cum pot părinții să-și ajute copiii să fie credincioși? Cum v-au întărit părinții dumneavoastră sau alți membri ai familiei pentru ca să puteți trăi în dreptate?
- Cum putem să recunoaștem primele semne ale apostaziei? Cum poate o persoană să întrerupă ciclul apostaziei? Cum am putea să ajutăm într-un

mod potrivit un membru al familiei sau un prieten care pare să se îndepărteze de adevăr?

2. Debora – tăria unui prieten drept

Revedeți pe scurt povestea Debori și a lui Barac din Judecătorii 4:1-16, sau desemnați un cursant să facă aceasta.

- Ce i-a poruncit Domnul să facă lui Barac? (Vezi Judecătorii 4:6-7). Ce sentimente a avut Barac despre această responsabilitate? În ce condiții a dorit Barac să meargă la luptă împotriva lui Sisera și a celor 900 de care de fier ale sale? (Vezi Judecătorii 4:8). De ce credeți că Barac a dorit să-l înfrunte pe Sisera dacă îl însoțea Debora?
- Ce vă impresionează la Debora? Ce calități a avut ea pe care Barac se poate să nu le fi avut? (Vezi Judecătorii 4:4-9, 14).
- Ce putem învăța de la Debora despre a fi un prieten adevărat? (Un lucru pe care-l putem învăța este acela că prietenii adevărați ne inspiră să ne supunem Domnului și ne dau tăria de a face ceea ce este drept.) Cum v-au ajutat prietenii dumneavoastră să întâmpinați încercările dificile sau să vă supuneți față de poruncile Domnului? Cum putem să fim prieteni mai buni pentru ceilalți?

Sugerați-le cursanților să-și scrie numele prietenilor și să se întrebe (1) dacă ei sunt pentru acești prieteni la fel ca Debora și (2) dacă acești prieteni sunt ca Debora.

3. Ghedeon – puterea credinței în Dumnezeu

Revedeți pe scurt povestea lui Ghedeon din Judecătorii 6-7, sau desemnați un cursant să facă aceasta.

- Ce i-a poruncit Domnul să facă lui Ghedeon? (Vezi Judecătorii 6:14). Care a fost primul răspuns al lui Ghedeon? (Vezi Judecătorii 6:15).
- Cum l-a asigurat Domnul pe Ghedeon că El i-a poruncit să elibereze Israelul și că El va fi cu acesta și-l va ajuta? (Vezi Judecătorii 6:16-23, 36-40; 7:9-15).
- Atunci când Ghedeon a crezut că Domnul i-a poruncit cu adevărat să elibereze pe Israel, a mers înainte cu credință. De ce a vrut Domnul ca oștirea lui Ghedeon formată din 32.000 de bărbați să fie redusă la 300 pentru a lupta împotriva madianiților? (Vezi Judecătorii 7:2. Domnul a vrut ca israeliții să aibă încredere în El și să-I recunoască puterea, și nu să se încreadă în puterea

lor.) Cum ne învață Domnul să avem încredere în El și să-I recunoaștem puterea în ziua de astăzi?

- Ce s-a întâmplat când Ghedeon, împreună cu cei 300 de bărbați ai săi, i-au înfruntat pe madianiți? (Vezi Judecătorii 7:16-23). De ce credeți că Ghedeon le-a cerut oamenilor săi să strige: „Sabia Domnului și a lui Ghedeon!“? (Vezi Judecătorii 7:20. Ghedeon a știut – și a vrut ca și oamenii săi să știe – că Domnul a fost cu ei.)
- Ce putem învăța de la Ghedeon? Cum v-a ajutat Domnul să faceți ceva ce v-a cerut să faceți și care era dificil? (Pe măsură ce cursanții împărtășesc experiențe, mărturișiți că atunci când Domnul ne poruncește să facem ceva, El ne va ajuta să îndeplinim acel lucru.)

4. Samson – tăria legămintelor și consecințele încălcării lor

Revedeți pe scurt povestea lui Samson din Judecătorii 13-16, sau desemnați un cursant să facă aceasta.

- Cum a aflat mama lui Samson, care era steapă, că va avea un fiu? (Vezi Judecătorii 13:2-3). Ce i-a spus îngerul mamei lui Samson despre fiul pe care urma să-l poarte? (Vezi Judecătorii 13:4-5. Explicați că nazireii au făcut legăminte cu Domnul de a se separa de lucrurile lumești și de a se sfinți în El. Jurământul nazireatului este stabilit în Numeri 6:2-6, 8.)
- Ce binecuvântări i-a dat Domnul lui Samson pentru a-l ajuta să-și îndeplinească misiunea de a elibera copiii lui Israel de filistenii? (Vezi Judecătorii 13:24-25; 14:5-6, 19; 15:14-15. Domnul i-a dat putere fizică și spirituală.)
- Ca nazireat și ca membru al casei lui Israel, Samson a făcut legăminte cu Domnul. Însă, curând după aceasta, el și-a încălcat jurământul de nazireat, precum și legămintele de membru al casei lui Israel. Ce jurăminte și legăminte a încălcat? (Câteva dintre legămintele pe care Samson le-a încălcat sunt enumerate mai jos.)
 - a. S-a căsătorit în afara legământului casei lui Israel (Judecătorii 14:1-3).
 - b. A păcătuit cu o curvă (Judecătorii 16:1).
 - c. A avut părul tăiat (Judecătorii 16:4-20).
- Care au fost consecințele încălcării propriilor legăminte de către Samson? (Vezi Judecătorii 16:17-21. Și-a pierdut tăria spirituală și fizică, iar filistenii l-au orbit și l-au legat. Dacă este necesar, explicați că părul lui Samson nu a fost sursa puterii sale fizice. Mai degrabă, părul său a fost un semn al legământului său cu Dumnezeu, iar atunci când părul i-a fost tăiat, Domnul i-a luat tăria fizică pentru că legământul a fost încălcat.) Ce se întâmplă atunci când ne încălcăm legămintele? Ce semne avem în ceea ce privește legămintele noastre cu Domnul?
- Legămintele pe care le facem cu Domnul ar trebui să fie o sursă de putere, de îndrumare și de dedicare. Ce legăminte facem cu Domnul? Cum v-au întărit aceste legăminte? (Un mod prin care legămintele ne întăresc este acela de a ne ajuta să rezistăm eforturilor Satanei de a ne înșela sau de a ne ține prizonieri prin puterea sa.)
- Samson a avut un potențial imens. Îngerul care i-a vestit nașterea a spus că el va începe să elibereze pe Israel de filistenii. Domnul l-a binecuvântat cu multe daruri, inclusiv cu o mare putere fizică. Ce slăbiciuni lăuntrice i-au cauzat

căderea? (Vezi Judecătorii 15:7; 16:1; D&L 3:4. Răspunsurile pot conține: decadența, imoralitatea, căutarea răzbunării și încălcarea legămintelor.) Cum ne putem învinge slăbiciunile care ar putea să ne oprească să ne împlinim potențialul?

Concluzie

Explicați că, în Iosua, israeliții s-au luptat și au câștigat multe lupte fizice împotriva canaaniților. Însă, în Judecătorii, israeliții au început să piardă luptele spirituale, permițându-și să se lase influențați de către tradițiile lumești ale canaaniților și de către dumnezeii falși. Noi avem parte de lupte spirituale asemănătoare. Mărturisiți că putem să învingem în aceste lupte pe măsură ce (1) urmăm tradițiile părinților și strămoșilor drepecți, (2) ne facem prieteni buni, (3) ne mărim credința în Domnul și (4) ne ținem legămintele.

Idei suplimentare de predare

Materialul următor suplimentează planul care a fost sugerat pentru lecție. Puteți să folosiți una sau mai multe dintre aceste idei ca parte a lecției.

1. Contribuția părinților la pierderea credinței copiilor (Judecătorii 1:28)

- Pierderea credinței tinerei generații de israeliți nu a fost în totalitate vina acesteia. Cum a fost stabilită fundația pentru eșecul copiilor, în acord cu Judecătorii 1:21, 27-33 și 2:1-4? (A fost stabilită prin refuzul părinților de a-i izgoni pe cananiți. Chiar dacă părinții au fost suficient de puternici pentru a rezista influențelor lumii din jurul lor, copiii lor nu au fost.)
- Cum își expun copiii unii părinți în ziua de astăzi, influențelor lumești, făcând aceeași greșală ca și părinții „generației“ de israeliți „care se ridică“? (Încurajați răspunsurile exacte).

2. Miracole în ziua de astăzi

- De ce unii oameni simt, la fel ca și Ghedeon, că Domnul a făcut mai multe miracole în timpul generațiilor anterioare decât face în timpul generației lor? (Vezi Judecătorii 6:13). Care este rolul nostru în înfăptuirea miracolelor? (Vezi Moroni 7:35-38). Cum știți că Domnul continuă să înfăptuiască miracole în ziua de astăzi? Cum putem să recunoaștem mai bine miracolele simple din viețile noastre?

3. „El ar putea să se laude împotriva Mea“ (Judecătorii 7:2)

- De ce i-a poruncit Domnul lui Ghedeon să-i trimită acasă pe majoritatea dintre luptătorii săi înainte de a-i înfrunța pe madianiți? (Vezi Judecătorii 7:2). În ce fel „[ne] laudăm singuri“ unii dintre noi în ziua de astăzi? (În loc să recunoaștem faptul că binecuvântările și tăria noastră vin de la Dumnezeu, unii dintre noi pretindem că am dobândit tot ceea ce avem prin propriile noastre eforturi.) Cum putem să depășim această problemă?

4. Să rezistăm ispitei

- De ce, după ce Samson a știut că Dalila încercase de trei ori să-l trădeze, i-a spus secretul puterii sale? (Vezi Judecătorii 16:15-17). Comparați reacția lui Samson față de Dalila cu reacția lui Iosif față de nevasta lui Potifar (Genesa 39:7-12). Cum putem rezista sau trece peste ispitele persistente?

„Toată cetatea știe că ești o femeie cinstită“

Lecția
20

Rut; 1 Samuel 1

Scop De a încuraja cursanții să aibă dorința de a egala sau de a depăși calitățile drepte ale lui Rut, ale Naomei și ale Anei.

Pregătire

1. Rugându-vă, studiați următoarele scripturi:
 - a. Rut 1-2. După ce îi moare soțul, Rut își părăsește casa pentru a merge la Betleem împreună cu soacra sa, Naomi. În Betleem, Rut muncește pe câmpurile lui Boaz, care o tratează cu bunătate.
 - b. Rut 3-4. Rut se culcă la picioarele lui Boaz, iar acesta îi promite că se va căsători cu ea. Ei se căsătoresc și au un copil. Printre urmașii lor sunt incluși împăratul David și Isus Hristos.
 - c. 1 Samuel 1; 2:1-2, 20-21. Ana este binecuvântată cu un fiu, pe care I-l închină Domnului, așa cum promisesese. Ea este binecuvântată mai târziu cu mai mulți copii.
2. Dacă faceți activitatea de captare a atenției, aduceți pentru fiecare cursant câte o foaie de hârtie și câte un pix sau un creion.
3. Dacă Vechiul Testament Prezentări video (53224) este disponibil, puteți să prezentați un segment video care durează de trei minute, intitulat „Credința Anei“, ca parte a lecției.

Sugestii pentru prezentarea lecției

Activitate pentru captarea atenției Puteți să faceți activitatea următoare (sau una dintre activitățile dumneavoastră) pentru a începe lecția.

Dați cursanților câte o foaie de hârtie și câte un pix sau un creion.

Explicați faptul că, deși relatarea despre Rut este scurtă, aceasta ne arată în mod clar că Rut a fost o femeie dreaptă. Apoi, adresați următoarele întrebări și cereți-i fiecărui cursant să scrie răspunsurile pe foaia sa de hârtie:

- În cazul în care caracterul dumneavoastră ar trebui să fie descris numai în câteva cuvinte, care ați dori să fie acestea? Ce lucru puteți face în această săptămână pentru a vă apropia cât mai mult de acea descriere dorită?

Explicați că, în această lecție, se va discuta despre însușirile pozitive ale lui Rut și ale altor două femei, Naomi și Ana.

Discuție pe marginea scripturii și punerea în practică

În timp ce predați următoarele pasaje din scripturi, discutați cum pot fi puse acestea în practică în viața de zi cu zi. Încurajați cursanții să împărtășească experiențe care au legătură cu principiile din scripturi.

1. Rut își părăsește casa pentru a merge la Betleem împreună cu Naomi.

Predați și discutați Rut 1-2.

- De ce s-au dus Naomi și familia sa să locuiască în țara Moabului? (Vezi Rut 1:1-2). De ce s-a întors Naomi la Betleem după moartea soțului și a fiilor ei? (Vezi Rut 1:6. Betleemul era casa ei, iar foametea de care suferiseră oamenii acolo luase sfârșit.)
- În timp ce locuiau în țara Moabului, fiii Naomei se căsătoriseră cu Orpa și cu Rut, care erau femei moabite (Rut 1:4). În ce fel și-a arătat Naomi dragostea și grija pentru nurorile ei, atunci când acestea s-au oferit să se întoarcă cu ea la Betleem? (Vezi Rut 1:7-13). Ce putem învăța din grija lui Naomi pentru nurorile ei, care să ne poată ajuta în relațiile noastre de familie?
- Una dintre nurorile lui Naomi, Orpa, s-a întors la familia ei, însă cealaltă, Rut, a insistat să meargă împreună cu Naomi la Betleem. Ce putem învăța despre Rut din promisiunea pe care i-a făcut-o lui Naomi în Rut 1:16-17? (Ea era iubitoare, loială și gata să se sacrifice.) Cum putem să arătăm o loialitate mai mare în cadrul familiilor noastre? Cum putem să arătăm un altruism mai mare, așa cum a făcut Rut?
- La ce a renunțat Rut mergând cu Naomi la Betleem? (Răspunsurile pot conține: țara de origine, familia, prietenii și religia.) Ce a câștigat Rut mergând cu Naomi? (Evanghelia lui Isus Hristos; vezi prima idee suplimentară de predare.) Ce putem învăța de la Rut despre sacrificiile făcute pentru Evanghelie?
- Ce a făcut Rut după ce a mers la Betleem pentru a procura hrană, atât pentru ea, cât și pentru Naomi? (Vezi Rut 2:2. Puteți să explicați că un culegător era o persoană căreia i se permitea să strângă și să păstreze spicele care rămâneau pe câmp după seceriș.) De pe câmpurile cui a cules Rut spicele? (Vezi Rut 2:1-3). De ce a fost Boaz impresionat de Rut? (Vezi Rut 2:5-7, 11. Boaz a văzut că Rut era o muncitoare foarte bună. El a știut, de asemenea, tot ceea ce Rut a făcut pentru Naomi.) Cum și-a arătat Boaz bunătatea față de Rut? (Vezi Rut 2:8-9, 14-16).
- Cum și-a arătat Rut altruismul când s-a întors de la cules? (Vezi Rut 2:14, 17-18. Rut i-a dus lui Naomi acasă spicele pe care le-a cules, precum și mâncarea pe care ea a economisit-o din prânzul ei.) Cum ați fost binecuvântați prin faptele altruiste ale celorlalți oameni?

2. Rut și Boaz se căsătoresc și au un copil.

Predați și discutați Rut 3-4.

- Naomi a sfătuit-o pe Rut să facă un ritual, care, a sperat ea, va conduce la căsătoria dintre Rut și Boaz (Rut 3:1-5). Culcându-se la picioarele lui Boaz, Rut îi propunea, de fapt, căsătoria cu el. Ce ne dezvăluie felul în care Rut a ascultat de sfatul lui Naomi despre sentimentele acesteia față de Naomi?
- Cum a reacționat Boaz atunci când s-a trezit și a găsit-o pe Rut culcată la picioarele sale? (Vezi Rut 3:8-15. Remarcați faptul că, atunci când Rut a spus: „Întinde-ți poala hainei peste slujnica ta“, ea a vrut să spună: „apără-mă, protejează-mă, ai grijă de mine.“) În ce condiții a fost Boaz de acord să se căsătorească cu Rut? (Vezi Rut 3:11-13. Explicați că, atunci când soțul lui Rut a murit, cea mai apropiată rudă a acestuia de sex masculin trebuia să se

căsătorească cu Rut. Boaz nu era cea mai apropiată rudă, însă a fost de acord să se căsătorească cu Rut în cazul în care cea mai apropiată rudă nu dorea să facă acest lucru.)

- Care a fost reputația lui Rut printre locuitorii Betleemului? (Vezi Rut 3:11). Cum a ajutat-o această reputație în relația sa cu Boaz? De ce este important ca membrii familiei noastre, prietenii și vecinii noștri să cunoască convingerile noastre și valorile pe care ne străduim să le menținem?
- Ce a făcut Boaz după ce a promis că se va căsători cu Rut? (Vezi Rut 3:15; 4:1-8.) Cum a arătat Boaz că era un om integru? (vezi Rut 4:9-10, 13. El și-a ținut promisiunea față de Rut și și-a îndeplinit obligațiile pe care le avea în calitate de rudă a soțului decedat.)
- Ce împărat celebru al Israelului a fost urmaș al lui Rut și al lui Boaz? (Împăratul David a fost unul dintre strănepoții lor; vezi Rut 4:17, 21-22.) Cine altcineva a fost urmaș al lui Rut și al lui Boaz? (Isus Hristos; vezi Matei 1:5-16; Ioan 7:42.)
- Elder Thomas S. Monson a spus că Rut a fost o eroină (în Conference Report, octombrie 1974, pag. 156; sau *Ensign*, noiembrie 1974, pag. 108). În ce fel credeți că este Rut o eroină? (Elder Monson a spus că Rut este un exemplu de fidelitate și de loialitate. Cursanții pot sugera alte aspecte prin care Rut este o eroină.)

3. Ana este binecuvântată cu un fiu, pe care I-I închină Domnului, așa cum promisese.

Predați și discutați 1 Samuel 1.

- Ana, soția lui Elcana, nu avea copii. În fiecare an ea plângea și se ruga la templu să poată avea un fiu (1 Samuel 1:1-7). Ce i-a promis Ana Domnului în 1 Samuel 1:11? Ce putem învăța despre Ana din această promisiune? (Ea a fost o femeie cu o credință foarte mare; cursanții pot da răspunsuri suplimentare.)
- Cine a văzut-o pe Ana rugându-se în templu? (Vezi 1 Samuel 1:9-12). Ce i-a spus Eli, Anei despre promisiunea pe care ea I-a făcut-o Domnului? (Vezi 1 Samuel 1:17). Cum s-a simțit Ana după ce a auzit cuvintele lui Eli? (Vezi 1 Samuel 1:18). Cum ne pot ajuta conducătorii Bisericii atunci când suntem necăjiți?
- Ana i-a spus lui Eli că „[își vărsa] sufletul înaintea Domnului“ (1 Samuel 1:15). Ce putem face ca rugăciunile noastre personale să fie mai sincere și mai elocvente?
- Ce s-a întâmplat, ca răspuns la promisiunea pe care Ana I-a făcut-o Domnului? (Vezi 1 Samuel 1:19-20). Cum și-a ținut Ana promisiunea după ce s-a născut Samuel? (Vezi 1 Samuel 1:21-28). Ce promisiuni Îi facem noi Domnului? (Răspunsurile pot conține: legămintele pe care le facem cu El la botez și în templu.) Ce putem învăța de la Ana, care să ne ajute să fim sârguincioși în ținerea acestor promisiuni?
- Ce sentimente credeți că a avut Ana când l-a dat pe Samuel în slujba Domnului? Ce ne cere Domnul să-I dăm? Care ar trebui să fie atitudinea noastră atunci când Îi dăm Domnului ceea ce ne cere? (Ar trebui să dăm de bună voie, amintindu-ne că tot ceea ce avem vine de la Domnul.)

- Atunci când Ana l-a adus pe Samuel la templu, a oferit jertfe și a adus laude Domnului (1 Samuel 1:24-25, 28; 2:1-2). De ce este important să ne aducem aminte să-I mulțumim Domnului pentru binecuvântările pe care ni le dă?
- Ana a așteptat mulți ani înainte de a fi binecuvântată cu copii (1 Samuel 1:2; 2:21). Ce alte personaje biblice au fost binecuvântate pentru că au nădăjduit cu răbdare în Domnul? Ce spune lumea despre timpul când ar trebui să primim lucrurile pe care le vrem? Ce spune Domnul? Cum putem învăța să așteptăm cu răbdare binecuvântările care vor veni atunci când hotărăște Domnul?

Concluzie

- Ce calități drepte au fost exemplificate de către Rut, Naomi și de către Ana? (Enumerați aceste calități pe tablă).

Încurajați cursanții să aibă dorința de a egala sau de a depăși calitățile drepte arătate de Rut, Naomi și de Ana. Mărturișiți că dezvoltarea acestor calități ne va aduce mai aproape de Salvatorul nostru, Isus Hristos.

Idei suplimentare de predare

Materialul următor suplimentează planul care a fost sugerat pentru lecție. Puteți să folosiți una sau mai multe dintre aceste idei ca parte a lecției.

1. Recunoașterea neamurilor convertite în cadrul legământului lui Avraam

Explicați faptul că Ruth nu era israelită prin naștere. Când a părăsit țara Moabului pentru a merge la Betleem împreună cu Naomi, ea și-a părăsit credința, de asemenea, și l-a urmat pe Dumnezeuul lui Israel, spunându-i lui Naomi: „Dumnezeul tău va fi Dumnezeul meu” (Rut 1:16). Căsătorindu-se cu Boaz, Rut a devenit parte a liniei regale a Israelului, o strămoașă a împăratului David și a lui Isus Hristos.

- Cum reflectă convertirea lui Rut și recunoașterea acesteia în casa lui Israel atitudinea lui Hristos față de aceia care doresc să se alătore Bisericii Sale? (Vezi 2 Nefi 26:33; Alma 19:36; 3 Nefi 21:6). Cum îi putem ajuta pe noii convertiți să se simtă bine veniți în Biserică?

2. Să judecăm corect

- Pe măsură ce Eli, preotul, a privit-o pe Ana rugându-se în templu, a judecat-o greșit, crezând că „este beată” (1 Samuel 1:13). Care este pericolul la care ne expunem atunci când judecăm oamenii numai pe baza aparențelor? Cum putem să evităm acest tip de judecată?
- Președintele Hugh B. Brown a spus: „Dacă eu fac greșeli [judecând oamenii], doresc ca acestea să fie în favoarea milosteniei (compasiunii)” (în Eugene E. Campbell și Richard D. Poll, *Hugh B. Brown: His Life and Thought* [1975], pag. 225). Cum putem să punem în practică acest principiu?

3. Să ne rezolvăm grijile și problemele mergând la templu

- Unde l-a făcut Ana promisiunea Domnului? (Vezi 1 Samuel 1:9-11). Cum ne poate ajuta faptul că mergem la templu să ne rezolvăm grijile și problemele noastre?

Elder John A. Widtsoe a spus: „Cred că o persoană ocupată... care are grijile și problemele sale, își poate rezolva mai bine și mai repede problemele în casa Domnului decât în oricare alt loc. Dacă această persoană va face munca în templu atât pentru ea cât și pentru rudele ei decedate, va aduce o binecuvântare puternică asupra acelor care au plecat înainte și... o binecuvântare va veni asupra sa, în cele mai neașteptate momente, aducându-i, înăuntrul sau în afara templului, ca o revelație, soluția problemelor care-i afectează viața. Acesta este darul care vine la cei care intră demni în templu“ (citată de David B. Haight, în Conference Report, octombrie 1990, pag. 76; sau *Ensign*, noiembrie 1990, pag. 61).

Scop De a ajuta cursanții să înțeleagă binecuvântările care vin când Îl cinstesc și mulțumesc pe Domnul mai presus decât pe ei înșiși, decât pe alții sau decât pe toată lumea.

Pregătire

1. Rugându-vă, studiați următoarele scripturi:
 - 1 Samuel 2:12-17, 22-25. Fiii lui Eli păcătuiesc și sunt avertizați de către tatăl lor.
 - 1 Samuel 2:27-36; 3:12-14. Un om al lui Dumnezeu îl avertizează pe Eli despre consecințele ticăloșiei din familia sa.
 - 1 Samuel 3. Domnul îl cheamă pe Samuel, iar acesta răspunde.
 - 1 Samuel 8. Israelii vor un împărat pentru ca să poată fi în rând cu „toate neamurile“. Samuel îi avertizează despre pericolele unei asemenea alegeri.
2. Îi puteți cere unui cursant să se pregătească pentru a rezuma relatarea chemării lui Samuel (1 Samuel 3), iar altui cursant să se pregătească pentru a rezuma relatarea despre cum și-a dorit Israel un împărat (1 Samuel 8).
3. Dacă decideți să discutați despre broșura *Pentru întărirea tineretului* (34285) în cadrul acestei lecții, aduceți la clasă un exemplar al acesteia.
4. Dacă faceți activitatea de captare a atenției, aduceți o ilustrație a Salvatorului (62572; setul de ilustrații inspirate din scripturi, 240). Dacă nu doriți să faceți desenele pe tablă, aduceți o oglindă, un obiect care să-i reprezinte pe ceilalți oameni, precum și o hartă, un glob pământesc sau un alt obiect care să reprezinte lumea.
5. Dacă ilustrația Băiatul Samuel chemat de către Domnul este disponibilă, o puteți folosi în timpul lecției (62498; setul de ilustrații inspirate din scripturi, 111).

Sugestii pentru prezentarea lecției

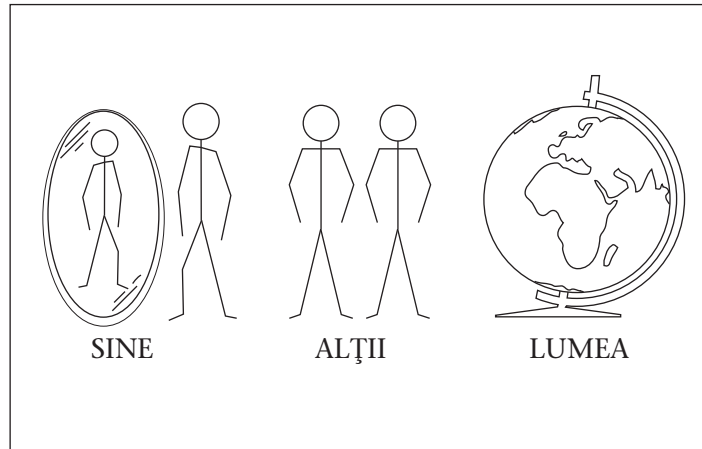
Activitate pentru
captarea atenției

Puteți să faceți activitatea următoare (sau una dintre activitățile dumneavoastră) pentru a începe lecția.

Înainte de a începe ora, expuneți o ilustrație cu Salvatorul, acoperită cu ceva. Desenați pe tablă cele trei desene de la pagina 103 și acoperiți-le (sau expuneți cele trei obiecte enumerate sub „Pregătire“, acoperite cu ceva). Explicați că fiecare obiect ascuns are ceva în comun cu cel pe care-L cinstim și cu cel pe care încercăm să-L mulțumim.

- Din ceea ce reiese din 1 Samuel 2:30, pe cine va cinsti Domnul?

Spuneți-le cursanților că, în această lecție, se va discuta despre binecuvântările care vin când Îl cinstim pe Domnul. Explicați că veți descoperi obiectele ascunse la momentul potrivit, în timpul acestei lecții.

Discuție pe marginea scripturii și punerea în practică

În timp ce predați următoarele pasaje din scripturi, discutați cum pot fi puse acestea în practică în viața de zi cu zi. Încurajați cursanții să împărtășească experiențe care au legătură cu principiile din scripturi.

1. Fiii lui Eli se cinstesc pe ei înșiși mai presus decât pe Domnul.

Predați și discutați 1 Samuel 2:12-17, 22-25.

Hofni și Fineas erau fiii lui Eli, înalt preot, și erau ei înșiși preoți. Însă ei erau ticăloși. Când israeliții veneau pentru a aduce jertfe la cortul întâlnirii, Hofni și Fineas luau cu forța carnea animalului care trebuia să fie adus ca jertfă, înainte ca grăsimea să fie arsă pe altar. Ei luau, de asemenea, o parte din carnea pe care cel care aducea jertfa o fierbea pentru masa ce se oferea ca jertfă (1 Samuel 2:12-17). Acestea erau păcate serioase după legea lui Dumnezeu, echivalând cu a-L tâlhări pe Dumnezeu. Fiii lui Eli au comis, de asemenea, extrem de gravul păcat de a seduce femeile care slujeau la ușa cortului întâlnirii (1 Samuel 2:22).

- Ce efect au avut acțiunile fiilor lui Eli asupra celorlalți oameni din poporul lui Israel? (Vezi 1 Samuel 2:17, 24).
- Ce ne indică faptele fiilor lui Eli în ceea ce privește persoana pe care au ales s-o cinstească? (Descoperiți primul desen sau o oglindă disponibilă). În ce aspecte ale vieții noastre ne cinstim și ne mulțumim, din când în când, mai degrabă pe noi înșine decât pe Domnul? Cursanții pot sugera aspecte cum ar fi următoarele:
 - a. Divertisment
 - b. Ținerea zilei de Sabat
 - c. Întâlnirile între două persoane de sex opus și moralitatea
 - d. Postul
 - e. Chemările din Biserică
- De ce credeți că, din când în când, alegem să ne mulțumim, mai degrabă, pe noi înșine decât pe Dumnezeu? Care sunt consecințele faptului că ne cinstim, mai degrabă, pe noi înșine decât pe Dumnezeu?

2. Eli îi cinstește pe fiii săi mai presus decât pe Domnul.

Predați și discutați 1 Samuel 2:27-36; 3:12-14.

- Ce responsabilitate avea Eli în momentul în care a aflat despre ticăloșia fiilor săi? Ce a făcut? (Vezi 1 Samuel 2:22-25). Care a fost reacția lor? (Vezi 1 Samuel 2:25).
- După ce și-a muștrat fiii, Eli nu a mai făcut nimic după aceea pentru a îndrepta păcatele grave făcute atât în familia sa, cât și la cortul întâlnirii. Drept urmare, un om al lui Dumnezeu a venit și l-a muștrat, spunându-i că i-a cinstit pe fiii săi mai mult decât pe Dumnezeu (1 Samuel 2:27-29). În ce fel i-a cinstit Eli pe fiii săi mai mult decât pe Dumnezeu? Ce i-a spus omul lui Dumnezeu că urma să se întâmple casei lui Eli? (Vezi 1 Samuel 2:30-35).
- În ce moduri îi cinștim, câteodată, pe ceilalți oameni mai mult decât pe Dumnezeu? (Descoperiți al doilea desen sau obiectul care-i reprezintă pe ceilalți oameni.) Cursanții pot sugera moduri, cum ar fi următoarele:
 - a. Le permitem cunoștințelor noastre să ne convingă să facem ceva despre care știm că este greșit.
 - b. Acționăm necinștit, deoarece ne este teamă de ceea ce ceilalți oameni ar putea să creadă despre noi.
 - c. Evităm să-i corectăm pe membrii familiei sau pe prieteni în ceea ce fac greșit, deoarece vrem să ne păstrăm bunele relații cu ei.

Președintele Joseph F. Smith ne-a învățat: „Nici unul dintre noi nu ar trebui să fie atât de puțin înțelept în a stabili limite și restricții, să fie atât de nepăsător și să aibă o dragoste atât de mică pentru copiii noștri, încât să nu îndrăznim să-i oprim din calea lor rebelă, să-i oprim din a face rău și din dragostea lor irațională pentru lucrurile lumesti, care este mai mare decât cea pentru lucrurile neprihănitii, doar din cauza temerii de a nu-i jigni“ (*Gospel Doctrine*, 5th ed. 1939, pag 286).

- Cum își pot îndeplini părinții responsabilitățile față de un copil rebel printr-un spirit al dragostei? Care este responsabilitatea copiilor pe măsură ce părinții lor se străduiesc să-i conducă în neprihănire?

3. Samuel Îl cinștește pe Domnul.

Predați și discutați 1 Samuel 3. Puteți să-i cereți unui cursant, desemnat anterior, să prezinte un scurt rezumat al acestui capitol. Amintiți-le cursanților că băiatul Samuel slujea în templu, după ce mama sa, Ana, l-a dat în slujba Domnului, așa cum promisese (1 Samuel 1).

- Cine i-a vorbit lui Samuel în timpul nopții? (Vezi 1 Samuel 3:4). Cine a crezut Samuel prima dată că l-a chemat? (Vezi 1 Samuel 3:5-6, 8). Cum a învățat Samuel că Domnul era Cel care îl chema? (Vezi 1 Samuel 3:8-9).
- Cum comunică Domnul cu noi? (El comunică de cele mai multe ori prin șoptele Duhului Sfânt. Cursanții pot sugera alte moduri prin care El comunică cu noi.) Cum ne putem pregăti noi înșine pentru a primi și a înțelege mesajele de la Domnul?
- În ce fel l-a cinștit Samuel pe Domnul? (Descoperiți ilustrația cu Domnul). Puteți să luați în considerare în discuția dumneavoastră următoarele pasaje din scripturi:

„Eu Îmi voi pune un preot credincios, care va lucra după inima Mea și după sufletul Meu“ (1 Samuel 2:35).

„Domnul l-a chemat pe Samuel. El l-a răspuns: 'Iată-mă!'" (1 Samuel 3:4).

„Și Samuel a răspuns: 'Vorbește, căci robul Tău ascultă'" (1 Samuel 3:10).

- Domnul a promis să-i cinstească pe aceia care-L cinsteau (1 Samuel 2:30). Cum l-a cinstit Domnul pe Samuel? (Vezi 1 Samuel 3:19). Cum credeți că ne va cinsti Domnul dacă noi Îl cinstim așa cum a făcut-o Samuel?

4. Israeliiții cinstesc lumea.

Predați și discutați 1 Samuel 8. Puteți să-i cereți unui cursant care a fost desemnat anterior să prezinte pe scurt acest capitol.

- Ce fel de conducere a avut Israel în timpul slujirii lui Samuel? (Vezi 1 Samuel 8:1. Israeliiții erau conduși de către judecători). Pe cine trebuiau oamenii din poporul lui Israel să-L considere Împăratul lor? (Vezi 1 Samuel 12:12).
- De ce au vrut copiii lui Israel un împărat? (Vezi 1 Samuel 8:5, 20). Pe cine a respins Israel atunci când a cerut să aibă un împărat „cum [aveau] toate neamurile“? (Vezi 1 Samuel 8:7). Ce l-a învățat Domnul pe Samuel să spună când s-a pus problema de a avea un împărat? (Vezi 1 Samuel 8:9-18). Care a fost răspunsul israeliților la avertismentele lui Samuel? (Vezi 1 Samuel 8:19-22).
- Pe cine au cinstit israeliiții atunci când au cerut un împărat? (Descoperiți al treilea desen sau obiectul care reprezintă lumea.)
- În ce moduri dorim câteodată să fim ca „toate neamurile“? (Vezi 1 Samuel 8:5).
Puteți să folosiți broșura *Pentru întărirea tineretului* (34285) pentru a discuta standardele pe care Domnul le-a stabilit pentru noi, astfel încât să nu luăm parte la obiceiurile ticăloase ale lumii. Explicați că aceste standarde sunt valabile atât pentru adulți cât și pentru tineri.
- Domnul Isus Hristos este adevăratul nostru Împărat, așa cum El a fost adevăratul Împărat și pentru israeliți (Psalmii 47:7; 89:18; 149:2). Cum ar trebui să ne influențeze aceasta atitudinea față de obiceiurile lumii? În ce fel Îl repingem câteodată pe Domnul ca Împărat al nostru?

Concluzie

Atrageți atenția asupra celor patru obiecte care au fost expuse în timpul orei. Explicați faptul că noi, toți, trebuie să alegem în fiecare zi pe cine vom cinsti. Depuneți mărturie despre binecuvântările și bucuria pe care le-ați primit pe măsură ce L-ați cinstit pe Domnul. Invitați cursanții să-și împărtășească propriile experiențe sau mărturii.

Idei suplimentare de predare

Materialul următor suplimentează planul care a fost sugerat pentru lecție. Puteți să folosiți una sau mai multe dintre aceste idei ca parte a lecției.

1. Valoarea lucrurilor pe care le alegem

- Câteodată, schimbăm lucrurile de o mare valoare cu lucruri mai puțin valoroase. La ce au renunțat Eli și fiii săi din cauza alegerilor lor? La ce lucruri le-a spus Samuel israeliților că vor renunța dacă voiau un împărat? (Vezi

1 Samuel 8:11-17). La ce lucruri de mare valoare renunțăm noi, câteodată, în schimbul unora mai puțin valoroase?

2. „Cine este chemat de Domnul este și pregătit de El“

Președintele Thomas S. Monson a făcut afirmația următoare, pentru a arăta cum îi cinstește Domnul pe aceia care-L cinstesc:

„O parte dintre dumneavoastră puteți fi timizi prin firea dumneavoastră sau vă considerați nepotriviți pentru a răspunde afirmativ la chemarea de a sluji. Amintiți-vă că această lucrare nu este numai a dumneavoastră și a mea. Este lucrarea Domnului, iar atunci când suntem angajați în lucrarea Domnului suntem îndreptățiți să primim ajutorul Domnului. Amintiți-vă că, cine este chemat de Domnul este și pregătit de El“ (în Conference Report, aprilie 1996, pag. 62; sau *Ensign*, mai 1996, pag. 44).

Apoi, președintele Monson a relatat următoarea întâmplare:

„Dacă simțim că o responsabilitate este prea grea sau că necesită prea mult timp, vă rog să-mi permiteți să vă împărtășesc experiența unui învățător de acasă credincios și a colegului acestuia, care s-a întâmplat în ceea ce era atunci Germania Democrată.

Fratele Johann Denndorfer a fost convertit la Biserică în Germania, iar după cel de-al doilea război mondial s-a găsit în postura de prizonier în propria-i țară – în Ungaria, în orașul Debrecen. Cât de mult își dorea să viziteze templul! Cât de mult își dorea să-și primească binecuvântările spirituale! Fiecare cerere făcută de a călători la templul din Elveția i-a fost refuzată, iar el aproape că a renunțat la această speranță. Apoi, l-a vizitat învățătorul său de acasă. Fratele Walter Krause a venit din zona de nord-est a Germaniei tocmai până în Ungaria. I-a spus învățătorului de acasă care era coleg cu el: 'Ți-ar plăcea să mergi cu mine în această săptămână să facem vizitele de acasă?'

Colegul său i-a spus: 'Când vom pleca?'

'Mâine', i-a răspuns fratele Krause.

'Când ne vom întoarce?', l-a întrebat colegul.

'În aproximativ o săptămână – în cazul în care ne vom putea întoarce așa de curând!'

Și s-au dus să-l viziteze pe fratele Denndorfer. El nu mai primise vizita învățătorilor de acasă încă dinainte de război. Acum, când i-a văzut pe slujitorii Domnului, a fost copleșit. Nu le-a strâns mâinile în semn de salut; mai întâi, a mers în dormitorul său, și-a luat dintr-un loc bine ascuns zeciuală pe care a strâns-o din ziua în care a devenit membru al Bisericii și s-a întors în Ungaria. El le-a dat zeciuală învățătorilor lui de acasă și le-a spus: 'Acum sunt la zi cu Domnul. Acum mă simt demn să le strâng mâinile slujitorilor Domnului!'

Fratele Krause l-a întrebat dacă dorește să meargă la templul din Elveția. Fratele Denndorfer a spus: 'N-am nici o speranță. Am tot încercat. Guvernul mi-a confiscat chiar și cărțile de la biserică, cea mai mare comoară a mea'.

Fratele Krause, care era patriarh, i-a dat fratelui Denndorfer binecuvântarea patriarhală. La sfârșitul binecuvântării, el i-a spus fratelui Denndorfer: 'Abordează guvernul din nou în legătură cu plecarea în Elveția'. Iar fratele

Denndorfer a trimis încă o dată cererea autorităților. De data aceasta i s-a dat acordul, iar fratele Denndorfer a mers cu bucurie la templul din Elveția, unde a stat timp de o lună. Și-a primit propria înzestrare, soția sa care decedase, a fost pecetluită cu el, iar el a fost capabil să facă munca pentru sute dintre strămoșii săi. S-a întors acasă reînnoit în trup și în spirit“ (în Conference Report, aprilie 1996, pag. 64-65; sau *Ensign*, mai 1996, pag. 45-46).

Scop De a încuraja cursanții să se încreadă în Domnul în loc să se bizuie pe propria lor înțelegere.

Pregătire

1. Rugându-vă, studiați următoarele scripturi:
 - a. 1 Samuel 9-11. Saul caută să primească îndrumare din partea profetului Samuel (9:1-14, 18-24). Domnul îi dezvăluie lui Samuel faptul că Saul urma să fie împărat (9:15-17). Samuel îl sfătuiește pe Saul și îl unge să fie primul împărat al lui Israel (9:25-27; 10:1-8). Saul este renăscut spiritual și proorocește (10:9-13). Samuel îl prezintă pe Saul poporului (10:17-27). Saul conduce pe Israel la victorie în lupta împotriva amoniților (11:1-11). El refuză să-i pedepsească pe cei care s-au îndoit de capacitatea sa de a conduce poporul (11:12-15).
 - b. 1 Samuel 13:1-14. Saul jertfește arderea de tot fără a avea autoritatea necesară.
 - c. 1 Samuel 15. Lui Saul i se poruncește să-i distrugă pe amaleciți și tot ceea ce aveau aceștia, însă el cruță câteva dinte animalele lor pentru jertfă (15:1-9). Domnul îl reneagă pe Saul ca împărat, iar Samuel îi spune lui Saul că supunerea este mai bună decât jertfa (15:10-35).
 - d. 1 Samuel 16. Domnul îl alege pe David, un tânăr păstor, pentru a-i succede lui Saul ca împărat (16:1-13). Spiritul Sfânt se îndepărtează de Saul, iar un spirit rău pune stăpânire pe el (16:14-16; remarcați faptul că Traducerea Bibliei de Joseph Smith corectează aceste versete, arătând că spiritul rău *nu* venea de la Dumnezeu). Saul îl alege pe David să-i cânte la harpă și să fie cel care îi poartă armele (16:17-23).
 - e. 1 Samuel 17. David primește putere de la Domnul și îl ucide pe Goliat.
2. Referințe suplimentare: 1 Samuel 12, 14.
3. Puteți să-i cereți unui cursant să pregătească un rezumat al relatării în care Domnul îl alege pe David ca împărat (1 Samuel 16:1-13), iar unui alt cursant să pregătească rezumatul relatării care descrie cum l-a ucis David pe Goliat (1 Samuel 17:1-54).
4. În cazul în care faceți vreuna dintre activitățile de captare a atenției, scrieți pe tablă sau pe un afiș următoarea scriptură: „Încrede-te în Domnul din toată inima ta, și nu te bizui pe înțelepciunea ta! Recunoaște-L în toate căile tale, și El îți va netezi cărările“ (Proverbe 3:5-6). Dacă faceți prima activitate de captare a atenției, alegeți din Ghidul pentru scripturi un cuvânt cu care cursanții să nu fie familiarizați, cum ar fi: *heruvim*, *Osana* sau *omnipotent*. Scrieți acest cuvânt pe tablă sau pe un afiș.
5. Dacă următoarele materiale audio-vizuale sunt disponibile puteți să le folosiți ca parte a lecției:

- a. „Domnul... mă va elibera“, un segment video despre David, care durează patru minute din Vechiul Testament Prezentări video (53224).
- b. Ilustrația David îl ucide pe Goliat (62073; setul de ilustrații inspirate din scripturi, 112).

Sugestii pentru prezentarea lecției

Activitate pentru captarea atenției

Puteți să faceți una dintre următoarele activități (sau una dintre activitățile dumneavoastră) pentru a începe lecția. Alegeți activitatea cea mai potrivită pentru clasă.

1. Menționați cursanților cuvântul cu care sunt mai puțin familiarizați pe care l-ați scris pe tablă sau pe afiș (vezi secțiunea „Pregătire“ de deasupra). Cereți-le cursanților să încerce să dea definiția cuvântului. După câteva încercări, cereți-le cursanților să se uite la definiția corectă din Ghidul pentru scripturi.

Explicați-le că a încerca să dăm definiția unui cuvânt cu care nu suntem familiarizați este ca și cum am lua decizii bazate numai pe propria noastră înțelegere. Expuneți textul din Proverbe 3:5-6. Subliniați faptul că exact așa cum ne-am îndreptat către o sursă sigură pentru învăța definiția corectă a cuvântului, tot așa trebuie să ne încredem în Domnul și să încercăm să-I aflăm voința pentru a lua decizii corecte în viețile noastre. Această lecție compară experiențele a doi bărbați, Saul și David, pentru a preda importanța de a ne încrede în Domnul și de a-I căuta îndrumarea, atunci când luăm decizii.

2. Cereți cursanților să vorbească despre câteva din deciziile importante pe care le-au luat recent. Întrebați-i ce i-a ajutat să ia acele decizii.

Expuneți textul din Proverbe 3:5-6 (puteți să le cereți cursanților să memoreze această scriptură). Explicați faptul că această lecție compară experiențele a doi bărbați, Saul și David, pentru a preda despre cât este de important să ne încredem în Domnul și să căutăm îndrumarea Lui atunci când luăm decizii.

Discuție pe marginea scripturii și punerea în practică

În timp ce predați următoarele pasaje din scripturi, discutați cum pot fi puse acestea în practică în viața de zi cu zi. Încurajați cursanții să împărtășească experiențe care au legătură cu principiile din scripturi. Deoarece va fi dificil să adresați fiecare întrebare sau să parcurgeți fiecare punct al lecției, alegeți-le, rugându-vă, pe acelea care vor răspunde cel mai bine nevoilor cursanților. Dacă doriți să vă concentrați atenția asupra lui David și Goliat, de exemplu, puteți să folosiți mai puțin timp pentru a discuta despre viața lui Saul.

1. Saul caută să primească îndrumare din partea lui Samuel și este uns să fie împărat.

Predați și discutați 1 Samuel 9-11.

- Israeliiți au vrut să aibă un împărat, așa cum aveau acele neamuri din jurul lor. Acceptând cererea israeliților, Domnul i-a spus lui Samuel să-l unșă pe Saul pentru a fi primul împărat al lui Israel. Saul a fost „[un tânăr ales]... mai frumos decât oricare din copiii lui Israel“ (1 Samuel 9:2). Ce a făcut Saul înainte de a fi uns ca împărat și imediat după aceea, demonstrându-și astfel calitățile?

- a. A fost sângrinos în căutarea măgărilor tatălui său (1 Samuel 9:3-4).
- b. A dorit să asculte și să urmeze sfatul înțelept al slugii tatălui său (1 Samuel 9:5-10).
- c. A avut încredere în profetul Samuel și a vorbit cu acesta (1 Samuel 9:18-25).
- d. El a fost umil (1 Samuel 9:20-21).
- e. A renăscut spiritual și a prorocit (1 Samuel 10:6-10).
- f. I-a iertat pe cei care l-au criticat (1 Samuel 11:11-13).
- g. El a recunoscut ajutorul Domnului în victoria lui Israel asupra amoniților (1 Samuel 11:13).

2. Saul jertfește arderea de tot fără a avea autoritatea necesară.

Predați și discutați 1 Samuel 13:1-14.

- La doi ani după ce Saul a fost uns împărat, filistenii și-au adunat o oaste puternică pentru a se lupta împotriva lui Israel. Oamenii lui Saul au fost atât de înfricoșați încât mulți dintre ei s-au ascuns și s-au împrăștiat. De ce a vrut Saul ca profetul Samuel să vină la el în acel moment? (Vezi 1 Samuel 13:7-8. Saul a vrut ca Samuel să-I aducă Domnului jertfe în numele poporului.) Ce a făcut Saul când Samuel nu a venit la momentul stabilit? (Vezi 1 Samuel 13:9. Saul a adus el singur jertfele, chiar dacă nu a avut autoritatea preoției pentru a face acest lucru.)

Elder James E. Talmage a scris: „Saul a pregătit el însuși arderea de tot, uitând faptul că, deși el ocupa tronul, purta coroana și deținea sceptrul, [el nu avea] nici un drept să officieze... în Preoția lui Dumnezeu; pentru aceasta și pentru alte lucruri pe care nu avea autoritatea sau permisiunea să le facă, a fost renegat de către Dumnezeu și altcineva a fost făcut împărat în locul lui“ (*The Articles of Faith*, a 12-a ediție 1924, pag 185).

- Care a fost reacția lui Samuel când a auzit că Saul a adus jertfe neautorizate? (Vezi 1 Samuel 13:10-14).
- Ce ne dezvăluie despre Saul faptul că acesta a adus jertfe neautorizate? (El nu mai era „un om după inima [Domnului]“ [1 Samuel 13:14]. El a devenit nerăbdător, nesupus și a încetat să se încreadă în Domnul. Mai mult, fapta de a-și asuma autoritatea de a aduce o jertfă ne arată că el a avut o părere exagerată despre puterea lui și despre importanța pe care o avea.) În ce moduri suntem, câteodată, nerăbdători față de Domnul și față de slujitorii Săi? Care ar putea fi consecințele unei astfel de nerăbdări? Cum ajungem să ne încredem în totalitate în Domnul?

3. Saul nu i se supune Domnului în lupta împotriva amaleciților și este renegat ca împărat.

Predați și discutați 1 Samuel 15.

- Ce i-a poruncit Domnul lui Saul să le facă amaleciților? (Vezi 1 Samuel 15:1-3). Ce a făcut Saul în schimb? (Vezi 1 Samuel 15:4-9). Ce au dezvăluit faptele lui Saul despre acesta? (Vezi 1 Samuel 15:11. El și-a ascultat propriul discernământ în loc să facă voia Domnului.)
- Cum a încercat Saul să-și justifice nesupunerea păstrând cele mai bune animale ale amaleciților? (Vezi 1 Samuel 15:13-15, 20-21, 24. El și-a învinuit poporul că ar fi dorit să păstreze animalele.) Din spusele lui Saul, de ce a vrut

poporul său să păstreze cele mai bune dintre animalele amaleciților? (Vezi 1 Samuel 15:15, 21). În ce moduri încercăm câteodată să ne justificăm nesupunerea față de Domnul? (Putem să ne spunem nouă înșine: „Este doar un păcat mic.“, „Mă supun mai bine spiritului legii decât literei legii.“, „Nu va face rău nimănui.“, „Voi încerca doar o dată.“, „Ceilalți oameni o fac.“ sau „Acea poruncă nu este valabilă pentru mine.“) Cum putem să depășim tendința de a scuza sau justifica păcatul?

- Cum a reacționat Samuel la explicația lui Saul referitoare la păstrarea animalelor amaleciților? (Vezi 1 Samuel 15:22). În ce fel cuvintele lui Samuel se pot referi la noi?
- Atunci când l-a mustrat pe Saul pentru că a fost neascultător și pentru că a respins cuvântul Domnului, Samuel i-a spus: „Neascultarea este ca... închinarea la idoli“ (1 Samuel 15:23). În ce mod este neascultarea ca închinarea la idoli? Care a fost urmarea transformării lui Saul într-o persoană neascultătoare și rebelă? (Vezi 1 Samuel 15:23, 26, 28). În ce fel suntem noi câteodată neascultători și rebeli? Care sunt urmările neascultării și răzvrătirii noastre? Cum putem să recunoaștem și să depășim aceste atitudini?

4. Domnul îl alege pe David ca împărat.

Predați și discutați 1 Samuel 16. Puteți să-i cereți cursantului care a fost desemnat anterior să prezinte pe scurt această relatare. Explicați că, deși, cu toate că Samuel l-a uns pe David să fie împărat, David nu a devenit împărat până când Saul nu a murit mulți ani mai târziu.

- Ce a învățat Samuel în timp ce încerca să afle care dintre fiii lui Isai trebuia să fie următorul împărat? (Vezi 1 Samuel 16:6-7). În ce fel se compară metoda Domnului de a-l alege pe David cu cea prin care El Își alege conducătorii în ziua de astăzi? Ce ne învață 1 Samuel 16:7 despre modul în care ne evaluează Domnul? Ce caută Domnul să vadă în inimile noastre?

Elder Marvin J. Ashton a spus:

„Noi... tindem să-i evaluăm pe ceilalți pe baza aparențelor fizice, exterioare: după 'frumusețea' lor, după statutul social, după familia din care își au originea, după educația pe care o au sau după situația economică.

Domnul, însă, are un standard diferit după care El evaluează o persoană... El nu măsoară cu un centimetru în jurul capului unei persoane pentru a-i determina capacitatea mentală și nici nu-i măsoară pieptul pentru a-i determina bărbăția, însă El evaluează inima ca pe un indicator al capacității și potențialului persoanei respective de a-i binecuvânta pe ceilalți“ (în Conference Report, octombrie 1988, pag. 17; sau *Ensign*, noiembrie 1988, pag. 15).

- De ce este important ca în relațiile noastre cu ceilalți să trecem peste aparențele exterioare și să privim în inimă? Cum ne putem îmbunătăți abilitatea și angajamentul de a face aceasta?
- Pentru că Saul a fost nesupus, Spiritul Domnului s-a îndepărtat de el (1 Samuel 16:14). Cum a căutat Saul să scape de spiritul rău care a venit asupra sa? (Vezi 1 Samuel 16:15-23). Ce surse exterioare îi fac pe oamenii din ziua de astăzi să se îndrepte către ele pe măsură ce aceștia încearcă să scape de păcatele lor? Care

este calea Domnului pentru noi, care ne ajută să ne eliberăm de păcatele noastre? (Matei 11:28-30; D&L 58:42).

- Ce calități a avut David, care l-au calificat pentru a fi un conducător? (Vezi 1 Samuel 16:18).

5. David îl ucide pe Goliat prin puterea Domnului.

Predați și discutați 1 Samuel 17. Puteți să-i cereți cursantului care a fost desemnat anterior să prezinte pe scurt această relatare.

- Ce ar fi câștigat sau ar fi pierdut israeliții în lupta împotriva lui Goliat? (Vezi 1 Samuel 17:8-9). De ce s-au temut Saul și oștirea sa să lupte împotriva lui Goliat? (Vezi 1 Samuel 17:4-11. Ei nu au crezut că-l pot învinge pe Goliat din cauza staturii, a puterii, a armurii și a armelor sale.)
- Cum a dobândit David curajul de a se lupta cu Goliat? (Vezi 1 Samuel 17:32-37, 45-47. David a recunoscut că Domnul l-a scăpat de un leu și de un urs în timp ce păștea oile tatălui său și și-a pus încrederea în Domnul pentru a-l ajuta în lupta împotriva lui Goliat.)
- Ce a spus Goliat când l-a văzut pe David venind să se lupte cu el? (Vezi 1 Samuel 17:42-44). Ce i-a răspuns David? (Vezi 1 Samuel 17:45-47). Cum putem fi ajutați dacă ne amintim răspunsul lui David atunci când oameni își bat joc de noi sau ne amenință?
- Victoriile sale asupra leului și asupra ursului l-au ajutat pe David, care era tânăr, să se pregătească să facă față provocării mai mari reprezentată de Goliat. Cu ce provocări putem să avem de-a face în ziua de astăzi, care ne pot pregăti pentru alte provocări mai mari? Cum ne afectează reacțiile noastre față de aceste provocări abilitatea de a ne lupta cu goliații care pot să apară mai târziu? Mărturisiți că, pe măsură ce ne învingem leii și urșii din viețile noastre, vom căpăta încredere, ne vom dezvolta caracterul și credința de a ne învinge proprii goliați.
- Cu ce goliați putem avea de-a face în ziua de astăzi? Ce putem învăța de la David despre cum să-i învingem? (Vezi 1 Samuel 17:45; Efeseni 6:11-18). Cum v-a ajutat Domnul să învingeți goliații cu care ați avut de-a face?

Președintele Gordon B. Hinckley a spus:

„Sunt goliați peste tot în jurul nostru, uriași impresionanți care au intenții rele de a ne distruge. Aceștia nu sunt bărbați care au 2,7 metri înălțime însă, sunt bărbați și instituții care controlează lucruri atractive dar rele, care vă pot încerca, vă pot slăbi și vă pot distruge. Printre acestea sunt incluse berea și alte băuturi alcoolice, precum și tutunul. Celor care vând aceste produse le-ar plăcea să vă facă să fiți dependenți de ele. Există droguri de toate felurile care, după câte mi se spune, sunt destul de ușor de procurat în multe licee. Pentru aceia care le vând, aceasta este o afacere de multe milioane de dolari, o capcană gigantică a răului. Există pornografia care este seducătoare, provocatoare și ispititoare. A devenit o afacere uriașă ce produce reviste, filme și alte materiale concepute să vă ia banii și să vă conducă spre activități care vă vor distruge.

Uriașii care sunt în spatele acestor lucrări sunt formidabili și foarte pricepuți. Au câștigat o experiență vastă în războiul pe care-l poartă. Le-ar plăcea să vă prindă în capcană.

Este aproape imposibil să eviți în totalitate contactul cu produsele lor. Vedeți peste tot aceste materiale. Însă nu trebuie să vă temeți dacă țineți în mâinile dumneavoastră praștia adevărului. Ați fost sfătuiți, învățați și îndrumați. Dumneavoastră aveți pietrele virtuții, ale onoarei și ale integrității pentru a le folosi împotriva acestor dușmani care ar dori să vă cucerească. În ceea ce vă privește, îi puteți lovi 'chiar între ochi', ca să folosesc o expresie figurativă. Îi puteți învinge disciplinându-vă să-i evitați. Le puteți spune tuturor acestora ceea ce David i-a spus lui Goliat: 'Tu vii împotriva mea cu sabie, cu suliță și cu pavăză; dar eu vin împotriva ta în Numele Domnului oștirilor, în Numele Dumnezeului oștirii lui Israel, pe care ai ocărât-o.'

Victoria va fi a dumneavoastră... Aveți cu dumneavoastră puterea Sa pentru a vă susține. Aveți dreptul să fiți protejați de îngeri. Nu-l lăsați pe Goliat să vă înspăimânte. Apărați-vă crezurile și păstrați-vă locul și veți ieși triumfători" (în Conference Report, aprilie 1983, pag. 66; sau *Ensign*, mai 1983, pag. 46, 51).

Concluzie

Încurajați cursanții să se încreadă în Domnul și să I se supună. Promiteți-le că, dacă vor face aceasta, se vor întări și vor avea asigurarea Domnului că El îi va ajuta să triumfe în fața goliatilor personali. Amintiți-le cursanților faptul că Domnul se uită la inimile noastre, și nu la bogăția noastră, la poziția sau la felul în care ne conformăm standardelor populare.

Idei suplimentare de predare

Materialul următor suplimentează planul care a fost sugerat pentru lecție. Puteți să folosiți una sau mai multe dintre aceste idei ca parte a lecției.

1. Justificând păcatul

Următorul citat al elderului Spencer W. Kimball v-ar putea fi de folos pe măsură ce discutați despre nesupunerea lui Saul în legătură cu amaleciții:

„Saul s-a justificat. I-a fost ușor să se supună ordinelor referitoare la descotorosirea de împărați, căci la ce erau buni împărații învinși? Însă, de ce să nu păstreze vitele și oile grase? Nu era gândirea lui regală superioară celei a umilului Samuel?

Cât de mulți sunt cei care se aseamănă cu Saul în Israelul zilei de astăzi. Unul va trăi în acord cu o parte din revelația Domnului referitoare la sănătate, cu excepția faptului că trebuie să-și bea din când în când ceașca de cafea; ea nu va consuma tutun și nici băuturi alcoolice, pentru că oricum nu-i plac, însă trebuie să-și bea reconfortanta ceașcă de ceai negru sau verde.

El va sluji într-o poziție în Biserică, pentru că acolo are parte de activitate, ceea ce-i place, precum și de cinstea după care tânjește... Însă este ușor să găsească un motiv pentru a nu plăti zeciuiala care i se pare foarte greu de plătit. Nu-și poate permite... Nu este sigur că aceasta este întotdeauna gestionată așa cum ar face-o el și, oricum, cine știe că el n-o plătește?

Altcineva va participa la câteva adunări însă, asemenea lui Saul, va oferi motive pentru a nu face altceva pentru tot restul zilei. De ce nu s-ar uita la un joc

sportiv, sau la vreo emisiune de divertisment, de ce să nu-și facă munca ce trebuie făcută în grădină, sau de ce nu și-ar continua afacerile ca de obicei?

Altcineva își va îndeplini cu devoțiune responsabilitățile din Biserică ce pot fi văzute, însă se va împotrivi oricăror sugestii referitoare la problemele familiale din casa sa sau referitoare la rugăciunile în familie deoarece este foarte greu ca familia să se adune împreună.

Saul a făcut la fel. El putea să facă lucrurile care erau în avantajul său și putea să găsească scuze pentru lucrurile care erau în opoziție cu dorințele sale“ (în Conference Report, octombrie 1954, pag. 51).

2. Să ne învingem proprii goliați

Tăiați o bucată de sfoară lungă de trei metri, înălțimea aproximativă a lui Goliat. Aduceți la clasă sfoara, puțină bandă adezivă, câteva foi de hârtie și o cariocă. Fixați sfoara vertical pe perete, folosind o bucată de bandă adezivă la capătul de sus și o alta la capătul de jos (în cazul în care peretele nu este suficient de înalt, desfășurați pe podea partea din sfoară ce rămâne nefixată pe perete). Spuneți-le cursanților că sfoara îl reprezintă pe Goliat. Cereți-le cursanților să numească lucrurile care ar putea fi periculoase pentru ei (răspunsurile pot conține: mândria, pornografia, gelozia și drogurile). Scrieți fiecare dintre aceste pericole pe o foaie de hârtie și lipiți-le pe fiecare pe perete și pe sfoară, acoperind sfoara de sus până jos.

Explicați că avem nevoie de arme pentru a-l învinge pe Goliat. Cereți-le cursanților să numească armele care-l pot învinge pe Goliat (răspunsurile pot conține: încrederea în Domnul, rugăciunea, studiul scripturilor, învățarea adevărului, curățenia morală și alegerea unor prieteni buni). Pe măsură ce cursanții numesc fiecare armă, îndepărtați o foaie de hârtie. Începeți cu capătul de sus al sforii, îndepărtând foaia și banda adezivă care țin sfoara pe perete. Permiteți-i sforii să cadă până la următoarea foaie de hârtie. După ce au fost îndepărtate toate foile de hârtie precum și toată banda adezivă, sfoara va cădea pe podea iar Goliat va fi învins.

„Domnul este martor pe vecie pentru cuvântul pe care ni l-am dat unul altuia“

1 Samuel 18-20; 23-24

Scop	De a încuraja cursanții să le fie fideli prietenilor lor, așa cum au fost Ionatan și David, și să evite să fie distruși de gelozie și de ură, așa cum a fost Saul.
Pregătire	<p>1. Rugându-vă, studiați următoarele scripturi:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1 Samuel 18:1-16. Ionatan și David fac un legământ de prietenie (18:1-4). David este respectat de către israeliți pentru succesul său în luptă (18:5-7). Saul devine invidios pe David și încearcă să-l omoare cu o sulită (18:8-16; remarcați faptul că Traducerea Bibliei de Joseph Smith pentru 1 Samuel 18:10 indică faptul că spiritul rău care a venit asupra lui Saul <i>nu</i> era de la Dumnezeu). 1 Samuel 18:17-30; 19:1-18. David se luptă cu filistenii în schimbul dreptului de a se căsători cu fiica lui Saul, nefiind conștient de faptul că Saul spera ca el, David, să moară pe câmpul de luptă (18:17-25). David triumfă în lupta împotriva filistenilor și se căsătorește cu fiica lui Saul, Mical (18:26-28). Ionatan îi spune lui David să se ascundă și încearcă să-l convingă pe Saul să nu-l omoare pe acesta (19:1-7). Saul eșuează într-o altă tentativă de a-l omorî pe David cu o sulită (19:9-10). Mical îl salvează pe David de la o altă tentativă a lui Saul de a-i lua viața (19:11-18). 1 Samuel 20. Ionatan și David își reînnoiesc legământul de prietenie și de pace (remarcați faptul că acest legământ nu a fost numai între Ionatan și David, dar, de asemenea, și între familiile lor). Ionatan îl avertizează pe David să fugă, atunci când Saul încearcă din nou să-l omoare. 1 Samuel 23-24. David continuă să lupte împotriva filistenilor și să fugă de Saul. David îl găsește pe Saul și îi cruță viața. <p>2. Referințe suplimentare: 1 Samuel 14:1-16; 2 Samuel 1.</p>

Sugestii pentru prezentarea lecției

Activitate pentru captarea atenției	<p>Puteți să faceți activitatea următoare (sau una dintre activitățile dumneavoastră) pentru a începe lecția.</p> <p>Adresați-le cursanților următoarea întrebare:</p> <ul style="list-style-type: none"> Care sunt o parte dintre calitățile pe care le căutați la un(o) prieten(ă)? (Puteți să scrieți răspunsurile cursanților pe tablă. Acestea pot conține: loialitatea, integritatea, altruismul, bunătatea și caritatea.) <p>Explicați că o parte a acestei lecții ne învață despre importanța de a fi un prieten fidel.</p>
-------------------------------------	--

Discuție pe marginea scripturii și punerea în practică

În timp ce predați următoarele pasaje din scripturi, discutați cum pot fi puse acestea în practică în viața de zi cu zi. Încurajați cursanții să împărtășească experiențe care au legătură cu principiile din scripturi.

1. Ionatan și David fac un legământ de prietenie. Saul devine gelos pe David și încearcă să-l omoare.

Predați și discutați 1 Samuel 18:1-16.

David a devenit foarte rapid erou după ce l-a omorât pe Goliat. Împăratul Saul și întreaga împărăție și-au arătat respectul față de el. Totuși, nimeni nu i-a fost lui David atât de fidel cum i-a fost Ionatan, fiul lui Saul.

- Ce sentimente au avut Ionatan și David unul față de celălalt? (1 Samuel 18:1, 3). De ce i-ar fi fost ușor lui Ionatan să fie invidios pe David?
 - a. Ca fiu al lui Saul, Ionatan era următorul care trebuia să fie împărat. Însă, profetul Samuel l-a uns pe David pentru a deveni următorul împărat (1 Samuel 16:6-13).
 - b. În timp ce David era respectat foarte mult de către popor pentru succesul său în luptă, Ionatan a avut parte de puțină atenție pentru propriul succes pe care l-a avut pe câmpul de luptă (1 Samuel 14:1-16).
- De ce credeți că Ionatan nu a fost invidios pe David sau nu s-a simțit amenințat de către acesta? (1 Samuel 18:1, 3). Cum și-a arătat Ionatan sprijinul pentru David? (Vezi 1 Samuel 18:4. I-a dat lui David armele și mantaua sa împărătească).
- Ce sentimente a avut împăratul Saul față de David după omorârea lui Goliat? (Vezi 1 Samuel 18:2, 5. Saul l-a luat pe David în casa sa și l-a numit în fruntea oștirii sale.) Cum și-a arătat David loialitatea față de împăratul Saul? (Vezi 1 Samuel 18:5). Ce l-a îndemnat pe Saul să se întoarcă împotriva lui David? (Vezi 1 Samuel 18:6-9). De ce este dificil câteodată să fi bucuros pentru succesul altora? Cum ne afectează invidia și mândria bunăstarea spirituală?

Președintele Ezra Taft Benson a spus:

„Saul a devenit un dușman al lui David din cauza mândriei. El a fost gelos pentru că mulțimea femeilor israelite cântau: 'Saul a bătut miile lui, iar David zecile lui de mii' (1 Samuel 18:7; vezi, de asemenea, 18:6, 8).

Mândria apare mai mult din cauza temerii față de judecata oamenilor decât față de judecata lui Dumnezeu... 'Ce vor crede oamenii despre mine?' contează mai mult decât 'Ce va crede Dumnezeu despre mine?'

Teama față de judecata oamenilor se manifestă în lupta dusă pentru a primi aprecierile oamenilor. Cel mândru iubește 'mai mult slava oamenilor decât slava lui Dumnezeu' (Ioan 12:42-43). Motivele pentru care facem unele lucruri sunt acolo unde se arată păcatul mândriei. Isus a spus că El a făcut 'totdeauna ce-I este plăcut' lui Dumnezeu (Ioan 8:29). Nu am face noi mai bine să avem ca motiv să-L mulțumim pe Dumnezeu decât să încercăm să ne ridicăm pe noi înșine deasupra fratelui nostru sau să-l întrecem pe altul?

Unii oameni mândri sunt mai îngrijorați dacă veniturile lor sunt mai mari decât ale celorlalți decât dacă acestea sunt suficiente nevoilor lor. Recompensa lor este aceea de a fi puțin deasupra celorlalți...

Atunci când mândria își găsește loc în inimile noastre, ne pierdem independența față de lume și dăm libertatea noastră în schimbul robiei față de judecata oamenilor. Lumea țipă mai tare decât șoaptele Duhului Sfânt. Logica oamenilor devine mai importantă decât revelațiile venite de la Dumnezeu, iar cel mândru îi dă drumul barei de fier de care se ținea“ (în Conference Report, aprilie 1989, pag. 4-5; sau *Ensign*, mai 1989, pag. 5).

- Cum s-a purtat David după ce Domnul l-a binecuvântat cu succes pe câmpul de luptă? (Vezi 1 Samuel 18:5, 14-16). Ce putem să învățăm din exemplul său? Ce credeți că înseamnă să „[ne] comportăm înțelept“ atunci când avem succes?

2. Saul eșuează în încă trei tentative de a-i lua viața lui David.

Predați și discutați 1 Samuel 18:17-30; 19:1-18.

- Saul s-a oferit să-l lase pe David să se căsătorească cu una dintre fiicele sale, dacă David s-ar fi luptat împotriva filistenilor. Care a fost adevăratul motiv al lui Saul când a făcut aceasta? (Vezi 1 Samuel 18:20-25. El a sperat că David va fi omorât de către filistenii.)
- Cum a fost Ionatan un prieten fidel atunci când Saul a căutat să-l omoare pe David? (Vezi 1 Samuel 19:1-7). Ce înseamnă să fi un prieten fidel? În ce moduri vă sunt prietenii fideli? Cum le sunteți fideli prietenilor dumneavoastră?
- În ciuda eforturilor lui Ionatan de a schimba sentimentele lui Saul față de David, Saul a continuat să caute să-i ia viața lui David (1 Samuel 19:9-10). Cum a arătat Mical, nevasta lui David, că i-a fost fidelă soțului ei? (Vezi 1 Samuel 19:11-18).

3. David și Ionatan își reînnoiesc legământul de prietenie, iar Ionatan îi salvează viața lui David.

Predați și discutați 1 Samuel 20.

- Care a fost reacția lui David față de ura lui Saul și de eforturile acestuia de a-l omorî? (Vezi 1 Samuel 20:1). Cum a continuat Ionatan să-și arate prietenia în timp ce Saul căuta să-i ia viața lui David? (Vezi 1 Samuel 20:2-4, 13-17, 23; vezi, de asemenea, 1 Samuel 20:24-42, pasaj ce este discutat mai jos.)
- Cum a influențat credința în Dumnezeu prietenia dintre Ionatan și David? (Vezi 1 Samuel 20:23). Cum influențează dragostea noastră pentru Dumnezeu dragostea pe care o avem pentru ceilalți?
- Dacă punem pe primul loc în viețile noastre loialitatea față de Dumnezeu, ce vom face în cazul în care prietenii noștri fac lucruri care nu sunt bune? (Cu dragoste, vom încerca să-i ajutăm pe prietenii noștri să se schimbe.) Ce vom face dacă prietenii noștri ne vor cere să facem lucruri care nu sunt bune? (Nu vom face lucrurile nedrepte pe care prietenii ni le cer să le facem, indiferent de felul cum ne va afecta această decizie prietenia și vom încerca să-i influențăm pe prietenii noștri să ia decizii drepte.)
- Cum trebuia Ionatan să-l anunțe pe David dacă era bine pentru el să se întoarcă la curtea împăratului Saul? (Vezi 1 Samuel 20:5-7, 18-22). Cum a reacționat împăratul Saul față de absența lui David și față de felul în care Ionatan i-a luat apărarea prietenului său? (Vezi 1 Samuel 20:24-33). Cum l-a avertizat Ionatan pe David să fugă de împăratul Saul? (Vezi 1 Samuel 20:35-42).

4. Saul este distrus de ura ce-o poartă față de David. David îi cruță viața lui Saul.

Predați și discutați 1 Samuel 23-24.

- David a fost binecuvântat cu un succes continuu pe câmpul de luptă (1 Samuel 23:1-5). De ce a trebuit David să părăsească cetatea Cheila după ce și-a salvat oamenii de filistenii? (Vezi 1 Samuel 23:7-13).
- Când Saul a aflat că David era în Cheila, și-a pregătit oștirea pentru a distruge întreaga cetate (1 Samuel 23:10). Care a fost cauza schimbării lui Saul dintr-un împărat drept într-o persoană care dorea să distrugă un oraș întreg, doar pentru a omorî o singură persoană? De ce sunt invidia și ura atât de copleșitoare? Cum putem să ne eliberăm de invidie și de ură?
- Atunci când David se ascundea de Saul, Ionatan l-a vizitat pe acesta și „i-a întărit încrederea în Dumnezeu“ (1 Samuel 23:16). Ce credeți că înseamnă acest lucru? Cum putem să le întărim prietenilor noștri încrederea în Dumnezeu?
- În timpul unei alte tentative de a-l găsi și de a-l omorî pe David, Saul s-a oprit pentru a se odihni într-o peșteră (1 Samuel 24:1-3). Ce au spus oamenii lui David când l-au găsit pe Saul? (Vezi 1 Samuel 24:4). Ce a făcut David? (Vezi 1 Samuel 24:4-5. Remarcați faptul că o notă de subsol a versetului 4 explică faptul că David a tăiat colțul hainei lui Saul – partea hainei care simboliza autoritatea.)
- De ce refuzat David să-i facă vreun rău lui Saul? (Vezi 1 Samuel 24:6-12). Ce ne învață exemplul lui David despre răzbumare și despre reacția față de aceia care ne fac rău? (Vezi 1 Samuel 24:12-15; vezi, de asemenea, Mormon 8:20). Ce a spus Saul când David i-a cruțat viața? (Vezi 1 Samuel 24:16-19).

Concluzie

Indicați faptul că povestea lui Ionatan și a lui David ne amintește că adevărata prietenie și dragoste ne apropie mai mult de prietenii noștri și de Dumnezeu. Povestea lui Saul ne amintește că invidia și ura ne pot distruge și ne pot îndepărta atât de prietenii noștri cât și de Dumnezeu. Încurajați cursanții să le fie fideli prietenilor lor pentru ca aceștia să le poată spune: „Domnul este martor pe vecie pentru cuvântul pe care ni l-am dat unul altuia“ (1 Samuel 20:33).

Idei suplimentare de predare

Proprie evaluare a prieteniei

Dacă vreți să subliniați importanța de a fi un prieten fidel, faceți activitatea următoare.

Dați-i fiecărui cursant câte o foaie de hârtie și câte un pix sau un creion. Explicați că le veți adresa câteva întrebări pentru a-i ajuta să-și dea seama dacă sunt prieteni fideli. Cereți-le cursanților să-și scrie răspunsurile pe foaia de hârtie, asigurându-i de faptul că nu vor trebui să-și împărtășească răspunsurile. Apoi adresați următoarele întrebări:

1. Care a fost ultimul lucru amabil pe care l-ați făcut pentru cineva?
2. Ce faceți atunci când auziți pe cineva spunând lucruri neplăcute despre o altă persoană?
3. Ce ați făcut pentru a vă ajuta prietenii să devină persoane mai bune?

„Zidește în mine o inimă curată“

Lecția
24

2 Samuel 11-12; Psalmul 51

Scop De a încuraja cursanții să fie puri în gânduri și în fapte și să se pocăiască de păcate.

Pregătire

1. Rugându-vă, studiați următoarele scripturi:
 - a. 2 Samuel 11. David comite adulter cu Bat-Șeba, nevasta lui Urie (11:1-5). David nu reușește să-și ascundă păcatul (11:6-13). El face aranjamente ca Urie să moară în luptă (11:14-17). David se căsătorește cu Bat-Șeba și au un fiu (11:26-27).
 - b. 2 Samuel 12:1-23. Profetul Natan explică gravitatea păcatelor lui David spunându-i acestuia o pildă (12:1-6). Lui David i se spune că va fi pedepsit din cauza păcatelor sale (12:7-14; remarcați că, în traducerea Bibliei de Joseph Smith a versetului 13, Natan declară: „Domnul *nu* ți-a îndepărtat păcatul ca să nu mori“). Primul fiu al lui David și al Bat-Șebelei a murit când era foarte mic (12:15-23).
 - c. Psalmul 51. David, pocăindu-se, caută iertare.
2. Referințe suplimentare: 2 Samuel 2-10.
3. Dacă faceți activitatea de captare a atenției, aduceți un ghem de lână și o foarfecă.

Sugestii pentru prezentarea lecției

Activitate pentru captarea atenției Puteți să faceți activitatea următoare (sau una dintre activitățile dumneavoastră) pentru a începe lecția.

Rugați un(o) voluntar(ă) să stea în fața clasei cu mâinile întinse înainte. Legați un fir de lână destul de lejer în jurul ambelor încheieturi ale mâinilor cursantului (cursantei). Explicați că acest fir de lână simbolizează un gând necurat. Apoi, cereți-i cursantului (cursantei) să rupă firul desfăcându-și brusc brațele spre exterior.

- Ce ar trebui să facem atunci când un gând necurat ne pătrunde în minte? (Trebuie să-l alungăm imediat).

Rugați cursantul(cursanta) să-și țină din nou brațele întinse. Înfășurați încheieturile cursantului(cursantei) cu câteva fire de lână – suficiente pentru a-i fi mai dificil să le rupă. Cereți-i apoi cursantului(cursantei) să încerce să rupă firele de lână. Repetați acest proces folosind suficiente fire, astfel încât să-i fie imposibil să-și elibereze încheieturile mâinilor.

- Ce se întâmplă atunci când permitem gândurilor necurate să rămână în mințile noastre?

Eliberați mâinile cursantului(cursantei) tăind firele cu foarfeca. Explicați că o parte a acestei lecții are legătură cu consecințele păstrării gândurilor necurate în mințile noastre. În această lecție se va discuta, de asemenea, despre modurile prin care putem scăpa de gândurile necurate.

Discuție pe marginea scripturii și punerea în practică

În timp ce predați următoarele pasaje din scripturi, discutați cum pot fi puse acestea în practică în viața de zi cu zi. Încurajați cursanții să împărtășească experiențe care au legătură cu principiile din scripturi. Deoarece va fi dificil să adresați fiecare întrebare sau să parcurgeți fiecare punct al lecției, alegeți-le, rugându-vă, pe acelea care vor răspunde cel mai bine nevoilor cursanților. S-ar putea să fiți nevoiți să adaptați anumite întrebări pentru a se potrivi situațiilor cursanților.

De la 1 Samuel 25 până la 2 Samuel 10 ne sunt oferite informații importante despre cadrul istoric în care se petrec evenimentele din această lecție. Deoarece aceste capitole nu sunt parcurse în acest manual, puteți să le prezentați pe scurt, după cum urmează:

Curând după ce David i-a cruțat viața lui Saul, acesta a căutat să-l omoare pe David încă o dată. Din nou, David a avut șansa de a-l omorî pe împărat, însă a refuzat s-o facă. Luptele dintre poporul lui Iuda și popoarele din jur au continuat, iar Saul și Ionatan au fost omorâți într-una dintre aceste lupte. David îi succede lui Saul ca împărat și devine unul dintre cei mai mari împărați din istoria poporului lui Israel. El a unit triburile într-un singur popor, a asigurat stăpânirea țării care i-a fost promisă poporului său și a stabilit o conducere bazată pe legea lui Dumnezeu. Totuși, ultimii 20 de ani ai vieții sale au fost pătați de deciziile păcătoase ce sunt discutate în această lecție.

1. David comite adulter cu Bat-Şeba și aranjează moartea lui Urie, soțul Bat-Şebai.

Predați și discutați 2 Samuel 11.

- David se plimba pe acoperișul casei sale când a văzut-o pe Bat-Şeba și a fost ispitit să comită adulter cu ea (2 Samuel 11:2). Ce ar fi trebuit David să facă atunci când a văzut-o pe Bat-Şeba? Ce lucru a făcut David care l-a condus să păcătuiască cu ea? (Vezi 2 Samuel 11:2-4). Ce poate să-i conducă pe oameni să fie ispitiți să comită păcate sexuale? Ce putem să facem pentru a evita să fim ispitiți să comitem păcate sexuale?

Puteți să scrieți răspunsurile cursanților pe tablă, folosind un tabel ca cel de mai jos. Răspunsurile pot conține:

<i>Lucruri de evitat</i>	<i>Cum să le evităm</i>
Gândurile necurate sau imorale	Ocupați-vă mintea cu gânduri înălțătoare;
Programele de televiziune, filmele, revistele, cărțile și cântecele care sunt pornografice sau care te fac să ai gânduri necurate în orice fel	Alegeți programele de televiziune, filmele, revistele, cărțile, cântecele ce vă inspiră să faceți lucruri bune;
Întâlnirile neplăcute;	Urmați, în timpul întâlnirilor, standardele ce au fost predate de către profeții din zilele din urmă și care au fost prezentate în broșura <i>Pentru întărirea tineretului</i> ;
Flirtatul după căsătorie;	Iubiți-vă soțul (soția) din toată inima. Continuați să vă „curtați” (să vă dezvoltati relația) cu soțul (soția) dumneavoastră;
Locurile sau activitățile care nu vă vor permite să fiți însoțiți în permanență de Duhul Sfânt.	Asigurați-vă că locurile unde mergeți și activitățile la care participați vă vor permite să fiți însoțiți în permanență de Duhul Sfânt.

Puteți să folosiți prima idee suplimentară de predare pentru a discuta modurile prin care putem scăpa de gândurile necurate.

- Ce a încercat David să facă atunci când a aflat că Bat-Şeba era însărcinată? (Vezi 2 Samuel 11:6-13. A încercat să-l facă pe Urie, soțul Bat-Şebeii, să se întoarcă acasă la ea. Astfel, ar fi părut că acel copil nenăscut era al lui Urie.) De ce a eșuat planul lui David? (Vezi 2 Samuel 11:11. Urie nu s-ar fi întors acasă atunci, deoarece le era fidel camarazilor săi de pe câmpul de luptă și a simțit că trebuia să stea cu ei.)
- Ce păcat și mai grav a făcut David în tentativa sa de a-și ascunde imoralitatea? (Vezi 2 Samuel 11:14-17). Cui credeți că s-a gândit David că-i poate ascunde păcatul? Cum încearcă oamenii în ziua de astăzi să-și ascundă păcatele? Ce se întâmplă atunci când încercăm să ne ascundem păcatele?

Elder Richard G. Scott a spus:

„Nu vă consolați cu gândul că, de fapt, păcatele dumneavoastră nu sunt cunoscute de către ceilalți. Sunteți ca struțul care își bagă capul în nisip. El vede doar întunericul și se simte bine ascuns. În realitate, el este foarte vizibil. În mod asemănător, fiecare faptă a noastră este văzută de către Tatăl nostru din Cer și de către Fiul Său Iubit. Ei știu totul despre noi...

Dacă ați făcut păcate grave, nu veți găsi nici o plăcere permanentă sau nici un confort în ceea ce ați făcut. Să treci peste un păcat ascunzându-l pare a rezolva problema, însă n-o faceți. Ispititorul intenționează să spună tuturor faptele dumneavoastră de care vă este cel mai mult rușine, în momentul cel mai periculos. Minciunile crează un model care este mai limitat ca niciodată și care se transformă într-o capcană pe care Satana o va folosi să vă prindă și să vă facă rău” (în Conference Report, aprilie 1995, pag. 103; sau *Ensign*, mai 1995, pag. 77).

Puteți să folosiți a doua idee de predare suplimentară pentru a ilustra pericolul de a încerca să ne ascundem păcatele.

2. Lui David i s-a spus că va fi pedepsit din cauza păcatelor sale.

Predați și discutați 2 Samuel 12:1-23.

- Ce pildă a spus profetul Natan pentru a ilustra cât de nemulțumit a fost Domnul de David? (Vezi 2 Samuel 12:1-4). Ce a gândit David despre faptele făcute de cel bogat împotriva celui sărac, din pildă? (Vezi 2 Samuel 12:5-6). Cum s-au asemănat faptele lui David cu cele ale bogatului? (Vezi 2 Samuel 12:7-9). Cum a reacționat David față de mustrarea Domnului? (Vezi 2 Samuel 12:13).
- De ce credeți că David a refuzat să recunoască faptul că el a fost asemănat cu bogatul din pildă? De ce nu suntem în stare, câteodată, să ne recunoaștem propriile păcate?
- Care au fost consecințele păcatelor lui David? (Vezi 2 Samuel 12:10-14.) Împlinirea acestor profeții poate fi găsită în versetele 15-23 și în capitolele următoare din 2 Samuel și 1 Împărați; vezi, de asemenea, D&L 132:39. Remarcați faptul că adulterul este un păcat grav, însă David și-a pierdut exaltarea deoarece Domnul l-a făcut responsabil pentru uciderea lui Urie.)
Președintele Marion G. Romney a spus: „David... deși mult iubit de Domnul (de fapt s-a făcut referire la el ca la un om după inima lui Dumnezeu), a căzut în ispită. Încălcarea castității a condus la crimă și, ca rezultat, și-a pierdut familia și exaltarea“ (În Conference Report, aprilie 1979, pag. 60; sau *Ensign*, mai 1979, pag. 42).
- Care sunt câteva dintre consecințele imediate ale imoralității din ziua de astăzi? Care sunt urmările pe termen lung pentru cel care nu se pocăiește?

3. David, pocăindu-se, caută iertare.

Predați și discutați Psalmul 51.

Într-un psalm către Domnul, David și-a exprimat dorința de a-i ajuta pe alții să se pocăiască, spunând: „Atunci voi învăța căile Tale pe cei ce le calcă, și păcătoșii se vor întoarce la Tine“ (Psalmul 51:13). Chiar dacă David și-a pierdut exaltarea pentru că a pus la cale moartea lui Urie, putem să învățăm totuși din atitudinea sa smerită, pe măsură ce căuta să primească iertare pentru păcatul prin care a comis adulter. Cuvintele sale din Psalmul 51 ne învață multe aspecte ale pocăinței adevărate. Pe măsură ce studiați psalmul împreună cu cei prezenți în clasă, discutați cum putem să punem în practică exemplul de pocăință al lui David în viețile noastre.

- În Psalmul 51, David recunoaște, în primul rând, pe Dumnezeu și mila Sa (Psalmul 51:1). David își recunoaște, de asemenea, fărădelegile (Psalmul 51:1-3). De ce este important să recunoaștem măreția lui Dumnezeu și propriile noastre fărădelegi, atunci când ne pocăim de păcate?
- Ce trebuie să sacrificăm pentru a putea primi iertarea pentru păcatele noastre? (Vezi Psalmul 51:16-17). Ce credeți că înseamnă să avem „o inimă zdrobită și mâhnită“?
- Cum stau păcatele noastre „necurmat[e] înaintea [noastră]“ înainte de a fi iertați? (Psalmul 51:3). Cum se schimbă acestea după ce suntem iertați?

(Vezi Psalmul 51:10; Alma 36:17-19). Cum privește Dumnezeu păcatele noastre din trecut, după ce ne-a iertat? (Vezi Psalmul 51:9; Isaia 43:25; D&L 58:42).

- David a descris iertarea ca pe o curățire (Psalmul 51:1-2, 7, 9-10), ca pe o restaurare (Psalmul 51:12) și ca pe o izbăvire (Psalmul 51:14). De ce sunt acestea descrieri potrivite pentru binecuvântările care vin prin iertarea lui Dumnezeu?

Concluzie

Explicați că, indiferent de succesul pe care-l avem sau cât de puternici suntem, noi nu ne aflăm la acel nivel unde să nu putem fi ispitiți. Încurajați cursanții să facă în viețile lor toate schimbările necesare care-i vor ajuta să fie puri în gânduri și în fapte. Exprimați-vă dragostea pentru Isus Hristos și recunoștința pentru ispășirea Sa. Mărturisiți că, datorită ispășirii, putem fi iertați de păcatele noastre.

Idei suplimentare de predare

Materialul următor suplimentează planul care a fost sugerat pentru lecție. Puteți să folosiți una sau mai multe dintre aceste idei ca parte a lecției.

1. Să alungăm gândurile necurate din mințile noastre

Împărtășiți, folosindu-vă propriile cuvinte, următoarea afirmație făcută de către elder Boyd K. Packer despre cum putem să alungăm gândurile necurate care ne-au pătruns în minte neinvitate:

„Mintea se aseamănă cu o scenă. Cu excepția timpului în care dormim, cortina este mereu ridicată. Mereu se interpretează câte o piesă pe acea scenă. Poate fi o comedie, o tragedie, interesantă sau plictisitoare, bună sau rea, însă întotdeauna există o piesă care este interpretată pe scena minții.

Ați remarcat faptul că, fără nici o intenție din parte dumneavoastră, în mijlocul aproape al tuturor pieselor, un gând mic necurat se poate strecura în interior din culise și vă poate distra atenția? Aceste gânduri necurate vor încerca să capteze atenția tuturor. Dacă le permiteți să continue, toate gândurile bune vor părăsi scena. Veți fi părăsit deoarece v-ați dat acordul pentru aceasta, pentru influența gândurilor necurate.

În cazul în care nu vă opuneți acestora, ele vor interpreta pe scena minții dumneavoastră tot ceea ce se poate până la limita toleranței dumneavoastră. Acestea pot interpreta un subiect de amărăciune, de gelozie sau de ură. Ar putea fi unul vulgar, imoral sau chiar depravat. Atunci când acestea sunt pe scenă, dacă le permiteți, vor dezvolta cele mai inteligente metode de convingere pentru a vă capta atenția. Ele pot face, cu singurață, ca subiectul să fie interesant și chiar vă pot convinge că este ceva nevinovat – pentru că nu sunt nimic altceva decât gânduri.

Ce faceți într-o situație ca aceea în care scena minții dumneavoastră este acaparată de către micii demoni ai gândurilor necurate, indiferent dacă acestea sunt cele gri dar par a fi aproape curate sau dacă sunt cele murdare, care nu lasă nici un loc de îndoială? Dacă vă puteți controla gândurile, atunci vă puteți învinge obiceiurile, chiar și pe cele degradante. Dacă puteți învăța să le controlați, veți avea o viață fericită.

„Iată ce vă voi învăța. Alegeți-vă imnul preferat dintre cântecele sacre ale Bisericii, unul ale cărui cuvinte sunt înălțătoare și a cărui melodie este pioasă, unul care vă face să simțiți ceva asemănător inspirației. Parcurgeți-l cu atenție în mintea dumneavoastră. Memorați-l. Puteți să vă gândiți la cuvintele unui imn, chiar dacă nu ați avut o pregătire în domeniul muzicii.

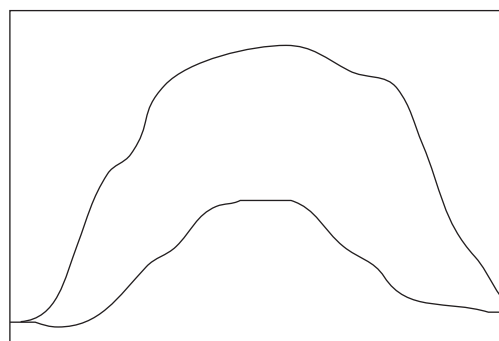
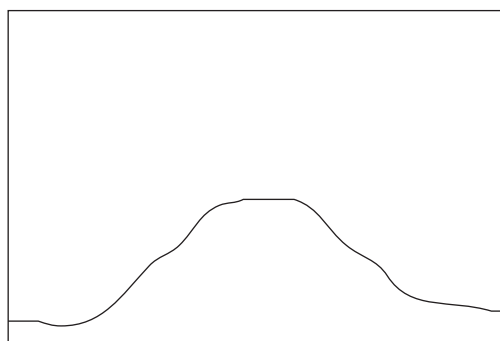
Folosiți, acum, acest imn ca pe un loc spre care să se îndrepte gândurile dumneavoastră. Transformați-l în canalul dumneavoastră de urgență. Oricând realizați că acești actori necurați s-au strecurat pe scena minții dumneavoastră de undeva din locurile îndepărtate ale gândirii dumneavoastră, cântați acel imn ca și cum ar fi o înregistrare audio. Pe măsură ce muzica începe și cuvintele încep să formeze gândurile dumneavoastră, cele necurate se vor îndepărta rușinate. Aceasta va schimba întreaga dispoziție pe scena minții dumneavoastră. Deoarece noile gânduri sunt înălțătoare și pure, gândurile necurate vor dispărea. Pentru că, în timp ce virtutea nu se asociază cu imoralitatea, răul nu poate tolera prezența luminii.

În timp, vă veți găsi în ipostaza de a fredona acel imn în gând. Pe măsură ce vă reorganizați gândurile, veți descoperi că, atunci când anumite influențe ale lumii care acționează asupra dumneavoastră au încurajat un gând necurat să apară pe scena minții dumneavoastră, muzica s-a declanșat aproape automat.

Odată ce ați învățat să vă curățați scena minții de gânduri nedemne, țineți-o ocupată învățând lucruri valoroase. Schimbați-vă mediul în care trăiți, astfel încât să fiți înconjurat de lucruri care vă vor inspira gânduri bune și înălțătoare. Ocupați-vă cu lucruri drepte“ (în Conference Report, octombrie 1976, pag. 99-100).

2. Pericolul de a încerca să ne ascundem păcatele

Încercând să-și ascundă păcatul prin care a comis adulter, David a făcut un păcat și mai mare. Pentru a discuta despre pericolul de a încerca să ne ascundem păcatele, comparați păcatul cu o grămadă de gunoi. Ilustrați acest concept pe tablă, așa cum este arătat în primul desen de la pagina 124.

- Ce se va întâmpla dacă încercăm să acoperim o grămăjoară de gunoi? (Grămada va deveni mai mare și mult mai vizibilă. Ilustrați acest concept așa cum este arătat în al doilea desen de mai sus.)
- Cum se aseamănă ascunderea păcatelor noastre cu acoperirea unei grămezi de gunoi? (Greșeala noastră devine mult mai mare și mai gravă atunci când încercăm să ne ascundem păcatele.)

- Ce ar trebui să facem dacă nu dorim ca oamenii să vadă grămada de gunoi? (Ar trebui mai degrabă s-o îndepărtăm decât s-o acoperim.) Cum putem îndepărta păcatul din viețile noastre?

3. „Apoi Amnon a urât-o foarte mult“ (2 Samuel 13:15)

2 Samuel 13 cuprinde povestea fiului lui David, Amnon, și a fiicei lui David, Tamar. Amnon s-a simțit atras de Tamar și a forțat-o să curvească cu el.

- 2 Samuel 13:1 ne spune că Amnon a iubit-o pe Tamar. Cum s-au schimbat sentimentele lui Amnon față de Tamar după ce acesta a păcătuit împotriva ei? (Vezi 2 Samuel 13:15). De ce între oamenii care încalcă principiile moralității, ia naștere ura în locul iubirii?

Președintele Gordon B. Hinckley a spus: „L-am auzit pe elder John A. Widtsoe... spunând: 'Observația mea este că un tânăr băiat și o tânără fată care încalcă principiile moralității sfârșesc curând prin a se urâ unul pe celălalt'. Am observat același lucru. Poate că la început există cuvinte de dragoste, însă, mai târziu, vor exista cuvinte de mânie și de amărăciune“ (“True to the Faith”, *Ensign*, iunie 1996, pag. 5).

4. Speranța pentru cel pocăit

În cazul în care accentuați faptul că niciodată nu este prea târziu pentru a ne pocăi, puteți să împărtășiți următoarea declarație făcută de către elder Boyd K. Packer:

„Idea descurajatoare că o greșală (sau chiar o serie de greșeli), odată comisă, face ca să fie întotdeauna prea târziu să ne pocăim și să primim iertare pentru aceasta, nu vine de la Domnul. El a spus că *dacă* ne vom pocăi, nu numai că El ne va ierta greșelile, ci le va și uita și nu-și va mai aminti deloc de păcatele noastre... Pocăința se aseamănă cu un săpun; poate curăța păcatul. Petele profunde pot avea nevoie de cel mai puternic detergent al disciplinei pentru a fi îndepărtate, însă acestea vor fi îndepărtate cu siguranță“ (în Conference Report, aprilie 1989, pag. 72; sau *Ensign*, mai 1989, pag. 59).

Scop De a ajuta cursanții să-și arate recunoștința față de Salvator și față de multele binecuvântări pe care El și Tatăl nostru Ceresc ni le-au dat.

Pregătire

1. Rugându-vă, studiați scripturile discutate în cadrul lecției și cât de mult puteți citi din Psalmii.
2. Studiați lecția, și alegeți, rugându-vă, scripturile, subiectele și întrebările care întrunesc cel mai bine nevoile cursanților. Această lecție nu acoperă întreaga carte a Psalmilor. Mai degrabă, abordează câteva subiecte importante care sunt exprimate pe parcursul cărții.
3. Dacă faceți prima activitate de captare a atenției, aduceți o ilustrație a Salvatorului, precum și patru sau cinci obiecte care reprezintă lucrurile pentru care sunteți recunoscători, cum ar fi: scripturile, o poză a unei persoane care vă este dragă, un obiect care să ilustreze unul dintre talentele dumneavoastră, sau un obiect care are legătură cu mâncarea. Dacă faceți a doua activitate de captare a atenției, rugați un cursant sau doi să se pregătească pentru a împărtăși un psalm preferat și pentru a spune de ce este acesta important pentru ei.
4. Aduceți una sau mai multe fotografii cu temple.

Sugestii pentru prezentarea lecției

Activitate pentru captarea atenției

Puteți să faceți una dintre următoarele activități (sau una dintre activitățile dumneavoastră) pentru a începe lecția. Alegeți activitatea cea mai potrivită pentru clasă.

1. Arătați o ilustrație cu Salvatorul și exprimați-vă recunoștința pentru viața și misiunea Sa. Expuneți obiectele care reprezintă celelalte lucruri pentru care sunteți recunoscători. Exprimați-vă recunoștința pentru fiecare dintre acestea. Apoi adresați următoarele întrebări:

- Pentru ce daruri și ocazii pe care le-ați primit de la Domnul sunteți recunoscători în mod special? Cum ar fi fost viața dumneavoastră fără aceste binecuvântări?

Explicați că majoritatea psalmilor exprimă recunoștința pentru binecuvântările pe care Domnul le-a dat. O parte a acestei lecții se concentrează asupra acestor binecuvântări și asupra a ceea ce noi putem să facem pentru a ne arăta recunoștința pentru ele.

2. Rugați un cursant să citească Psalmul 23 cu voce tare. Apoi adresați următoarele întrebări:

- Ce sentimente sunt exprimate în acest psalm? Ce sentimente aveți pe măsură ce citiți sau ascultați acest psalm?

Rugați cursantul sau cursanții desemnați anterior să împărtășească psalmul preferat și să spună de ce acesta este important pentru ei.

Discuție pe marginea scripturii și punerea în practică

În timp ce predați următoarele pasaje din scripturi, discutați cum pot fi puse acestea în practică în viața de zi cu zi. Încurajați cursanții să împărtășească experiențe care au legătură cu principiile din scripturi.

Explicați că Psalmii reprezintă o colecție de poeme care au fost cântate inițial sub forma unor laude sau cereri solemne adresate lui Dumnezeu. Multe au fost scrise de către David. Această colecție este ca o carte de imnuri a poporului lui Israel din vechime. Versurile sale constituie una dintre cele mai bune literaturi de inspirație ale lumii, exprimând credința în Domnul și o dorință sinceră de a trăi în dreptate.

1. Profeții despre viața și misiunea lui Isus Hristos

Mulți psalmi profetesc despre misiunea lui Hristos ca Mesia. Salvatorul înviat a declarat: „Trebuie să se împlinească tot ce este scris despre Mine în Legea lui Moise, în Proroci și în Psalmii“ (Luca 24:44). Discutați despre împlinirea câtorva dintre următoarele profeții despre Hristos care sunt scrise în Psalmii:

<i>Profeție</i>	<i>Împlinire</i>
Psalmul 107:23-30	Matei 8:23-27. Isus a potolit vânturile și valurile.
Psalmul 69:8	Ioan 1:11; 7:5. Isus nu a fost primit de către ai Săi.
Psalmul 41:9; 55:12-14	Ioan 13:18, 21. Isus fost vândut de către un prieten.
Psalmul 69:20	Marcu 14:32-41. Isus a suferit singur în Ghetsimani.
Psalmul 22:7-8	Matei 27:39-43. Isus a fost batjocorit.
Psalmul 22:16	Marcu 15:25. Isus a fost răstignit.
Psalmul 22:18	Matei 27:35. Soldații au tras la sorți pentru hainele lui Hristos.
Psalmul 22:1	Matei 27:46. Isus L-a întrebat pe Tatăl de ce L-a părăsit.
Psalmul 69:21	Ioan 19:28-30. Lui Isus I s-a dat oțet atunci când I-a fost sete.
Psalmul 34:20	Ioan 19:33-36. Nici un os de-al lui Isus nu a fost sfărâmat.
Psalmul 31:5	Luca 23:46. Isus și-a încredințat duhul Tatălui și a murit.
Psalmul 16:10	Faptele apostolilor 2:31-32; 13:34-35. Trupul Salvatorului nu a văzut putrezirea, fiind ridicat prin Înviere.

- Isus Hristos este singura persoană a cărei naștere, viață, moarte și înviere au fost profetite înainte de nașterea Sa. De ce credeți că au fost făcute asemenea profeții amănunțite despre viața Salvatorului? (Aceste profeții au clarificat faptul că Isus era Mesia cel promis, Salvatorul lumii.) Cum au fost aceste profeții o binecuvântare pentru cei care le-au primit? (Profețiile i-au ajutat pe oameni să învețe despre Salvator și să dobândească mărturii despre El, chiar înainte ca El să Se fi născut [vezi Mosia 3:13]. Profețiile i-au ajutat, de asemenea, pe unii oameni să-L recunoască atunci când a venit.)

2. „Domnul ți-a făcut bine“ (Psalmul 116:7).

În plus față de profeția despre viața și misiunea Salvatorului, mulți psalmi exprimă recunoștința pentru binecuvântări cum ar fi: crearea cerului și a pământului; îndurarea, iertarea și dragostea Salvatorului; scripturile și templul.

Crearea cerului și a pământului

Discutați următorii psalmi care exprimă recunoștința față de Domnul pentru crearea cerului și a pământului:

Psalmul 19:1

Psalmul 104:5-7, 14, 24

Psalmul 136:3-9

- Cum mărturisește crearea cerului și a pământului despre puterea și dragostea lui Dumnezeu? (Vezi Alma 30:44; Moise 6:63). Cum ne putem arăta recunoștința pentru darul Creației?

Îndurarea, iertarea și dragostea Salvatorului

Discutați câțiva dintre psalmii următori care exprimă recunoștința față de Salvator, pentru îndurarea, iertarea și dragostea Sa:

Psalmul 23 (nu trebuie să discutați acest psalm dacă l-ați folosit în cadrul activității de captare a atenției)

Psalmul 51 (nu trebuie să discutați acest psalm dacă ați făcut-o în cadrul lecției 24)

Psalmul 59:16

Psalmul 78:38

Psalmul 86:5, 13

Psalmul 100:4-5

Psalmul 103:2-4, 8-11, 17-18

- Ce putem învăța despre Domnul din acești psalmi? Invitați cursanții să vorbească despre cum au ajuns să cunoască îndurarea, iertarea și dragostea Domnului.
- Ce vă impresionează în rugăciunea lui David pentru iertare din Psalmul 51? Ce vă învață acest psalm despre pocăință și despre iertare? (Remarcați primele cuvinte din versetele 2, 7 și 12. Aceste cuvinte descriu aspecte importante ale pocăinței. Remarcați, de asemenea, versetul 17, care descrie starea pe care inima noastră trebuie s-o aibă pentru ca noi să ne pocăim cu adevărat.)

Scripturile

Discutați următorii psalmi care exprimă recunoștința față de Domnul pentru scripturi:

Psalmul 19:7-11

Psalmul 119

- Ce cuvinte a folosit David în Psalmul 19:7-10 pentru a descrie scripturile? (Sinonimele pentru scripturi sunt: *legea, mărturia, orânduiri, poruncile și judecățile*. Adjectivele care descriu scripturile sunt: *desăvârșite, adevărate, fără prihană, curate, adevărate și drepte*. Scripturile sunt, de asemenea, descrise ca fiind mult mai de preț decât aurul și mai dulci decât mierea.)
- Ce binecuvântări pot aduce scripturile în viețile noastre, așa cum reiese din Psalmul 19:7-11? Puteți să enumerați pe tablă aceste binecuvântări:

- a. Înviează (convertesc) sufletul (versetul 7).
 - b. Dau înțelepciune celui neștiutor (versetul 7).
 - c. Ne înveselesc inimile (versetul 8).
 - d. Ne luminează ochii (versetul 8).
 - e. Prin ele primim învățatură (versetul 11).
- Cum v-au binecuvântat scripturile viața în aceste moduri sau în altele?
 - Psalmistul a exclamat către Domnul: „Cât de mult iubesc Legea Ta! Toată ziua mă gândesc la ea“ (Psalmul 119:97; vezi, de asemenea, versetele 15-16, 33-35, 40, 47-50, 72, 92, 104, 174). Cum putem să ne dezvoltăm o asemenea dragoste pentru scripturi?
 - Cum sunt scripturile ca „o candelă pentru picioarele [noastre] și ca o lumină pe cărarea [noastră]“? (Psalmul 119:105)

Templul

Discutați câțiva dintre psalmii următori referitori la templu. Puteți să expuneți una sau mai multe poze cu temple pe măsură ce cursanții citesc acești psalmi:

Psalmul 5:7

Psalmul 15:1-3

Psalmul 24

Psalmul 27:4

Psalmul 65:4

Psalmul 84:1-2, 4, 10-12

Psalmul 122

Psalmul 134

- Ce putem învăța despre templu din acești psalmi? Ce putem învăța despre pregătirea noastră pentru a merge la templu?

3. „Cum voi răsplăti Domnului toate binefacerile Lui față de mine?“ (Psalmul 116:12)

- În Psalmul 116:12, David a întrebat: „Cum voi răsplăti Domnului toate binefacerile Lui față de mine?“ Cum a răspuns David la această întrebare? Puteți să enumerați fiecare dintre afirmațiile lui David, așa cum este arătat mai jos:
 - a. „voi înălța paharul izbăvitor“ (116:13);
 - b. „voi chema Numele Domnului“ (116:13);
 - c. „ascultă-mă, Doamne, căci sunt robul Tău“ (116:16);
 - d. „îți voi aduce o jertfă de mulțumire“ (116:17);
 - e. „îmi voi plăti juruințele făcute Domnului în fața întregului Său popor, în curțile Casei Domnului“ (116:18-19).
- Cum putem să punem în practică răspunsurile lui David pentru a-I arăta recunoștință Domnului?

4. „Încredeți-vă în Domnul“ (Psalmul 4:5)

- „Încredeți-vă în Domnul“ este una dintre cele mai frecvente atenționări din Psalmi (Psalmii 4:5; 5:11; 9:10; 18:2; 56:11; 62:8; 118:8-9). Cum ne punem încrederea în Domnul? Cum ați fost binecuvântați pentru că v-ați pus încrederea în El?

Psalmii depun o mărturie foarte puternică despre misiunea divină a lui Isus Hristos. Ei ne reamintesc, de asemenea, de marile binecuvântări pe care El și Tatăl nostru Ceresc ni le-au dat. Ne arată, de asemenea, modurile prin care ne putem exprima recunoștința pentru acele binecuvântări.

Puteți să invitați un cursant să citească ultimul psalm (Psalmul 150) pentru a rezuma mesajul Psalmilor. Adăugați propria dumneavoastră mărturie de laudă și de recunoștință.

Idei suplimentare de predare

Materialul următor suplimentează planul care a fost sugerat pentru lecție. Puteți să folosiți una sau mai multe dintre aceste idei ca parte a lecției.

1. Imnurile zilelor din urmă inspirate din psalmii Vechiului Testament

Explicați cum ar putea fi privită cartea de imnuri ca echivalentul psalmilor pentru zilele din urmă. Puteți să le cereți cursanților să cânte un imn al zilelor din urmă care a fost inspirat dintr-un psalm al Vechiului Testament. Unul dintre aceste imnuri este: „Măreț, Tu ești“ (Imnuri și cântece pentru copii, pag. 78; Psalmii 8:3-9; 9:1-2).

2. Binecuvântările care vin ca urmare a intonării imnurilor

- Care sunt câteva dintre temele principale ale imnurilor din zilele din urmă? (Răspunsurile pot conține: Salvatorul, responsabilitățile noastre ca membri ai Bisericii, să îndurăm până la sfârșit, credința, căminul și familia, dragostea, munca misionară, rugăciunea, preoția, profeții, restaurarea Evangheliei, împărtășania, slujirea, îndurarea în timpul încercărilor și Sionul.) Cum suntem binecuvântați atunci când intonăm imnuri? (Vezi D&L 25:12).

Discutați câteva dintre modurile prin care suntem binecuvântați când intonăm imnurile:

- a. imnurile ne înalță spiritele;
- b. imnurile ne inspiră pentru a trăi drept;
- c. imnurile ne amintesc de binecuvântările noastre;
- d. imnurile ne oferă o șansă de a-I cânta laude Domnului;
- e. imnurile ne oferă o modalitate de a ne depune mărturia;
- f. imnurile ne ajută să ne rededicăm Domnului;
- g. imnurile ne ajută să simțim Spiritul;
- h. imnurile ne ajută să fim mai mult în legătură cu Tatăl nostru Ceresc;
- i. imnurile ne ajută să învățăm și să predăm Evanghelia.

Prima Președinție a declarat:

„Muzica ce inspiră este o parte esențială a adunărilor Bisericii noastre. Imnurile invită Spiritul Domnului, crează o atmosferă de pioșenie, unește membrii și oferă o cale de a-I aduce laude Domnului.

O parte dintre cele mai bune cuvântări sunt propovăduite prin cântarea imnurilor. Imnurile ne pot îndrepta către pocăință și fapte bune, ne pot întări mărturia și credința, îi pot oferi alinare celui trudit, îi pot oferi consolare celui care jelește și ne pot inspira pentru a îndura până la sfârșit“ (*Hymns*, nr. ix).

- Câțiva psalmi seamănă cântatul cu a scoate „către Domnul... strigăte de bucurie“ (Psalmii 98:4; 100:1; vezi, de asemenea, 66:1; 95:1-2). Cum putem profita de ocazia de a intona imnurile în adunările Bisericii noastre și în casele noastre, asigurându-ne că aceasta se face cu bucurie și cu discernământ?
- La cina cea de taină, Isus și apostolii Săi au cântat un imn (Matei 26:30). Cum credeți că acest imn i-a ajutat pe Isus și pe apostolii Săi să se pregătească pentru lucrarea care-i aștepta?
- Chiar înainte ca profetul Joseph Smith să fie martirizat în închisoarea Carthage, el i-a cerut lui John Taylor să cânte „Un biet drumeț îndurerat“ (*Imnuri și cântece pentru copii*, pag. 74). Cum credeți că l-a ajutat pe profet acest imn?

3. Paralelismul poetic din psalmi

Studiul dumneavoastră despre psalmi poate fi îmbogățit printr-o înțelegere a tehnicilor poetice pe care le-au folosit David și ceilalți poeți evrei. Una dintre aceste tehnici este paralelismul. O trăsătură ce este comună paralelismului constă în repetarea unui gând, folosind cuvinte diferite. Asemenea repetiții extind sau intensifică înțelesul unei idei. Un exemplu al acestui tip de paralelism este Psalmul 102:1-2 unde, același gând este exprimat de cinci ori prin cuvinte diferite („ascultă-mi rugăciunea“, „s-ajungă strigătul meu până la Tine“, „nu-mi ascunde fața Ta“, „pleacă-Ți urechea spre mine“ și „când strig, ascultă-mă degrabă“). Indicați cum intensifică repetiția mesajul.

Scop De a încuraja cursanții să-și folosească binecuvântările cu înțelepciune și să intre demni în templu.

Pregătire

1. Rugându-vă, studiați următoarele scripturi:
 1. 1 Împărați 3:5-28. Solomon îi succede ca împărat tatălui său, David, și îl urmează pe Domnul. Domnul îi apare lui Solomon, care îi cere să fie binecuvântat cu o inimă pricepută (3:5-9). Domnul îl binecuvântează pe Solomon cu înțelepciune, cu bogății și cu slavă (3:10-15). Două femei aduc un copil la Solomon, care determină într-un mod înțelept care femeie este mama copilului (3:16-28).
 1. 1 Împărați 5-6; 7:1-12. Împăratul Solomon conduce construcția unui mare templu (5-6). Stăpânește un palat construit pentru el însuși (7:1-12).
 1. 1 Împărați 8:22-26; 9:1-9. Solomon dedică templul și Îi cere Domnului să-i binecuvânteze pe israeliți cu bunăstare spirituală și temporală (8:22-53). Poporul preaslăvește timp de 14 zile (8:54-66). Domnul îi apare din nou lui Solomon, promițând să binecuvânteze poporul lui Israel dacă aceștia Îl vor sluji sau să-i blesteme dacă se vor îndrepta către alți dumnezei (9:1-9).
 1. 1 Împărați 10-11. Faima lui Solomon crește datorită bogăției și înțelepciunii sale (10:1-13, 24-25). El devine foarte bogat (10:14-23, 26). Se căsătorește cu mai multe femei străine, care-l conving să preaslăvească dumnezei falși (11:1-10). Domnul ridică vrăjmași împotriva lui Solomon (11:11-25). Un profet procește că împărăția lui Israel va fi divizată datorită ticăloșiei lui Solomon (11:26-40).
2. Referințe suplimentare: 1 Împărați 2:1-12; 4:29-34; 7:13-51; 1 Cronici 29; Doctrină și legăminte 46.
3. Dacă ilustrația Templul folosit în vechime este disponibilă, o puteți folosi în timpul lecției (62300; setul de ilustrații inspirate din scripturi, 118).

Sugestii pentru prezentarea lecției

Activitate pentru
captarea atenției

Puteți să faceți activitatea următoare (sau una dintre activitățile dumneavoastră) pentru a începe lecția.

Cițiți sau rugați un cursant să citească declarația următoare făcută de către elder Dallin H. Oaks:

„Noi, în general, credem că Satana ne atacă în punctele noastre cele mai slabe... Însă slăbiciunea nu este singura noastră vulnerabilitate. Satana poate să ne atace, de asemenea, acolo unde credem că suntem puternici – în fiecare zonă unde suntem mândri de punctele noastre forte. El ne va aborda prin intermediul celor mai mari talente și al celor mai mari daruri spirituale pe care le avem. Dacă nu

suntem atenți, Satana poate face ca spiritualitatea noastră să slăbească, corupându-ne atât prin punctele noastre forte cât și prin exploatarea slăbiciunilor noastre“ (“Our Strengths Can Become Our Downfall”, *Ensign*, octombrie 1994, pag. 12).

- Care sunt câteva dintre punctele noastre forte care pot conduce la decăderea noastră?

Explicați că această lecție este despre împăratul Solomon, un bărbat care a primit daruri deosebite de la Dumnezeu și care, în final, a folosit nedrept aceste daruri. Sugerați-le cursanților să caute evenimentele care arată declinul treptat al lui Solomon. Subliniați faptul că noi căutăm greșelile sale, nu pentru a-l judeca, ci pentru a învăța din acestea.

Discuție pe marginea scripturii și punerea în practică

În timp ce predați următoarele pasaje din scripturi, discutați cum pot fi puse acestea în practică în viața de zi cu zi. Încurajați cursanții să împărtășească experiențe care au legătură cu principiile din scripturi.

Chiar înainte ca David să moară, preotul Ţadoc și profetul Natan l-au uns pe Solomon pentru a fi noul împărat. Solomon, care era fiul lui David și al Bat-Şebei, a primit sfatul următor din partea tatălui său: „Întărește-te, și fii om! Păzește poruncile Domnului, Dumnezeului tău, umblând pe căile Lui, și păzind legile Lui, poruncile Lui, hotărârile Lui și învățăturile Lui... ca să izbutești în tot ce vei face“ (1 Împărați 2:2-3).

1. Domnul îl binecuvântează pe Solomon cu înțelepciune, bogății și slavă.

Predați și discutați 1 Împărați 3:5-28.

- Curând după ce Solomon a devenit împărat, Domnul i-a apărut în vis și i-a spus: „Cere ce vrei să-ți dau“ (1 Împărați 3:5). Ce a cerut Solomon?
- De ce a fost Domnul mulțumit de cererea lui Solomon de a avea o inimă pricepută? (Vezi 1 Împărați 3:11-12. Solomon a cerut mai degrabă un dar care urma să-l ajute pentru a le sluji altora, decât un dar care să-i folosească în scopuri egoiste.) Care sunt câteva dintre darurile spirituale pe care am putea să le căutăm? (Vezi D&L 46:13-26). În ce circumstanțe oferă Domnul daruri ale Spiritului? (Vezi 1 Împărați 3:14; D&L 46:8-12). Cum putem să folosim aceste daruri pentru a le sluji celorlalți?
- Ce binecuvântări suplimentare i-a oferit Domnul lui Solomon? (Vezi 1 Împărați 3:13-14). Cum ar putea fi folosite aceste binecuvântări pentru a le sluji celorlalți?
- Care a fost primul eveniment care a necesitat judecata împăratului Solomon? (Vezi 1 Împărați 3:16-22). Cum a rezolvat Solomon problema? (Vezi 1 Împărați 3:23-28). Cum a arătat decizia lui Solomon faptul că Domnul l-a binecuvântat cu înțelepciune?

2. Împăratul Solomon conduce construcția unui mare templu și stăpânește un palat construit pentru el însuși.

Predați și discutați 1 Împărați 5-6; 7:1-12.

- Solomon a dat instrucțiuni să se construiască un templu, așa cum i-a poruncit Domnul. (Puteți să revedeți pe scurt 1 Împărați 5:1-6, 17-18; 6:15-36 pentru a

sublinia natura complexă a templului.) De ce credeți că Solomon a folosit materiale atât de prețioase pentru a construi templul?

- Cum și-au arătat constructorii pioșenia față de templu în timpul construirii acestuia? (Vezi 1 Împărați 6:7).
- Cum și-a folosit Solomon înțelepciunea, bogăția și slava pentru a asigura o construcție adecvată a templului? (Vezi 1 Împărați 5:1-12. Datorită acestor calități, el a fost capabil să obțină materiale de construcție și să primească ajutorul unor muncitori pricepuți în construirea templului.)
- Ce promisiune i-a făcut Domnul lui Solomon în legătură cu templul? (Vezi 1 Împărați 6:11-13). Ce promisiune asemănătoare ne-a făcut Domnul în ziua de astăzi? (Vezi D&L 97:15-17).
- Solomon a construit, de asemenea, o casă pentru el însuși. Cum erau dimensiunile casei sale față de cele ale Casei Domnului? (Vezi 1 Împărați 6:2-3; 7:2, 6-7). Cum ne arată acest mod de a-și folosi bogăția declinul treptat al lui Solomon?

3. Solomon dedică templul.

Predați și discutați 1 Împărați 8:22-66; 9:1-9.

- După șapte ani de construcție, templul a fost dedicat. Care sunt câteva dintre lucrurile pentru care Solomon s-a rugat în rugăciunea sa de dedicare? (Vezi 1 Împărați 8:22-53).

Puteți să enumerați răspunsurile cursanților pe tablă. Răspunsurile pot conține:

- a. răspunsuri la rugăciuni (1 Împărați 8:28-30, 49-52);
 - b. iertare (1 Împărați 8:33-39);
 - c. ploaie (1 Împărați 8:35-36);
 - d. ajutor pe timp de foamete și boală (1 Împărați 8:37);
 - e. ajutor în luptă (1 Împărați 8:44-45).
- În rugăciunea sa de dedicare, Solomon s-a rugat Domnului pentru ca să-i ajute poporul în timpul multor probleme dificile. Cum ne poate ajuta frecventarea templului atunci când suntem împovărați de probleme?

Președintele Ezra Taft Benson a spus: „În pacea oferită de aceste temple minunate găsim câteodată soluții pentru problemele importante ale vieții. Câteodată, cunoașterea pură se revarsă asupra noastră acolo, sub influența Spiritului. Templele sunt locuri pentru primirea revelației personale. Când am fost copleșit de vreo problemă sau de vreo greutate, am mers în Casa Domnului, rugându-mă pentru a primi răspunsuri. Aceste răspunsuri au venit în moduri clare și bine definite“ (“What I Hope You Will Teach Your Children about the Temple”, *Ensign*, august 1985, pag. 8).

- Solomon s-a rugat ca templul să-i îndrume către Domnul pe cei necredincioși (1 Împărați 8:41-43). Cum ar putea un templu să facă aceasta? (Invitați cursanții să împărtășească exemple despre cum ei sau alții au devenit interesați despre Biserică, datorită interesului lor față de temple.)
- După ce Solomon a oferit rugăciunea de dedicare, și-a sfătuit poporul: „Inima voastră să fie în totul a Domnului, Dumnezeului nostru“ (1 Împărați 8:61).

Ce credeți că înseamnă să avem o inimă care este „în totul a Domnului“?
Cum ne poate ajuta frecventarea templului să ne desăvârșim inimile?

- Ce putem să facem pentru a menține puternică influența templului în viețile noastre? (Răspunsurile pot conține: să mergem cât de des este posibil, să deținem o recomandare valabilă și să expunem poze cu temple în căminele noastre.)
- Ce au făcut oamenii după ce a fost dedicat templul? (Vezi 1 Împărați 8:62-66). Care a fost atitudinea oamenilor, pe măsură ce se întorceau la casele lor după dedicarea templului și după 14 zile de preaslăvire? (Vezi 1 Împărați 8:66). Cum vă simțiți când vă întoarceți acasă de la templu?
- Care a fost mesajul Domnului când l-a vizitat pe Solomon după dedicarea templului? (Vezi 1 Împărați 9:3-9. Vezi, de asemenea, 1 Împărați 6:11-13. Remarcați că Domnul a făcut o afirmație asemănătoare în timpul construirii templului.) De ce credeți că a fost nevoie să i se reamintească lui Solomon de legămintele sale? Cum ne reamintește Domnul de legămintele noastre?

4. Solomon devine foarte bogat și se căsătorește cu multe femei străine care-l conving să preaslăvească dumnezei falși.

Predați și discutați 1 Împărați 10-11.

- Cum au crescut bogățiile și slava lui Solomon după ce a fost construit templul? (Vezi 1 Împărați 10:1-15, 24-25). În ce fel a folosit greșit Solomon aceste binecuvântări? (Vezi 1 Împărați 10:16-23, 26-29. Indicați faptul că el le-a folosit pentru a-și clădi împărăția proprie în loc să construiască Împărăția lui Dumnezeu.) Cum ar trebui folosite înțelepciunea, bogățiile și slava? (Vezi Iacov 2:18-19).
- Cum a arătat alegerea nevestelor de către Solomon faptul că el s-a îndepărtat de Dumnezeu? (Vezi 1 Împărați 11:1-2. El s-a căsătorit în afara legământului.) Ce l-au influențat să facă nevestele străine ale lui Solomon? (Vezi 1 Împărați 11:3-8. Remarcați faptul că în Traducerea Bibliei de Joseph Smith, versetul 4 spune că inima lui Solomon „a devenit ca inima tatălui său, David“, iar versetul 6 spune că Solomon a făcut rău în ochii Domnului, la fel ca și tatăl său, David.)
- Ce a făcut Domnul când Solomon și-a încălcat legămintele și s-a îndepărtat? (Vezi 1 Împărați 11:9-14, 23-25, 33-36).
- Cum credeți că binecuvântările cu înțelepciune, cu bogății și cu slavă au contribuit la prăbușirea lui Solomon? Cum ați văzut că aceste binecuvântări contribuie la prăbușirea oamenilor în ziua de astăzi? Cum putem să ne asigurăm că faptul că suntem binecuvântați cu astfel de lucruri nu se transformă în cauza care duce la prăbușirea noastră? (Vezi 1 Împărați 8:61; D&L 88:67).

Elder Dallin H. Oaks a spus:

„Cum... prevenim ca îmbogățirea noastră să se transforme în cauze care duc la prăbușirea noastră? Calitatea pe care trebuie s-o cultivăm este umilința. Umlința este marele protector. Umlința este antidotul împotriva mândriei. Umlința este catalizatorul pentru tot ceea ce învățăm, și în special pentru învățarea lucrurilor spirituale. Prin profetul Moroni, Domnul ne-a dat această

viziune măreață despre rolul umilinței: 'Eu le dau oamenilor slăbiciune pentru ca ei să fie umili; iar harul Meu este destul pentru toți oamenii care se umilesc în fața Mea; căci dacă ei se umilesc în fața Mea și au credință în Mine, atunci Eu voi face ca lucrurile slabe să devină puternice pentru ei' (Eter 12:27).

Am putea spune, de asemenea, că dacă bărbații și femeile se umilesc în fața lui Dumnezeu, El îi va ajuta să prevină ca lucrurile din cauza cărora ei se cred puternici să se transforme în slăbiciuni pe care adversarul le poate exploata pentru a-i distruge...

Dacă suntem umili și dornici să învățăm, ascultând și supunându-ne poruncilor lui Dumnezeu, sfatului conducătorilor Săi, precum și inspirațiilor Spiritului Său, putem fi îndrumați cum să ne folosim în neprihănire darurile spirituale, realizările și toate celelalte bogății pe care le avem. Putem fi îndrumați, de asemenea, să știm și cum să evităm eforturile lui Satana de a folosi lucrurile ce ne fac puternici pentru a ne cauza prăbușirea.

În toate acestea, trebuie să ne amintim și să ne bazăm pe îndrumarea și pe promisiunea Domnului: 'Fii umil; și Domnul, Dumnezeul tău, te va conduce de mână și îți va răspunde la rugăciunile tale' (D&L 112:10)" ("Our Strengths Can Become Our Downfall", *Ensign*, octombrie 1994, pag. 19).

Concluzie

Exprimați-vă recunoștința pentru binecuvântările spirituale și materiale pe care Domnul vi le-a dat, precum și pentru templu. Încurajați cursanții să se umilească în fața Domnului pentru ca să-și poată folosi în mod înțelept binecuvântările și pentru a putea intra demni în templu.

Idei suplimentare de predare

Materialul următor suplimentează planul care a fost sugerat pentru lecție. Puteți să folosiți una sau mai multe dintre aceste idei ca parte a lecției.

1. „Pentru ca inima lui să nu se înalțe mai pe sus de frații lui“ (Deuteronom 17:20)

- Rugați un cursant să citească Deuteronom 17:14-20 cu voce tare. Cum ar fi schimbat punerea în practică a acestei scripturi viața lui Solomon și viețile oamenilor din împărăția sa?

2. Rugăciunile de dedicare a templelor

În cazul în care vreun cursant a participat la o dedicare de templu, rugați unul sau doi dintre aceștia să vorbească despre experiența lor. Puteți să-i cereți unui cursant să se pregătească pentru a împărtăși două sau trei idei din cadrul rugăciunii de dedicare a unui templu din zilele din urmă. (Doctrină și legăminte 109 conține rugăciunea oferită la dedicarea templului din Kirtland. Rugăciunile de dedicare ale noilor temple sunt tipărite câteodată în *Liahona*.)

- Cum ar trebui rugăciunile de dedicare să ne influențeze viețile personale?

Președintele Joseph Fielding Smith a spus: „Atunci când dedicăm o Casă a Domnului, ceea ce facem de fapt este că ne dedicăm pe noi înșine în slujba Domnului, cu legământul că vom folosi casa în modul în care El intenționează să fie folosită“ (*Church News*, 22 ianuarie 1972, pag. 3).

Influența conducătorilor ticăloși și a celor dreți

Lecția
27

1 Împărați 12-14; 2 Cronici 17; 20

Scop De a încuraja cursanții să-și dezvolte calități bune de conducere pentru a-i putea influența pe ceilalți să trăiască în dreptate.

Pregătire

1. Rugându-vă, studiați următoarele scripturi:
 - 1 Împărați 12:1-20. Roboam îi succede tatălui său, Solomon, ca împărat peste cele douăsprezece triburi ale lui Israel. El respinge sfatul înțelepților de a sluji poporului, căutând în schimb să le impună poveri mai mari (12:1-15). Împărăția se divide pe măsură ce se revoltă cele zece triburi (12:16-19; cele zece triburi păstrează titlul de împărăția lui Israel, în timp ce triburile lui Iuda și Beniamin rămân sub conducerea lui Roboam și se numesc împărăția lui Iuda). Împărăția lui Israel îl alege pe Ieroboam, un fost guvernant în împărăția lui Solomon, ca împărat (12:20).
 - 1 Împărați 12:25-33; 13:33-34; 14:14-16, 21-24. Ieroboam își conduce poporul către idolatrie și înlocuiește preoții cu bărbați care nu sunt leviți (12:25-33; 13:33-34; pentru o explicație despre idoli și înălțimi, vezi a doua idee suplimentară de predare). Un profet procește distrugere familiei lui Ieroboam și împrăștierea poporului lui Israel (14:14-16). Roboam conduce împărăția lui Iuda către idolatrie (14:21-24).
 - 2 Cronici 17:1-10; 20:1-30. Iosafat, strănepotul lui Roboam, domnește în dreptate în împărăția lui Iuda, distrugând idoli și înălțimile și trimițând leviți pe tot cuprinsul împărăției lui Iuda pentru a preda din cartea legii Domnului (17:1-10). Pe măsură ce dușmanii împărăției lui Iuda vin împotriva lor, Iosafat și poporul său postesc și se roagă. Domnul le spune că lupta nu este a lor, ci a Lui. Atacatorii lor se luptă între ei și se distrug unul pe altul (20:1-30).
2. Referințe suplimentare: 1 Împărați 11:26-40; 2 Împărați 17:20-23.
3. Dacă faceți activitatea de captare a atenției, faceți rost de un articol vechi de îmbrăcăminte care să poată fi rupt în bucăți sau de o bucată mare de hârtie care este decupată sub forma unui articol de îmbrăcăminte.

Sugestii pentru prezentarea lecției

Activitate pentru captarea atenției Puteți să faceți activitatea următoare (sau una dintre activitățile dumneavoastră) pentru a începe lecția.

Luați un articol vechi de îmbrăcăminte sau o bucată de hârtie care a fost decupată sub forma unui articol de îmbrăcăminte și rupeți-o în 12 piese. Explicați că, spre sfârșitul vieții lui Solomon, profetul Ahia a prorocit că Ieroboam, unul dintre cei 12 administratori ai lui Solomon responsabil cu impozitele și munca oamenilor, va conduce o mare parte a poporului israelit. Pentru a ilustra aceasta, Ahia și-a

luat haina cea nouă, a rupt-o în 12 bucăți și i-a dat lui Ieroboam 10 bucăți (1 Împărați 11:29-32; nota de subsol pentru versetul 32 din Biblia SZU în limba engleză indică faptul că, în acord cu Septuaginta, traducerea în limba greacă a Vechiului Testament, două triburi, și nu unul, vor fi lăsate în împărăția guvernată de către urmașii lui David).

Salvatorul ne-a învățat că: „Orice împărăție dezbinată împotriva ei însăși, este pustiită” (Matei 12:25). Explicați că aceasta este ceea ce s-a întâmplat cu împărăția lui Israel, după moartea lui Solomon. Această lecție ne vorbește despre influența conducătorilor ticăloși și a celor dreți asupra împărăției divizate a lui Israel.

Discuție pe marginea scripturii și punerea în practică

În timp ce predați următoarele pasaje din scripturi, discutați cum pot fi puse acestea în practică în viața de zi cu zi. Încurajați cursanții să împărtășească experiențe care au legătură cu principiile din scripturi.

1. Împărăția lui Israel este divizată, în primul rând din cauza conducerii dure a lui Roboam.

Predați și discutați 1 Împărați 12:1-20.

Puteți să scrieți afirmațiile următoare pe tablă:

Un conducător bun:

1. Oferă slujire.

- După ce a murit Solomon, fiul său, Roboam, a devenit împăratul poporului lui Israel. Ce schimbări au vrut israeliții ca Roboam să facă, diferite de felul în care a domnit tatăl său? (Vezi 1 Împărați 12:3-4). Ce sfat i-au dat bătrânii lui Roboam despre cum să domnească cu succes? (Vezi 1 Împărați 12:6-7; 2 Cronici 10:7). De ce este mult mai probabil ca noi să fim influențați în mod pozitiv de către un conducător care este bun și care ne slujește? Cum putem pune în practică acest sfat acasă? Dar la Biserică? Dar la școală? Dar la locul de muncă? (Vezi D&L 121:41-46). Care sunt câteva dintre exemplele pe care le-ați văzut, prin care părinții sau alți conducători pun în practică acest sfat cu succes?
- După ce a respins sfatul bătrânilor, Roboam s-a îndreptat către tinerii pe care i-a cunoscut în tinerețea sa. Care a fost sfatul lor? (Vezi 1 Împărați 12:8-11). Care au fost consecințele deciziei lui Roboam de a le urma sfatul? (Vezi 1 Împărați 12:12-17. Explicați că expresia „La corturile tale, Israele!”, se referă la cele zece triburi care s-au separat singure de împărăția lui Roboam.) Cum ar fi putut aceste consecințe să fie diferite, dacă Roboam ar fi urmat sfatul bătrânilor? (Vezi 1 Împărați 12:7).
- Ieroboam a fost unul dintre cei 12 administratori ai lui Solomon responsabili cu impozitele și munca oamenilor. Spre sfârșitul domniei lui Solomon, profetul Ahia a prorocit că Ieroboam va deveni împărat peste multe dintre triburile lui Israel (1 Împărați 11:29-31; vezi activitatea de captare a atenției). Cum a fost împlinită această profeție? (Vezi 1 Împărați 12:20; de asemenea, o notă de subsol din Biblia SZU în limba engleză afirmă că Septuaginta, traducerea în limba greacă a Vechiului Testament, îl include pe Beniamin, ca și pe Iuda, la sfârșitul aceluși verset. Triburile lui Iuda și Beniamin au rămas cu Roboam în Împărăția de Sud, sau împărăția lui Iuda. Celelalte zece triburi l-au urmat pe Ieroboam în Împărăția de Nord, sau împărăția lui Israel.)

2. Ieroboam și Roboam își conduc împărățiile către idolatrie.

Predați și discutați 1 Împărați 12:25-33; 13:33-34; 14:14-16, 21-24.

Puteți să adăugați afirmația pe care ați scris-o pe tablă:

Un conducător bun:

1. Oferă slujire.
2. Se încrede în Domnul și I se supune.

- Prin profetul Ahia, Domnul îi promite lui Ieroboam că i se va da o „casă trainică“ (o împărăție sigură) dacă va umbla pe căile Domnului (1 Împărați 11:38). Cum a pierdut Ieroboam binecuvântările acelei promisiuni? (Vezi 1 Împărați 12:25-33). De ce a făcut Ieroboam viței de aur, de ce a făcut o casă de înălțimi și de ce a rânduit preoți falși? (Vezi 1 Împărați 12:26-33; 13:33-34).

Explicați că Ieroboam s-a temut că, dacă poporul său ar fi mers la Ierusalim pentru a preaslăvi, ar fi putut să se întoarcă la Roboam. Într-un efort de a-și controla poporul și de a le păstra loialitatea, el a făcut viței de aur în Betel și în Dan, două orașe situate în Împărăția de Nord și și-a invitat poporul să preaslăvească în acele orașe. Făcând acest lucru, el i-a permis temerii sale de a pierde să-i distrugă încrederea în promisiunile Domnului. Indicați faptul că un conducător înțelept se încrede în Domnul și nu-și bazează deciziile pe teamă sau pe judecata proprie.

- Când fiul său s-a îmbolnăvit, Ieroboam a cerut ajutorul profetului Ahia. Ce a profetizat Ahia despre casa (familia) și împărăția lui Ieroboam? (Vezi 1 Împărați 14:14-16. Împlinirea acestei profeții se găsește în 2 Împărați 17:20-23).
- Le fel ca și Ieroboam, Roboam I s-a împotrivit, de asemenea, lui Dumnezeu conducând poporul către idolatrie (1 Împărați 14:21-24). Conducerea ticăloasă a acestor doi împărați a avut consecințe pe termen lung. Ambele împărății au fost împrăștiate sau duse departe în robie mulți ani mai târziu (împărăția lui Israel de către asirieni, iar împărăția lui Iuda de către babilonieni) deoarece au continuat să trăiască după tradițiile lor ticăloase. Cum poate un conducător ticălos să aibă un efect atât de puternic asupra unui număr atât de mare de oameni?

Puteți să indicați faptul că noi nu trebuie să urmăm sau să facem întocmai conform faptelor conducătorilor ticăloși, așa cum au făcut-o oamenii din împărățiile lui Israel și a lui Iuda. Dumnezeu ne-a dat libertatea de a alege și noi putem să folosim acea putere pentru a alege binele, chiar și în cazul în care conducătorii aleg răul (Helaman 14:30-31).

3. Iosafat conduce împărăția lui Iuda astfel încât să-L urmeze pe Domnul și pe profeții Săi.

Predați și discutați 2 Cronici 17:1-10; 20:1-30.

Puteți să adăugați din nou la lista de pe tablă:

Un conducător bun:

1. Oferă slujire.
2. Se încrede în Domnul și I se supune.
3. Are credință în Dumnezeu.
4. Predă din scripturi.
5. Urmează profeții.

- La trei generații după Roboam, strănepotul său, Iosafat a domnit peste împărăția lui Iuda. Cum și-a demonstrat Iosafat neprihănirea? (Vezi 2 Cronici 17:3-4, 6). Cum influențează devotamentul nostru personal față de Dumnezeu abilitatea noastră de a-i conduce pe alții?
- Iosafat „a îndepărtat din Iuda... înălțimile și idoli” (2 Cronici 17:6). Ce credeți că a învățat poporul din aceasta? (Vedeți 2 Cronici 20:12-13 și remarcați că „Tot Iuda stătea în picioare înaintea Domnului, cu pruncii, nevestele și fiii lor”). Ce am putea să îndepărtăm din casele noastre și din viețile noastre personale pentru a putea să-L preaslăvim cu mai mult devotament pe Dumnezeu?
- Iosafat a trimis leviți în toată împărăția pentru a-i învăța pe oameni din „cartea legii Domnului” (2 Cronici 17:9). Cum credeți că a influențat poporul lui Iuda faptul că i s-a predat din scripturi? Cum v-a ajutat studiul scripturilor personal și în familie? Cum influențează studiul scripturilor acasă familiile noastre și Biserica, luată ca un întreg?

Președintele Ezra Taft Benson ne-a învățat: „Deseori, depunem un efort mare încercând să creștem numărul activităților în țărâșii noștri. Lucrăm cu sârguință pentru a crește procentajul acelor care participă la adunările de împărtășanie. Muncim pentru a avea un procentaj mai mare de tineri băieți care slujesc în misiuni. Ne străduim să creștem numărul cuplurilor care se căsătoresc în templu. Toate acestea sunt eforturi demne de laudă și sunt importante pentru dezvoltarea împărăției. Însă, atunci când membrii și familiile se implică singuri în mod regulat și consistent în studiul scripturilor, alte zone de activitate vor veni automat. Mărturiile vor crește. Angajamentul va fi întărit. Familiile vor fi întărite. Revelația personală va veni” (*The Teachings of Ezra Taft Benson* [1988], pag. 44).

- 2 Cronici 20 ne relatează despre o perioadă de teamă teribilă pentru poporul lui Iuda, pe măsură ce trei popoare îi declarase război. Rezultatul la care se așteptau împăratul Iosafat și poporul său, care erau întrecuți din punct de vedere numeric, nu era unul încurajator. Ce a făcut Iosafat pentru a primi ajutor? (Vezi 2 Cronici 20:3-13). Care a fost răspunsul Domnului la această rugăciune? (Vezi 2 Cronici 20:14-17. Remarcați că acest răspuns a venit prin profetul Iahaziel.) Ce sfat le-a dat Iosafat oamenilor săi? (Vezi 2 Cronici 20:20). Ca sfinți din zilele din urmă, în ce fel suntem noi depășiți din punct de vedere numeric așa cum au fost, în vechime, oamenii lui Iuda? Cum ni se aplică sfatul lui Iosafat?
- Amintindu-și de asigurarea dată de profetul Iahaziel, că lupta era a lui Dumnezeu, Iosafat, în loc să lupte, a numit cântăreți care să-L slăvească pe Domnul. Când au început să cânte, Domnul i-a protejat făcând ca atacatorii lor să se lupte între ei și să se distrugă unul pe altul (2 Cronici 20:21-24). Cum suntem protejați atunci când ne amintim și ne supunem cuvintelor profetului în viață?
- În comparație cu Ieroboam și cu Roboam, care și-au condus popoarele către idolatrie, Iosafat a influențat poporul lui Iuda să se umilească singur în fața Domnului (2 Cronici 20:3-4). Ce exemple ați văzut care se refereau la influența conducătorilor drepecți? Ce putem face pentru a-i ajuta pe cei cărora le slujim să trăiască în dreptate?

Concluzie

Mărturișiți despre puterea pe care conducătorii o au de a îndruma oamenii către ticăloșie sau către neprihănire. Amintiți-le cursanților de responsabilitatea noastră de a conduce în chemările noastre din Biserică, în comunitățile noastre, la locul de muncă și acasă. Încurajați cursanții să fie conducători buni, oferind slujire, având încredere și supunându-se Domnului, având credință în El, predând din scripturi și urmându-i pe profeți.

Idei suplimentare de predare

Materialul următor suplimentează planul care a fost sugerat pentru lecție. Puteți să folosiți una sau mai multe dintre aceste idei ca parte a lecției.

1. Să depășim influența negativă a societății (a anturajului) în care trăim

- Împărăția lui Israel a fost divizată în special pentru că Roboam a ales să urmeze sfatul neînțelept al celor de vârsta lui (1 Împărați 12:9-16). Cum putem să rezistăm ispitei de a urma sfatul neînțelept al prietenilor noștri?

Elder Malcolm S. Jeppsen a spus:

„Mulți dintre dumneavoastră... veți fi, într-un moment sau în altul, abordat de către unul sau de către mai mulți dintre 'prieteni' dumneavoastră, care vă vor ispiti să faceți ceva despre care știți că nu ar trebui să faceți...

'Nimeni nu va afla vreodată', vă vor spune așa-zii prieteni. 'Și, în afară de asta, care va fi diferența?'

Nu trebuie să vă respingeți prietenii care se află pe calea greșită; nici măcar nu trebuie să renunțați la ei. Puteți să fiți prietenul care are grijă de ei, gata să-i ajutați atunci când sunt pregătiți să primească ajutor. Puteți să vorbiți cu ei, să-i înălțați din punct de vedere spiritual și puteți să vă depuneți mărturia în fața lor. Conduceți-i prin exemplu.

Însă, niciodată să nu vă lăsați conduși de către prietenii dumneavoastră să faceți ceva care să-L nemulțumească pe Tatăl vostru Cereșc, chiar dacă v-ar putea cere, ca o condiție de a vă fi prieteni, să trebuiască să alegeți între calea lor sau calea Domnului.

Dacă aceasta se întâmplă, alegeți calea Domnului și căutați-vă prieteni noi" (în Conference Report, aprilie 1990, pag. 59; sau *Ensign*, mai 1990, pag. 45).

2. Însemnătatea înălțimilor și a idolilor

Definițiile următoare vă vor ajuta să explicați preaslăvirea falsă inițiată de către Ieroboam și de către Roboam.

Înălțimi (1 Împărați 12:31): altare care au fost construite pe vârfurile dealurilor. Când oamenii au început să preaslăvească idoli, ei au pângărit aceste altare și le-au folosit pentru preaslăvirea idolilor.

Idoli (1 Împărați 14:15): locuri de preaslăvire păgâne unde oamenii se dedau câteodată la comportamente imorale.

3. „Și... veți sluji unor dumnezei, care sunt o lucrare făcută de mâini omenești“ (Deuteronom 4:28)

- Când Ieroboam a făcut vițeii de aur și când oamenii au preaslăvit idoli pe înălțimi și în dumbrăvi, el și poporul său au ignorat avertismentele date de Moise cu 500 de ani mai devreme (Deuteronom 4:25-28). Pentru ce dezastru se pregăteau? Ce li s-a promis dacă se întorceau spre Dumnezeu în loc să se închine idolilor falși? (Vezi Deuteronom 4:29-31).

4. Conducerea, principiu predat pe baza unui exercițiu practic

Aduceți la clasă două seturi identice de materiale de construcție (sau alte obiecte). Invitați doi cursanți să participe la demonstrația următoare. Dați-i fiecărui participant câte un set de materiale de construcție. Desemnați un cursant care să aibă rolul conducătorului și un altul care să aibă rolul celui care-l urmează. Cereți-le celor doi cursanți să se întoarcă cu spatele unul la celălalt astfel încât să nu-și poată vedea unul altuia materialele de construcție. Rugați-l pe cel care are rolul conducătorului să construiască rapid ceva cu materialele de construcție, iar apoi să-l îndrume pe cel care are rolul celui care-l urmează să construiască o structură identică. Cel care-l urmează nu trebuie să adreseze întrebări în timp ce el sau ea urmează indicațiile. Nici un participant nu trebuie să se uite la materialele de construcție ale celuilalt până când proiectul nu este complet.

După ce, cel care are rolul de a urma și-a terminat construcția, discutați despre cât este de important pentru conducători să ofere instrucțiuni clare, iar pentru cei care-i urmează să asculte cu atenție. În cazul în care participantul care a avut rolul celui care urma a construit o structură identică cu cea a conducătorului, felicitați-i pe amândoi și cereți-le altor cursanți să comenteze motivul pentru care aceștia au reușit. În cazul în care demonstrația a avut ca rezultat structuri diferite, adresați următoarele întrebări:

- Ar fi putut conducătorul să dea instrucțiuni într-un mod mult mai clar? Ar fi putut cel care-l urma să asculte mai atent? Cum l-ar fi ajutat pe cel care avea rolul de a urma dacă i-am fi permis să se uite la cel care avea rolul de conducător, pe măsură ce acesta își construia structura?
- Cum putem să punem în practică ceea ce am învățat din această demonstrație în chemările noastre din Biserică precum și în căminele noastre?

„Și după foc, a venit un susur blând și subțire“

Lecția
28

1 Împărați 17-19

Scop	De a încuraja cursanții să-L pună pe Dumnezeu pe primul loc în viețile lor și să găsească îndrumare și alinare în cuvintele profetului în viață și în șoaptele Duhului Sfânt.
Pregătire	<ol style="list-style-type: none">Rugându-vă, studiați următoarele scripturi:<ol style="list-style-type: none">1 Împărați 17. Ilie pecetluiește cerul ca să nu mai plouă, fuge de Ahab și de Izabela și este hrănit într-un mod miraculos în pustiu (17:1-6). Domnul îl trimite pe Ilie la o văduvă care îi dă mâncare și apă (17:7-16). Ilie îl învie pe fiul văduvei (17:17-24).1 Împărați 18. După mai mult de doi ani de foamete, Ilie se întâlnește cu Ahab și îi provoacă pe prorocii lui Baal să ceară foc din cer pentru a le arde jerfele (18:1-2, 17-24). Prorocii lui Baal eșuează în încercările lor, însă Ilie se roagă și Domnul trimite foc din cer pentru a arde jertfa pe care Ilie o pregătise (18:25-40). Ilie se roagă pentru ca foametea să se termine și Domnul trimite ploaie (18:41-46).1 Împărați 19. Izabela încearcă să-l omoare pe Ilie (19:1-2). Ilie fuge în pustiu și este hrănit de către un înger (19:3-8). Ilie merge la Horeb, unde este alinat de către Duhul Sfânt și instruit să continue lucrarea lui Dumnezeu (19:9-19).Rugați un cursant să se pregătească pentru a prezenta un raport scurt despre confruntarea lui Ilie cu prorocii lui Baal (1 Împărați 18:17-40).

Sugestii pentru prezentarea lecției

Activitate pentru captarea atenției	<p>Puteți să faceți activitatea următoare (sau una dintre activitățile dumneavoastră) pentru a începe lecția.</p> <p>Împărtășiți povestea următoare, spusă de către elder Thomas S. Monson:</p> <p>„Născut în sărăcie dar hrănit în credință, [José García] s-a pregătit pentru a sluji într-o misiune. Am fost prezent în ziua în care a fost primită recomandarea sa. Acolo, se spunea: 'Slujirea fratelui García va necesita un sacrificiu mare din partea familiei sale, el fiind cel care ajută cel mai mult familia. El nu are nimic, cu o singură excepție – o colecție valoroasă de timbre – pe care este dornic s-o vândă, dacă este nevoie, pentru a ajuta la finanțarea propriei misiuni'.</p> <p>Președintele [Spencer W.] Kimball a ascultat cu atenție pe măsură ce acea declarație i-a fost citită și a răspuns: 'Cereți-i să-și vândă colecția de timbre. Un asemenea sacrificiu va fi o binecuvântare pentru el'“.</p> <p>Invitați cursanții să se gândească la modul în care ei ar fi reacționat dacă li s-ar fi cerut să renunțe la tot ceea ce au pentru a-L sluji pe Domnul. Apoi continuați cu povestea:</p>
-------------------------------------	--

„Apoi, având o licărire în ochi și un zâmbet pe față, acest profet iubitor a spus: 'În fiecare lună, la cartierul general al Bisericii, primim mii de scrisori din toate colțurile lumii. Asigurați-vă că noi vom cumpăra aceste timbre și i le vom oferi lui José la sfârșitul misiunii sale. El va avea, fără să plătească nimic, cea mai bună colecție de timbre dintre toți tinerii băieți din Mexic'" (în Conference Report, octombrie 1978, pag. 83; sau *Ensign*, noiembrie 1978, pag. 56).

Explicați că, atunci când punem lucrurile lui Dumnezeu pe primul loc în viețile noastre, recompensele pe care le primim sunt mult mari decât orice alt lucru pe care l-am putea sacrifica de-a lungul timpului. Această lecție ne relatează despre doi oameni – Ilie și văduva din Sarepta – care au primit mari binecuvântări, deoarece au fost dornici să-L urmeze pe Dumnezeu chiar și atunci când le-a fost greu s-o facă.

Discuție pe marginea scripturii și punerea în practică

În timp ce predați următoarele pasaje din scripturi, discutați cum pot fi puse acestea în practică în viața de zi cu zi. Încurajați cursanții să împărtășească experiențe care au legătură cu principiile din scripturi.

După ce Ieroboam a condus împărăția lui Israel către idolatrie, el și urmașii săi au fost distruși. Ei au fost succedați de către o altă serie de împărați care s-au dedat la idolatrie. Dintre acei conducători, Ahab a fost împăratul care „a făcut mai multe rele decât toți împărații lui Israel care fuseseră înaintea lui, ca să mânie pe Domnul Dumnezeu lui Israel” (1 Împărați 16:33). S-a căsătorit cu Izabela, s-a dedat la practica ei de a-l preaslăvi pe Baal și și-a încurajat poporul să i se alăture în preaslăvirea acestor dumnezei falși. Profetul Ilie le-a spus cuvinte de avertizare lui Ahab și împărăției acestuia.

1. Ilie pecetluiește cerul ca să nu mai plouă, este hrănit în mod miraculos și îl învie din morți pe fiul văduvei.

Predați și discutați 1 Împărați 17.

- Din cauza ticăloșiei lui Ahab și a poporului său, Ilie a declarat: „În anii aceștia nu va fi nici rouă, nici ploaie, *decât după cuvântul meu*” (1 Împărați 17:1; modificare adăugată). De ce a fost Ilie în stare să facă o asemenea declarație? (Puteți să-l comparați pe Ilie cu Nefi, fiul lui Helaman, căruia i s-a dat o puterea similară. Motivele Domnului pentru care a făcut ca toate lucrurile să fie făcute conform cuvintelor lui Nefi se găsesc în Helaman 10:4-5).
- După ce Ilie a declarat că nu va mai ploua în împărăție, Domnul i-a poruncit să fugă. Cum a reacționat Ilie la porunca Domnului? (Vezi 1 Împărați 17:2-5). Ce putem să învățăm din reacția lui Ilie?

Elder Gordon B. Hinckley a spus:

„Primesc putere dintr-o simplă declarație făcută despre profetul Ilie, care l-a averizat pe împăratul Ahab despre seceta și foametea care vor veni asupra țării. Însă Ahab l-a ridiculizat. Iar Domnul i-a spus lui Ilie să meargă și să se ascundă lângă pârâul Cherit, unde va bea din pârâu și va fi hrănit de către corbi. Iar scripturile consemnează o declarație simplă și minunată: 'El a plecat și a făcut după cuvântul Domnului'. (1 Împărați 17:5).

Nu a existat nici o contradicție. Nu a existat nici o scuză. Nu a existat nici o minciună. Ilie, pur și simplu 'a plecat și a făcut după cuvântul Domnului'. Și

a fost salvat de dezastrele teribile care au căzut asupra aceluia care au ridiculizat, au contrazis și au adresat întrebări“ (în Conference Report, octombrie 1971, pag. 159 sau *Ensign*, decembrie 1971, pag. 123-124).

- Cum a supraviețuit Ilie în pustiu după ce a început seceta? (Vezi 1 Împărați 17:4, 6). Ce experiențe ați avut atunci când Domnul v-a susținut din punct de vedere fizic sau spiritual?
- Pe cine a pregătit Domnul pentru a-l ajuta pe Ilie după ce a secat pârâul din pustiu? (Vezi 1 Împărați 17:7-13). Ce ne poate învăța aceasta despre cum îi ajută Domnul pe cei care au nevoie de ajutor? (Explicați că Domnul îi ajută deseori pe cei care au nevoie de ajutor prin intermediul slujirii altor oameni.) Cum l-ați văzut pe Domnul ajutându-i pe cei care au nevoie de ajutor prin intermediul slujirii altor oameni? Ce putem face pentru a-i ajuta pe cei care au nevoie de ajutor?

Elder Jeffrey R. Holland a spus: „Știu că fiecare dintre noi poate să facă ceva, indiferent cât de neînsemnat ar putea să pară lucrul respectiv. Putem să plătim o zeciuială cinstită și să dăm darurile noastre de post precum și pe toate celelalte pe care le dorim... Și putem să căutăm alte modalități de a ajuta. Pentru cauze drepte și pentru oameni care au nevoie de ajutor, putem să ne punem timpul la dispoziție, dacă nu avem bani, și putem să oferim dragoste atunci când nu mai avem timp de oferit. Putem să împărțim pâinea pe care o avem și putem să ne încredem în Dumnezeu că untdelemnul din ulcior nu se va împutina“ (în Conference Report, aprilie 1996, pag. 41; sau *Ensign*, mai 1996, pag. 31).

- Cum a reacționat văduva la cererea lui Ilie de a-i da puțină apă să bea? (Vezi 1 Împărați 17:10-11. Ea s-a dus după apă fără nici o ezitare.) Ce a spus văduva atunci când Ilie i-a cerut o bucată de pâine? (Vezi 1 Împărați 17:11-12). Ce i-a promis Ilie? (Vezi 1 Împărați 17:13-14). Ce a făcut văduva după aceea? (Vezi 1 Împărați 17:15). Ce putem învăța din reacția văduvei?

Elder Holland a spus că reacția văduvei, atunci când Ilie i-a cerut o bucată de pâine, a fost o „exprimare a credinței – cea mai mare, în aceste circumstanțe, pe care o știu în scripturi... Probabil nesigură de rezultatul credinței ei... i-a dat lui Ilie prima turtă, crezând în mod sigur că, dacă nu mai rămânea suficientă pâine, cel puțin ea și fiul ei urmau să moară în urma unui act de caritate pură“ (în Conference Report, aprilie 1996, pag. 39; sau *Ensign*, mai 1996, pag. 29).

- De ce credeți că Dumnezeu i-a poruncit văduvei să-l hrănească pe Ilie când ea avea atât de puțin? Ce binecuvântări a primit văduva pentru supunerea ei? (Vezi 1 Împărați 17:16). Care sunt câteva dintre lucrurile pe care Dumnezeu le cere de la noi care par a fi dificile? În ce fel suntem binecuvântați atunci când Îl punem pe Dumnezeu pe primul loc, făcând ceea ce El ne cere chiar și atunci când este dificil?

Președintele Ezra Taft Benson ne-a învățat:

„Atunci când Îl punem pe Dumnezeu pe primul loc, toate celelalte lucruri ajung să-și ocupe locul potrivit sau ies din viețile noastre. Dragostea noastră pentru Domnul va governa asupra a ceea ce ne place, asupra dorințelor pentru care ne alocăm timpul, asupra lucrurilor pe care alegem să le facem și asupra ordinii altor priorități ale noastre...”

Fie ca Dumnezeu să ne binecuvânteze ca noi să-[L] punem pe primul loc și, drept consecință, să culegem pace în această viață și viață veșnică împreună cu o bucurie deplină în viața care va veni“ (în Conference Report, aprilie 1988, pag. 3, 6; sau *Ensign*, mai 1988, pag. 4, 6).

- Ce a făcut Ilie când fiul văduvei s-a îmbolnăvit și a murit? (Vezi 1 Împărați 17:17-22). Prin ce putere a putut Ilie să-l readucă la viață pe fiul văduvei? Cum a fost viața dumneavoastră binecuvântată prin puterea preoției?

2. Ilie îi provoacă pe prorocii lui Baal și deschide cerul pentru a ploua.

Predați și discutați 1 Împărați 18.

- În timpul celui de-al treilea an de foamete, Domnul i-a poruncit lui Ilie: „Du-te și înfățișează-te înaintea lui Ahab, ca să dau ploaie pe fața pământului“ (1 Împărați 18:1). Cum a reacționat Ahab când l-a văzut pe Ilie? (Vezi 1 Împărați 18:17. Indicați faptul că Ahab l-a făcut responsabil pe Ilie pentru foamete.) Care a fost adevărata cauză a foametei? (Vezi 1 Împărați 18:18).
- Așa cum ceruse Ilie, Ahab i-a adunat pe toți copiii lui Israel împreună cu 850 de proroci falși la muntele Carmel (1 Împărați 18:19-20). Când poporul s-a adunat pentru a-l auzi pe Ilie vorbind, el i-a întrebat: „Până când vreți să șchiopătați de amândouă picioarele?“ (Vezi 1 Împărați 18:21). Ce credeți că înseamnă să șchiopătezi de amândouă picioarele? Cum șchiopătam noi câteodată de amândouă picioarele? (Vezi Matei 6:24. Indicați faptul că termenul *Mamona* se referă la lucrurile lumești.)

Elder Neal A. Maxwell a spus: „Cuvintele mișcătoare ale diferiților profeți... ne îndeamnă să alegem, să decidem și să nu ne oprim... Mesajul lui Ilie are o semnificație extraordinară și în ziua de astăzi, deoarece toți trebuie într-un final să aleagă între dumnezeii acestei lumi și Dumnezeul veșniciei“ (*That My Family Should Partake* [1974], pag. 22).

Rugați cursantul desemnat anterior să prezinte un raport scurt despre confruntarea lui Ilie cu prorocii lui Baal (1 Împărați 18:17-40).

- Care a fost scopul lui Ilie când i-a provocat pe prorocii lui Baal? (Vezi 1 Împărați 18:36-37). Cum a reacționat poporul la demonstrarea puterii Domnului? (Vezi 1 Împărați 18:38-39). Cum au fost binecuvântați pentru că L-au recunoscut pe Domnul și puterea Sa? (Vezi 1 Împărați 18:45). Cum putem să-L recunoaștem în totalitate pe Domnul și puterea Sa? (Vezi 1 Tesaloniceni 5:16-18; Amai 34:38; Moroni 7:33-39).

3. Ilie este alinat de către Duhul Sfânt și instruit să continue lucrarea lui Dumnezeu.

Predați și discutați 1 Împărați 19.

Înfuriată de victoria lui Ilie în fața prorocilor lui Baal, Izabela a căutat să-l omoare. Ilie a fugit în pustiu și a strigat către Domnul, spunând: „Destul! Acum, Doamne, ia-mi sufletul“ (1 Împărați 19:4). Domnul l-a binecuvântat pe Ilie trimițând un înger cu mâncare și cu apă. Puteți să indicați faptul că și profeții pot să se simtă descurajați și să aibă nevoie de alinarea și de îndrumarea pe care numai Dumnezeu le-o poate oferi.

- De ce a fost Ilie descurajat? (Vezi 1 Împărați 19:10, 14. În ciuda reacției oamenilor la spectaculoasa demonstrare a puterii lui Dumnezeu, Ilie s-a simțit ca fiind singurul israelit care Îl preaslăvea pe adevăratul Dumnezeu.) Ce a făcut pentru a-și câștiga liniștea? (Vezi 1 Împărați 19:4, 8. S-a rugat și a postit.) Ce putem învăța din experiența lui Ilie care să ne ajute atunci când ne simțim descurajați, deprimați sau dezolați?
- Cum l-a alinat Dumnezeu pe Ilie pe muntele Horeb? (Vezi 1 Împărați 19:9-13). Ce putem învăța din aceasta referitor la modul lui Dumnezeu de a comunica cu noi? De ce credeți că Dumnezeu comunică mai des prin „susur[ul] blând și subțire“ al Duhului Sfânt decât printr-o demonstrare gălăgioasă și spectaculoasă a puterii Sale? Cum putem discerne șoptele Duhului Sfânt?

Când un ziarist l-a întrebat pe președintele Hinckley cum comunică cu Dumnezeu, profetul i-a răspuns: „Eu cred că cea mai bună modalitatea de a descrie procesul este aceea de a-l asemăna cu experiența lui Ilie, așa cum este descrisă în Cartea Întâi a Împăraților. Ilie l-a vorbit Domnului și acolo a fost un vânt, un vânt tare și puternic, iar Domnul nu era în vântul acela. Și după aceea a fost un cutremur de pământ, dar Domnul nu era în cutremurul de pământ. Și după aceea a venit un foc, dar Domnul nu era în focul acela. Și după foc, a venit un susur blând și subțire, pe care eu îl descriu ca șoptele Spiritului“ (în Conference Report, octombrie 1996, pag. 71; sau *Ensign*, noiembrie 1996, pag. 51).

Președintele Ezra Taft Benson ne-a învățat: „Dumneavoastră vă faceți timp pentru a asculta inspirațiile Spiritului? Răspunsurile la rugăciuni vin foarte des printr-un susur blând și subțire și pot fi înțelese prin *sentimentele* noastre interioare cele mai profunde, cele mai intime. Vă spun că puteți să cunoașteți voința lui Dumnezeu în ceea ce vă privește dacă vă veți face timp să vă rugați și să ascultați“ (în Conference Report, octombrie 1977, pag. 46; sau *Ensign*, noiembrie 1977, pag. 32).

- În afara faptului că este Mângâietorul, Duhul Sfânt este, de asemenea, un învățător (Ioan 14:26; 2 Nefi 32:5). Ce l-a instruit Domnul – prin intermediul Duhului Sfânt – pe Ilie să facă? (Vezi 1 Împărați 19:15-16). Cum ne ajută faptul că-l slujim Domnului atunci când suntem descurajați?
- Un mod prin care Domnul l-a alinat pe Ilie a fost că i-a spus că încă mai erau mulți israeliți care nu l-au preaslăvit pe Baal (1 Împărați 19:18). Cum ne poate alina înfrățirea noastră cu alți sfinți credincioși din zilele din urmă? Ce influențe aveți în jurul dumneavoastră care vă ajută să știți că nu sunteți singuri? Ce puteți să faceți pentru a-i ajuta pe alții atunci când aceștia se simt singuri?

Concluzie

Mărturișiți că vom fi alinați și îndrumați pe măsură ce Îl punem pe Dumnezeu pe primul loc și ascultăm și ne supunem șoptelor Duhului Sfânt.

Idei suplimentare de predare

Materialul următor suplimentează planul care a fost sugerat pentru lecție. Ați putea să-l folosiți ca parte a lecției.

Spiritul lui Ilie

Sfinții din zilele din urmă vorbesc deseori despre spiritul lui Ilie. Această expresie se referă la lucrarea pe care noi o facem „pentru a întoarce inima părinților spre copii și inima copiilor spre părinții lor“ (D&L 110:15). Această lucrare include cercetarea istoriei familiei și munca în templu, atât pentru cei aflați în viață cât și pentru cei decedați. O numim spiritul lui Ilie deoarece Ilie a fost cel care i-a restaurat lui Joseph Smith cheile puterii de pecetluire a preoției (D&L 110:13-16). Prin această putere, rânduielele de pecetluire pot fi înlăptuite pentru a uni familiile pentru veșnicie.

Joseph Smith a spus:

„Spiritul, puterea și chemarea lui Ilie înseamnă că dumneavoastră aveți puterea de a deține cheia revelațiilor, rânduielelor, oracolelor, puterilor și a înzestrărilor plenitudinii Preoției lui Melhisedec și a împărăției lui Dumnezeu pe pământ, precum și de a primi, de a obține și de înlăptui toate rânduielele ce aparțin împărăției lui Dumnezeu, chiar până la a întoarce inima părinților spre copii și inima copiilor spre părinții lor, chiar și a acelor care sunt în cer...”

Vă doresc să înțelegeți acest subiect, deoarece este important; și dacă îl primiți, acesta este spiritul lui Ilie, ca noi să ne mântuim morții și să stabilim legătura cu părinții noștri care sunt în cer, să ne pecetluim morții pentru ca aceștia să poată avea parte de prima înviere; iar aici, noi vrem puterea lui Ilie pentru a-i pecetlui pe aceia care locuiesc pe pământ cu aceia care locuiesc în cer. Acestea sunt puterea lui Ilie și cheile împărăției lui Iehova“ (*Teachings of the Prophet Joseph Smith*, selectate de către Joseph Fielding Smith [1976], pag. 337-338).

„A ridicat mantaua... [lui] Ilie“

Lecția
29

2 Împărați 2; 5-6

Scop De a ajuta cursanții să înțeleagă cum trece autoritatea (mantaua) de la un profet la altul, de a-i încuraja să se supună față de cuvintele profeților și de a-i asigura că puterea lui Dumnezeu este mai mare decât orice altă putere.

Pregătire

1. Rugându-vă, studiați următoarele scripturi:
 - a. 2 Împărați 2:1-18. Ilie îl pregătește pe Elisei să devină noul profet (2:1-10). Ilie este înălțat la cer. Elisei ia mantaua lui Ilie și devine profet (2:11-15). Cincizeci de bărbați îl caută timp de trei zile pe Ilie, în ciuda sfatului lui Elisei de a nu face aceasta (2:16-18).
 - b. 2 Împărați 5. Elisei îl vindecă pe Naaman de lepră (5:1-14). Naaman Îl slăvește pe Dumnezeu și îi oferă un dar lui Elisei, pe care acesta îl refuză (5:15-19).
 - c. 2 Împărați 6:8-18. Elisei îl îndrumă pe împăratul copiilor lui Israel într-un război împotriva Siriei (6:8-10). Împăratul Siriei le poruncește oamenilor săi să-l prindă pe Elisei, iar oastea înconjoară cetatea Dotan (6:11-14). Neînfricat, Elisei se roagă, iar Domnul îi dezvăluie un munte plin de cai și de care de foc, apoi lovește oastea siriană cu orbire (6:15-18).
2. Dacă folosiți activitatea de captare a atenției, aduceți un articol de îmbrăcăminte ce poate fi folosit ca o manta.

Sugestii pentru prezentarea lecției

Activitate pentru captarea atenției Puteți să faceți activitatea următoare (sau una dintre activitățile dumneavoastră) pentru a începe lecția.

Înfășurați un articol de îmbrăcăminte în jurul umerilor dumneavoastră (sau în jurul umerilor unui cursant). Explicați faptul că profetul Ilie purta o manta. Nu știm exact cum arăta mantaua, însă se pare că a fost o învelitoare făcută dintr-un material textil. Trecerea mantalei de la Ilie la Elisei a simbolizat trecerea autorității profetice către Elisei.

În timpurile moderne vorbim adesea despre „mantaua“ autorității pe care profetul o primește atunci când este rânduit și pus de-o parte. Chiar dacă profetul din ziua de astăzi nu poartă o învelitoare sau bucată de material, Dumnezeu revărsă cheile preoției asupra lui. Aceste chei îi conferă puterea de a acționa în numele lui Dumnezeu în calitate de conducător al Bisericii pe pământ. Când un profet moare, această manta a autorității îi este dată unui nou profet.

Discuție pe marginea scripturii și punerea în practică

În timp ce predați următoarele pasaje din scripturi, discutați cum pot fi puse acestea în practică în viața de zi cu zi. Încurajați cursanții să împărtășească experiențe care au legătură cu principiile din scripturi.

1. Elisei îi succede lui Ilie ca profet.

Predați și discutați 2 Împărați 2:1-18.

- Ce relație exista între Ilie și Elisei? (Vezi 2 Împărați 2:2-10). De ce credeți că Elisei a fost atât de hotărât să stea cu Ilie? Ce a făcut Elisei după ce Ilie a fost înălțat la cer? (Vezi 2 Împărați 2:11-13.) (Dacă nu ați făcut activitatea de captare a atenției, folosiți-o pentru a explica ce a fost și ce a reprezentat mantaua lui Ilie.)
- Cine are mantaua profetului în ziua de astăzi? (Actualul președinte al Bisericii). Cum este transferată această manta când profetul moare?

Președintele Joseph Fielding Smith a explicat:

„Nu există nici un secret în ceea ce privește alegerea succesorului președintelui Bisericii. Domnul a stabilit aceasta cu mult timp în urmă, iar *apostolul care este în această chemare de cel mai mult timp devine automat autoritatea care prezidează în Biserică*, el este astfel susținut de către Cvorumul celor Doisprezece, cvorum care devine autoritatea care prezidează în Biserică atunci când nu există o Primă Președinție. Președintele nu este *ales*, ci trebuie să fie susținut atât de către frații din Cvorum cât și de către membrii Bisericii“ (*Doctrines of Salvation*, compilat de către Bruce R. McConkie, 3 volume [1954-1956], 3:156).

Președintele Gordon B. Hinckley a explicat cum a fost urmată această procedură atunci când el a fost rânduit și pus de-o parte ca profet și președinte al Bisericii după moartea președintelui Howard W. Hunter:

„Odată cu moartea președintelui Hunter, Prima Președinție a fost dizolvată. Fratele Monson și cu mine, care am slujit în calitate de consilieri ai săi, ne-am ocupat locurile în Cvorumul celor Doisprezece, care a devenit autoritatea care prezida în Biserică.

[Câteva zile mai târziu] toți cei în viață care am fost rânduiți ca apostoli ne-am adunat într-un spirit de post și rugăciune în încăperea de sus a templului. Acolo, am cântat un imn sacru și ne-am rugat împreună. Am luat din împărtășania cinei Domnului, reînnoindu-ne, prin acel testament sacru, simbolic, legămintele și relația cu El, care este Mântuitorul nostru divin. Președinția a fost apoi reorganizată, urmând un algoritm bine stabilit prin generațiile din trecut [acest algoritm este explicat în declarația precedentă a președintelui Joseph Fielding Smith]. Nu a fost nici o propagandă, nici un concurs și nici o ambiție pentru acel oficiu. A fost ceva liniștit, calm, simplu și sacru. A fost făcut după algoritmul pe care Domnul Însuși l-a stabilit“ (în Conference Report, aprilie 1995, pag. 92; sau *Ensign*, mai 1995, pag. 69).

Puteți să indicați faptul că, așa cum a făcut în vechime, Salvatorul a dat cheile preoției fiecărui apostol din zilele din urmă. Totuși, numai președintele Bisericii, care este apostolul în viață care are cea mai lungă perioadă de timp în chemarea sa de apostol, poate folosi aceste chei (sau îi poate autoriza pe alții să le folosească) în folosul întregii Biserici (vezi D&L 132:7).

- Cum au reacționat oamenii atunci când l-au văzut pe Elisei făcând din nou miracolul făcut de Ilie, de a despărți apele Iordanului? (Vezi 2 Împărați 2:14-15). De ce este important ca noi să acceptăm și să susținem imediat un președinte nou rânduit al Bisericii? (Vezi D&L 43:2-3, 7).

- Curând după ce Ilie a fost înălțat la cer, poporul a vrut să trimită 50 de bărbați puternici pentru a-l căuta. Ce le-a spus Elisei oamenilor? (Vezi 2 Împărați 2:16). Cum au reacționat oamenii la răspunsul lui Elisei? (Vezi 2 Împărați 2:17. Ei l-au implorat pe Elisei până când acesta le-a permis bărbaților să meargă.)
- Ce le-a spus Elisei oamenilor când cei 50 de bărbați s-au întors fără să-l găsească pe Ilie? (Vezi 2 Împărați 2:18). Ce putem învăța din experiența celor 50 de bărbați? (Trebuie să urmărim sfatul profetului de prima dată când îl auzim.) De ce așteptăm câteodată ca profetul să repete sfatul înainte ca noi să-l urmărim? Ce sfat ne-au dat conducătorii Bisericii în ultimii ani? Cum ați fost binecuvântați pe măsură ce ați urmat acest sfat?

2. Elisei îl vindecă pe Naaman de lepră.

Predați și discutați 2 Împărați 5.

- Cine a fost Naaman și care a fost boala sa? (Vezi 2 Împărați 5:1). De ce a mers la Elisei? (Vezi 2 Împărați 5:2-9). Ce i-a spus solul lui Elisei lui Naaman să facă pentru a se vindeca? (Vezi 2 Împărați 5:10). De ce, la început, Naaman a refuzat să-i urmeze instrucțiunile lui Elisei? (Vezi 2 Împărați 5:11-12).
- Cum l-au convins slujitorii lui Naaman pe acesta să facă ceea ce Elisei i-a spus să facă? (Vezi 2 Împărați 5:13). Ce s-a întâmplat după ce Naaman s-a scufundat singur de șapte ori în râul Iordan? (Vezi 2 Împărați 5:14).
- Ce ne poate învăța povestea lui Naaman despre modul cum trebuie să urmărim sfatul profetului – chiar și atunci când poate nu ne place sau nu-l înțelegem sau când are legătură cu lucruri mici și simple? Care sunt câteva dintre lucrurile mici și simple pe care am fost rugați să le facem de către profet sau de către ceilalți conducători ai Bisericii? De ce sunt aceste lucruri câteodată greu de făcut? Cum ne putem mări dorința de a urma sfatul conducătorilor Bisericii?

Elder Rex D. Pinegar a întrebat: „Nu suntem noi câteodată ca Naaman, căutând să facem lucruri mari sau importante și scăpând lucruri simple care ar putea schimba viețile și care ne-ar putea vindeca de suferințele noastre?” (în Conference Report, octombrie 1994, pag. 106; sau *Ensign*, noiembrie 1994, pag. 80).

După ce a spus din nou povestea lui Naaman, Elder Gordon B. Hinckley a spus: „Calea Evangheliei este o cale simplă. Câteva dintre cerințe vă pot părea ca fiind prea simple și inutile. Nu le respingeți. Umiliți-vă și mergeți în supunere. Vă promit că rezultatul care va urma va fi minunat de privit și mulțumitor, dacă-l veți experimenta” (în Conference Report, octombrie 1976, pag. 143; sau *Ensign*, noiembrie 1976, pag. 96).

- Ce a învățat Naaman din vindecarea sa? (Vezi 2 Împărați 5:15). Cum v-a întărit mărturia supunerea față de lucrurile simple?
- Ce a încercat să-i dea Naaman lui Elisei după ce a fost vindecat? (Vezi 2 Împărați 5:15). De ce credeți că Elisei i-a refuzat oferta lui Naaman? De ce este important să slujim fără a fi preocupați de recompensele lumesti?

3. Elisei îi îndrumă pe copiii lui Israel într-un război împotriva Siriei.

Predați și discutați 2 Împărați 6:8-18.

- Cum l-a ajutat Elisei pe împăratul lui Israel în războiul împotriva Siriei? (Vezi 2 Împărați 6:8-10). Ce a făcut împăratul Siriei când a înțeles ce făcea Elisei? (Vezi 2 Împărați 6:11-14).
- Cum a reacționat slujitorul lui Elisei când a văzut cum caii și carele siriene au înconjurat cetatea? (Vezi 2 Împărați 6:15). Cum a reacționat Elisei? (Vezi 2 Împărați 6:16). Ce a vrut Elisei să spună atunci când i-a spus slujitorului său: „Mai mulți sunt cei cu noi decât cei cu ei”? (2 Împărați 6:16). Cum ați văzut că declarația lui Elisei este încă valabilă și în ziua de astăzi?
- Ce situații ale timpului modern ar putea să-i facă pe unii dintre noi să creadă că suntem neajutorați împotriva relelor lumii? Cum ne poate ajuta încrederea în faptul că „mai mulți sunt cei cu noi decât cei cu ei” pe măsură ce ne luptăm împotriva acestor rele?

Elder Dallin H. Oaks a spus: „Când am citit această minunată poveste atunci când eram un băiețel, întotdeauna m-am asemănat cu tânărul slujitor al lui Elisei. M-am gândit că, dacă voi fi vreodată înconjurat de către forțele răului în timp ce sunt în slujba Domnului, sper ca Domnul să-mi deschidă ochii și să-mi dea credința de a înțelege că, atunci când suntem implicați în lucrarea Domnului, aceia care sunt cu noi sunt întotdeauna mult mai puternici decât aceia care ni se opun” (în Conference Report, octombrie 1992, pag. 54; sau *Ensign*, noiembrie 1992, pag. 39).

- Cum ne poate ajuta încrederea în faptul că „mai mulți sunt cei cu noi decât cei cu ei” pe măsură ce le vestim Evanghelia tuturor oamenilor? (Vezi D&L 84:87-88).

Președintele Gordon B. Hinckley a spus: „Încă nu am vestit Evanghelia tuturor națiunilor, neamurilor, limbilor și popoarelor. Însă am făcut mari progrese. Ne-am dus peste tot unde ni s-a permis să mergem. Dumnezeu conduce această lucrare, iar ușile vor fi deschise prin puterea Sa în acord cu voia Sa divină. Am încredere în aceasta. Sunt sigur de aceasta” (în Conference Report, octombrie 1995, pag. 93; sau *Ensign*, noiembrie 1995, pag. 70-71).

- Care a fost rugăciunea lui Elisei făcută în numele slujitorului său? (Vezi 2 Împărați 6:17). De ce, la început, slujitorul nu a văzut muntele plin de caii și de carele de foc pe care le-a trimis Dumnezeu? Ce putem să facem pentru a vedea mai bine puterea lui Dumnezeu din propriile noastre vieți și din lume?

Concluzie

Mărturisiți că președintele Bisericii este profetul lui Dumnezeu. Încurajați cursanții să-i susțină pe conducătorii noi ai Bisericii și să urmeze sfatul profeților. Mărturisiți că puterea lui Dumnezeu este mai mare decât orice altă putere.

Idei suplimentare de predare

Materialul următor suplimentează planul care a fost sugerat pentru lecție. Puteți să folosiți una sau mai multe dintre aceste idei ca parte a lecției.

1. Miracolele lui Elisei

Elisei a făcut multe miracole mari, arătând compasiune pentru oameni și oferind mai multe dovezi că el era succesorul autorizat al lui Ilie. El a despărțit apele Iordanului, a curățit apele de la Ierihon, a înmulțit untdelemnul văduvei, a

înviat un băiat din morți, a vindecat oameni care au fost otrăviți, i-a hrănit pe cei flămânzi, a vindecat lepra lui Naaman, a făcut ca o secure să plutească și a îndrumat un împărat în vreme de război. Puteți să revedeți câteva dintre aceste miracole din 2 Împărați 2-6.

- V-ați gândit la faptul că miracolele au loc în zilele noastre în aceeași măsură în care acestea au avut loc în timpul lui Elisei? Care sunt pericolele la care ne expunem atunci când căutăm să vedem numai miracolele spectaculoase? Ce miracole aparent mici au loc în viețile noastre?

2. O tânără israelită îi spune lui Naaman despre Elisei

- Cum a aflat Naaman despre Elisei și despre puterile sale vindecătoare? (Vezi 2 Împărați 5:2-4. O tânără israelită, pe care sirienii au luat-o în robie, i-a spus nevestei lui Naaman că în împărăția lui Israel era un profet care-l putea vindeca pe Naaman.) Cum este această tânără israelită un exemplu pentru noi? (Indiferent de vârsta pe care o avem, de situația noastră, sau de chemarea noastră în Biserică, putem să facem mult bine îndrumând oamenii către profeți – și către Domnul.)

Scop De a inspira cursanții să primească binecuvântările promise care vin ca urmare a muncii efectuate în templu și a studiului scripturii.

Pregătire

1. Rugându-vă, studiați următoarele scripturi:
 - a. 2 Cronici 29-30. Ezechia, împăratul lui Iuda, deschide ușile templului și instruește preoții și leviții să-l curețe și să-l sfințească pentru preaslăvire (29:1-19). După ce templul este curățat, Ezechia și oamenii săi Îl preaslăvesc pe Domnul și-I aduc laude (29:20-36). Ezechia îi invită pe toți copiii lui Israel să vină la casa Domnului din Ierusalim (30:1-9). O parte dintre aceștia rād și își bat joc de invitație, însă copiii credincioși ai lui Israel Îl preaslăvesc pe Domnul în Ierusalim (30:10-27).
 - b. 2 Cronici 32:1-23. Sanherib, împăratul Asiriei, invadează împărăția lui Iuda și vorbește batjocoritor la adresa Domnului (32:1-19). Isaia și Ezechia se roagă pentru ajutor și un înger al Domnului distruge o mare parte a oștirii asiriene (32:20-23).
 - c. 2 Cronici 34. După ce fiul și nepotul lui Ezechia domnesc în ticăloșie, strănepotul lui Ezechia, Iosia, devine împăratul lui Iuda. Iosia distruge idoli din împărăție și repară templele (34:1-13). Cartea legii este găsită în templu și îi este citită lui Iosia, care plânge atunci când înțelege cât de mult s-au îndepărtat oamenii de lege (34:14-21). Prorocița Hulda vorbește despre nenorocirile care urmau să vină asupra împărăției lui Iuda, însă profețește că Iosia nu le va vedea (34:22-28). Iosia și poporul său fac legământ să-I slujească Domnului (34:29-33).
2. Referințe suplimentare: 2 Cronici 31; 33; 2 Împărați 18-19; 22-23; Isaia 37:10-20, 33-38.
3. Dacă următoarele ilustrații sunt disponibile puteți să le folosiți în timpul lecției: Templul folosit în vechime (62300) și o poză cu un templu din zilele din urmă.

Sugestii pentru prezentarea lecției

Activitate pentru captarea atenției

Puteți să faceți activitatea următoare (sau una dintre activitățile dumneavoastră) pentru a începe lecția.

Explicați că, pentru a ajuta la apărarea Ierusalimului împotriva atacurilor asirienilor, împăratul Ezechia a deviat cursul izvorului Ghihon către scăldătoarea Siloamului, în interiorul zidurilor cetății (2 Cronici 32:2-4, 30). Aceasta s-a realizat prin săparea unui canal (tunel) pentru apă în stâncă de granit, lung de aproximativ 540 de metri. Apoi, Ezechia a poruncit ca toate izvoarele din afara cetății să fie astupate pentru a nu le permite asirienilor să

ajungă ușor la apă. Fără această apă în interiorul zidurilor cetății, oamenii din Ierusalim nu ar fi supraviețuit asediului asirienilor.

Indicați faptul că, la fel cum apa izvorului Ghihon a fost vitală pentru supraviețuirea fizică a oamenilor lui Ezechia în timpul luptelor acestora împotriva asirienilor, apa vie este esențială pentru supraviețuirea noastră spirituală în timpul luptelor noastre cu Satana.

- Ce este apa vie? (Vezi Ioan 4:10-14).

Elder Bruce R. McConkie a explicat că apa vie simbolizează „cuvintele vieții veșnice, mesajul salvării, adevărurile despre Dumnezeu și despre împărăția Sa; înseamnă doctrinele Evangheliei“ (*Doctrinal New Testament Commentary*, 3 volume [1966-1973], 1:151).

- Cum putem să deschidem un canal către Domnul pentru ca apa vie să se poată revărsa în viețile noastre?

Explicați că o modalitate de a primi apa vie este aceea de a merge la templu, la casa Domnului, unde putem să fim înzestrați cu putere și înțelegere, unde putem fi instruiți de către Domnul și unde putem simți pace și bucurie.

Indicați faptul că preaslăvirea în templu a fost o protecție importantă pentru israeliții din vremea lui Ezechia și poate fi, de asemenea, o protecție importantă pentru noi în ziua de astăzi.

Discuție pe marginea scripturii și punerea în practică

În timp ce predați următoarele pasaje din scripturi, discutați cum pot fi puse acestea în practică în viața de zi cu zi. Încurajați cursanții să împărtășească experiențe care se referă la principiile din scripturi.

1. Ezechia poruncește să fie curățată Casa Domnului.

Predați și discutați 2 Cronici 29-30.

- Tatăl lui Ezechia, Ahaz, a fost un împărat ticălos care a pângărit templul Domnului și „[i-a] închis ușile“ (2 Cronici 28:24). Când Ezechia a devenit împăratul lui Iuda (al împărăției de sud) în anul 715 î.H., unul dintre primele lucruri pe care le-a făcut a fost acela de a deschide ușile templului și de a le porunci preoților și leviților să-l curețe și să-l sfințească (2 Cronici 29:3-5). De ce, în acord cu Ezechia, a trebuit ca templul să fie sfințit? (Vezi 2 Cronici 29:6-7). În ce moduri am putea noi să fim, de asemenea, vinovați că „[ne abatem] privirile de la cortul Domnului“? Ce i s-a întâmplat poporului lui Iuda datorită indiferenței față de templu? (Vezi 2 Cronici 29:8-9).
- Ce a sperat Ezechia să realizeze curățând templul și pregătindu-l din nou pentru preaslăvire? (Vezi 2 Cronici 29:30). De ce este important să ținem lucrurile necurate în afara templului? (Vezi D&L 97:15-17). Care este responsabilitatea noastră pentru a ne asigura că nici un lucru necurat nu intră în templu? (Vezi D&L 109:20-21. Trebuie să ne asigurăm că suntem curați atunci când mergem la templu.)
- Ce au făcut Ezechia și oamenii din Ierusalim când templul a fost curățat? (Vezi 2 Cronici 29:20-21, 29-31, 36). Pe cine a invitat Ezechia să vină la casa Domnului pentru a prăznui Paștele? (Vezi 2 Cronici 30:1, 6). Cum a fost primită această invitație? (Vezi 2 Cronici 30:10-11).

- Ce binecuvântare au respins copiii lui Israel refuzând să vină la templu? (Vezi 2 Cronici 30:6-9. Explicați că, în timpul domniei lui Ezechia, o mare parte a împărăției lui Israel [împărăția de nord] a fost luată în robie de către asirieni. Ezechia le-a promis israeliților care au mai rămas că, dacă ei se vor „întoarce la Domnul“, cei care au fost luați în robie vor fi eliberați. Totuși, majoritatea poporului lui Israel au respins invitația lui Ezechiel. Din cauza ticăloșiei poporului, restul împărăției lui Israel a fost luată în robie câțiva ani mai târziu [2 Împărați 18:10-12]. Israeliții luați în robie au devenit cele zece triburi pierdute.)

2. Asirienii invadează împărăția lui Iuda. Isaia și Ezechia se roagă pentru ajutor, iar un înger al Domnului distruge o mare parte a oștirii asiriene.

Predați și discutați 2 Cronici 32:1-23.

- După ce împărăția lui Israel a fost luată în robie, asirienii au început să atace împărăția lui Iuda (2 Cronici 32:1). Ce a făcut Ezechia când a văzut că oștirea lui Sanherib plănuia să atace Ierusalimul? (Vezi 2 Cronici 32:2-5). Ce le-a spus Ezechia oamenilor săi despre atacul iminent, după ce a făcut pregătiri pentru război? (Vezi 2 Cronici 32:6-8). Ce putem învăța de la Ezechia despre adevărata relație care trebuie să existe între încrederea în propriile forțe și încrederea în Domnul?
- Sanherib și-a trimis slujitorii să le vorbească oamenilor din Ierusalim. Ce au spus slujitorii? (Vezi 2 Cronici 32:9-17). De ce au spus aceste lucruri? (Vezi 2 Cronici 32:18). În ce moduri încearcă Satana să ne convingă că Dumnezeu nu poate sau nu ne va ajuta?
- Cum au reacționat Ezechia și profetul Isaia la cuvintele slujitorilor lui Sanherib? (Vezi 2 Cronici 32:20; Isaia 37:14-20). Cum a răspuns Domnul la rugăciunile lui Ezechia și ale lui Isaia? (Vezi 2 Cronici 32:21-22; Isaia 37:33-38).
- Ezechia și oamenii săi au primit protecția Domnului datorită neprihănilor lor, care a fost demonstrată prin preaslăvirea lor în templu. Cum poate fi frecventarea templului o protecție pentru noi? (Vezi D&L 109:24-28). Ce putem să facem ca urmărirea scopului de a fi demni de a intra în templu și de a frecventa templul să devină o prioritate în viețile noastre?

Președintele Howard W. Hunter ne-a încurajat:

„Haideți să fim un popor care frecventează templul. Frecvențați templul cât de des puteți. Păstrați în casa dumneavoastră o poză a unui templu pe care copiii s-o poată vedea. Învățați-i despre scopul Casei Domnului. Îndemnați-i să planifice încă din copilărie să meargă acolo și să rămână demni de acea binecuvântare.

Dacă distanța față de templu nu permite frecventarea de câte ori se dorește, strângeți informații referitoare la istoria familiei dumneavoastră și pregătiți numele pentru rânduiețile sacre care se oficiază numai în templu. Această cercetare a istoriei familiei este esențială pentru munca în temple, iar binecuvântările vor veni cu siguranță asupra acelor care fac această lucrare“ (în Conference Report, octombrie 1994, pag. 8; sau *Ensign*, noiembrie 1994, pag. 8).

3. Iosia și poporul său fac legământ să-I slujească Domnului.

Predați și discutați 2 Cronici 34.

Lui Ezechia i-au urmat la tron fiul său Manase și nepotul său Amon (2 Cronici 33). Manase a condus împărăția lui Iuda în ticăloșie, punând idoli în temple și făcând poporul să păcătuiască. În cele din urmă, Manase s-a umilit și s-a pocăit înainte de a muri. Fiul lui Manase, Amon, a domnit, de asemenea, în ticăloșie, preslăvind idoli făcuți de către tatăl său. Amon nu s-a pocăit și a fost omorât de către propriii săi slujitori. Fiul lui Amon, Iosia, a fost făcut împăratul lui Iuda când avea opt ani. El a devenit un împărat drept, care a respins căile ticăloase ale tatălui și bunicului său.

- Ce fel de persoană a fost împăratul Iosia? (Vezi 2 Cronici 34:1-2; 2 Împărați 23:25. Remarcați că acel David menționat în 2 Cronici 34:2 este împăratul David, care a fost strămoșul lui Iosia și nu tatăl său propriu-zis.)
- Ce lucruri bune a făcut Iosia la începutul domniei sale ca împărat? (Vezi 2 Cronici 34:3-8. El l-a căutat pe Dumnezeu adevărat, a distrus idolatria din împărăție și a trimis oameni pentru a repara templul. Indicați faptul că Iosia avea 15-16 ani când a început să facă aceste schimbări importante.)
- Ce descoperire importantă a făcut înaltul preot Hilchia în timpul renovării templului? (Vezi 2 Cronici 34:14. El a găsit o carte a legii Domnului, sau scripturi. Remarcați faptul că, în acea perioadă în istoria poporului lui Iuda, legea scrisă fusese aparent pierdută și era aproape necunoscută.) Cum a reacționat Iosia după ce i-a fost citită cartea? (Vezi 2 Cronici 34:19. Remarcați faptul că în Israelul antic era obiceiul ca cineva să-și rupă sau să-și sfâșie hainele pentru a arăta că jelește sau pentru a indica o suferință mare.) De ce a fost Iosia atât de supărat să audă ceea ce conținea cartea legii? (Vezi 2 Cronici 34:21).
- Ce a spus prorocița Hulda că urma să i se întâmple împărăției lui Iuda pentru că poporul a renunțat să țină cuvântul Domnului și să facă ceea ce i-au învățat scripturile? (Vezi 2 Cronici 34:22-25.) Ce ni se va întâmpla dacă neglijăm să citim scripturile și să punem în practică învățăturile lor?

Președintele Ezra Taft Benson a descris pericolele neglijării uneia dintre cărțile noastre de scripturi, Cartea lui Mormon:

„În 1829, Domnul i-a avertizat pe sfinți să nu trateze fără respect lucrurile sacre (vezi D&L 6:12). Cu siguranță, Cartea lui Mormon este un lucru sacru, și totuși mulți o tratează fără respect, sau, cu alte cuvinte, o tratează cu ușurință, o tratează ca și cum ar fi ceva lipsit de importanță.

În anul 1832, pe măsură ce câțiva dintre primii misionari s-au întors din misiunile lor, Domnul i-a muștră pentru că au tratat cu ușurință Cartea lui Mormon. Ca o consecință a acelei atitudini, El a spus că mințile lor s-au întunecat. Faptul că au tratat cu ușurință această carte sacră nu numai că a adus o pierdere a luminii pentru ei înșiși, ci a adus, de asemenea, întreaga Biserică sub condamnare, chiar pe toți copiii Sionului. Și apoi, Domnul a spus: 'Și ei voi rămâne sub această condamnare până când se vor pocăi și își vor aminti de noul legământ, chiar de Cartea lui Mormon' (D&L 84:54-57)...

Dacă sfinții de la începuturile Bisericii au fost muștrați pentru că au tratat Cartea lui Mormon cu ușurință, suntem noi sub o condamnare mai mică dacă facem la fel?“ (în Conference Report, octombrie 1986, pag. 3-4; sau *Ensign*, noiembrie 1986, pag. 4-5).

- Ce a spus Hulda că i se va întâmpla lui Iosia? (Vezi 2 Cronici 34:26, 28. Împlinirea acestei promisiuni este descrisă în 2 Cronici 35:20-24). De ce i-a făcut Domnul această promisiune lui Iosia? (Vezi 2 Cronici 34:27).
- După ce Iosia a aflat că poporul său va fi condamnat deoarece nu au făcut ceea ce era scris în scripturi, a chemat tot poporul la templu și le-a citit scripturile (2 Cronici 34:29-30). De ce credeți că a făcut aceasta? (Poporul nu a putut să urmeze legile lui Dumnezeu dacă nu le cunoștea.) Cum pot părinții să umeze exemplul lui Iosia și să-și învețe copiii legile Evangheliei? (Vezi D&L 68:25, 28).
- Cum putem să arătăm valoarea pe care o acordăm scripturilor? Indicați faptul că avem mai multe scripturi la dispoziție decât au avut israeliții, iar acestea ne sunt mult mai accesibile. Ce responsabilități avem datorită acestor binecuvântări?

Președintele Spencer W. Kimball a spus: „Domnul nu ne tratează fără respect atunci când ne dă aceste lucruri, deoarece 'cui i s-a dat mult, i se va cere mult'. (Luca 12:48). Accesul la aceste lucruri înseamnă să fim responsabili pentru ele. Trebuie să studiem scripturile în acord cu porunca Domnului (vezi 3 Nefi 23:1-5); și trebuie să le permitem să ne guverneze viețile“ (“How Rare a Possession – the Scriptures!”, *Ensign*, septembrie 1976, pag. 5).

- În timp ce Iosia și poporul său erau la templu, au făcut un legământ cu Domnul. Ce au promis să facă? (Vezi 2 Cronici 34:31-33). Explicați că, în temple, facem legăminte sacre cu Domnul, ale căror împliniri ne vor aduce binecuvântări lumești și exaltare veșnică. Cum putem să ne pregătim pentru a face legămintele sacre din templu? Odată ce am făcut aceste legăminte, de ce este important să ne întoarcem cât se poate de des la templu?

Concluzie

Explicați că, la sfârșit, oamenii din împărăția lui Iuda au devenit atât de ticăloși încât Domnul a permis ca ei să fie luați în robie (2 Cronici 36:14-21). Totuși, în timpul domniei lor, Ezechia și Iosia au căutat să întărească poporul, îndreptându-le atenția spre templu și spre scripturi. Mărturișiți că, pe măsură ce ne concentrăm atenția pentru a ne supune față de poruncile Domnului și pentru a fi demni să intrăm în templu, vom fi binecuvântați cu tărie și bucurie spirituală. Încurajați cursanții să se bucure de binecuvântările templului trăind demni și frecventându-l cât se poate de des.

Idei suplimentare de predare

Materialul următor suplimentează planul care a fost sugerat pentru lecție. Puteți să folosiți una sau mai multe dintre aceste idei ca parte a lecției.

1. „O carte de credit pe care o avem cu Domnul“

Cu o săptămână înainte ca această lecție să fie predată, rugați un cursant să se familiarizeze cu fragmentul următor din cuvântarea președintelui Gordon B. Hinckley și să se pregătească să-l împărtășească clasei:

„Țin în fața dumneavoastră două cărți de credit. Majoritatea dintre dumneavoastră sunteți familiarizați cu cărți de credit asemănătoare acestora.

Prima este o carte de credit de la bancă. Îmi permite să-mi cumpăr bunurile pe credit și apoi să plătesc pentru acestea la o dată ulterioară. Este un lucru valoros care trebuie protejat. În cazul în care este furată și folosită într-un mod necinstit, îmi poate produce o mare pierdere și probabil, o rușine considerabilă. Atunci când o accept de la banca mea, fac un contract și devin legat de obligații și de înțelegeri. Acceptând cartea de credit, sunt de acord să îndeplinesc condițiile în care a fost eliberată.

Este eliberată numai pentru un singur an și trebuie să fie eliberată din nou în fiecare an, dacă vreau să mă bucur de privilegiile pe care mi le oferă. De fapt, nu este a mea. Banca își păstrează drepturile de deținere. Dacă nu fac ceea ce am fost de acord să fac, atunci banca poate să închidă creditul și să ia cartea de credit înapoi.

Cealaltă carte de credit pe care o am este ceea ce noi numim recomandarea pentru templu. Aceasta reprezintă o carte de credit cu Domnul, care face să-mi fie disponibile multe dintre cele mai mari daruri ale Sale. Cartea de credit de la bancă are legătură cu lucrurile lumești iar recomandarea, cu lucrurile lui Dumnezeu.

Pentru a obține o recomandare pentru templu, cel care o primește trebuie să-și fi demonstrat, de asemenea, eligibilitatea, iar acea eligibilitate se bazează pe demnitatea personală. Odată ce recomandarea a fost primită, nu este valabilă pentru totdeauna ci trebuie eliberată din nou în fiecare an. Mai mult, poate să fie pierdută sau luată înapoi în cazul în care deținătorul face ceva ce-l descalifică de la privilegiile acesteia.

Eligibilitatea pentru o recomandare pentru templu nu se bazează pe valoarea financiară. Aceasta nu are nimic în comun cu ea. Se bazează pe un comportament personal coerent, precum și pe demnitatea vieții unei persoane. Nu este interesată de problemele financiare, ci mai degrabă de lucrurile veșniciei.

Cartea de credit de la bancă deschide ușa creditului financiar. Recomandarea pentru templu deschide ușa Casei Domnului. Are legătură cu intrarea în locurile sfinte pentru a face o lucrare sacră și divină...

Această recomandare pe care o am și pe care mulți dintre dumneavoastră o aveți este un lucru valoros și minunat. Face o persoană să fie eligibilă pentru un privilegiu exclusiv și remarcabil – privilegiul de a intra în acea Casă pe ai cărei pereți scrie: 'Sfințenie Domnului – Casa Domnului'. Trăiți demni de a sluji în casa aceea. Păstrați-o sfântă. Făceți-vă partea pentru a ține departe de casa Domnului orice influență sau persoană necurată sau orice ar putea s-o pângărească. Bucurați-vă de frumusețea sa. Bucurați-vă de minunăția lucrurilor care sunt spuse acolo, de frumusețea și de binecuvântările rânduielilor care sunt înfăptuite acolo.

Pentru voi [cei] care nu ați fost încă la templu, permiteți-mi să vă sugerez să profitați de ocazia de a fi botezați în folosul celor decedați. Și apoi lăsați ca acea experiență sacră să devină o ancoră în viața dumneavoastră, ca în toate timpurile și în toate situațiile să vă comportați astfel încât, la timpul potrivit, să vă asigurați o carte de credit specială și limitată cu Domnul, chiar o recomandare pentru casa Lui sfântă, ca acolo să vă bucurați de binecuvântările și privilegiile ei.“ (în Conference Report, aprilie 1990, pag. 65, 69; sau *Ensign*, mai 1990, pag. 49, 52).

2. Scopurile templelor

Aduceți poze cu câteva temple din zilele din urmă (care să difere din punct de vedere arhitectural, dacă este posibil.) Indicați faptul că, deși aceste temple par a fi diferite din exterior, rânduiețile oficiate și legămintele făcute în interiorul acestor temple sunt la fel.

Explicați că, deși o parte dintre practicile din templul Israelului antic erau diferite față de ceea ce facem noi în templele din zilele din urmă (de exemplu, noi nu jertfim animale și nu ardem lumânări și tămâie în templele din zilele din urmă), scopurile templelor antice și ale templelor din zilele din urmă sunt aceleași: de a ne pregăti să mergem în prezența Domnului și de a fi asemănători Lui.

Puteți să prezentați un segment video care durează nouă minute intitulat „Temple antice” din *Vechiul Testament Prezentări video* (53224), care descrie cortul întâlnirii ridicat de Moise și câteva dintre activitățile care au avut loc acolo.

3. Să studiem scripturile

- De ce avem câteodată dificultăți atunci când studiem scripturile?

Enumerați răspunsurile cursanților într-o coloană, pe tablă. Apoi, discutați despre modurile prin care putem depăși aceste dificultăți. De exemplu, dacă nu înțelegem ceea ce citim, ne putem ruga pentru a putea înțelege și putem să studiem ceea ce profeții și apostolii au spus despre scriptura pe care o citim; dacă suntem prea somnoroși pentru a putea citi scripturile noaptea, putem să găsim un alt moment în cursul zilei pentru a o face. Enumerați aceste soluții într-o altă coloană, pe tablă.

Îndemnați-i pe cursanți să se dedice mai mult studiului din scripturi.

„Ferice de omul care găsește înțelepciunea“

Lecția
31

Proverbele și Eclesiastul

Scop De a inspira cursanții să fie mai asemănători lui Hristos, punând în practică sfatul înțelept din Proverbele și Eclesiastul.

- Pregătire**
1. Rugându-vă, studiați scripturile discutate în planul lecției precum și cât de mult puteți din Proverbele și Eclesiastul.
 2. În cazul în care faceți prima activitate de captare a atenției, scrieți frazele următoare pe un afiș sau pe tablă, înainte de a începe ora:
 - a. _____ merge înaintea pieirii.
 - b. Învață pe _____ calea pe care trebuie s-o urmeze.
 - c. Toate își au _____ lor, și fiecare lucru de sub ceruri își are _____ lui.
 - d. _____ în Domnul din toată inima ta.
 - e. Un _____ potolește mânia.
 - f. Căci el este ca unul care își face _____ în suflet.

Dacă faceți a doua activitate de captare a atenției, rugați un cursant sau doi să se pregătească pentru a împărtăși un pasaj preferat din Proverbele sau din Eclesiastul și pentru a spune de ce este acesta important pentru ei.
 3. Dacă *Vechiul Testament Prezentări Video* (53224) este disponibil, puteți să prezentați un segment video lung de cinci minute, intitulat „Să ne încredem în Domnul“, ca parte a lecției.
-

Sugestii pentru prezentarea lecției

- Activitate pentru captarea atenției**
- Puteți să faceți una dintre următoarele activități (sau una dintre activitățile dumneavoastră) pentru a începe lecția. Alegeți activitatea cea mai potrivită pentru clasă.
1. Arătați-le cursanților frazele pe care le-ați scris pe afiș sau pe tablă (vezi secțiunea „Pregătire“ de mai sus). Explicați că acestea sunt afirmații foarte cunoscute din Proverbele și din Eclesiastul, apoi rugați cursanții să completeze spațiile libere. Dacă este necesar, dați-le referințele următoare, astfel încât cursanții să se poată uita în scripturi pentru a găsi cuvintele pe care nu le știu.
 - a. Proverbele 16:18 (Mândria)
 - b. Proverbele 22:6 (copil)
 - c. Eclesiastul 3:1 (vremea, ceasul)
 - d. Proverbele 3:5 (Încrede-te)
 - e. Proverbele 15:1 (răspuns blând)
 - f. Proverbele 23:7 (socotelile)
 2. Rugați cursantul sau cursanții desemnați anterior să împărtășească pasajul preferat din Proverbele sau din Eclesiastul și să spună de ce acesta este important pentru ei.

Discuție pe marginea scripturii și punerea în practică

În timp ce predați următoarele pasaje din scripturi, discutați cum pot fi puse acestea în practică în viața de zi cu zi. Încurajați cursanții să împărtășească experiențe care au legătură cu principiile din scripturi. Deoarece va fi dificil să adresați fiecare întrebare sau să parcurgeți fiecare punct al lecției, alegeți-le, rugându-vă, pe acelea care vor răspunde cel mai bine nevoilor cursanților. S-ar putea să fiți nevoiți să adaptați anumite întrebări pentru a se potrivi situațiilor cursanților.

Proverbele sunt fraze scurte care, în general oferă sfaturi despre cum să trăim în dreptate. Vechiul Testament consemnează că Solomon „a rostit trei mii de pilde“ (1 Împărați 4:32). Câteva dintre aceste pilde sunt conținute în Proverbele. Deși Solomon și ceilalți autori ai acestei cărți nu au fost profeți, multe dintre lucrurile pe care le-au scris au fost inspirate de către Domnul. Scrierile lor reflectă, în general, credința că înțelepciunea adevărată vine de la Dumnezeu.

Eclesiastul conține, de asemenea, vorbe înțelepte, iar anumiți oameni îl consideră pe Solomon ca fiind autorul acestuia. Mesajul Eclesiastului este acela că viața este plină de înțeles numai prin acceptarea existenței lui Dumnezeu.

Această lecție este împărțită în șapte secțiuni care se concentrează asupra subiectelor importante din Proverbele și din Eclesiastul. Puteți, în studiul dumneavoastră personal, să găsiți alte subiecte despre care v-ar plăcea să discutați împreună cu clasa.

1. Înțelepciunea

Predați și discutați următoarele pasaje din Proverbele și din Eclesiastul.

- Proverbele și Eclesiastul subliniază importanța înțelepciunii. Ce diferențe există între a fi învățat și a fi înțelept? (Vezi Proverbe 1:7; 9:9-10; 2 Nefi 9:28-29. Indicați faptul că, în limbajul biblic, frica de Domnul înseamnă a-L respecta și a te supune Lui. Explicați că înțelepciunea este ceva mai mult decât cunoașterea; este punerea în practică a cunoașterii, în mod potrivit. Pentru israeliți, înțelepciunea însemna supunerea față de legile lui Dumnezeu.)
- Ce putem învăța din Proverbele 2:2-6 despre cum putem să Îl cunoaștem pe Dumnezeu? De ce credeți că este nevoie de sârguință pentru a obține această cunoaștere?
- Cum se compară valoarea înțelepciunii cu valoarea comorilor pământești? (Vezi Proverbele 3:13-18; Eclesiastul 7:12. Remarcați că în Proverbele 3:15-18, cuvintele *ea* și *al ei* se referă la înțelepciune.) Cum aduce înțelepciunea fericire și pace?
- Proverbele 3:18 relatează că înțelepciunea „este un pom de viață“ pentru aceia care o au. Ce poate să ne învețe acest simbol despre valoarea înțelepciunii? (Vezi 1 Nefi 11:8-11, 21-25, nimic altceva decât că pomul vieții este un simbol al dragostei lui Dumnezeu.)
- Ce calități ale oamenilor înțelepți sunt enumerate în Proverbele 9:9-10 și în 15:31-33? De ce sunt necesare aceste calități pentru a dobândi înțelepciune?

2. Încredeți-vă în Domnul

Predați și discutați Proverbele 3:5-7.

- Ce sfat este dat în Proverbele 3:5-7? Cum ne conduce Domnul căile? Ce experiențe v-au învățat să vă încredeți în Domnul?
- Ce înseamnă să-L recunoști pe Dumnezeu? (Vezi Proverbele 3:6; Alma 34:38; D&L 59:21). Cum suntem binecuvântați pe măsură ce-L recunoaștem pe El?

3. Cuvintele pe care le rostim

Predați și discutați următoarele pasaje din Proverbele.

- Proverbele 6:16-19 enumeră șapte lucruri pe care Domnul le urăște. Trei dintre aceste lucruri – minciuna, depunerea unei mărturii false și stârnirea certurilor – au legătură cu acele cuvinte pe care le rostim. De ce este Domnul atât de preocupat de cuvintele pe care le rostim? (Vezi Proverbele 16:27-28; 18:8; 25:18; Matei 12:36-37). Cum putem depăși problema minciunii, a bârfei sau cea a comentariilor negative despre alții?
- Proverbele 16:24 ne spun: „Cuvintele prietenoase sunt ca un fagure de miere, dulci pentru suflet“. Cum este adevărat acest lucru? Care sunt urmările unei vorbiri prietenoase? (Vezi Proverbele 12:25; 15:1; 16:24). Cum v-au ajutat cuvintele prietenoase spuse de ceilalți?
- Ce avantaje apar atunci când se vorbește pe un ton blând în timpul unui dezacord? (Vezi Proverbele 15:1).

Elder Gordon B. Hinckley a spus: „Rareori provocăm supărări când vorbim blând. Numai atunci când ridicăm vocea mânia crește, iar lucrurile mici și neînsemnate devin cauza unor certuri mari“ (în Conference Report, aprilie 1971, pag. 82; sau *Ensign*, iunie 1971, pag. 72).

4. Mândria

Predați și discutați Proverbele 8:13; 13:10; 16:18-19.

- Proverbele 8:13 afirmă că Domnul urăște mândria. De ce este mândria un păcat așa de grav?

Președintele Ezra Taft Benson a spus:

„Trăsătura principală a mândriei este dușmănia – dușmănie față de Dumnezeu și dușmănie față de aproapele nostru. *Dușmănie* înseamnă 'ură către ceva, mânie împotriva cuiva sau o stare de împotrivire'. Este puterea prin care Satana dorește să domnească asupra noastră.

Mândria este competitivă prin firea sa. Ne punem voința în opoziție cu cea a lui Dumnezeu. Când ne orientăm mândria către Dumnezeu, aceasta este în spiritul 'facă-se nu voia Ta, ci a mea'. Așa cum Pavel a spus, 'toți umblă după foloasele lor, și nu după ale lui Isus Hristos' (Filipeni 2:21).

Voința noastră, în competiție cu voința lui Dumnezeu, permite dorințelor, poftelor și pasiunilor să nu poată fi controlate (vezi Alma 38:12; 3 Nefi 12:30).

Cei mândri nu pot accepta ca autoritatea lui Dumnezeu să le călăuzească viețile (vezi Helaman 12:6). Ei își folosesc conceptele și ideile despre adevăr împotriva mării cunoașteri a lui Dumnezeu, își folosesc aptitudinile împotriva puterii preoției lui Dumnezeu, precum și realizările lor împotriva lucrărilor Sale puternice.

Dușmănia avută împotriva lui Dumnezeu poate lua diferite forme, cum ar fi: răzvrătirea, împietrirea inimii, încăpățânarea, refuzul de a ne pocăi, înfumurarea, ușurința cu care ne simțim jigniți și dorința de a căuta semne. Cei mândri își doresc ca Dumnezeu să fie de acord cu ei. Ei nu sunt interesați să-și schimbe opiniile pentru a fi de acord cu cele ale lui Dumnezeu...

Mândria este un păcat grav, în adevăratul sens al cuvântului. Limitează sau oprește progresul (vezi Alma 12:10-11). Cei mândri nu sunt ușor de învățat (vezi 1 Nefi 15:3, 7-11). Ei nu-și vor schimba mentalitatea pentru a accepta adevărurile deoarece, făcând aceasta, înseamnă că recunosc faptul că au greșit“ (în Conference Report, aprilie 1989, pag. 3-5; sau *Ensign*, mai 1989, pag. 4, 6).

- Proverbele 13:10 și 16:18 ne învață că mândria duce la ceartă și la pieire. Cum poate mândria să facă aceasta? Cum ne afectează mândria familiile?

Președintele Ezra Taft Benson a spus:

„Un alt aspect al mândriei este cearta. Certurile, luptele, exercitarea unei autorități nedrepte, conflictul între generații, divorțurile, abuzurile matrimoniale, răzvrătirile și scandalurile, toate se încadrează în această categorie a mândriei.

Cearta din cadrul familiilor noastre îndepărtează Spiritul Domnului. De asemenea, îi îndepărtează pe mulți dintre membrii familiei noastre...

Mândria ne afectează relațiile într-un mod nefavorabil – relația noastră cu Dumnezeu și cu slujitorii Săi, relația dintre soț și soție, dintre părinte și copil“ (în Conference Report, aprilie 1989, pag. 5; sau *Ensign*, mai 1989, pag. 6).

- Cum putem să învingem mândria? (Vezi Proverbele 16:19). Ce putem să facem pentru a fi mult mai umili în cadrul relațiilor cu membrii familiilor noastre și cu Dumnezeu?

5. Prietenia

Predați și discutați următoarele pasaje din Proverbele și din Eclesiastul.

- De ce suntem avertizați în privința prietenilor nedrești? (Vezi Proverbele 13:20; 22:24-25).
- Care sunt câteva dintre trăsăturile prietenilor buni? (Vezi Proverbele 17:17; 27:9). Cum v-au ajutat prietenii buni în timpul momentelor dificile?
- Ce putem să facem pentru a avea prieteni fideli? (Vezi Proverbele 18:24. Indicați faptul că pentru a avea prieteni buni, noi trebuie să fim prieteni buni.)
- Cum reacționează prietenii fideli atunci când noi luăm decizii pripite? (Vezi Eclesiastul 4:9-10).

Elder Marvin J. Ashton a spus:

„Cineva a spus: 'Un prieten este o persoană care dorește să mă accepte așa cum sunt'. Acceptând aceasta ca o definiție a cuvântului, vă rog să-mi permiteți să sugerez foarte rapid faptul că noi suntem ceva mai puțin decât un prieten adevărat dacă lăsăm o persoană în același fel în care am găsit-o...

Nici o recompensă mai mare nu poate fi primită de vreunul dintre noi pe măsură ce slujim, decât un sincer: 'Îți mulțumesc pentru că ești prietenul

meu'. Când cei care au nevoie de ajutor își găsesc calea înapoi prin și cu noi, aceasta reprezintă prietenia în acțiune. Când cei slabi sunt făcuți puternici, iar cei puternici devin mai puternici cu ajutorul nostru, atunci prietenia este reală. Dacă un om poate fi judecat în funcție de prietenii pe care îi are, atunci el poate, de asemenea, să fie judecat în funcție de nivelul spiritual al acestora...

Da, un prieten este o persoană care dorește să mă accepte așa cum sunt, dar și care dorește și poate să mă facă mai bun decât m-a cunoscut" (în Conference Report, octombrie 1972, pag. 32, 35; sau *Ensign*, ianuarie 1973, pag. 41, 43).

- Cum putem să întărim prietenii dintre membrii familiilor?
- Isus Hristos i-a numit deseori pe discipolii Săi prietenii Săi (D&L 88:62; 93:45). Cum a arătat El că este prietenul nostru? (Vezi Ioan 15:13). Cum arătăm că suntem prietenii Lui? (Vezi Ioan 15:14). Cum I-ați simțit prietenia?

6. Să creștem copii

Predați și discutați următoarele pasaje din Proverbele.

- În Proverbele 22:6 se spune: „Învăță pe copil calea pe care trebuie s-o urmeze“. Ce trebuie să facă părinții pentru a urma acest sfat? (Vezi D&L 68:25-28). Cum îi putem învăța pe copii mai eficient principiile Evangheliei și cum îi putem ajuta să-și întărească mărturiile?

Elder Richard G. Scott a spus: „Dumneavoastră trebuie să doriți să renunțați la plăcerile personale și la propriul interes în interesul activității concentrate asupra familiei și nu să atribuiți Bisericii, școlii sau societății rolul principal de încuraja și de a ajuta un copil să se dezvolte în toate aspectele vieții sale. Pentru a-l 'învăț[a] pe copil calea pe care trebuie s-o urmeze' este nevoie de timp, un mare efort și un important sacrificiu personal. Dar unde puteți să găsiți recompense mai mari pentru o sarcină bine făcută?" (în Conference Report, aprilie 1993, pag. 43; sau *Ensign*, mai 1993, pag. 34).

- De ce au nevoie copiii de reguli, limite și corecții oferite cu dragoste? (Vezi Proverbele 19:18; 29:17). Cum trebuie să reacționeze copiii la sfatul drept al părinților lor? (Vezi Proverbele 6:20-23). Cum trebuie părinții să ofere corecțiile? (Vezi D&L 121:41-44).

7. Fericirea și umorul bun

Predați și discutați Proverbele 15:13 și 17:22.

- De ce este important să ne dezvoltăm o atitudine de fericire și un bun simț al umorului? (Vezi Proverbele 15:13; 17:22).

Președintele Hugh B. Brown a spus: „Mi-ar place să vă văd zâmbind pentru că, în final, trebuie să ne păstrăm simțul umorului, indiferent de ce se întâmplă. Cred că dintre toți oamenii din lume noi trebuie să fim cei mai fericiți. Noi avem cel mai minunat și mai abundent mesaj din lume. Mă gândesc că, atunci când vom ajunge pe lumea cealaltă, cineva ne va întâmpina cu un zâmbet (numai dacă nu mergem într-un loc greșit și atunci cineva ne va zâmbi batjocoritor), deci haideți să fim fericiți. Să facem ca fericirea noastră să fie sinceră – s-o lăsăm să vină din interior" (*The Abundant Life* [1965], pag. 83).

- Ce putem să facem pentru a încuraja un umor reconfortant în cadrul familiilor noastre? (Puteți să le cereți cursanților să vorbească despre

momentele în care umorul le-a ajutat familiile să-și rezolve problemele, precum și să-și arate dragostea unul față de altul.)

Concluzie

Împărtășiți-vă sentimentele despre subiectele pe care le-ați discutat. Încurajați cursanții să-și amintească și să urmeze sfatul din Proverbele și din Eclesiastul. Puteți, de asemenea, să-i încurajați să memoreze un pasaj preferat din una dintre aceste cărți.

Idei suplimentare de predare

Materialul următor suplimentează planul care a fost sugerat pentru lecție. Puteți să folosiți una sau mai multe dintre aceste idei ca parte a lecției.

1. Activitate cu proverbe

Scrieți câteva referințe din Proverbele pe bilețele de hârtie și puneți-le într-un bol. Cereți-le cursanților să extragă, pe rând, câte un bilețel din bol, să citească pasajul din scriptură citat pe bilețelul respectiv și să explice cum se pune în practică pasajul respectiv în viețile noastre.

2. Punerea în practică a scripturilor

Desenați pe tablă conturul unui corp omenesc. Cereți-le cursanților să găsească versetele următoare și să scrie referințele respective în dreptul fiecărei părți a corpului căruia îi corespund. Citiți împreună versetele și discutați cum pot fi puse în practică în viețile noastre.

- a. Proverbele 2:2 (urechea și inima)
- b. Proverbele 3:5 (inima)
- c. Proverbele 3:7 (ochii)
- d. Proverbele 3:27 (mâna)
- e. Proverbele 4:26-27 (piciorul)
- f. Proverbele 8:7 (gura)
- g. Proverbele 10:4 (mâna)
- h. Proverbele 12:15 (ochii)

3. „O femeie cinstită“ (Proverbele 31:10)

Cereți-le cursanților să recapituleze Proverbele 31:10-31 și să enumere calitățile unei femei cinstite. Indicați faptul că acestea sunt calități pe care noi toți, bărbați și femei, trebuie să ne străduim să le dezvoltăm. Puteți să scrieți răspunsurile cursanților pe tablă. Răspunsurile pot conține următoarele:

<i>Versetul</i>	<i>Calitatea</i>
11	Este demnă de încredere
13	Lucrează cu sârguință
20	Este binevoitoare
25	Este puternică și plină de integritate
26	Vorbește cu înțelepciune și cu bunătate
28	Este o soție și o mamă devotată
30	I se supune Domnului

Invitați câțiva cursanți să vorbească despre oameni pe care-i cunosc și care demonstrează aceste calități.

„Știu că Răscumpărătorul meu este viu“

Lecția
32

Iov 1-2; 13; 19; 27; 42

Scop De a ajuta cursanții să-și dezvolte puterea de a înfrunta dificultățile încrezându-se în Domnul, clădindu-și o mărturie despre El și menținându-și integritatea personală.

Pregătire

1. Rugându-vă, studiați următoarele scripturi:
 - a. Iov 1-2. Iov, un om drept și credincios, are parte de încercări dure. El îi rămâne credincios Domnului, în ciuda faptului că pierde tot ce are, inclusiv copiii și sănătatea.
 - b. Iov 13:13-16; 19:23-27. Iov găsește tărie încrezându-se în Domnul și în mărturia sa despre Salvator.
 - c. Iov 27:2-6. Iov găsește tărie în neprihănirea și integritatea sa personală.
 - d. Iov 42:10-17. După ce Iov își îndură cu credință încercările, Domnul îl binecuvântează.
2. Referințe suplimentare: celelalte capitole din Iov; Doctrină și legăminte 121:1-10.

Sugestii pentru prezentarea lecției

Activitate pentru captarea atenției Puteți să faceți activitatea următoare (sau una dintre activitățile dumneavoastră) pentru a începe lecția.

Împărtășiți-le cursanților următoarea analogie (sau rugați un cursant să se pregătească pentru a o împărtăși):

Elder Joseph B. Wirthlin a vorbit odată despre fermierii din deșertul fiebinte situat în nord-vestul Mexicului, care „cultivă diferite soiuri de porumb și de fasole ce sunt neobișnuit de puternice și de rezistente la secetă. Aceste soiuri supraviețuiesc și cresc într-un climat dur unde alte plante s-ar usca și ar muri. Una dintre aceste plante este fasolea albă. Bobul acesteia va crește iar planta se va dezvolta chiar și atunci când plouă foarte puțin. Rădăcinile sale ajung până la adâncimea de 180 de centimetri în solul stâncos, nisipos pentru a găsi umezeala de care are nevoie. Poate înflori și poate aduce roade în condițiile climaterice specifice deșertului de aproximativ 46 de grade Celsius, cu numai o ploaie pe an. Frunzele sale rămân incredibil de verzi, cu ajutorul puținelor irigații, chiar și în timpul căldurii din mijlocul lunii iulie“.

- Ce putem învăța din această analogie care să ne ajute să îndurăm dificultățile?

Elder Wirthlin a sugerat: „Probabil, membrii Bisericii ar putea să urmeze exemplul acestor plante puternice și rezistente. Trebuie să ne fixăm rădăcinile adânc în solul Evangheliei. Noi trebuie să creștem, să ne dezvoltăm, să înflorim și să aducem roade bune din abundență în ciuda răului, a ispitei sau a criticii de care putem să avem parte. Trebuie să învățăm să înflorim în căldura dificultăților“ (în Conference Report, aprilie 1989, pag. 7; sau *Ensign*, mai 1989, pag. 7).

Explicați că această lecție este despre Iov, un om a cărui credință și neprihănire l-au ajutat să îndure nenorociri grele.

Discuție pe marginea scripturii și punerea în practică

În timp ce predați următoarele pasaje din scripturi, discutați cum pot fi puse acestea în practică în viața de zi cu zi. Încurajați cursanții să împărtășească experiențe care au legătură cu principiile din scripturi.

1. Iov are parte de încercări foarte grele.

Predați și discutați Iov 1-2.

- Ce fel de om a fost Iov? Puteți să enumerați pe tablă câteva dintre caracteristicile următoare. Multe dintre referințele corespunzătoare nu sunt desemnate ca parte de lectură, însă puteți să le cereți câtorva cursanți să se uite la acestea și să spună ce caracteristică este descrisă.
 - a. El a fost un om bun care se temea de Dumnezeu și care se abătea de la rău (Iov 1:1).
 - b. A fost bogat însă nu a fost subjugat de bogăția sa (Iov 1:3, 21).
 - c. Era fără prihană (Iov 2:3).
 - d. I-a întărit pe cei slabi (Iov 4:3-4).
 - e. A umblat pe căile Domnului și a prețuit cuvintele Domnului (Iov 23:10-12).
 - f. A avut compasiune față de văduvă, de cel sărac, de cel șchiop și față de cel orb (Iov 29:12-16).
 - g. A fost îngrijorat de soarta dușmanilor săi și i-a iertat pe aceștia (Iov 31:29-30).
- De ce încercări a avut Iov parte? Puteți să enumerați pe tablă câteva dintre aceste încercări. Multe dintre referințele corespunzătoare nu sunt desemnate ca parte de lectură, însă puteți să le cereți câtorva cursanți să se uite la acestea și să spună ce încercare este descrisă.
 - a. Pierderea slujitorilor, bunurilor și a venitului (Iov 1:13-17).
 - b. Pierderea copiilor (Iov 1:18-19).
 - c. Boala fizică și durerea (Iov 2:7; 7:5; 16:16).
 - d. Somnul fără odihnă la care s-au adăugat coșmarurile (Iov 7:4, 13-14).
 - e. Acuzațiile dure și pierderea sprijinului din partea prietenilor și a familiei (Iov 2:9; 4:1, 7-8; 11:1-6; 19:13-22).
 - f. Confuzia referitoare la motivul pentru care i s-a cerut să treacă prin toate aceste încercări (Iov 10:15).
 - g. Batjocura din parte acelor care se bucurau de declinul său (Iov 16:10-11; 30:1, 8-10).
 - h. Sentimentul că Dumnezeu l-a uitat sau că nu-l mai asculta (Iov 19:6-8; 23:3-4; remarcați că în Iov 23:3-4 cuvântul *Lui* se referă la Dumnezeu).
- Cum se compară încercările lui Iov cu încercările cu care oamenii se confruntă în timpul nostru? (Încercările sunt aceleași: pierderea bunurilor, pierderea copiilor, îmbolnăvirea și pierderea dragostei și companiei prietenilor și a familiei).
- Care a susținut Satana că ar fi fost motivul neprihănirii lui Iov? (Vezi Iov 1:9-10). Cum a prezis Satana că va reacționa Iov atunci când averea sa și toate celelalte binecuvântări îi vor fi luate? (Vezi Iov 1:11; 2:4-5). Cum a reacționat Iov atunci când s-a întâmplat aceasta? (Vezi Iov 1:20-22; 2:10). Ce putem să învățăm din aceste reacții?

- În ciuda dificultăților sale, Iov „n-a păcătuit deloc, și n-a vorbit nimic necuviincios împotriva lui Dumnezeu“ (Iov 1:22). Cum îl acuză unii oameni pe Dumnezeu, într-un mod neînțelept atunci când au parte de tristețe, de ghinion sau de tragedii? (Ei Îl pot învinui pe Dumnezeu sau Îi pot pune la îndoială înțelepciunea sau divinitatea, simțind că El nu-i înțelege sau că nu-i iubește. Unii Îi pot pune la îndoială chiar și existența.)

2. Iov găsește tărie în Domnul.

Predați și discutați Iov 13:13-16; 19:23-27.

- Încrederea lui Iov în Domnul a fost pentru el o sursă mare de tărie spirituală (Iov 13:13-16). Ce înseamnă să ne încredem în Domnul? Cum putem să ne dezvoltăm încrederea în Domnul care ne ve susține în timpul încercărilor noastre? (Vezi Romani 8:28; 2 Nefi 2:2, 11, 24; D&L 58:2-4; 122:5-9). Mărturisiți că, deoarece Domnul ne iubește, El ne-a asigurat că, dacă suntem credincioși, toate lucrurile vor fi pentru beneficiul nostru și ne vor ajuta să creștem.
- În capitolul 19, Iov a descris încercările de care a avut parte, iar apoi a mărturisit despre Salvator. Cum l-a ajutat pe Iov mărturia sa despre Salvator să-și îndure încercările? (Vezi Iov 19:25-27). Cum poate o mărturie despre Salvator să ne întărească în timpul nenorocirilor?

Puteți să le cereți cursanților să cânte „Trăiește-al meu Mântuitor“ (*Immuri și cântece pentru copii*, pag. 38), sau puteți să ascultați o înregistrare a acestui imn.

3. Iov găsește tărie în neprihănirea și integritatea sa personală.

Predați și discutați Iov 27:2-6.

- Integritatea lui Iov a fost o altă sursă de tărie spirituală în timpul greutăților sale (Iov 27:2-6). Ce este integritatea? Cum l-a întărit pe Iov integritatea personală în timpul încercărilor sale? Cum ne poate întări integritatea personală în perioadele de încercări? (Atunci când ne menținem integritatea, putem să dobândim tărie din cunoașterea faptului că felul în care ne trăim viața este plăcut Domnului.)

Elder Joseph B. Wirthlin definea *integritatea* ca fiind „înfăptuirea întotdeauna a ceea ce este drept și bun, indiferent de consecințele imediate. Înseamnă să fim neprihăniți până în adâncul sufletului nostru, nu numai în faptele noastre ci, mult mai important, în gândurile și în inima noastră. Integritatea personală implică o astfel de sinceritate și incoruptibilitate, încât nu suntem capabili să fim falși în privința unei responsabilități sau a unui legământ“ (în Conference Report, aprilie 1990, pag. 38; sau *Ensign*, mai 1990, pag. 30).

4. După ce Iov își îndură cu credință încercările, Domnul îl binecuvântează.

Predați și discutați Iov 42:10-17.

- După ce Iov și-a îndurat cu credință încercările, cum l-a binecuvântat Domnul? (Vezi Iov 42:10-15; Iacov 5:11). Cum ne binecuvântează Domnul pe măsură ce îndurăm cu credință încercările? (Vezi Iov 23:10; 3 Nefi 15:9. Încurajați cursanții să împărtășească experiențe personale. Puteți să indicați faptul că, deși Domnul i-a dat lui Iov „îndoit decât tot ce avusese“, binecuvântările spirituale pe care Domnul ni le dă, pe măsură ce îndurăm cu credință, sunt mult mai mari decât binecuvântările temporale.)

Elder Orson F. Whitney a spus: „Nici o durere pe care o simțim, nici o încercare de care avem parte nu este irosită. Slujește educației noastre, slujește la dezvoltarea unor calități cum ar fi: răbdarea, credința, tăria și umilința. Tot ceea ce suferim și tot ceea ce îndurăm, în special atunci când îndurăm cu răbdare, ne formează caracterele, ne purifică inimile, ne înalță sufletele și ne face mult mai tandri și mai caritabili, mult mai demni de a fi numiți copiii lui Dumnezeu ... și, prin tristețe și suferință, prin muncă și încercări ne dobândim educația pe care venim s-o dobândim aici și care ne va face mult mai asemănători Tatălui nostru și Mamei noastre din Cer“ (citată în Spencer W. Kimball, *Faith Precedes the Miracle*, pag. 98).

Profetul Joseph Smith a spus: „Sunt ca o piatră uriașă și necioplită care se rostogolește de pe un munte înalt; și singura modalitate de a fi cioplită este aceea prin care câteva colțuri sunt îndepărtate prin contactul cu altceva,... îndepărtând câte un colț aici și un altul acolo. În felul acesta voi deveni o săgeată ușoară și ascuțită în tolba celui Atotputernic“ (*Teachings of the Prophet Joseph Smith*, selectate de către Joseph Fielding Smith [1976], pag. 304).

Concluzie

Rezumați discuția dumneavoastră despre cartea lui Iov, subliniind faptul că putem primi tărie pentru a ne îndura încercările încrezându-ne în Domnul, dobândind mărturii despre El și păstrându-ne integritatea, astfel încât să putem ști că viețile noastre Îi sunt plăcute. Puteți să le povestiți cursanților despre un moment în care ați primit tărie în timpul nenorocirilor. Sugerați-le cursanților să se gândească la cum pot ei să pună în practică principiile discutate în cadrul acestei lecții astfel încât să-i ajute să-și îndure dificultățile.

Ideii suplimentare de predare

Materialul următor suplimentează planul care a fost sugerat pentru lecție. Puteți folosiți una sau mai multe dintre aceste idei ca parte a lecției.

1. Prietenii lui Iov

- Cum au explicat Elifaz și Bildad, doi dintre prietenii lui Iov, suferința acestuia? (Vezi Iov 4:7-8; 8:6. Ei au crezut că suferința lui Iov a fost o pedeapsă de la Dumnezeu pentru păcatele pe care le-a făcut.) Care sunt pericolele la care ne expunem atunci când credem că toate suferințele vin ca pedeapsa lui Dumnezeu pentru păcatele noastre?
- Ce ne pot învăța greșelile prietenilor lui Iov despre cum îi putem ajuta pe oamenii care au greutăți?

2. Întrebări pe care vi le puteți adresa în timpul necazurilor

Elder Richard G. Scott a spus: „Când aveți parte de necazuri, puteți să ajungeți să adresați multe întrebări. Unele au un scop bun; altele nu. Întrebările de genul: 'De ce trebuie să mi se întâmple aceasta tocmai mie? De ce trebuie să îndur aceasta tocmai acum? Ce am făcut încât am provocat aceasta?', nu vă vor conduce nicăieri. Cu adevărat, nu are nici un rost să adresați întrebări care să reflecte opoziția față de voința lui Dumnezeu. Întrebați-vă mai degrabă: 'Ce trebuie să fac? Ce trebuie să învăț din această experiență? Ce trebuie să schimb? Pe cine trebuie să ajut? Cum pot să îmi aduc aminte în vremurile de încercare de

multele mele binecuvântări?'" (în Conference Report, octombrie 1995, pag. 18; sau *Ensign*, noiembrie 1995, pag. 17).

3. Să păstrăm o perspectivă veșnică în momentele grele din viețile noastre

Președintele Spencer W. Kimball a spus:

„Dacă am privi viața muritoare ca fiind întreaga existență, atunci durerea, întristarea, eșecul și viața scurtă ar fi un dezastru. Dar dacă privim viața ca fiind un lucru veșnic întinzându-se, pe de-o parte, până în trecutul vieții premuritoare, iar pe de altă parte către viitorul veșnic de după moarte, atunci tot ceea ce se întâmplă poate fi pus în perspectiva potrivită.

Nu suntem noi expuși ispitelor pentru a ne fi testată tăria, expuși bolilor pentru a putea înțelege răbdarea, expuși morții pentru a putea fi făcuți nemuritori și pentru a putea fi slăviți?

Dacă toți cei bolnavi, pentru care ne rugăm, ar fi vindecați, dacă toți cei neprihăniți ar fi protejați și cei ticăloși distruși, atunci întregul plan al Tatălui Ceresc ar fi anulat și principiul de bază al Evangheliei, libertatea de a alege, ar fi distrus. Nimeni nu va mai trebui să trăiască prin credință“ (*Faith Precedes the Miracle* [1975], pag. 97).

4. Prosperitatea celor ticăloși este temporară și nu va dăinui

- Câteodată se pare că cel ticălos prosperă în timp ce cel neprihănit suferă. Ce ne învață cartea lui Iov despre prosperitatea aparentă a celor ticăloși? (Vezi Iov 21, 24).

Scop De a încuraja cursanții să-și îndeplinească responsabilitățile în calitatea lor de copii ai lui Israel din zilele din urmă, de a-i încuraja să iubească toate popoarele lumii și să împărtășească cu acestea binecuvântările Evangheliei.

Pregătire Rugându-vă, studiați următoarele scripturi:

- Iona 1-2. Domnul îl cheamă pe Iona să propovăduiască pocăința către oamenii din Ninive. Iona încearcă să fugă de Domnul pe o corabie, este înghițit de un pește mare, se roagă și este eliberat din pântecul peștelui.
- Iona 3-4. Iona profețește despre distrugerea cetății Ninive și se supără când oamenii din Ninive se pocăiesc iar Domnul cruță cetatea (traducerea Bibliei de către Joseph Smith pentru Iona 3:9-10 explică faptul că oamenii s-au pocăit, și nu Dumnezeu). Domnul folosește un curcubete (dovleac) și un vierme pentru a-l învăța pe Iona că ar trebui să iubească toți oamenii.
- Mica 2:12-13; 4:1-7, 11-13; 5:2-4, 7-8; 6:6-8; 7:18-20. Mica profețește despre misiunea lui Israel în zilele din urmă.

Sugestii pentru prezentarea lecției

Activitate pentru
captarea atenției

Puteți să faceți activitatea următoare (sau una dintre activitățile dumneavoastră) pentru a începe lecția.

- Cât de mulți tineri băieți din Biserică dorește Domnul să slujească în misiuni cu timp deplin? (Toți tinerii băieți care sunt demni și capabili.) De ce este atât de important ca fiecare dintre acești tineri băieți să răspundă acestei chemări? Cine altcineva poate să slujească în misiuni pe timp deplin? (Surorile necăsătorite, demne, în vârstă de cel puțin 21 de ani și cuplurile în vârstă, în cazul în care ei pot face acest lucru).

În anul 1979, președintele Spencer W. Kimball a vorbit despre nevoia de mai mulți misionari care să poată propovădui Evanghelia oamenilor din toate colțurile lumii. El a declarat: „Eu cred că Domnul poate să facă tot ceea ce-și propune. Dar nu pot să văd nici un motiv pentru care Domnul ar deschide uși prin care noi nu suntem pregătiți să intrăm“ (“The Uttermost Parts of the Earth”, *Ensign*, iulie 1979, pag. 9).

În această lecție se va discuta despre cum viețile și scrierile lui Iona și Mica ne pot ajuta să înțelegem responsabilitatea de a iubi toți oamenii și de a împărtăși cu ei binecuvântările Evangheliei.

Discuție pe
marginea scripturii
și punerea în
practică

În timp ce predați următoarele pasaje din scripturi, discutați cum pot fi puse acestea în practică în viața de zi cu zi. Încurajați cursanții să împărtășească experiențe care au legătură cu principiile din scripturi.

1. Iona este chemat să propovăduiască în Ninive, însă el fuge.

Predați și discutați Iona 1-2.

- De ce a vrut Domnul ca Iona să meargă la Ninive? (Vezi Iona 1:2). De ce nu și-a dorit Iona să accepte chemarea într-o misiune în Ninive? (Vezi Naum 3:1-5, unde sunt descrise marea ticăloșie și violență din Ninive. Oamenii din Ninive, capitala Asiriei, erau dușmanii poporului lui Israel.)
- De ce s-a dus Iona la Tars? (Vezi Iona 1:3). În ce moduri încercăm noi câteodată să fugim din prezența Domnului sau să scăpăm de chemările care ne sunt date prin reprezentanții Săi? Care sunt rezultatele unor asemenea eforturi?
- Cum a arătat Domnul îndurare și cum l-a ajutat pe Iona să se pocăiască? (Vezi Iona 1:4-2:10). Ce a învățat Iona în timp ce se afla în interiorul marelui pește? (Vezi Iona 2:1-9). Cum ne ajută Domnul să ne pocăim și să ne întoarcem pe căile Sale?
- În timpul slujirii Sale pe pământ, Salvatorul a vorbit despre „semnul prorocului Iona“ (Matei 12:39). Ce a însemnat acest semn? (Vezi Matei 12:39-41. Iona a petrecut trei zile și trei nopți în pântecul unui pește mare și apoi a fost scos viu. Salvatorul urma să stea trei zile și trei nopți într-un mormânt și apoi să învie.)
- Prin profeții săi, Domnul a poruncit de mai multe ori ca fiecare tânăr băiat demn și în stare, să slujească într-o misiune cu timp deplin. El a încurajat, de asemenea, cuplurile în vârstă să slujească, dacă pot, ca misionari cu timp deplin. (Vezi ideile suplimentare de predare). Care sunt câteva dintre motivele pentru care o parte dintre băieții tineri și cuplurile mai în vârstă aleg să nu slujească în misiuni? (O lipsă a dedicării și a credinței, faptul că nu sunt demni, lipsa dorinței de a părăsi confortul căminului și al familiei, teama de ceea ce li s-ar putea cere.) Ce putem învăța din povestea lui Iona, care să ne poată ajuta să fim mai doritori să ne supunem Domnului și să împărtășim Evanghelia?

2. Oamenii din Ninive reacționează la mesajul lui Iona și se pocăiesc.

Predați și discutați Iona 3-4.

- După ce Iona s-a pocăit, Domnul l-a chemat încă o dată să propovăduiască pocăința către oamenii din Ninive. Cum au reacționat oamenii din Ninive la mesajul lui Iona? (Vezi Iona 3:5-9. În timpurile străvechi, oamenii se îmbrăcau în haine făcute dintr-o pânză aspră, ca niște saci și se așezau în cenușă pentru a arăta faptul că s-au umilit și s-au pocăit.) Cum a reacționat Dumnezeu la schimbarea care a avut loc în popor? (Vezi Iona 3:10).
- Iona profetise distrugerea cetății Ninive (Iona 3:4). Cum a reacționat Iona când Domnul i-a iertat pe oamenii din Ninive? (Vezi Iona 4:1-3. El s-a supărat deoarece Domnul a fost milos cu acei oameni.)
- Ce l-a învățat Domnul pe Iona prin intermediul curcubetului (dovleacului) care a crescut, i-a oferit umbră și confort lui Iona și apoi s-a uscat? (Vezi Iona 4:4-11. Dumnezeu îi iubește pe toți copiii Săi. Exact așa cum i-a arătat îndurare lui Iona, tot la fel El a dorit să le arate îndurare și oamenilor din Ninive, care s-au pocăit.) Ce ne poate învăța experiența lui Iona despre dragostea pe care trebuie s-o purtăm față de ceilalți oameni?

3. Mica profetește despre misiunea lui Israel în zilele din urmă.

Predați și discutați următoarele pasaje din Mica.

Profetul Mica a chemat poporul lui Israel să se pocăiască de ticăloșia sa și să se întoarcă la Domnul. El a profetizat distrugerea lui Iacov (Israel) și a lui Iuda. El a profetizat, de asemenea, că Israelul din zilele din urmă (Biserica lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă) va realiza cu mare putere scopurile Domnului.

- Ce promisiuni a făcut Domnul în Mica 2:12-13? (El a promis că va aduna rămășița lui Israel, că ei vor crește în număr și că El îi va conduce.) Cum sunt îndeplinite aceste promisiuni în ziua de astăzi?
- Câteva dintre marile profeții făcute de Mica referitoare la zilele din urmă sunt consemnate în Mica 4:1-7. Ce a profetizat Mica despre templul din zilele din urmă? (Vezi versetele 1-2). Ce a profetizat despre Mileniu? (Vezi versetele 3-7). De ce sunt importante pentru noi aceste profeții?
- Ce putem învăța despre destinul lui Israel în zilele din urmă din Mica 4:11-13? (În lumea străveche, boii erau deseori folosiți la treieratul grânelor. Ei mergeau peste grâne, separând pleava de boabe. Pleava era înlăturată iar boabele păstrate. Popoarele care se opun Sionului vor fi adunate ca snopii și vor fi treierate de către Israel.) Cum poate fi comparată această separare a plevei de boabe cu responsabilitatea lui Israel din zilele din urmă de a face în toată lumea muncă misionară? (Vezi D&L 29:7; 33:5-7).
- Despre cine a profetizat Mica în Mica 5:2-4? (Comparați această profeție cu consemnarea îndeplinirii sale din Matei 2:4-6.)
- Cu ce sunt comparați oamenii Domnului în Mica 5:7? Cum poate fi comparată imaginea cu roua sau cu ploia mărunță de pe iarbă cu efectul pe care membrii Bisericii îl au asupra oamenilor din lume? Ce credeți că a vrut să spună Mica prin afirmația că această ploaie mărunță nu va „atârna de copiii oamenilor“? (Așa cum oamenii muritori nu pot opri roua să se formeze sau ploaia mărunță să cadă, tot așa nimic nu poate opri lucrarea Domnului să progreseze în lume.)
- Cu ce sunt comparați oamenii Domnului în Mica 5:8? Ce sugerează această imagine despre tăria și puterea lucrării Domnului? (Așa cum o turmă de oi nu are nici o putere să oprească un leu tânăr, tot așa nici o putere de pe pământ nu va putea să împiedice lucrarea Domnului.)

În anul 1842, profetul Joseph Smith a declarat: „Nici o mână nesfințită nu poate să oprească lucrarea din progres; persecuțiile se pot dezlănțui, gloatele se pot combina, armatele se pot aduna, calomnia poate defăima, însă adevărul lui Dumnezeu va merge înainte fără teamă, cu noblețe și liber, până când va pătrunde pe fiecare continent, va vizita fiecare regiune, va trece peste fiecare țară și va răsună în fiecare ureche, până când scopurile lui Dumnezeu vor fi realizate și Marele Iehova va spune că lucrarea este terminată“ (*History of the Church*, 4:540).

- Cum ne poate ajuta cele scrise în Mica 6:6-8 atunci când ne simțim copleșiți de tot ceea ce se așteaptă de la noi?
- După ce a profetizat despre lucrarea Domnului din zilele din urmă, la ce concluzie a ajuns Mica în ceea ce privește personalitatea lui Dumnezeu? (Vezi Mica 7:18-20). Ce fraze din aceste versete ar putea fi folosite în relațiile

Domnului cu oamenii din Ninive? Care dintre aceste fraze ar putea fi folosite în relațiile Domnului cu noi?

Concluzie

Mărturișiți că Domnul îi iubește pe toți copiii Săi și că noi, ca Israelul din zilele din urmă, avem marea responsabilitate de a împărtăși dragostea Sa și adevărurile Evangheliei cu toți oamenii. Rugați cursanții să împărtășească ceea ce au învățat de la Iona și de la Mica.

Idei suplimentare de predare

Materialul următor suplimentează planul care a fost sugerat pentru lecție. Puteți să folosiți una sau mai multe dintre aceste idei ca parte a lecției.

1. Fiecare băiat tânăr care este demn și apt trebuie să se pregătească să slujească într-o misiune

Discutați următoarea declarație a președintelui Spencer W. Kimball:

„Când cer mai mulți misionari, nu cer mai multe mărturii seci sau mai mulți misionari nedemni. Cer ca noi să începem mai devreme să ne pregătim mai bine misionarii în fiecare ramură și în fiecare episcopie din lume. Aceasta este o altă provocare – aceea că tinerii vor înțelege că este un mare privilegiu să meargă într-o misiune, iar ei trebuie să fie sănătoși din punct de vedere fizic, din punct de vedere mental, din punct de vedere spiritual, precum și să înțeleagă faptul că 'Domnul nu poate privi păcatul nici cu cea mai mică îngăduință'...

Întrebarea care este adresată în mod frecvent: Trebuie ca fiecare tânăr să slujească într-o misiune? Răspunsul a fost dat de către Domnul. Acesta este: 'Da'. Fiecare tânăr trebuie să slujească într-o misiune" ("When the World Will Be Converted", *Ensign*, octombrie 1974, pag. 7-8).

2. Nevoia de cupluri misionare

Discutați următoarea declarație a elderului David B. Haight:

„În numele fraților, acesta este un apel pentru cuplurile de pensionari de a se gândi serios să slujească într-o misiune. Avem nevoie foarte mare de mai multe cupluri care să ne ajute să ne îndeplinim nevoile... Sunt completate mai puțin de 50 de procente din cererile pentru cupluri misionare venite din partea președinților [noștri] de misiune...

Frații speră că mult mai multe cupluri vor face în așa fel încât să poată sluji în Biserică în misiune cu timp deplin. Nevoia este mare! Sute de mii de membri noi se alătură în fiecare an Bisericii, iar ei au nevoie să audă o voce prietenoasă din partea membrilor cu experiență care să-i sprijine și să-i aline.

Refrenul 'Voi merge unde vei vrea Tu, Doamne' (*Imnuri și cântece pentru copii*, pag. 46), trebuie să fie mai mult decât un imn pe care-l cântăm duminica. Trebuie să fie propria noastră rugăciune de credință pe măsură ce slujim oriunde Domnul are nevoie de noi" ("Couple Missionaries: 'A Wonderful Resource'", *Ensign*, februarie 1996, pag. 7, 12).

Scop De a ajuta cursanții să înțeleagă faptul că Domnul este iubitor și milos și că ne va ierta atunci când ne pocăim și ne întoarcem la El.

Pregătire

1. Rugându-vă, studiați următoarele scripturi:
 - a. Osea 1-3. Folosind similitudinea dintre un soț credincios și o nevastă adulteră, Osea descrie relația dintre Domnul și poporul lui Israel.
 - b. Osea 11; 13-14. Datorită dragostei pentru poporul Său, Domnul continuă să-l cheme pe Israel să se pocăiască și să se întoarcă la El.
2. Referințe suplimentare: tot ceea ce a mai rămas din Osea.
3. Dacă faceți activitatea de captare a atenției scrieți, înainte de începerea orei, fiecare dintre frazele următoare pe bucăți diferite de hârtie. În cazul în care numărul cursanților este mic, pregătiți numai o bucată de hârtie pentru fiecare cursant.

„Copiii lui Israel [vor] fi ca nisipul mării“ (Osea 1:10)

„Ca apa Îmi voi vărsa mânia peste ei“ (Osea 5:10)

„Domnul... va veni la noi ca o ploaie“ (Osea 6:3)

„Vrăjmașul vine ca un vultur“ (Osea 8:1)

„Israel era o vie mănoasă“ (Osea 10:1)

„Pedepsa va încolți ca o buruiană otrăvitoare din brazdele câmpiei“ (Osea 10:4)

„Vor fi... ca fumul care iese din horn“ (Osea 13:3)

„Mă năpustesc asupra lor, ca o ursoaică lipsită de puii ei“ (Osea 13:8)

„Voi fi... ca un chiparos verde“ (Osea 14:8)

**Sugestii pentru
prezentarea lecției**

Activitate pentru
captarea atenției

Puteți să faceți activitatea următoare (sau una dintre activitățile dumneavoastră) pentru a începe lecția.

Împărțiți printre cursanți hârtiile pe care le-ați pregătit (vezi secțiunea „Pregătire“ de mai sus). Explicați că fiecare dintre aceste fraze este o comparație din Osea. Rugați fiecare cursant care a primit o hârtie să citească fraza cu voce tare și să sugereze un posibil înțeles pentru comparația respectivă. De exemplu, dacă cineva spune că este „ca un leu“ aceasta poate indica tăria sau neînfricarea.

- De ce credeți că Osea și alți profeti au folosit comparații? (Compararea unei idei complicate sau necunoscute cu una care este mai simplă sau mai cunoscută o face să fie pe înțelesul celor cărora li se predă. Comparațiile ajută, de asemenea, la oferirea multor detalii în numai câteva cuvinte.)

Explicați că, în plus față de aceste comparații mai mici, Osea a folosit, de asemenea, comparații mai complexe, care sunt numite metafore sau similitudini (*similitudine* este cuvântul folosit în scripturi). Cartea lui Osea conține câteva comparații, pentru a ne ajuta să înțelegem relația dintre Isus Hristos și poporul Său.

Discuție pe marginea scripturii și punerea în practică

În timp ce predați următoarele pasaje din scripturi, discutați cum pot fi puse acestea în practică în viața de zi cu zi. Încurajați cursanții să împărtășească experiențe care au legătură cu principiile din scripturi.

1. Folosind similitudinea dintre un soț credincios și o nevastă adulteră, Osea descrie relația dintre Domnul și poporul lui Israel.

Predați și discutați Osea 1-3. Dacă nu ați făcut activitatea de captare a atenției, explicați înainte de a începe discuția ce este aceea o similitudine.

Una dintre cele mai frecvente similitudini folosite în scripturi îl descrie pe Domnul ca un mire (sau soț) și pe poporul Său de legământ ca mireasa Sa (sau nevasta). Osea 1-3 folosește într-un mod foarte puternic această similitudine, comparând preaslăvirea idolilor de către copiii lui Israel cu adulterul. În aceste capitole, profetul Osea îl reprezintă pe Domnul, ca soț, iar Gomera îl reprezintă pe Israel, ca nevastă.

- În Osea, relația Domnului cu poporul lui Israel (și cu Biserica din ziua de astăzi) este comparată cu relația dintre un soț și soție. Ce ne învață această comparație despre nivelul de dedicare și de devoțiune pe care Domnul îl așteaptă de la noi?
- În ce fel s-a comparat poporul lui Israel din vechime cu Gomera, care este descrisă ca „o nevastă curvă”? (Vezi Osea 1:2-3; 2:5, 13. Gomera și-a părăsit soțul pentru ibovnicii ei; poporul lui Israel l-a uitat pe Domnul și a devenit ticălos.)
- Cine sau care au fost „ibovnicii” poporului lui Israel – lucrurile care au făcut ca poporul să se îndepărteze de Domnul? (Alți dumnezei, bunurile materiale și obiceiurile lumii.) Ce lucruri ne pot distra de la dedicarea noastră de a-L urma pe Salvator?
- Cui i-a dat crezare femeia care a curvit pentru hrana și îmbrăcămintea ei? (Vezi Osea 2:5). Cui i-au atribuit israeliții țara roditoare în care locuiau? (Vezi Osea 2:5, 12; dumnezeilor lor falși sau idolilor). Cum dau oamenii din ziua de astăzi crezare dumnezeilor falși pentru binecuvântările pe care le primesc?
- Cum i-a reamintit soțul nevastei sale faptul că el – nu ibovnicii ei – i-a oferit hrana, apa și celelalte lucruri? (Vezi Osea 2:8-9). În ce feluri v-a oferit Domnul binecuvântări materiale și spirituale? Cum putem să ne arătăm aprecierea față de Domnul pentru binecuvântările pe care ni le oferă?
- Care a fost atitudinea soțului față de nevasta lui necredincioasă, în Osea 2:6-13? Cum diferă această atitudine în versetele 14-23? (Indicați faptul că, indiferent dacă nevasta i-a fost necredincioasă, soțul a continuat s-o iubească și a vrut ca ea să se întoarcă la el. În mod asemănător, Domnul încă își iubește poporul care s-a rătăcit și vrea ca acesta să se întoarcă la El.)

Elder Henry B. Eyring a explicat: „Aceasta a fost o poveste de dragoste. Aceasta a fost povestea unui legământ al căsătoriei făcut prin dragoste, prin dragoste fermă... Domnul, Cel cu care am fost binecuvântat să fac legăminte, mă iubește, și vă iubește... cu o fermitate despre care mă minunez continuu și spre care vreau să tind din toată inima“ (*Covenants and Sacrifice* [cuvântare oferită la Simpozionul Sistemului Educațional al Bisericii, 15 august 1995], pag. 2).

- Ce i-a promis soțul nevestei sale dacă aceasta se va întoarce la el? (Vezi Osea 2:19). Ce promite Domnul poporului Său dacă acesta se va pocăi și se va întoarce la El? (Vezi Osea 2:20; 23). De ce este importantă această promisiune?
- În Osea 3:1-2, soțul și-a răscumpărat nevasta de la ibovnicul ei (puteți să explicați că în cultura Vechiului Testament, femeile erau deseori considerate ca un bun și puteau fi cumpărate sau vândute). Ce i-a cerut soțul, nevestei sale, după ce a răscumpărat-o? (Vezi Osea 3:3). Ce i-a promis acesta? În ce fel ne-a „cumpărat“ Isus Hristos pe fiecare dintre noi? (Vezi 1 Petru 1:18-19). Ce ne cere Hristos în schimb?

2. Datorită dragostei Sale pentru poporul Său, Domnul continuă să invite pe Israel să se pocăiască și să se întoarcă la El.

Predați și discutați Osea 11; 13-14.

În cuprinsul cărții lui Osea, Domnul îi mustră pe israeliți pentru păcatele lor mari. După ce Domnul, prin Osea, descrie robia și distrugerea care vor rezulta ca urmare a ticăloșiei lui Israel, El Își invită din nou poporul să se pocăiască și să se întoarcă la El.

- O altă similitudine care este deseori folosită în scripturi pentru a descrie relația dintre Domnul și poporul Său este relația stăpân-animă. Această similitudine este folosită pe scurt în Osea 11:4. Ce învățăm din această comparație despre sentimentele pe care Domnul le are pentru poporul Său? (Vezi, de asemenea, Osea 11:7-9. Remarcați faptul că, în traducerea Bibliei de Joseph Smith a versetului 8 se spune că inima Domnului a fost îndreptată către Israel în loc spre Sine Însuși).
- De câteva ori, Domnul le-a amintit israeliților despre modul în care strămoșii lor au fost eliberați din robie din Egipt (Osea 11:1; 12:9, 13; 13:4-5). Similitudinea cărui lucru ar putea fi acest eveniment? (Vezi Osea 13:14. Așa cum Domnul i-a eliberat pe copiii lui Israel din robie, din Egipt, tot așa El îi va elibera – și pe toți oamenii care vin la El – de păcat și de moarte.)
- Ce au trebuit să facă israeliții pentru a se întoarce la Domnul și pentru a primi eliberarea? (Vezi Osea 12:6; 14:2-3. Ei au trebuit să se pocăiască de păcatele lor și să renunțe la ceilalți dumnezei pe care i-au preaslăvit.) Ce a promis Domnul să facă dacă aceștia se pocăiau? (Vezi Osea 14:4-7). Ce promite Domnul că va face dacă noi ne pocăim de păcatele noastre?
- Cum vă ajută similitudinile din Osea să înțelegeți ce simte Salvatorul pentru dumneavoastră?

Concluzie

Mărturișiți că, în timp ce binecuvântările Domnului sunt rezervate pentru aceia care-I țin poruncile, dragostea Sa este constantă și oferită tuturor. Chiar și când ne îndepărtăm de El prin păcat, Domnul ne iubește și vrea ca noi să ne pocăim și să ne întoarcem la El. Încurajați cursanții să-I fie credincioși Domnului.

Idei suplimentare de predare

Materialul următor suplimentează planul care a fost sugerat pentru lecție. Puteți să folosiți una sau mai multe dintre aceste idei ca parte a lecției.

1. „Căci bunătate voiesc, nu jertfe“ (Osea 6:6)

În Osea 6:6, Domnul îi spune lui Israel: „Căci bunătate voiesc, nu jertfe, și cunoștință de Dumnezeu mai mult decât arderi de tot“. În timpul slujirii Sale pe pământ, Salvatorul s-a referit de două ori la acest verset pentru a răspunde criticilor fariseilor (Matei 9:13; 12:7). După examinarea contextului acestor două referințe (Matei 9:10-13; 12:1-8), discutați ce se înțelege prin aceste versete.

2. „Pieirea ta, Israele, este că ai fost împotriva Mea“ (Osea 13:9)

În timpul slujirii lui Osea, împărăția de nord (împărăția lui Israel) a fost atacată de către asirieni, care în final au distrus-o și au dus poporul în robie. De fapt, asirienii au fost responsabili pentru distrugerea lui Israel. Însă Domnul a spus: „Pieirea ta, Israele, este că ai fost împotriva Mea“ (Osea 13:9).

- În ce fel s-a distrus singură împărăția lui Israel? Care a fost singura speranță de salvare pentru copiii lui Israel după distrugerea poporului lor? (Vezi Osea 13:9-10; 14:1). Cum ne poate proteja faptul că-L urmăm pe Isus Hristos de distrugerea temporală și spirituală?

3. Pocăința

Dacă este disponibil, puteți să arătați un segment video care durează șase minute intitulat: „Pocăința: niciodată nu este prea târziu“, din Family Home Evening Video Supplement (International) (5X736).

Scop

De a învăța cursanții că, în zilele din urmă, Domnul Își dezvăluie secretele profețiilor Săi și că Își revarsă Spiritul asupra tuturor oamenilor.

Pregătire

1. Rugându-vă, studiați următoarele scripturi:
 - a. Amos 3:6-7. Amos ne învață că Domnul Își dezvăluie secretele slujitorilor Săi, profeții.
 - b. Amos 7:10-17; 8:11-13; 9:8-15. Amos este chemat de către Dumnezeu să fie profet (7:10-15). El profețește despre robia și împrăștierea copiilor lui Israel (7:16-17; 9:8-10). Profețește că va fi o dorință ca o foamete după auzirea cuvântului Domnului (8:11-13). Profețește că, în zilele din urmă, Israel va fi recunoscut ca un popor mare și prosper (9:11-15).
 - c. Ioel 2; 3:16-17. Ioel profețește despre războaiele și dezastrele din zilele din urmă (2:1-11). El cheamă poporul la pocăință (2:12-14; remarcăți că în traducerea Bibliei de Joseph Smith în versetele 13 și 14 se explică faptul că poporul, nu Domnul, trebuia să se pocăiască). Ioel profețește că Dumnezeu Își va binecuvânta poporul în zilele din urmă și Își va revărsa Spiritul asupra lor (2:15-32; 3:16-17).
 2. Referințe suplimentare: Joseph Smith – Istorie 1:41; Doctrină și legăminte 1:14-28, 37-38.
 3. Dacă faceți a doua activitate de captare a atenției, puteți să faceți aranjamentele pentru un acompaniament muzical al imnului. Puteți, de asemenea, să invitați un cursant să împărtășească pe scurt câteva sfaturi recente date de către profet.
 4. Dacă este posibil, faceți rost de o poză a profetului în viață.
-

**Sugestii pentru
prezentarea lecției**

Activitate pentru
captarea atenției

Puteți să faceți una dintre următoarele activități (sau una dintre activitățile dumneavoastră) pentru a începe lecția. Alegeți activitatea cea mai potrivită pentru clasă.

1. Împărtășiți-le cursanților următoarea povestire:

„Pe când eram soție și mamă tânără, soțul meu și-a petrecut doi ani în slujba forțelor aeriene militare. Am locuit într-un complex militar în Long Island, New York. În timp ce mă îngrijeam de copilașii noștri, mă vizitam deseori cu vecinii care erau veniți de pe tot cuprinsul țării. Într-o zi, în timp ce discutam cu o vecină despre crezurile noastre, ea a vrut să știe ce era diferit la Biserica lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă.

I-am vorbit pe scurt despre restaurare și i-am explicat că Biserica restaurată a lui Isus Hristos are în ziua de astăzi un profet în viață. Acest lucru a părut să-i trezească interesul cu adevărat și a vrut să știe ce a spus profetul. Pe măsură ce am început să-i vorbesc despre Doctrină și legăminte și despre revelația modernă, ea spus: 'Dar ce a spus el recent?'. I-am vorbit despre conferința generală și despre faptul că Biserica are o publicație lunară care conține un mesaj de la profet. Atunci, ea a devenit foarte interesată. M-am simțit atât de stânjenită să recunosc că nu citisem cel mai recent mesaj. Ea a încheiat conversația noastră spunând: 'Adică tu ai un profet în viață și nu știi ce a spus?' (Janette Hales Beckham, "Sustaining the Living Prophets", *Ensign*, mai 1996, pag. 84).

- Dacă v-ar întreba cineva ce a spus recent profetul în viață, ați putea să răspundeți la această întrebare?

Explicați că această lecție subliniază importanța de a-l asculta și de a-l urma pe profetul în viață.

2. Cereți-le cursanților să cânte imnul „Îți mulțumim, Doamne, pentru profet” (*Imnuri și cântece pentru copii*, pag. 19). Explicați-le că este important pentru noi să studiem sfatul profetului nostru în viață. Invitați cursanții să împărtășească o parte dintre sfaturile pe care el le-a dat recent. Sau invitați un cursant desemnat anterior se recapituleze pe scurt câteva dintre sfaturile recente oferite de către profet.

Discuție pe marginea scripturii și punerea în practică

În timp ce predați următoarele pasaje din scripturi, discutați cum pot fi puse acestea în practică în viața de zi cu zi. Încurajați cursanții să împărtășească experiențe care au legătură cu principiile din scripturi.

Amos a fost un păstor din Tecoa, un orașel situat la sud de Ierusalim. El le-a slujit oamenilor din împărăția lui Israel între anii 800-750 î.H.. Majoritatea acestor oameni se aflau în apostazie. Ei au iubit bogățiile, i-au asuprit pe săraci și au fost atât de împietriți încât nici măcar foamea sau ciurma nu i-a umilit. Pe măsură ce Amos i-a pus pe oameni față în față cu păcatele lor, acesta a profetizat pedepse și mai aspre. Totuși, el a subliniat faptul că Dumnezeu era dornic să curețe de păcat pe oricine se pocăia, adresându-le următorul îndemn: „Căutați pe Domnul și veți trăi!” (Amos 5:6). Amos a profetizat, de asemenea, despre zilele din urmă.

Profetul Ioel le-a slujit oamenilor din împărăția lui Iuda. Nu știm exact când a trăit, însă profețiile sale sunt importante pentru noi, în mod deosebit, deoarece multe dintre ele se referă la zilele din urmă. Ioel a folosit puternica imagine a unei mulțimi de lăcuste pentru a simboliza distrugerea pe care oștirile și pedepsele lui Dumnezeu o vor aduce în zilele din urmă. Ioel a profetizat, de asemenea, mari binecuvântări în zilele din urmă, prezicând că Domnul va „turna Duhul [Său] peste orice făptură” (Ioel 2:28).

1. Amos ne învață că Domnul Își dezvăluie tainele slujitorilor Săi, profeții.

Predați și discutați Amos 3:6-7.

- Cum auzim cuvântul Domnului în zilele noastre? Ce ne-a învățat profetul Amos despre importanța profeților? (Vezi Amos 3:7). În traducerea Bibliei de Joseph Smith, în versetul 6, în locul cuvântului *făcut* se folosește cuvântul *știut* iar în versetul 7 cuvintele *până când* sunt folosite în locul cuvântului *fără*.

Cum clarifică aceste schimbări înțelesul acestui pasaj din scripturi? Indicați faptul că însăși traducerea lui Joseph Smith a Bibliei este un exemplu al faptului că tainele Domnului sunt făcute cunoscute profeților pentru folosul nostru.

- Ce învățăm din Doctrină și legăminte 1:37-38 despre respectul pe care trebuie să-l avem față de mesajele profeților? (Expuneți o poză a profetului în viață.) Așa cum este consemnat în Doctrină și legăminte 21:4-5, ce sfat și ce poruncă le-a dat Domnul sfinților în ziua în care a fost organizată Biserica? Ce binecuvântări a promis El dacă sfinții vor face aceasta? (Vezi D&L 21:6). Cum ați văzut această promisiune îndeplinită în viața dumneavoastră, pe măsură ce v-ați supus sfatului profeților?

2. Amos profețește despre împărăția antică a lui Israel, precum și despre cea din zilele din urmă.

Predați și discutați Amos 7:10-17; 8:11-13; 9:8-15.

- De ce Amația, un preot în împărăția lui Israel, i-a cerut lui Amos să plece din țară? (Vezi Amos 7:10-17. Amos a profetit că mult rău se va abate asupra poporului și asupra împăratului lor. Amația și oamenii săi nu au vrut să audă adevărul despre faptele lor rele.) Ce ne învață versetele de la 14 la 17 despre profetul Amos? (El era integru și curajos. Nu a schimbat ceea ce Domnul i-a cerut să spună, ci a continuat să profețească faptul că mult rău se va abate asupra poporului dacă acesta nu se va pocăi.)
- De ce atât de mulți oameni, din toate timpurile, au respins sau au ignorat mesajele profeților? Care a profetit Amos că va fi consecința dacă Israel respingea sfatul profeților? (Vezi Amos 8:11-13. Rezultatul ar fi fost foametea spirituală sau apostazia.) Care sunt consecințele pentru noi, personal, dacă respingem sfatul profeților?

Profeția lui Amos despre foametea spirituală s-a îndeplinit printre copiii lui Israel după perioada lui Maleahi, ultimul profet din Vechiul Testament. Această perioadă s-a încheiat cu aproximativ 400 de ani mai târziu, atunci când Ioan Botezătorul a fost chemat să-I pregătească lui Isus Hristos calea. Profeția lui Amos este valabilă, de asemenea, și în cazul mării apostazii, secolelor de întuneric spiritual care au urmat după moartea apostolilor Salvatorului și care s-a terminat odată cu restaurarea Evangheliei prin profetul Joseph Smith.

- În ce moduri poate fi comparată cu foametea absența cuvântului Domnului? Ce dovadă aveți prin care puteți să vedeți că oamenii din ziua de astăzi răătăcesc „de la o mare la alta“ căutând cuvântul Domnului? Cum poate fi comparat faptul de a avea binecuvântările Evangheliei restaurate cu un praznic?
- Cu ce mesaj de încurajare se încheie cartea lui Amos? (Vezi Amos 9:8-15. Copiii lui Israel nu vor fi complet distruși, ei vor fi împrăștiați printre toate popoarele, iar, în zilele din urmă, ei vor fi recunoscuți ca un popor mare și prosper. Remarcați că, la sfârșitul versetului 9, Domnul clarifică faptul că este preocupat de fiecare membru al casei lui Israel.)

3. Ioel profetește că Dumnezeu Își va binecuvânta poporul în zilele din urmă și Își va revărsa Spiritul asupra lor.

Predați și discutați Ioel 2; 3:16-17.

Profetul Ioel a descris câteva dintre evenimentele din zilele din urmă care vor precede cea de-a Doua Venire. El a descris marșul mării oștiri care va cauza o distrugere mare datorită ticăloșiei poporului (Ioel 2:1-11). L-a chemat pe Israel să se pocăiască și să se întorcă la Domnul, a promis că Dumnezeu va fi în mijlocul poporului lui Israel și a descris triumful final și mântuirea lui Israel (Ioel 2:12-32).

- Scrieți *Ioel 2:12-32* și *Ioel 3:16-17* pe tablă. Cereți-le cursanților să revadă aceste pasaje din scripturi și să caute răspunsurile pentru întrebarea: Ce invitații le-a făcut Domnul celor care trăiesc în zilele din urmă?

Scrieți pe tablă cuvântul *Invitație*. Pe măsură ce cursanții menționează diferite fraze, scrieți pe tablă cuvintele cheie din fiecare invitație. Încurajați cursanții să-și însemneze aceste fraze în propriile scripturi. Mai jos sunt enumerate câteva dintre invitațiile care ar putea fi menționate:

Invitații

- „Întoarceți-vă la Mine cu toată inima“ (Ioel 2:12).
 - „Sfâșiați-vă inimile“ (Ioel 2:13, să vă frângeți inimile sau să fiți umili).
 - „Întoarceți-vă la Domnul, Dumnezeul vostru“ (Ioel 2:13).
 - „Țineți o adunare sfântă“ (Ioel 2:16).
 - „Nu te teme, pământule, ci bucură-te și veselește-te“ (Ioel 2:21).
- Ce sugerează aceste invitații despre importanța de a ne îndrepta către Domnul cu toată inima noastră? Ce putem să facem pentru a ne sfinți, astfel încât să fim demni de binecuvântările promise de Domnul?
 - Cereți-le cursanților să recitească încă o dată Ioel 2:12-32 și Ioel 3:16-17 și să caute răspunsurile la întrebarea următoare: Ce binecuvântări le-a promis Domnul celor care Îl urmează în zilele din urmă?

Scrieți pe tablă cuvântul *Binecuvântări*. Pe măsură ce cursanții menționează diferite fraze, scrieți pe tablă cuvintele cheie din fiecare binecuvântare. Cursanții pot, de asemenea, să-și însemneze aceste fraze în propriile scripturi. Mai jos sunt date câteva dintre binecuvântările care ar putea fi menționate:

Binecuvântări

- „Domnul este milostiv și plin de îndurare, îndelung răbdător și bogat în bunătate, și-I pare rău de relele pe care le trimite“ (vezi Traducerea Bibliei de Joseph Smith, Ioel 2:13).
- Domnul se va „îndura de poporul Său“ (Ioel 2:18).
- Domnul va conduce oștirea de la miază-noapte (descrisă în versetele 1-11) într-un loc pustiu (Ioel 2:20).
- „Veți mânca și vă veți sătura“ (Ioel 2:26).
- „Eu sunt în mijlocul lui Israel... și poporul Meu niciodată nu va mai fi de ocară“ (Ioel 2:27).
- „Voi turna Duhul Meu peste orice făptură“ (Ioel 2:28; vezi, de asemenea, versetul 29).
- Tinerii și cei în vârstă vor profeti, vor visa vise și vor avea viziuni (Ioel 2:28).

- h. „Oricine va chema Numele Domnului va fi mântuit“ (Ioel 2:32).
- i. „Domnul răcnește din Sion, glasul Lui răsună din Ierusalim“ (Ioel 3:16).
- j. „Domnul este scăparea poporului Său“ (Ioel 3:16).
- k. „Domnul este... ocrotirea copiilor lui Israel“ (Ioel 3:16).
- l. „Și vei ști că Eu sunt Domnul, Dumnezeul vostru, care locuiește în Sion“ (Ioel 3:17).

- Ce ne învață aceste binecuvântări despre devotamentul Domnului față de poporul Său de legământ? Dar despre puterea Sa în folosul sfinților Săi? Dar despre milostenia și dragostea Sa? Dar despre oportunitățile noastre din zilele din urmă?
- Declarația lui Ioel despre faptul că Domnul Își va revărsa Spiritul asupra tuturor oamenilor în zilele din urmă (Ioel 2:28-29) este total diferită față de foametea descrisă de Amos (Amos 8:11-12). Îngerul Moroni i-a citat lui Joseph Smith profeția lui Ioel și i-a spus că nu era încă împlinită, însă urma să fie în curând (Joseph Smith – Istorie 1:41). Ce exemple ați văzut referitoare la această revărsare în viețile tinerilor și adulților din ziua de astăzi?

Concluzie

Subliniați faptul că este o mare binecuvântare să trăim în zilele din urmă, timp în care se îndeplinesc multe profeții și când avem îndrumarea unui profet în viață. Încurajați cursanții să studieze, rugându-se, cuvintele profetului în viață și să pună în practică sfatul acestuia în viețile lor.

Idei suplimentare de predare

Materialul următor suplimentează planul care a fost sugerat pentru lecție. Puteți să folosiți una sau mai multe dintre aceste idei ca parte a lecției.

1. Cei care ajung să trăiască fără grijă în Sion

- Amos i-a avertizat pe oameni că vor ajunge să „[trăiască] fără grijă în Sion“ (Amos 6:1). Ce înseamnă să ajungi să trăiești fără grijă în Sion? (Vezi 2 Nefi 28:19-24, 27, 29-30). În ce moduri putem noi să ajungem să trăim fără grijă în Sion în ziua de astăzi? Cum ne putem proteja împotriva acestui lucru?

2. „Voi turna Duhul Meu peste orice făptură“ (Ioel 2:28)

- Toate invențiile moderne în domeniul călătoriilor și al comunicațiilor au apărut după ce Evanghelia a fost restaurată. Cum au ajutat aceste evenimente la îndeplinirea profeției lui Ioel din Ioel 2:28-29? Cum ajută aceste evenimente la progresul lucrării Domnului în ziua de astăzi?

Puteți să citiți declarația următoare făcută de către elder Joseph Fielding Smith pentru a ajuta cursanții să înțeleagă marele avantaj al acestor invenții în înfăptuirea lucrării Domnului:

„Cred cu convingere că, dacă restaurarea Evangheliei nu ar fi avut loc și dacă Biserica lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă nu ar fi fost organizată, atunci nu ar fi existat nici radioul, nu ar fi existat nici avioanele, nu ar fi avut loc nici minunatele descoperiri din domeniul medicinei, chimiei, electricității și nu ar fi existat nici celelalte multe lucruri de care lumea a beneficiat datorită unor asemenea descoperiri. În asemenea condiții, aceste binecuvântări ar fi fost reținute, deoarece acestea aparțin Dispensației plenitudinii timpurilor

pentru care restaurarea Evangheliei și organizarea Bisericii constituie punctul central, din care radiază Spiritul Domnului peste tot în lume. Inspirația Domnului se revarsă și se dezvoltă în mințile oamenilor – deși aceștia nu știu acest lucru – și ei sunt conduși de către Domnul. În felul acesta, El îi aduce în slujba Sa pentru ca scopurile Sale și neprihănirea Sa să poată fi absolute pe pământ, la timpul potrivit.

Nu cred nici un moment că aceste descoperiri au avut loc din întâmplare, sau că au avut loc datorită unei inteligențe superioare pe care o au oamenii din ziua de astăzi față de cei care au trăit în vremurile de demult. Acestea au avut și au loc deoarece este timpul potrivit, pentru că așa a dorit Domnul și pentru că El și-a revărsat Spiritul peste orice făptură“ (în Conference Report, octombrie 1926, pag. 117).

Scop De a încuraja cursanții să evite răutățile lumii stând în locuri sfinte, precum și de a-i ajuta să obțină tărie din dorința lui Isaia de a sluji.

Pregătire 1. Rugându-vă, studiați pasajele din Isaia 1-6 care sunt discutate în această lecție.
2. Referințe suplimentare: 2 Nefi 11.

Sugestii pentru prezentarea lecției

**Activitate pentru
captarea atenției** Puteți să faceți activitatea următoare (sau una dintre activitățile dumneavoastră) pentru a începe lecția.

Explicați că Domnul, deseori, repetă aceeași idee pe parcursul scripturilor. Scrieți următoarele referințe pe tablă și rugați cursanții să descopere ce sfat ne-a dat Domnul pentru a ne ajuta să îndurăm încercările zilelor din urmă:

Doctrină și legăminte 45:32

Doctrină și legăminte 87:8

Doctrină și legăminte 101:22

Scrieți pe tablă: „*Stați în locuri sfinte și nu vă clintiți*“.

- Care credeți că este semnificația acestei fraze? (Răspunsurile pot conține: să fiți întotdeauna demni, să doriți să fiți în mod frecvent în locuri sfinte, să alegeți să nu mergeți în locuri imorale, să vă încredeți în faptul că Dumnezeu vă va îndruma și să apărați adevărul și sfințenia.)

Explicați că în timpul acestei lecții, cursanții vor descoperi de ce ne-a poruncit Domnul să stăm în locuri sfinte, precum și ce sunt aceste locuri sfinte.

**Discuție pe
marginea scripturii
și punerea în
practică**

În timp ce predați următoarele pasaje din scripturi, discutați cum pot fi puse acestea în practică în viața de zi cu zi. Încurajați cursanții să împărtășească experiențe care au legătură cu principiile din scripturi.

„Mari sunt cuvintele lui Isaia“, a proclamat Salvatorul, în timp ce le-a poruncit nefiților să cerceteze profețiile lui Isaia (3 Nefi 23:1). Profețiile lui Isaia sunt mult mai des citate în Noul Testament, în Cartea lui Mormon și în Doctrină și legăminte, față de cele ale oricărui alt profet. El a profețit multe lucruri despre misiunea pământească a Salvatorului, despre distrugerea care va veni ca urmare a ticăloșiei lui Israel și despre misiunea și destinul lui Israel în zilele din urmă.

1. Isaia descrie starea lumii din zilele din urmă.

- Multe dintre avertismentele și profețiile lui Isaia au fost valabile atât în timpul său, care a fost un timp de mare ticăloșie, cât și în timpul nostru. Cum sunt

evidente în lumea zilei de astăzi stările descrise în scripturile următoare?
(Puteți să scrieți referințele pe tablă și să le cereți cursanților să le găsească).

- a. Isaia 1:3-5 (Răzvrătirea împotriva Domnului)
 - b. Isaia 1:11-15 (Ceremoniile religioase fără însemnătate sau făcute fără credință)
 - c. Isaia 2:7-8 (Preaslăvirea lucrurilor lumești și a securității militare în locul preaslăvirii Domnului și securității Sale; remarcați faptul că, în timpurile străvechi, caii și carele erau folosite ca unelte de luptă)
 - d. Isaia 2:11-12 (Mândria)
 - e. Isaia 3:5 (Asuprirea celorlalți oameni și renunțarea la respectarea oamenilor în vârstă)
 - f. Isaia 3:9 (Nici o remușcare pentru păcat)
 - g. Isaia 3:14-15 (Profitarea de cei săraci și lipsa de dorința de a avea grijă de ei)
 - h. Isaia 3:16-24 (Punerea accentului pe frumusețea fizică exterioară în detrimentul neprihănirii și al caracterului bun)
 - i. Isaia 5:8 (Dorințele lacome de a avea din ce în ce mai multe lucruri materiale)
 - j. Isaia 5:11-12 (Căutarea constantă a plăcerilor lumești în loc de a-L căuta pe Domnul și lucrarea Sa)
 - k. Isaia 5:20 (Afirmarea faptului că lucrurile rele sunt bune și lucrurile bune sunt rele)
 - l. Isaia 5:21 (Încrederea în propria persoană în locul încrederii în Dumnezeu)
 - m. Isaia 5:24 (Nesocotirea poruncilor și a cuvântului lui Dumnezeu)
- Cum sunt îndeplinite aceste profeții în ziua de astăzi? (Vezi ideea suplimentară de predare pentru o discuție mai elaborată asupra acestor profeții).

2. Isaia îi sfătuiește pe cei credincioși să stea în locuri sfinte.

- Care sunt locurile care oferă protecție împotriva stărilor lumești menționate de către Isaia? Care sunt cele trei locuri sfinte menționate în Isaia 4:5-6?
 - a. Toată întinderea muntelui Sionului (casele, căminele)
 - b. Locurile de adunare (țărâșii, episcopiile și ramurile; vezi, de asemenea, D&L 115:5-6)
 - c. Tabernacolul (templele)
- Cum poate să fie o casă un loc sfânt care oferă refugiu împotriva ticăloșiei lumii? Cum pot fi țărâșii, episcopiile și ramurile locuri sfinte și adăposturi? Cum poate templul să fie un loc sfânt și un adăpost? Cum v-au ajutat aceste trei locuri sfinte să găsiți protecție împotriva răutăților lumii?

Puteți să scrieți *Stați în locuri sfinte* pe tablă, iar apoi, sub aceasta, scrieți:

1. *Case (cămine)*; 2. *Țărâși, episcopii și ramuri*; 3. *Temple*. Scrieți comentariile cursanților sub fiecare titlu.

- Ce expresii sunt folosite în Isaia 4:5-6 pentru a descrie cum ne vor proteja aceste locuri sfinte?
 - a. „Umbrar împotriva căldurii zilei“
 - b. „Loc de adăpost“
 - c. „O colibă [un loc de refugiu sau un adăpost] împotriva furtunii și ploii“
- Multe dintre scrierile lui Isaia sunt incluse, de asemenea, și în Cartea lui Mormon. Cereți-le cursanților să citească 2 Nefi 14:5 pentru a descoperi

cuvintele care au fost adăugate la Isaia 4:5. (Au fost adăugate cuvintele *a Sionului*). Ce adaugă aceste cuvinte înțelegerii noastre despre acest verset?

- Ce profeție despre templele din zilele din urmă este conținută în Isaia 2:2-3? (Mulți oameni vor veni la casa lui Dumnezeu, care este templul, vor dori să învețe poruncile lui Dumnezeu și să meargă pe căile Sale.) De ce credeți că a descris Isaia templul ca fiind „muntele Domnului“? (Profeții din vechime au mers, deseori, în munți pentru a comunica cu Domnul și pentru a primi sfaturi de la El. El le-a revelat anumite lucruri, acolo. Noi putem să avem experiențe asemănătoare în templu în ziua de astăzi.)

3. Isaia descrie adunarea lui Israel în zilele din urmă.

În Isaia 5:26-29, Isaia descrie adunarea lui Israel din zilele din urmă. Steagul care este ridicat este Biserica lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă. A „fluiera“ reprezintă invitația adresată popoarelor pământului de a se alătura Bisericii. Această adunare va fi rapidă și puternică.

- Cum este împlinită în ziua de astăzi profeția care spune că popoarele se vor alătura Bisericii? (Misionarii merg în toată lumea pentru a propovădui Evanghelia și pentru a aduna oamenii ca să afle adevărul.) Ce putem să facem fiecare dintre noi pentru a ajuta la împlinirea acestei profeții?

4. Isaia a răspuns cu bunăvoință chemării sale de a fi profet.

Domnul l-a chemat pe Isaia să fie profet printr-o viziune în care Isaia l-a văzut pe Domnul în slava Sa. Această viziune este consemnată în Isaia 6.

- Cum a descris Isaia slava Domnului? (Vezi Isaia 6:1-4). Care a fost reacția lui Isaia când l-a văzut pe Domnul? (Vezi Isaia 6:5. Isaia s-a simțit nedemn de a sta în prezența Domnului.) Cum a arătat Domnul într-un mod simbolic că Isaia era considerat curat în fața Sa? (Vezi Isaia 6:6-7). Cum a reacționat Isaia atunci când Domnul l-a chemat să fie profet? (Vezi Isaia 6:8).
- Pentru a-și accepta chemarea, Isaia a folosit aceleași cuvinte pe care Salvatorul le-a folosit atunci când a acceptat responsabilitatea de a îndeplini planul Tatălui nostru Cerească pentru salvarea copiilor Săi (Avraam 3:27). Care sunt câteva dintre situațiile în care noi am putea să fim, de asemenea, nevoiți să-I răspundem Domnului folosind cuvinte asemănătoare? (Răspunsurile pot conține: atunci când suntem chemați să slujim în misiuni, atunci când ni se cere să slujim în Biserică sau atunci când ni se cere să îndurăm încercări dificile.)
- Multe capitole din Isaia sunt consemnate în Cartea lui Mormon, inclusiv capitolele de la 2 la 6. Ce motiv a oferit profetul Nefi pentru includerea scrierilor lui Isaia în cronică sa? (Vezi 2 Nefi 11:8).
- Ce mesaje din aceste capitole din Isaia vă fac să vă bucurați? Ce mesaje din aceste capitole simțiți că sunt cele mai importante pentru a le compara cu dumneavoastră?

Concluzie

Cuvintele lui Isaia ne învață multe lucruri despre zilele din urmă. Studiind sfatul lui Isaia, putem învăța cum să stăm în locuri sfinte și cum să evităm răutățile lumii. Urmând exemplul său, putem să fim slujitori mai pregătiți ai Tatălui nostru din Cer.

Idei suplimentare de predare

Materialul următor suplimentează planul care a fost sugerat pentru lecție. Ați putea să-l folosiți ca parte a lecției.

Discuție mai elaborată despre profețiile lui Isaia din Isaia 1-6

Să facem ca practicile noastre religioase să fie plăcute Domnului

- Conform cu Isaia 1:11, 16-17, de ce nu erau plăcute Domnului jertfele israeliților? (Deși israeliții au încercat să fie religioși în aparență, inimile lor nu erau îndreptate către Dumnezeu. Vezi, de asemenea, Matei 5:23-24; Moroni 7:6-9). De ce încearcă unii oameni să fie religioși în aparență chiar dacă inimile lor nu sunt îndreptate către Dumnezeu? De ce Îl supără pe Dumnezeu acest gen de ipocrizie?

Binecuvântările iertării

- Isaia a prezentat două idei minunate care ne ajută să înțelegem cât de mult Îi va ierta Domnul pe cei care se pocăiesc. El a spus: „De vor fi păcatele voastre cum e cârmâzul, se vor face albe ca zăpada; de vor fi roșii ca purpura, se vor face ca lâna“ (Isaia 1:18). Cum ne pot ajuta aceste idei atunci când am păcătuțit și simțim că suntem departe de Domnul? (Vezi, de asemenea, D&L 58:42).

Să evităm ca înfățișarea noastră să fie mondenă

- Elder Joseph Fielding Smith a spus că profeția din Isaia 3:16-24 se referă la membrii Bisericii din ziua de astăzi și „este valabilă bărbaților la fel de bine ca și femeilor“ (*Answers to Gospel Questions*, compilație de Joseph Fielding Smith Jr., 5 volume [1957-1966], 5:174). Cum poate felul nostru de a ne îmbrăca să reflecte sau să influențeze bunăstarea noastră spirituală? Ce înseamnă să ne îmbrăcăm decent? Care sunt pericolele la care ne expunem atunci când devenim prea preocupați de felul în care ne îmbrăcăm și de felul în care arătăm? (Vezi Alma 31:27-28). Cum îi putem învăța pe copii să evite ca înfățișarea lor să fie mondenă?

Numirea răului bine și a binelui rău

- De ce a fost diminuată capacitatea lui Israel de a distinge între bine și rău? (Vezi Isaia 5:20). În ce feluri numesc oamenii din ziua de astăzi răul bine și binele rău? Ce putem să facem pentru a ne asigura că recunoaștem diferența dintre bine și rău? (Vezi 2 Nefi 32:5; D&L 45:57).

„Se socot înțelepți“

- La ce s-a referit Isaia atunci când i-a avertizat pe oameni să nu „se socoată înțelepți și să se creadă pricepuți“? (Isaia 5:21). Ce cauzează această problemă? De ce este acest lucru periculos? Cum ne putem proteja împotriva acestui lucru?

„Mâna Lui este încă întinsă“

- Ce mesaj a subliniat Isaia în Isaia 5:25, 9:12, 9:17, 9:21 și 10:4? De ce este acest mesaj important? Cum ați ajuns să cunoașteți adevărul acestui mesaj?

Scop De a ajuta cursanții să vină la Hristos recunoscând câteva dintre lucrurile minunate pe care El le-a făcut.

Pregătire Rugându-vă, studiați următoarele scripturi:

- a. Isaia 22:22. Salvatorul deschide ușa prin care ajungem în prezența Tatălui Ceresc.
- b. Isaia 24:21-22. Salvatorul arată milă față de cei din închisoarea spiritelor.
- c. Isaia 25:1-4; 32:1-2. Salvatorul este țaria și adăpostul.
- d. Isaia 25:6-9. Salvatorul va pregăti un ospăț și va înlătura „învelitoarea“.
- e. Isaia 25:8. Salvatorul ne șterge lacrimile.
- f. Isaia 26:19. Salvatorul va aduce învierea.
- g. Isaia 28:16. Salvatorul este temelia noastră sigură.
- h. Isaia 29:4, 9-14, 18, 24. Salvatorul va restaura Evanghelia pe pământ.
- i. Isaia 30:19-21. Salvatorul ne cunoaște încercările și ne conduce cărările.

Sugestii pentru prezentarea lecției

Activitate pentru captarea atenției Puteți să faceți activitatea următoare (sau una dintre activitățile dumneavoastră) pentru a începe lecția.

Vorbiți-le cursanților despre un membru al familiei sau despre un prieten care a făcut un lucru minunat pentru dumneavoastră. Invitați câțiva cursanți să vorbească despre oameni care au făcut lucruri minunate pentru ei. Rugați-i să-și descrie, pe scurt, sentimentele față de acele persoane. Explicați că această lecție va sublinia câteva dintre lucrurile minunate pe care Salvatorul le-a făcut.

Discuție pe marginea scripturii și punerea în practică

În timp ce predați următoarele pasaje din scripturi, discutați cum pot fi puse acestea în practică în viața de zi cu zi. Încurajați cursanții să împărtășească experiențe care au legătură cu principiile din scripturi.

Explicați că profetul Isaia a folosit, în multe dintre învățăturile sale, un limbaj simbolic. Acest limbaj nu ne învață într-un mod direct, astfel încât noi trebuie să analizăm și să reflectăm asupra cuvintelor lui Isaia pentru a descoperi adevărurile pe care acestea le predau.

O parte din limbajul simbolic cel mai frumos și cel mai profund al lui Isaia este despre Salvator, care este centrul atenției acestei lecții. Puteți să scrieți pe tablă: „Îl vor numi Minunat“ (Isaia 9:6). Pe măsură ce discutați următoarele profeții despre Salvator, rezumați-le pe tablă pe fiecare dintre acestea.

1. Salvatorul deschide ușa prin care ajungem în prezența Tatălui Ceresc.

Discutați Isaia 22:22.

- În Isaia 22:22 ni se spune faptul că Mesia are „cheia casei lui David“. Aceasta este o modalitate simbolică de a spune că Salvatorul are puterea de a accepta sau de a respinge orice persoană din prezența Tatălui Ceresc. (Vezi, de asemenea, Apocalipsa 3:7-8; 2 Nefi 9:41). Ce a făcut Salvatorul pentru a deschide această ușă pentru noi? Ce trebuie să facem pentru a putea intra? (Vezi 2 Nefi 9:45).

2. Salvatorul arată milă față de cei din închisoarea spiritelor

Discutați Isaia 24:21-22.

- La ce închisoare se face referire în Isaia 24:21-22? (Închisoarea spiritelor, locul în care merg spiritelor anumitor oameni decedați în timp ce așteaptă învierea.) De ce sunt spiritele anumitor persoane decedate în închisoarea spiritelor? (Vezi D&L 138:32. O parte dintre aceste persoane nu au primit Evanghelia pe pământ, iar alții nu au fost curajoși în mărturiile lor.)
- Ce a făcut Salvatorul pentru spiritele din închisoare? (Vezi Isaia 42:5-7; D&L 138:29-37. El a organizat spiritele drepte pentru a le preda Evanghelia.) Cum a demonstrat aceasta dragostea și mila Salvatorului? (Vezi Isaia 49:9-10).

3. Salvatorul este tăria și adăpostul.

Discutați Isaia 25:1-4; 32:1-2.

- Isaia a scris despre Salvatorul care ne întărește în timpul vânturilor, furtunilor, în timpul secetei și în timpul arșiței din viețile noastre. Ce ne învață următoarele idei despre modul în care Salvatorul ne ajută atunci când întâmpinăm astfel de provocări?
 - a. El este adăpost împotriva furtunii (Isaia 25:4).
 - b. El este umbrar împotriva căldurii (Isaia 25:4).
 - c. El este adăpost împotriva vântului (Isaia 32:2).
 - d. El este un loc de scăpare împotriva furtunii (Isaia 32:2).
 - e. El reprezintă râuri de apă într-un loc uscat (Isaia 32:2).
 - f. El este ca umbra unei stânci mari pe un pământ ars de sete (Isaia 32:2).

4. Salvatorul va pregăti un ospăț și va înlătura „învelitoarea“.

Discutați Isaia 25:6-9.

- O interpretare pentru Isaia 25:6-7 este aceea că muntele este un simbol pentru templu (vezi, de asemenea, Isaia 2:2; D&L 58:8-9). Ce reprezintă ospățul menționat în Isaia 25:6? (Un ospăț al cuvintelor și învățăturilor lui Hristos). Cum poate să se asemene prezența în templu cu un ospăț?
- Un văl este o învelitoare subțire. În mod simbolic, acesta reprezintă deseori necredința care îi oprește pe oameni să vină cu adevărat la Hristos (Moise 7:26). Cum va fi distrusă „învelitoarea“ care acoperă pământul? (Vezi Isaia 25:7-9).

5. Salvatorul ne șterge lacrimile.

Discutați Isaia 25:8.

- Ce faceți atunci când cineva pe care-l iubiți plânge? Cum „[ne] șterge“ Salvatorul „lacrimile“? (Sugerați-le cursanților să-și imagineze un părinte care șterge lacrimile de pe fața unui copil. Există un sentiment de intimitate în această faptă. Este un gest tandru, care este făcut numai între oamenii care se iubesc și au încredere foarte mare unul în celălalt.)
- Care sunt motivele menționate în Apocalipsa 21:4 care cauzează lacrimi? Cum va șterge Salvatorul lacrimile care sunt cauzate de aceste motive?

6. Salvatorul va aduce învierea.

Discutați Isaia 26:19.

- Isaia a profetit că, atunci când va veni Mesia, El va muri și va fi înviat (Isaia 25:8). Cine altcineva va fi înviat? (Vezi Isaia 26:19; 1 Corinteni 15:20-22; Alma 11:43-44. Toți copiii lui Dumnezeu care au trăit pe pământ vor fi înviați.) Ce ne sugerează Isaia 26:19 despre felul în care ne vom simți atunci când vom fi înviați? (Vezi, de asemenea, D&L 138:12-16, 50).

Profetul Joseph Smith a spus: „Când vocea îi cheamă pe cei morți să se ridice... care va fi prima bucurie a inimii mele? Aceea de a-mi întâlni tatăl, mama, fratele, sora, iar atunci când ei sunt lângă mine, să ne îmbrățișăm unul pe altul“ (*Teachings of the Prophet Joseph Smith*, selecție de Joseph Fielding Smith [1976], pag. 295-296).

7. Salvatorul este temelia noastră sigură.

Discutați Isaia 28:16.

- Ce ne spune Isaia despre Salvator atunci când se referă la El ca la o „piatră încercată“? (Vezi Moise 7:53). În ce fel este Isus Hristos „temelia“ noastră „sigură“? (Vezi Helaman 5:12). Ce putem să facem pentru a clădi pe această temelie? Ce promite Domnul dacă noi clădim pe această temelie? (Vezi D&L 50:44).

8. Salvatorul va restaura Evanghelia pe pământ.

Discutați Isaia 29:4, 9-14, 18, 24.

- Ce a prezis Isaia despre restaurarea Evangheliei în zilele din urmă? (Vezi Isaia 29:4, 9-14. El a prevăzut că aceasta se va întâmpla într-un moment de întuneric spiritual. El a prevăzut, de asemenea, apariția Cărții lui Mormon.)

Comparați următoarele versete din Isaia 29 cu pasajele corespunzătoare din Cartea lui Mormon, din Perla de mare preț și din Doctrină și legăminte, pentru a vedea cum au fost împlinite o parte dintre profețiile lui Isaia:

a. Isaia 29:4	Moroni 10:27
b. Isaia 29:9-10, 13	Joseph Smith – Istorie 1:18-19
c. Isaia 29:11-12	Joseph Smith – Istorie 1:63-65
d. Isaia 29:14	Doctrină și legăminte 4:1; 6:1

- Isaia a vorbit despre oamenii care se apropie de Domnul cu gura iar inimile lor sunt departe de El (Isaia 29:13). Cum putem să fim siguri că suntem aproape de Domnul, atât cu gândurile și cu faptele noastre, cât și cu propriile noastre cuvinte?
- Isaia a spus că cei surzi și orbi din punct de vedere spiritual vor fi ajutați de Cartea lui Mormon să audă și să vadă (Isaia 29:18, 24). Cum a fost împlinită această profeție? Cum v-a ajutat Cartea lui Mormon să vedeți și să auziți mai bine din punct de vedere spiritual?

9. Salvatorul ne cunoaște încercările și ne conduce căările.

Discutați Isaia 30:19-21.

- Ce ne învață Isaia 30:19-21 despre necazuri? Ce ne învață aceste versete despre ceea ce Salvatorul va face pentru noi atunci când avem parte de necazuri? (Vezi, de asemenea, Alma 37:37).

Concluzie

Depuneți-vă mărturia despre Salvator și exprimați-vă mulțumirea pentru lucrurile minunate pe care El le-a făcut pentru noi. Invitați cursanții să recapituleze lista de pe tablă și să spună ceea ce simt atunci când se gândesc la aceste lucruri. Discutați despre ceea ce putem să facem noi în schimb. (Pentru sugestii vezi Isaia 35:3-4). Puteți să le cereți cursanților să cânte „Eu mă minunez“ (*Imnuri și cântece pentru copii*, pag. 22).

Idei suplimentare de predare

Materialul următor suplimentează planul care a fost sugerat pentru lecție. Puteți să folosiți una sau mai multe dintre aceste idei ca parte a lecției.

1. Obiecte care reprezintă câteva dintre ideile lui Isaia

Expuneți, pe măsură ce discutați despre ideile lui Isaia, diferite obiecte sau poze care reprezintă câteva dintre acestea, cum ar fi o cheie, o piatră sau o poză a unei umbre în deșert.

2. Ascultați un fragment din „Messias“ de Handel

Ascultați o înregistrare a fragmentului „Căci un Copil ni s-a născut“, o redare muzicală a lui Isaia 9:6 din oratoriul „*Messiah*“ de George Frideric Handel.

3. „Atingerea mâinii Învățătorului“

Dacă *Family Home Evening Video Supplement 2 (International)* (5X736) este disponibil, puteți să prezentați un segment video care durează 18 minute, intitulat „Atingerea mâinii Învățătorului“, ca parte a lecției.

Scop De a ajuta cursanții să înțeleagă că Isus Hristos este atât de măreț încât nu poate fi comparat cu nimeni în ceea ce privește devotamentul față de poporul Său, precum și că El are o lucrare măreață pentru ei.

Pregătire

1. Rugându-vă, studiați pasajele din Isaia 40-49 care sunt discutate în această lecție.
2. În cazul în care faceți activitatea de captare a atenției, scrieți, citatele următoare pe un afiș sau pe tablă, înainte de începerea orei:
 - a. „Ce credeți voi despre Hristos?” (Matei 22:42).
 - b. „Ce fel de oameni trebuie să fiți voi?” (3 Nefi 27:27).
 - c. „Cine zic oamenii că sunt Eu, Fiul omului? Dar voi... cine ziceți că sunt?” (Matei 16:13, 15).
 - d. „Cine este pentru Domnul?” (Exodul 32:26).
 - e. „Ați primit voi imaginea Lui în înfățișarea voastră?” (Alma 5:14).
3. Dacă *Family Home Evening Video Supplement 2* (International) (5X736) este disponibil, puteți să prezentați un segment video care durează cinci minute, intitulat „Ce credeți voi despre Hristos?”, ca parte a lecției.

Sugestii pentru prezentarea lecției

Activitate pentru
captarea atenției

Puteți să faceți activitatea următoare (sau una dintre activitățile dumneavoastră) pentru a începe lecția.

Arătați-le cursanților citatele pe care le-ați scris pe afiș sau pe tablă (vezi secțiunea „Pregătire” de mai sus). Apoi adresați următoarele întrebări:

- Ce au în comun aceste citate? (Toate sunt întrebări din scripturi care ne ajută să ne evaluăm mărturia despre Salvator și cât suntem de dedicați angajamentului nostru de a fi discipolii Săi.) De ce credeți că sunt atât de multe întrebări de genul acesta în scripturi?

Explicați că, o parte a acestei lecții se concentrează asupra întrebărilor din scripturi, care subliniază măreția Salvatorului.

Discuție pe
marginea scripturii
și punerea în
practică

În timp ce predați următoarele pasaje din scripturi, discutați cum pot fi puse acestea în practică în viața de zi cu zi. Încurajați cursanții să împărtășească experiențe personale care au legătură cu principiile din scripturi.

1. Isaia ne învață că Salvatorul este atât de mareț încât nu poate fi comparat cu nimeni.

- Prin Isaia, Domnul a adresat, în mod repetat, în diferite moduri, o anumită întrebare. Ce întrebare este adresată în fiecare dintre versetele următoare?
 - a. Isaia 40:18 („Cu cine voiți să asemănați pe Dumnezeu?“)
 - b. Isaia 44:8 („Este oare un alt Dumnezeu afară de Mine?“)
 - c. Isaia 46:5 („Cu cine Mă veți pune alături, ca să Mă asemănați? Cu cine Mă veți asemăna și Mă veți potrivi?“)
- Care sunt asemănările între întrebările precedente? (Toate învață că Salvatorul este superior oricărei persoane sau oricărui lucru cu care L-am putea compara.) Cum ați răspunde la aceste întrebări? Cum li se răspunde în cartea lui Isaia? (Vezi versetele enumerate mai jos, remarcând faptul că, în fiecare situație, Domnul se adresa oamenilor idolatri care și-au făcut proprii lor dumnezei din argint și din aur.)
 - a. Isaia 43:11 („Afară de Mine nu este nici un Mântuitor!“)
 - b. Isaia 44:6 („Afară de mine nu este alt Dumnezeu“).
 - c. Isaia 45:5 („Afară de Mine nu este Dumnezeu“; vezi, de asemenea, versetele 6, 14, 18, 21-22).
 - d. Isaia 46:9 („Eu sunt Dumnezeu, și nu este altul“).
- De ce credeți că aceste întrebări și răspunsuri sunt repetate de atâtea ori în cartea lui Isaia? În ce fel sunt aceste întrebări și răspunsuri relevante pentru zilele noastre?

2. Isaia descrie calitățile Salvatorului, care sunt atât de marețe încât nu pot fi comparate cu calitățile altcuiva.

- Profetul Joseph Smith ne-a învățat că avem nevoie de „o cunoaștere corectă a caracterului, a perfecțiunii și a trăsăturilor [lui Dumnezeu]“ pentru a putea avea credință în El (*Lectures on Faith* [1985], pag. 38). Isaia oferă multe descrieri frumoase ale caracterului și trăsăturilor Salvatorului. Cereți-le cursanților să citească o parte din pasajele enumerate mai jos și discutați următoarele întrebări: Ce trăsătură a Salvatorului este menționată în pasaj? Cum ne ajută cunoașterea acestor trăsături să ne dezvoltăm credința în Salvator? Puteți să enumerați aceste trăsături pe tablă.
 - a. Isaia 40:13-14 (Nimeni nu-L sfătuiește sau Îl învață).
 - b. Isaia 40:28-31 (El nu obosește și nu ostenește niciodată; El ne întărește).
 - c. Isaia 40:12, 21-22, 26; 45:12, 18 (El a planificat și a creat universul și cunoaște fiecare parte a acestuia).
 - d. Isaia 41:17-18 (El ne ascultă atunci când avem probleme și ne binecuvântează din abundență).
 - e. Isaia 42:1, 4 (El nu va renunța sau nu va fi descurajat până când scopurile Sale nu vor fi îndeplinite).
 - f. Isaia 42:16 (El luminează și netezește calea oamenilor Săi care sunt pierduți).
 - g. Isaia 43:1-4 (Îi va ajuta pe oamenii Săi să treacă prin încercări).
 - h. Isaia 43:25-26; 44:21-23 (El ne șterge păcatele și nu-și mai aduce aminte de ele).

- i. Isaia 44:2-4 (El își revarsă Spiritul asupra familiilor noastre asemenea apei care se revarsă pe pământ uscat).
- j. Isaia 46:3-4 (El își sprijină poporul de la naștere până la bătrânețe).
- k. Isaia 49:14-16 (El nu ne va uita niciodată. Noi suntem „săpați“ în palmele mâinilor Sale).

Invitați cursanții să vorbească despre experiențele care le-au întărit mărturiile despre oricare dintre aceste trăsături ale Salvatorului.

3. Lumea (Babilonul) concurează cu Salvatorul pentru devotamentul nostru.

- Cui i se adresează Isaia 47? (Vezi versetul 1. Babilonul a fost un oraș puternic al lumii străvechi, care a fost distrus din cauza ticăloșiei oamenilor care locuiau acolo. În scripturi, Babilonul este deseori folosit ca un simbol pentru lumea ticăloasă.)
- În capitolul 47, Isaia a avertizat despre faptul că Babilonul va fi distrus din cauza ticăloșiei sale. Aceste avertismente pot fi valabile, de asemenea, și pentru distrugerea finală a lumii și a ticăloșiei sale. Ce ne învață pasajele următoare despre consecințele de a urma căile ticăloase ale lumii?
 - a. Isaia 47:1, 5 (Lumea va fi pogorâtă în țărână și va deveni tăcută și întunecată).
 - b. Isaia 47:7-9 (În ciuda părerilor lumii că ar fi invincibilă, aceasta va fi distrusă și își va pierde cele mai valoroase lucruri, simbolizate prin pierderea soțului și a copiilor).
 - c. Isaia 47:10-11 (Din cauza faptului că lumea declară că este mai măreață decât Dumnezeu, prăpădul va veni asupra ei).
- Ce afirmație face Babilonul (lumea), în Isaia 47:8, 10, care este aceeași cu declarația făcută de către Salvator despre El Însuși? („Eu, și numai Eu“.) Ce poate să ofere lumea în comparație cu ceea ce ne oferă Salvatorul? De ce sunt atât de mulți oameni care sunt devotați lumii în loc să fie devotați Salvatorului? Cum îi putem ajuta pe alții să vadă ceea ce ne oferă Salvatorul?
- În Isaia 48:17-18, Domnul le-a promis mari binecuvântări aceluia care-L caută pe El în locul lumii. Cum vă fac aceste promisiuni să vă simțiți atunci când îl urmați din toată inima pe Salvator?

4. Isaia descrie misiunea lui Israel în zilele din urmă.

- Isaia 49 conține multe profeții despre misiunea lui Israel în zilele din urmă. Aceste profeții ne pot ajuta să înțelegem lucrarea importantă pe care Domnul o dă fiecăruia dintre noi să o facem. Cereți-le cursanților să citească o parte dintre pasajele enumerate mai jos și discutați întrebările următoare: Ce ne învață acest pasaj despre responsabilitățile noastre în aceste zile din urmă? (Remarcați faptul că multe dintre profeții sunt valabile atât în cazul lucrării Salvatorului cât și a lucrării slujitorilor Săi, casa lui Israel [Isaia 49:3].)
 - a. Isaia 49:1, 5. „Domnul m-a chemat din sânul mamei“. (Noi suntem chemați încă de la naștere pentru a îndeplini lucrarea Domnului în zilele din urmă; vezi, de asemenea, Ieremia 1:5.)
 - b. Isaia 49:2. „Mi-a făcut gura ca o sabie ascuțită“. (Această imagine ilustrează rostirea cuvintelor puternice ale adevărului – cuvintele Domnului; vezi, de asemenea, D&L 6:2.)

- c. Isaia 49:2. „M-a acoperit cu umbra mâinii Lui“. (Domnul ne-a protejat și ne-a pregătit pentru responsabilitățile noastre mari; vezi, de asemenea, D&L 86:9.)
- d. Isaia 49:2. „M-a făcut... o săgeată ascuțită“. (Săgețile cu vârful ascuțit vor zbura drept și cu precizie. Noi am fost ascuțiți și pregătiți de către Domnul pentru a zbura drept și cu precizie, indiferent unde ne trimite.)
- e. Isaia 49:6. „Să duci mântuirea până la marginile pământului“. (Domnul le-a cerut slujitorilor Săi să se ridice, să restaureze rămășița lui Israel și să fie o lumină pentru neamuri. În acest mod, noi putem să ajutăm la ducerea salvării până la marginile pământului; vezi, de asemenea, D&L 86:8-11.)

Concluzie

Mărturișiți că scrierile lui Isaia ne pot ajuta să ne dezvoltăm o dragoste mai mare pentru Salvator, precum și o înțelegere mai mare despre lucrarea pe care El vrea ca noi s-o facem. Puteți să invitați cursanții sau să invitați un grup mic să cânte „Măreț, Tu ești“ (*Imnuri și cântece pentru copii*, pag. 78) sau „Ce trainică temelie“ (*Imnuri și cântece pentru copii*, pag. 6).

Idei suplimentare de predare

Materialul următor suplimentează planul care a fost sugerat pentru lecție. Poate veți dori să folosiți una sau mai multe dintre aceste idei ca parte a lecției.

1. Simboluri folosite de Isaia

- Isaia a folosit în mod repetat orbirea ca pe un simbol al ticăloșiei și al ignoranței spirituale (Isaia 29:10, 18; 32:3; 42:6-7, 16-18; 43:8; 44:9). Pe măsură ce reflectați asupra acestor versete, amintiți-vă că Salvatorul a declarat deseori că El este Lumina lumii (Ioan 8:12). Cum ne putem deschide mai mult ochii spirituali către Lumina lumii?
- Isaia a folosit în mod repetat imaginea apei (Isaia 12:3; 32:2; 41:17-18; 43:19-20; 44:3-4; 48:18, 21:49:10). Cum vă ajută învățăturile Salvatorului despre faptul că El este sursa apei vii, să înțelegeți aceste pasaje? (Vezi Ioan 4:7-14).

2. Să ne încredem în Domnul

- Ce înseamnă să te „încre[zi] în Domnul“? (Isaia 40:31). În ce moduri le reînnoiește Domnul puterea acelor care se încred în El? (Vezi Isaia 41:10). Invitați cursanții să împărtășească experiențe despre cum a reînnoit Domnul tăria spirituală și fizică a unei persoane.

3. „Și tu nu M-ai chemat“

- De ce simt câteodată unii dintre noi că Domnul ne-a abandonat? Dacă simțim că Domnul s-a retras din prezența noastră, care este motivul cel mai probabil al acestui fapt? (Vezi Isaia 43:22-26; Mosia 5:13). Ce putem să facem pentru a ne simți din nou aproape de El?

Președintele Spencer W. Kimball a spus: „Am realizat faptul că, atunci când nu dau o atenție mare relației mele cu divinitatea și că atunci când se pare că nici o ureche divină nu mă ascultă și nici o voce divină nu-mi vorbește, sunt foarte, foarte departe. Dacă mă cufund în scripturi, distanța se micșorează iar spiritualitatea se întoarce“ (*The Teachings of Spencer W. Kimball*, editat de Edward L. Kimball [1982], pag. 135).

Scop

De a întări mărturia fiecărui cursant despre ispășirea lui Isus Hristos.

Pregătire

1. Rugându-vă, studiați pasajele din Isaia 50-53 care sunt discutate în această lecție. Acestea sunt axate asupra sacrificiului ispășitor al Salvatorului.
2. Referințe suplimentare: Mosia 14-15.
3. Dacă faceți activitatea de captare a atenției, desemnați doi sau trei cursanți să aleagă un imn preferat despre dragostea și sacrificiul Salvatorului și să se pregătească să le vorbească celorlalți cursanți despre mesajul imnului, precum și despre modul în care acesta i-a influențat. Puteți să le vorbiți despre unul dintre imnurile dumneavoastră preferate despre Salvator.

Sugestii pentru prezentarea lecției**Activitate pentru captarea atenției**

Puteți să faceți activitatea următoare (sau una dintre activitățile dumneavoastră) pentru a începe lecția.

Explicați că multe imnuri ale Bisericii ne ajută să înțelegem dragostea pe care Salvatorul a arătat-o pentru noi prin intermediul sacrificiului Său ispășitor. Invitați fiecare cursant desemnat anterior să vorbească despre un imn preferat, care are legătură cu dragostea și sacrificiul Salvatorului. Având în vedere că muzica poate ajuta la invitarea Spiritului Domnului în clasă, puteți să-i rugați pe cursanți să cânte unul dintre imnurile despre care s-a vorbit.

Explicați că această lecție va aborda câteva dintre profețiile lui Isaia referitoare la viața și misiunea Salvatorului.

Discuție pe marginea scripturii și punerea în practică

În timp ce predați următoarele pasaje din scripturi, discutați cum pot fi puse acestea în practică în viața de zi cu zi. Încurajați cursanții să împărtășească experiențe care au legătură cu principiile din scripturi.

1. Isaia vorbește despre mesageri care aduc vești bune.

- În Isaia 52:7, Isaia îi descrie într-un mod poetic pe oamenii care aduc un mesaj minunat. De ce credeți că s-a referit Isaia la picioarele mesagerilor? (În lumea străveche, înainte de a fi disponibile comunicațiile electronice, mesajele importante erau deseori aduse de către alergători, care călătoreau pe jos. Isaia se folosește de picioarele mesagerilor pentru a-i simboliza pe mesageri.) Ce simțăminte a avut Isaia față de acești mesageri?
- Cum a descris Isaia mesajul care era transmis? (Este un mesaj care aduce vești bune, un mesaj al păcii și al salvării.) Abinadi, profetul Cărții lui Mormon, a explicat că mesagerii descriși de către Isaia îi includ pe profeți și chiar pe

Domnul Însuși (Mosia 15:13-18). Ce mesaj măreț de pace și de salvare au adus acești mesageri? (Vezi 2 Nefi 2:6-8).

- Cine altcineva duce în lume mesajul Evangheliei? Puteți să le cereți cursanților să vorbească despre experiențele pe care le-au avut împărtășind mesajul Evangheliei. Puteți, de asemenea, să le cereți cursanților să vorbească despre sentimentele pe care le au față de cei care le-au adus acest mesaj.

2. Isaia profetește despre sacrificiul ispășitor al Salvatorului.

Discutați următoarele profetii despre sacrificiul ispășitor al Salvatorului și despre binecuvântările pe care ni le oferă.

- Isaia 50:5-7. Ce ne învață acest pasaj despre atitudinea Salvatorului față de mărețul sacrificiu pe care trebuia să-l facă în beneficiul nostru? Ce ne învață Matei 26:39 și Filipeni 2:8 despre atitudinea Salvatorului în timp ce El a avut parte de mare suferință?
- Isaia 51:6. Ce comparație este făcută în acest verset? Cât vor dura efectele ispășirii? (Vezi, de asemenea, Mosia 16:9; Alma 34:10, 14).
- Isaia 51:22. Pe cine apără Salvatorul? Cum Îi permite ispășirea să fie avocatul nostru? (Vezi D&L 45:3-5). Ce reprezintă „potirul ameteții” pe care Isus l-a băut pentru noi? (Vezi D&L 19:15-20). Ce trebuie să facem pentru a primi toate binecuvântările oferite prin intermediul ispășirii?
- Isaia 52:3. Ce înseamnă să nu fii „răscumpărat cu preț de argint”? (Vezi 2 Nefi 26:27-28; Isaia 55:1-3).
- Isaia 52:2-4. Ce ne relatează aceste versete despre viața Salvatorului? De ce poate El să ne înțeleagă întristările și suferințele? (Vezi Alma 7:11-13; Evrei 2:16-18; 4:15). Cum ați simțit faptul că El vă înțelege întristările și suferințele?
- Isaia 53:5. De ce a dorit Salvatorul să sufere durerea fiind străpuns, zdrobit și biciuit? (Vezi 1 Nefi 19:9).
- Isaia 53:6-7. Ce calități de caracter a demonstrat Salvatorul atunci când a fost chinuit, asuprit și făcut să sufere pentru fărădelegile noastre? Cum „[ne vedem fiecare de drumul nostru]” câteodată în loc să ne supunem voinței Tatălui Ceresc? Cum poate să ne ajute exemplul Salvatorului să ne supunem voinței Tatălui Ceresc?
- Isaia 53:10. Ce a vrut Isaia să spună atunci când a zis că „Domnul a găsit cu cale să-L zdrobească prin suferință” pe Salvator? Ce învățăm din acest pasaj despre dragostea pe care Tatăl Ceresc o are pentru noi? (Vezi, de asemenea, Ioan 3:16-17).
- Isaia 53:8-11. Explicați că Abinadi, profetul Cărții lui Mormon, a făcut un comentariu foarte profund referitor la aceste versete atunci când le-a vorbit preoților ticăloși ai regelui Noe (Mosia 15:10-13). Conform lui Abinadi, cine va fi sămânța de urmași a Salvatorului? (Vezi, de asemenea, Mosia 5:7-8).
- Isaia 53:12. Explicați că, la sfârșitul unei lupte, conducătorul oștirii victorioase împarte roadele victoriei cu cei care l-au urmat. Care sunt roadele victoriei lui Hristos asupra păcatului și a morții, pe care El dorește să le împartă cu noi? (Vezi, de asemenea, Romani 8:16-17; 2 Timotei 4:7-8).

3. Isaia descrie câteva dintre responsabilitățile noastre.

- Din ceea ce este consemnat în Isaia 51 și 52, ce responsabilități avem în calitate de oameni care au acceptat ispășirea Salvatorului?
 - a. Isaia 51:1, 4, 7. Să-L ascultăm și să ne supunem Domnului; să nu ne temem de insultele oamenilor.
 - b. Isaia 51:12-13. Să ne aducem aminte de Domnul, care este Creatorul. Să nu ne temem de Satana.
 - c. Isaia 52:1-2. Să ne trezim și să ne îmbrăcăm cu tăria preoției (vezi D&L 113:7-8). Să ne îmbrăcăm cu frumosul veșmânt al neprihănirii (vezi Apocalipsa 19:7-8). „Dezleagă-ți legăturile de la gât“ (vezi D&L 113:9-10).
 - d. Isaia 52:11. Să ne îndepărtăm de ticăloșia lumii. Să nu ne atingem de lucruri necurate; să fim curați.
- Cum putem să îndeplinim mai bine fiecare dintre aceste responsabilități?

Concluzie

Revedeți Mosia 15:18, unde profetul Abinadi Îl descrie pe Salvator ca fiind un mesager ale cărui picioare sunt frumoase în munți. Explicați că unul dintre motivele pentru care picioarele Sale sunt frumoase este acela că acestea poartă urmele cuielor, semnele dragostei Sale ispășitoare. Mărturișiți despre cum v-au întărit învățăturile lui Isaia dragostea pentru Salvator și dorința de a fi demni de binecuvântările sacrificiului Său ispășitor. Rugați cursanții să împărtășească felul în care mărturiile lor au fost, de asemenea, întărite.

Idei suplimentare de predare

Materialul următor suplimentează planul care a fost sugerat pentru lecție. Puteți să folosiți una sau mai multe dintre aceste idei ca parte a lecției.

1. Să umblăm în lumină

Revedeți Isaia 50:10-11 și subliniați alegerea pe care ne-o indică Isaia în aceste versete. Dacă alegem să ne temem de Domnul, să ne supunem vocilor slujitorilor Săi și să ne încredem în El, vom avea lumina Sa pentru a ne îndruma și nu vom umbla în întuneric (Ioan 8:12; 12:46). Dacă alegem să umblăm în propria noastră lumină, care este comparată cu lumina unor tăciuni, vom „[zace] în dureri“.

2. Munca misionară

Dacă *Family Home Evening Video Supplement 2 (International)* (5X736) este disponibil, puteți să prezentați „Munca misionară: cea mai mare îndatorire a noastră“, un segment video care durează cinci minute, ca parte a lecției.

Isaia 54-56; 63-65

Scop De a încuraja cursanții să întărească țărușii Sionului și să se pregătească pentru cea de-a Doua Venire și pentru Mileniu.

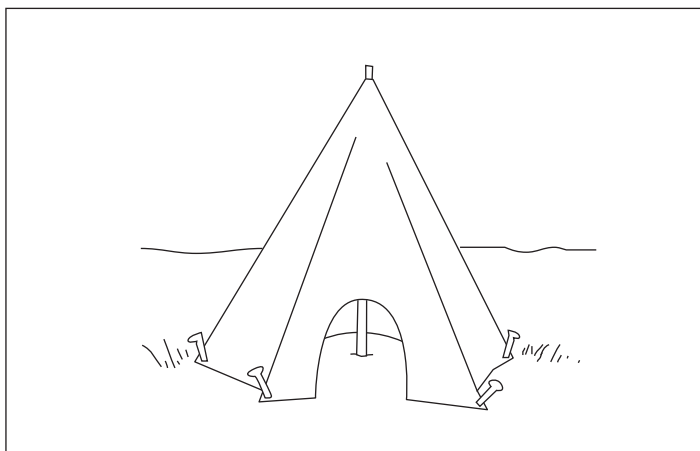
Pregătire

1. Rugându-vă, studiați pasajele din Isaia 54-56 și 63-65 care sunt discutate în această lecție.
2. Dacă faceți activitatea de captare a atenției, aduceți un țăruș de cort.
3. Dacă ilustrația Isus Hristos înviat este disponibilă, o puteți folosi în timpul lecției (62187; setul de ilustrații inspirate din scripturi, 239).

Sugestii pentru prezentarea lecției

Activitate pentru captarea atenției Puteți să faceți activitatea următoare (sau una dintre activitățile dumneavoastră) pentru a începe lecția.

Desenați pe tablă un cort asemănător celui arătat mai jos. Apoi, arătați un țăruș de cort și adresați următoarele întrebări.

- De ce are acest cort nevoie de țăruși? Ce s-ar întâmpla în cazul în care cortul nu ar fi susținut de către țăruși?
- Ce reprezintă cortul menționat în Isaia 54:2? (Biserica lui Isus Hristos).
Ce reprezintă țărușii cortului?

Președintele Ezra Taft Benson a spus:

„Termenul *țăruș* este o expresie simbolică. Imaginați-vă un cort mare, susținut prin corzi întinse către numeroși țăruși care sunt bine înfipti în pământ.

Profeții au asemănat Sionul din zilele din urmă cu un cort mare care acoperă pământul. Acel cort a fost susținut prin corzi legate de țăruși. Acei țăruși, desigur, sunt diferitele organizații geografice răspândite pe suprafața

pământului. În prezent, Israel se adună la diferiți țărushi ai Sionului“ (“Strengthen Thy Stakes”, *Ensign*, ianuarie 1991, pag. 2).

Spuneți-le cursanților că primii țărushi ai Bisericii lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă au fost organizați în Kirtland, Ohio și în Clay County, Missouri, în anul 1834. Pe măsură ce Biserica a crescut, au fost adăugați mai mulți țărushi, așa cum a poruncit Domnul (D&L 101:20-21). Astăzi, există sute de țărushi răspândiți în toată lumea.

Explicați că în această lecție se va discuta despre cum putem noi să întărim țărushii Sionului. Se vor discuta, de asemenea, învățăturile puternice ale lui Isaia referitoare la cea de-a Doua Venire și la Mileniu.

Discuție pe marginea scripturii și punerea în practică

În timp ce predați următoarele pasaje din scripturi, discutați cum pot fi puse acestea în practică în viața de zi cu zi. Încurajați cursanții să împărtășească experiențe care au legătură cu principiile din scripturi.

1. „Lungește-ți funiile și întărește-ți țărushii“ (Isaia 54:2).

- Care credeți că este înțelesul propoziției „Lărgeste locul cortului tău“ (Isaia 54:2)? (Domnul vrea ca membrii Bisericii să împărtășească Evanghelia cu mulți oameni pentru ca ea să poată acoperi pământul. Isaia a profețit că, în zilele din urmă, Biserica va crește rapid și mulți oameni din toată lumea vor fi convertiți la adevăr [Isaia 54:3]).
- Ce alt sfat ne este dat în Isaia 54:3 în ceea ce privește cortul sau Biserica? Cum putem să urmăm acest sfat? Puteți să rezumați discuția pe tablă, așa cum este ilustrat mai jos.

Sfatul lui Isaia:	Ce putem să facem:
Întinde învelitoarele cortului și lungeste funiile.	Să slujim ca misionari cu timp deplin; să împărtășim Evanghelia cu prietenii și cu vecinii.
Întărește țărushii cortului.	Să ne întărim țărushii locali.

- Ce putem să facem pentru a întări țărushii în care trăim? (Răspunsurile pot conține următoarele: să ne dezvoltăm tăria spirituală personală, să ne influențăm familiile și prietenii să facă același lucru, să le slujim vecinilor noștri indiferent dacă aceștia sunt membri sau nemembri și să acceptăm, din partea conducătorilor preoției, chemări pentru a sluji în Biserică.)
- Cum pot binecuvânta țărushii viețile oamenilor? (Vezi D&L 115:5-6). În ce mod sunt țărushii Sionului locuri de apărare și de adăpost pentru noi?

2. „Te voi primi înapoi cu mare dragoste“ (Isaia 54:7).

- Chiar dacă poporul lui Israel a fost împrăștiat pentru mulți ani, Domnul a promis că îl va chema la Biserica adevărată în zilele din urmă (Isaia 54:4-10). Ce putem învăța despre Domnul în Isaia 54:4-10? Ce binecuvântări specifice

le promite Domnul slujitorilor Săi neprihăniți? (Vezi Isaia 54:13-14, 17). De ce sunt importante aceste promisiuni?

- Cine este invitat să-și găsească adăpost adunându-se cu sfinții? (Toți copiii Tatălui Ceresc). Revedeți următoarele pasaje din Isaia, care descriu grupurile de oameni pe care Domnul îi vrea să se întoarcă la El și să găsească protecție în Evanghelie:
 - a. Isaia 55:1-3. (Toți cei însetați). La ce fel de sete se face referire în aceste versete? Ce se întâmplă atunci când încercăm să ne potolim setea spirituală cheltuind bani și depunând efort pentru lucruri temporale? Cum poate să fie potolită cu adevărat setea noastră spirituală? (Vezi 2 Nefi 9:50-51; 3 Nefi 20:8).
 - b. Isaia 55:6-7. (Cei ticăloși care se vor pocăi). Ce li s-a promis celor care se pocăiesc?
 - c. Isaia 56:3, 5-8. (Străinii care nu-L cunosc pe Domnul). Ce trebuie să facă străinul pentru a fi acceptat de către Domnul?
- Ce ne învață aceste pasaje despre mila Domnului? Ce ne învață acestea despre modul în care ar trebui să-i privim pe toți copiii Tatălui Ceresc?
- Isaia a scris că sufletele noastre pot fi hrănite de cuvântul lui Dumnezeu așa cum ploaia și zăpada hrănesc semințele (Isaia 55:10-13). Cum ne hrănește cuvântul lui Dumnezeu sufletele? (Vezi Alma 32:28, 41).

3. Mileniul va fi un timp de pace și de bucurie.

- În scrierile sale, Isaia a mărturisit că, indiferent dacă vor fi încercări, ispite și suferințe în lume, binele va învinge în cele din urmă răul, iar pentru cei neprihăniți, viitorul va fi plin de bucurie. Isaia s-a rugat intens pentru cea de-a Doua Venire a Salvatorului, care va aduce pedeapsă pentru cei ticăloși și mare bucurie pentru cei neprihăniți (Isaia 64). Ce mesaj de speranță și de bucurie este cuprins în Isaia 64:1-4? Cum vă mărește acest mesaj dorința de a îndura până la sfârșit să-I slujiți Domnului?
- Ultimele capitole ale cronicii lui Isaia prezintă o ilustrare minunată a Mileniului, perioada de o mie de ani de pace care va fi instaurată la a Doua Venire a Salvatorului. Din ceea ce este consemnat în Isaia 65:17-25, ce condiții vor exista în timpul Mileniului? (Puteți să enumerați aceste condiții pe tablă; vezi, de asemenea, Isaia 11:6-9).
 - a. Domnul va face ceruri noi și un pământ nou (Isaia 65:17).
 - b. Va fi mare bucurie și nimeni din poporul Domnului nu va mai plânge (Isaia 65:18-19).
 - c. Oamenii nu vor muri de tineri; ei vor trăi până la 100 de ani (Isaia 65:20).
 - d. Oamenii se vor bucura de roadele propriei lor munci (Isaia 65:21-23).
 - e. Rugăciunile își vor primi răspunsul imediat (Isaia 65:24).
 - f. Nu va mai exista dușmănie între animale (Isaia 65:25).
- Ce ne învață Isaia 63:7-9 despre infinita bunătate și dragoste a Domnului? (Cereți-le cursanților să sugereze cuvinte și expresii din aceste versete care arată dragostea pe care Salvatorul o are pentru noi. Puteți să scrieți aceste lucruri pe tablă.) În ce moduri v-a arătat Salvatorul „bogația dragostei Lui“?

Mărturișiți că, pe măsură ce întărim țărâșii Sionului și împărtășim Evanghelia cu lumea, bogățiile veșniciei ne așteaptă. Putem să privim către cea de-a Doua Venire a Salvatorului și către pacea și bucuria care vor exista în timpul Mileniului. Profețiile lui Isaia ne încurajează să ne amintim că este un privilegiu să slujești Domnului și că El Își binecuvântează ucenicii.

Idei suplimentare de predare

Materialul următor suplimentează planul care a fost sugerat pentru lecție. Puteți să folosiți una sau mai multe dintre aceste idei ca parte a lecției.

1. Adevărata lege a postului (Isaia 58:3-12)

- Ce putem să învățăm despre post din Isaia 58? Care sunt elementele esențiale ale unui post adevărat? (Vezi Isaia 58:3-7).

Un element esențial al unui post adevărat este plățirea unui dar de post generos. Președintele Spencer W. Kimball a spus: „Cred că atunci când suntem înstăriți, așa cum mulți dintre noi sunt, trebuie să fim foarte, foarte generoși... și să dăm, în locul sumei pe care am economisit-o din valoarea celor două mese în care am postit, probabil mai mult, mult mai mult – de zece ori mai mult atunci când suntem în posibilitatea de a o face“ (în Conference Report, aprilie 1974, pag. 184).

- Ce promisiuni ne sunt date în Isaia 58 dacă trăim în acord cu legea postului?
 - a. Devenim mai puternici ca să rezistăm ispitelor (Isaia 58:6).
 - b. Greutățile noastre devin mai ușoare (Isaia 58:6).
 - c. Sănătatea noastră fizică și spirituală este îmbunătățită (Isaia 58:8).
 - d. Devenim umili și pregătiți să comunicăm cu Domnul (Isaia 58:9).
 - e. Avem grijă de cei săraci și nevoiași (Isaia 58:10).
 - f. Primim îndrumare continuă de la Domnul (Isaia 58:11).

g. Sufletele noastre sunt sătule chiar și în locurile secetoase și vom deveni ca „un izvor ale cărui ape nu seacă“ (Isaia 58:11).

Invitați cursanții să împărtășească exemple din scripturi, din istoria Bisericii sau experiențe personale care arată binecuvântările datorate trăirii conform legii postului. (Vezi Ghidul pentru scripturi, „(a) Posti, post“).

- Cum putem să ținem cu mai multă sârguință legea postului?

2. Descrierea misiunii de slujire a Salvatorului

- Isaia 61:1-3 este o declarație despre chemarea și slujirea Salvatorului. La începutul slujirii Sale în Nazaret, Salvatorul a citat aceste versete și le-a spus oamenilor: „Astăzi s-au împlinit cuvintele acestea din Scriptură, pe care le-ați auzit“ (Luca 4:14-21). Ce ne învață aceste versete despre natura și misiunea lui Isus Hristos?

3. A Doua Venire a lui Isus Hristos (Isaia 63:1-6)

- Cea de-a Doua Venire a Salvatorului este descrisă în Isaia 63:1-6. Ce culoare va avea roba Salvatorului când va veni în slava Sa? (Vezi Isaia 63:2; Apocalipsa 19:11-13; D&L 133:46-48). Ce simbolizează culoarea roșie? (Sângele pe care l-a vărsat atunci când a suferit pentru păcatele noastre în Ghetsimani și pe cruce.)

„În ziua aceasta te fac... un stâlp de fier“

Lecția
41

Ieremia 1-2; 15; 20; 26; 36-38

Scop De a încuraja cursanții să rămână credincioși în vremuri de ostilitate și de necazuri.

Pregătire

1. Rugându-vă, studiați pasajele din Ieremia care sunt discutate în această lecție. Această lecție se concentrează asupra curajului și devotamentului lui Ieremia în timp ce acesta a trebuit să înfrunte ostilitatea celor care-l înconjurau.
2. Dacă faceți activitatea de captare a atenției, aduceți la clasă o bară de metal.

Sugestii pentru prezentarea lecției

Activitate pentru captarea atenției Puteți să faceți activitatea următoare (sau una dintre activitățile dumneavoastră) pentru a începe lecția.

Expuneți o bară de metal și invitați cursanți să încerce s-o rupă. Apoi adresați următoarele întrebări:

- Dacă acest obiect ar reprezenta trăsăturile unei persoane, ce ar sugera despre ea?
- Rugați cursanții să citească Ieremia 1:17-19. Ce expresii folosește Domnul în versetul 18 pentru a-l descrie pe Ieremia? Ce ne sugerează aceste expresii despre personalitatea lui Ieremia? Cum v-ați simți dacă aceste cuvinte ar fi fost folosite pentru a vă descrie pe dumneavoastră în timp ce v-ați pregăti să îndepliniți o chemare sau o însărcinare din partea Domnului?

Explicați faptul că împărații, prinții, preoții și tot poporul țării i s-au opus lui Ieremia față de misiunea sa, însă el, într-un mod curajos, a făcut așa cum Domnul i-a poruncit. Faceți referire la bara de metal și explicați că Ieremia a fost un „stâlp de fier“ care a avut o mare tărie în momente dificile și care nu s-a îndoit și nici nu s-a rupt.

Discuție pe marginea scripturii și punerea în practică

În timp ce predați următoarele pasaje din scripturi, discutați cum pot fi puse acestea în practică în viața de zi cu zi. Încurajați cursanții să împărtășească experiențe care au legătură cu principiile din scripturi.

Ieremia a slujit în timpul domniilor a cinci împărați, de la Iosia până la Zedechia (626-586 î.H.). În timpul lui Iosia, el a încercat să îndepărteze poporul de idolatrie și de imoralitate. Însă, împărații care i-au urmat lui Iosia au condus în ticăloșie iar poporul s-a aflat într-o apostazie totală. Misiunea lui Ieremia a fost aceea de a încerca să înalțe un glas de avertisment către acești oameni, iar condamnările pe care el le-a făcut împotriva ticăloșiei lor se numără printre cele mai puternice din toate scripturile. El a fost unul dintre ultimele glasuri de avertisment înainte ca împărăția lui Iuda să fi fost cucerită de către Babilonieni.

Viața lui Ieremia a fost plină de întristare, însă reacția sa în fața încercărilor ne poate învăța și inspira. El a fost bătut și închis în temniță din cauza faptului că a profetizat împotriva împărăției lui Iuda. Viața lui a fost amenințată în mod constant. Însă, în toate necazurile și în toată împotrivirea de care a avut parte, Ieremia a fost ca un „stâlp de fier” (Ieremia 1:18). Ieremia oferă o cronică personală, care promovează credința, a reacției profetului față de întristările și frustrările din viața sa.

1. Ieremia este chemat de Dumnezeu pentru a fi profet.

Revedeți relatarea chemării lui Ieremia de a fi profet, așa cum este redată în Ieremia 1:4-10.

- Ce ne învață chemarea lui Ieremia despre doctrina rânduiri dinainte? (Vezi Ieremia 1:5). Cum credeți că l-a ajutat pe Ieremia faptul că știa faptul că în existența premuritoare a fost rânduit dinainte să fie profet?

Profetul Joseph Smith a spus: „Fiecare bărbat care are o chemare de a le sluji locuitorilor lumii a fost rânduit pentru acel scop în cadrul Marelui Consiliu din cer înainte ca această lume să fii existat” (*History of the Church*, 6:364).

- Ce a făcut Domnul atunci când Ieremia s-a simțit nepotrivit pentru a-și îndeplini chemarea? (Vezi Ieremia 1:6-10). Cum ați fost liniștiți de către Domnul atunci când nu v-ați simțit potriviți?

2. Mulți oameni i se opun lui Ieremia și încearcă să-l oprească să-și îndeplinească misiunea.

Folosiți scripturile următoare pentru a discuta despre opoziția de care Ieremia a avut parte pe măsură ce și-a îndeplinit misiunea care i-a fost dată de către Domnul:

- a. Ieremia 20:1-6. Enervat de profețiile lui Ieremia, Pașhur, guvernatorul șef al templului, a făcut ca Ieremia să fie bătut și închis în temnița cu butuci. Ieremia a profetizat că Pașhur, familia sa și prietenii săi vor fi luați în robie de către babilonieni și vor muri în Babilon.
 - b. Ieremia 26:7-15. Majoritatea locuitorilor țării, inclusiv preoții, s-au opus lui Ieremia și mesajului său (26:7-11). Totuși, Ieremia a transmis într-un mod curajos, mesajul pe care Domnul i l-a poruncit să-l transmită (26:12-15). Prietenii și rudele lui Ieremia i s-au împotrivit și l-au urât (11:19-21; 12:6. Remarcați faptul că Ieremia era din orașul Anatot).
 - c. Ieremia 36:1-6, 20-32. Cuvintele profețiilor lui Ieremia au fost scrise și citite poporului (36:1-6). Împăratul a ars aceste cuvinte, iar Domnul i-a poruncit lui Ieremia să le scrie din nou (36:20-32).
 - d. Ieremia 37:12-15; 38:4-13. Ieremia a fost acuzat pe nedrept și închis în temniță (37:12-15). Mai târziu a fost aruncat într-o groapă, unde s-a scufundat în noroi (38:4-6). Prin porunca împăratului Zedechia, Ieremia a fost scos din groapă și închis înapoi în temniță (38:7-13).
- Ce ne dezvăluie Ieremia 20:14-18 despre modul în care Ieremia s-a simțit pe măsură ce el a îndurat o asemenea împotrivire copleșitoare? Ce lucruri putem să învățăm de la Ieremia, care să ne ajute atunci când avem parte de dificultăți? (Răspunsurile pot conține faptul că Ieremia a continuat să se

supună Domnului și să-și îndeplinească chemarea, chiar și atunci când a fost persecutat și descurajat; vezi Ieremia 26:12-15).

- Care a spus Domnul în Ieremia 2:13 că au fost cele două păcate pe care le-a făcut poporul Său? (L-au părăsit pe El, Izvorul apelor vie. Și și-au săpat puțuri crăpate care nu puteau să țină apa vie a Domnului, ceea ce însemna că ei au căutat împlinirea și siguranța în lucrurile lumești.) De ce ar avea oamenii cu aceste trăsături dificultăți în acceptarea cuvintelor lui Ieremia? De ce nu ar fi ei în stare să reacționeze în fața necazurilor așa cum a făcut Ieremia? Cum ne săpăm noi câteodată „puțuri crăpate“ care nu pot să țină apa vie a Salvatorului?

Elder Marion D. Hanks a spus:

„Obiectivele materiale captează prea mult atenția noastră. Efortul depus pentru ceea ce avem nevoie sau pentru a avea mai mult decât este necesar ne epuizează timpul și energia. Căutăm plăcerea sau distracția, sau devenim mult prea implicați în diverse grupuri sau probleme comunitare. Desigur, oamenii au nevoie de recreere, au nevoie să se realizeze, au nevoie să contribuie, însă dacă acestea ajung să ne coste prietenia cu Hristos, atunci prețul este mult prea mare.

‘Căci poporul Meu a săvârșit un îndoit păcat’, a spus Domnul lui Israel, ‘M-au părăsit pe Mine, Izvorul apelor vie, și și-au săpat puțuri, puțuri crăpate, care nu țin apă’ (Ieremia 2:13.)

Lucrurile pe care noi le creăm pentru a-I lua locul lui Dumnezeu în viețile noastre, într-adevăr nu țin apa. În măsura în care refuzăm ‘apa vie’, pierdem bucuria pe care am fi putut s-o avem“ (în Conference Report, aprilie 1972, pag. 127 sau *Ensign*, iulie 1972, pag. 105).

Profețiile lui Ieremia despre faptul că babilonienii vor distruge Ierusalimul au fost împlinite, așa cum este consemnat în Ieremia 39-40. Ieremia s-a aflat în temniță în timpul asediului, însă după aceea, babilonienii l-au eliberat și i-au permis lui și rămășiței iudeilor să rămână în țara lui Iuda. Iohanan, conducătorul celor care au rămas, i-a cerut lui Ieremia să afle voința Domnului în ceea ce-i privea și a promis că i se va supune acesteia (Ieremia 42:1-6). Prin intermediul lui Ieremia, Domnul i-a spus poporului să stea în țara lui Iuda și a promis că-i va binecuvânta dacă vor face întocmai (Ieremia 42:9-22). Însă Iohanan a condus poporul în Egipt, unde majoritatea oamenilor au continuat să trăiască în ticăloșie (Ieremia 43-44).

3. Ieremia este întărit în timpul necazurilor datorită dragostei sale pentru cuvântul lui Dumnezeu.

Discutați scripturile următoare, care arată cum l-a ajutat cuvântul lui Dumnezeu pe Ieremia să rămână puternic în momentele dificile.

- Conform cu Ieremia 1:9, ce a pus Domnul în gura lui Ieremia? Conform cu Ieremia 15:16, ce a făcut Ieremia cu cuvintele Domnului? (Le-a mâncat, adică în limbaj poetic, cuvântul lui Dumnezeu a devenit o parte din el.) Ce sentimente a avut Ieremia față de cuvintele Domnului?
- Cum putem noi să „mâncăm“ cuvintele Domnului, așa cum a făcut Ieremia? (Prin studiul scripturilor și prin punerea în practică a sfatului profeților din

zilele din urmă.) Nefi, profetul Cărții lui Mormon, ne-a spus: „Ospătați-vă din cuvintele lui Hristos“ (2 Nefi 32:3). Cum ne poate întări faptul că ne ospătam din cuvintele Domnului?

- Cum a descris Ieremia, în Ieremia 20:9, cuvântul Domnului pe care-l simțea în interiorul său? Ce credeți că înseamnă să simțiți cuvântul Domnului ca un foc mistuitor în oasele dumneavoastră? De ce credeți că Ieremia nu s-a putut opri să predea cuvântul Domnului?

Concluzie

Exprimați-vă sentimentele despre exemplul lui Ieremia și despre nevoia de a fi credincios în vremuri de restriște. Încurajați cursanții să caute și să reflecteze asupra cuvintelor Domnului până când acestea devin ca un foc în oasele lor, care-i întărește pe măsură ce ei fac lucrarea Domnului. Dacă ați făcut activitatea de captare a atenției, expuneți bara de metal și îndemnați cursanții să devină, la fel ca Ieremia, un stâlp de fier pentru Domnul.

Idei suplimentare de predare

Materialul următor suplimentează planul care a fost sugerat pentru lecție. Puteți să folosiți una sau mai multe dintre aceste idei ca parte a lecției.

1. „Lutul în mâna olarului“ (Ieremia 18:6)

- Revedeți relatarea vizitei făcute olarului de către Ieremia, consemnată în Ieremia 18:1-4. Ce a predat Domnul poporului prin experiența lui Ieremia? (Vezi Ieremia 18:5-10. Domnul le-a arătat că, dacă se vor pocăi, El îi va modela în ceva mai bun, la fel cum olarul a refăcut vasul nereușit. El le-a amintit, de asemenea, că avea puterea de a-i distruge dacă nu se pocăiau.)
- Cum este valabilă pentru noi această comparație în ziua de astăzi? Cum putem să devenim un lut mai bun în mâinile Domnului? (Fiind umili – supunându-ne Domnului, pocăindu-ne, încrezându-ne în Domnul și căutând să cunoaștem voința Lui. Invitați cursanții să împărtășească experiențe care arată cum a modelat și a pregătit Domnul oameni pentru a îndeplini scopurile Sale.) Ce se întâmplă atunci când ne împotrivim să fim modelați de Domnul?

Președintele Heber C. Kimball a oferit următoarele idei în ceea ce privește comparația din Ieremia 18:1-10:

„Toți [cei] care sunt flexibili în mâinile lui Dumnezeu și sunt supuși față de poruncile Sale, sunt vase de onoare, iar Dumnezeu le va primi“ (*History of the Church*, 4:478).

„Există multe vase care sunt distruse după ce au fost pregătite și modelate. De ce? Deoarece acestea nu sunt mulțumite de forma pe care olarul le-a dat-o ci, imediat, se modelează singure în forma care le mulțumește; prin urmare, acestea nu înțeleg ceea ce concepe Dumnezeu și se distrug singure prin puterea propriei lor libertăți de a alege. [Acești oameni] trebuie să treacă prin mult etape de modelare și formare, apoi... trebuie să fie finisați și puși în cuptor; și chiar și în cuptor, anumite vase se crapă“ (în Stanley B. Kimball, *Heber C. Kimball: Mormon Patriarch and Pioneer* [1981], pag. 270).

2. Ieremia a predicat în același timp cu Lehi, profetul Cărții lui Mormon

Profetul Ieremia a predicat și a avertizat poporul lui Iuda pe vremea când Lehi a plecat din Ierusalim. Atât Ieremia cât și Lehi au profețit că Ierusalimul urma să fie distrus.

- Unde era Ieremia când Lehi și familia sa au plecat din Ierusalim? (Vezi Ieremia 37:15-16; 1 Nefi 7:14).
- Ieremia a petrecut mult timp sfătuindu-l pe Zedechia, împăratul lui Iuda, însă Zedechia a refuzat să se supună cuvintelor Domnului care au fost făcute cunoscute prin intermediul lui Ieremia. Ce i s-a întâmplat lui Zedechia ca urmare a nesupunerii sale? (Vezi Ieremia 39:4-7).
- Din Cartea lui Mormon, aflăm faptul că unul dintre fiii lui Zedechia nu a fost omorât de către babilonieni. Cum îl chema? (Vezi Helaman 8:20-21). Unde a mers? (Vezi Omni 1:15).

Scop De a încuraja cursanții să se implice în mărirea lucrării a lui Dumnezeu din zilele din urmă și să aibă legea Sa scrisă în inimile lor.

Pregătire

1. Studiați cu ajutorul rugăciunii Ieremia 16; 23; 29 și 31.
2. Referințe suplimentare: Ieremia 3-9; 13; 30; 32:37-42; 33; 35.

Sugestii pentru prezentarea lecției

Activitate pentru captarea atenției Puteți să faceți activitatea următoare (sau una dintre activitățile dumneavoastră) pentru a începe lecția.

- Dacă ați fi putut să fiți martori sau să fiți implicați în vreuna dintre povestirile sau evenimentele din Vechiul Testament, pe care le-ați alege? (Puteți să scrieți răspunsurile cursanților pe tablă).
- De ce v-ar fi plăcut să fiți martori sau să participați la acest eveniment?
- Ce se întâmplă în Biserică, în ziua de astăzi, care s-ar putea compara cu o parte dintre evenimentele pe care le-ați ales?

Explicați că, deși Ieremia a avut câteva mesaje de speranță pentru oamenii din vremea sa, el a prevăzut un timp de speranță în timpul adunării lui Israel din zilele din urmă. Această lecție abordează profețiile lui Ieremia referitoare la marea adunare din zilele din urmă la care noi participăm în ziua de astăzi.

Discuție pe marginea scripturii și punerea în practică

În timp ce predați următoarele pasaje din scripturi, discutați cum pot fi puse acestea în practică în viața de zi cu zi. Încurajați cursanții să împărtășească experiențe care au legătură cu principiile din scripturi.

1. Ieremia prevede adunarea lui Israel din zilele din urmă.

Dacă povestirea exodului lui Israel din Egipt nu este menționată în cadrul activității de captare a atenției, explicați că acesta este unul dintre cele mai miraculoase evenimente din Vechiul Testament. Despre acest eveniment se face referire în Ieremia și în celelalte cărți ale Vechiului Testament, precum și în Cartea lui Mormon.

- Ce sentimente a avut Moise despre importanța exodului? (Vezi Deuteronom 4:32-35). Cum credeți că ar fi fost să participați la exodul lui Israel din Egipt?
- Cu multe generații mai târziu, Ieremia a avut o viziune a unui eveniment din zilele din urmă despre care Domnul a spus că va fi la fel de mare ca și exodul (Ieremia 16:14-16; 23:3-8). Ce eveniment este descris în Ieremia 16:15 și 23:3? (Adunarea lui Israel și creșterea Bisericii). Cine sunt păstorii despre care se vorbește în Ieremia 23:4? (Conducătorii preoției și alți conducători ai

Bisericii). Cine este Împăratul despre care se vorbește în Ieremia 23:5-6? (Isus Hristos). De ce credeți că aceste evenimente sunt la fel de mari ca și exodul?

- Elder LeGrand Richards a spus că pescarii și vânătorii descriși în Ieremia 16:16 sunt misionarii Bisericii (în Conference Report, aprilie 1971, pag. 143 sau *Ensign*, iunie 1971, pag. 98-99). Ce au în comun pescarii și vânătorii cu misionarii? (Vezi Matei 4:18-19). Cum putem să fim misionari mai eficienți?

2. Dumnezeu Își va scrie legea în inimile oamenilor din poporul Său.

- Copiii lui Israel au depins de Moise pentru a primi revelații în timpul călătoriei lor în pustiu. Ce dorință mare și-a exprimat Moise în Numeri 11:29? (El a vrut ca poporul să învețe legea lui Dumnezeu și să învețe să asculte Spiritul pentru ei înșiși.)
- Conform cu Ieremia 31:31-34, ce a promis Domnul că va face în zilele din urmă? (Vezi, de asemenea, Ezechiel 11:17-20; 36:24-28; 2 Corinteni 3:2-3). Ce înseamnă să aveți legea lui Dumnezeu scrisă în inimile dumneavoastră? Ce trebuie să facem pentru a avea legea lui Dumnezeu scrisă în inimile noastre?
- Cum ne este influențat comportamentul atunci când avem legea lui Dumnezeu scrisă în inimile noastre? Puteți să discutați cum ne ajută aceasta să ne supunem față de unele porunci specifice, cum ar fi:
 - a. Să ne iubim aproapele.
 - b. Să ne cinstim părinții.
 - c. Să fim curați din punct de vedere moral.
 - d. Să păstrăm sfântă ziua de sabat.
 - e. Să alegem filme, programe de televiziune, cărți și reviste adecvate.
 - f. Să purtăm îmbrăcăminte modestă.
 - g. Să alegem o muzică adecvată.
- Joseph Smith a fost întrebat odată cum de conduce cu succes atât de mulți oameni. El a spus: „Îi învăț pe oameni principii corecte iar ei se conduc singuri“ (citată de John Taylor, în *Journal of Discourses*, 10:57-58). Ce legătură are această declarație cu faptul de a avea legea lui Dumnezeu scrisă în inimile noastre?
- Ieremia a profetizat că, la 70 de ani după ce poporul lui Iuda era luat în robie în Babilon, acesta urma să se întoarcă în propria țară și să trăiască din nou în armonie cu Dumnezeu (Ieremia 29:10-14; împlinirea acestei profeții este discutată în lecția 47). Conform cu Ieremia 29:12-14, ce putem să facem pentru a ne apropia de Dumnezeu? Ce ne sugerează cuvintele *a chema, a ruga, a căuta și a cerceta* despre atitudinea pe care trebuie s-o avem pe măsură ce ne străduim să ne apropiem de Dumnezeu? Invitați cursanții să împărtășească experiențe pe care le-au avut pe măsură ce au căutat să se apropie de Dumnezeu.

Concluzie

Mărturisiți că noi trăim într-un timp spre care Ieremia și mulți alți profeți au privit cu bucurie. Încurajați cursanții să se implice în adunarea lui Israel și să aibă legea lui Dumnezeu scrisă în inimile lor.

Idei suplimentare de predare

Materialul următor suplimentează planul care a fost sugerat pentru lecție. Puteți să folosiți una sau mai multe dintre aceste idei ca parte a lecției.

1. Acum este timpul să ne pocăim

Mila Domnului le este oferită întotdeauna celor care se pocăiesc. Totuși, oamenii care amână pocăința ar putea să realizeze că este din ce în ce mai greu să se pocăiască.

Președintele Joseph F. Smith ne-a învățat: „Omul care a acumulat multe greșeli și păcate din trecut pentru care nu s-a pocăit și pentru care nu a primit iertare, poate realiza faptul că îi este imposibil să evite sau să se îndepărteze de rău, iar starea sa în lume este lipsită de speranță; iar el, care într-un mod iresponsabil face imposibilă evitarea sau îndepărtarea de rău din cauza eșecului său de a se pocăi de greșelile și de păcatele din trecut, este cel mai nefericit. Astfel, căutarea zilnică a milei și iertării divine în drumul nostru, ne dă putere să scăpăm de rele“ (*Gospel Doctrine*, ediția a 5-a 1939, pag 374).

- Ce ne învață următoarele pasaje din scripturi despre importanța ascultării cuvântului Domnului și aceea a pocăirii prompte?

Ieremia 5:1-5, 21-25

Ieremia 6:10-17

Ieremia 7:23-28

Ieremia 8:6-12, 20

Ieremia 13:11, 23

Ieremia 17:23

2. Să ascultăm cuvintele profeților

- Ieremia a consemnat în mod frecvent că poporul nu i-a ascultat cuvintele (Ieremia 7:13; 25:3-4; 26:2-5; 32:33). Care dintre cuvintele profeților din zilele din urmă ar trebui să le urmărim mai sârguincios?

3. Repetarea păcatelor generațiilor anterioare

- Ieremia i-a avertizat pe iudeii din timpul său despre faptul că păcatele pe care ei le-au făcut erau aceleași păcate pentru care generațiile din trecut au fost aspru pedepsite (Ieremia 11:1-12). De ce credeți că generația lui Ieremia nu a învățat din păcatele strămoșilor lor, în special când pedeapsa pentru acele păcate a fost atât de clar recunoscută? Cum putem să beneficiem mai din plin de lecțiile învățate de către generațiile anterioare ale poporului de legământ al lui Dumnezeu?

4. Importanța de a ne încrede în Dumnezeu

- Ce comparații sunt făcute între oamenii care se încred în om și cei care se încred în Dumnezeu, în Ieremia 17:5-8? Cum ați văzut că aceste comparații sunt corecte? Cum putem să ne demonstrăm încrederea în Dumnezeu?

5. Profetii falși

- Zedechia a fost un împărat care a vrut ca profetii să-i spună ceea ce vroia el să audă. Drept urmare, mulți profeti falși i-au promis că Ierusalimul nu va cădea (Ieremia 28:1-4; 37:19). În ziua de astăzi, mulți profeti vin „îmbrăcați în haine de oi“ (Matei 7:15). Ce dovadă există că printre noi sunt, în ziua de astăzi, profeti falși? Care sunt câteva dintre mesajele profeților falși din ziua de astăzi? Cum putem să evităm să fim conduși în rătăcire de către profetii falși?

Ezechiel 18; 34; 37

Scop De a încuraja cursanții să-și îndeplinească responsabilitățile ca „păstori ai lui Israel“ (Ezechiel 34:2)

Pregătire

1. Rugându-vă, studiați următoarele scripturi:
 - a. Ezechiel 34. Domnul îi muștră pe acei păstori care nu pasc turma. El va căuta toate oile pierdute și le va fi Păstor.
 - b. Ezechiel 18:21-32. Ezechiel ne învață că cei ticăloși care se pocăiesc vor fi salvați, iar cei neprihăniți care se vor îndrepta către ticăloșie vor fi alungați.
 - c. Ezechiel 37:1-14. Ezechiel are o viziune în care li se dă viață multor oase uscate.
 - d. Ezechiel 37:15-28. Ezechiel profețește că bucata de lemn a lui Iuda și cea a lui Iosif vor deveni una în mâna Domnului.
2. Referințe suplimentare: Ezechiel 2.

Sugestii pentru prezentarea lecției

Activitate pentru captarea atenției Puteți să faceți activitatea următoare (sau una dintre activitățile dumneavoastră) pentru a începe lecția.

Citiți (sau scrieți pe tablă) următoarea întrebare:

- Prin ce se diferențiază un păstor adevărat care iubește oile, de un păstor care are grijă de oi doar pentru că este plătit?

Rugați cursanții să asculte citatul următor din ceea ce a spus președintele Ezra Taft Benson, pentru a primi răspunsuri la această întrebare (puteți să rugați un cursant să citească citatul):

„În timpul lui Isus, păstorul palestinian s-a remarcat datorită protecției pe care o oferea oilor sale. Față de păstori plătiți din timpul nostru, păstorul mergea întotdeauna înaintea turmei. El o conducea. Păstorul cunoștea fiecare oaie și avea, de regulă, câte un nume pentru fiecare dintre ele. Oile îi cunoșteau vocea, aveau încredere în el și nu ar fi urmat un străin. Astfel, atunci când era chemată, oaia venea la el. (Vezi Ioan 10:14, 16).

Noaptea, păstori își duceau oile într-un loc numit staul. Garduri înalte înconjurau staulul, iar pe aceste garduri erau plasate țepușe pentru a preveni animalele sălbatice și hoții să le sară.

Câteodată, totuși, câte un animal sălbatic, îndemnat de foame, sărea gardurile și ajungea în mijlocul oilor, înspăimântându-le. O astfel de situație a diferențiat păstorul adevărat – cel care își iubea oile – de cel care era plătit – cel care muncea doar pentru bani și pentru faptul că a acceptat însărcinarea.

Adevăratul păstor era gata să-și dea viața pentru oi. El ar fi mers în mijlocul oilor și s-ar fi luptat pentru bunăstarea lor. Pe de altă parte, cel care era plătit, își prețuia mai mult propria siguranță decât pe cea a oilor și ar fi fugit, de regulă, din fața pericolului“ (în Conference Report, aprilie 1983, pag. 61; sau *Ensign*, mai 1983, pag. 43).

După citirea citatului, rugați cursanții să facă un rezumat cu diferențele dintre un păstor adevărat și un păstor plătit (sau angajat). Dacă este necesar, folosiți întrebările următoare și enumerați răspunsurile pe tablă:

- Care este poziția păstorului adevărat când își conduce oile? Dar a păstorului plătit? (Păstorul adevărat merge înaintea oilor și le conduce; citatul indică faptul că păstorul plătit merge în urma oilor și le forțează să se deplaseze.)
- Care este relația pe care o are păstorul adevărat cu fiecare dintre oile sale? Care este relația pe care o are păstorul plătit cu fiecare dintre oile sale?
- Cum reacționează păstorul atunci când oile se află în primejdie? Cum reacționează păstorul plătit?

Explicați că o parte a acestei lecții discută despre responsabilitățile noastre, ca păstori spirituali.

Discuție pe marginea scripturii și punerea în practică

În timp ce predați următoarele pasaje din scripturi, discutați cum pot fi puse acestea în practică în viața de zi cu zi. Încurajați cursanții să împărtășească experiențe personale care au legătură cu principiile din scripturi.

În anul 597 î.H., împăratul Babilonului, Nebucadnețar, a luat în robie mulți oameni din împărăția lui Iuda. Printre acești robi se afla și Ezechiel, pe care Domnul l-a chemat ca profet cinci ani mai târziu. În anul 587 î.H., babilonienii au distrus Ierusalimul și au luat mai mulți robi. Ezechiel a slujit poporului său exilat până în anul 570 î.H..

Scrierile lui Ezechiel conțin muștrări foarte severe și promisiuni glorioase care sunt valabile nu numai pentru împărăția străveche a lui Iuda, ci și pentru întregul Israel, inclusiv pentru membrii Bisericii din ziua de astăzi. Chiar dacă Ierusalimul a fost distrus, Ezechiel a prevăzut o zi când Israel va fi adunat și restaurat. Acest eveniment este simbolizat în viziunea sa prin valea plină de oaze și prin profeția sa despre bucățile de lemn ale lui Iuda și Iosif.

1. Păstorii lui Israel

Predați și discutați Ezechiel 34. În acest capitol, Domnul i-a muștrat pe păstorii egoiști ai lui Israel care nu au păscut turma. Apoi, El s-a descris ca fiind Păstorul cel Bun care Își va aduna turma în zilele din urmă și le va conduce în timpul Mileniului.

- Cine sunt „păstorii lui Israel“ despre care se vorbește în Ezechiel 34? (Conducătorii religioși din timpul lui Ezechiel.) De ce a fost Domnul nemulțumit de ei? (Vezi Ezechiel 34:2-4). Ce s-a întâmplat cu oile atunci când păstorii le-au neglijat? (Vezi Ezechiel 34:5-6).
- În ce moduri poate fi considerat fiecare dintre noi un păstor al lui Israel? (Noi trebuie să veghem și să ne întărim unul pe altul ca membri ai familiei, ca membri ai Bisericii, ca vecini, ca învățători de-acasă și învățătoare vizitatoare și ca membri ai cvorumurilor și ai claselor auxiliare.)

Elder Bruce R. McConkie a spus: „Oricine slujește în orice chemare în Biserică, în care este responsabil pentru bunăstarea spirituală sau temporală a oricărui dintre copiii Domnului, este păstor al acelor oi. Domnul îi consideră pe păstorii Săi responsabili pentru siguranța (salvarea) oilor Sale“ (*Mormon Doctrine*, a doua ediție [1966], pag. 710).

- Domnul a fost nemulțumit de o parte dintre păstorii Săi deoarece aceștia s-au hrănit pe ei înșiși în loc să pască turmele (Ezechiel 34:2-3, 8). Cum ar putea o parte dintre noi să facă această greșeală în ziua de astăzi?
- Conform cu Ezechiel 34:11-16, ce fac adevărații păstori pentru oile lor? (Remarcați verbele *a îngriji*, *a cerceta*, *risipite*, *a strânge*, *a paște*, *a lega* și *a întări*.) Cum îi putem opri pe ceilalți de la rătăcire sau de la risipire? Cum putem ajuta la adunarea celor care s-au rătăcit? Cum putem să paștem și să întărim turmele Domnului? Cum ați fost binecuvântați de către adevărații păstori care au făcut aceste lucruri?

Președintele Ezra Taft Benson a spus: „Vă cerem să munciți mai din greu cu un devotament reînnoit... Noi vrem ca dumneavoastră să vegheați, să pașteți, să aveți grijă de turmă și, în cazul în care o parte sunt pierdute temporar, noi vă provocăm să le găsiți“ (în Conference Report, aprilie 1983, pag. 64; sau *Ensign*, mai 1983, pag. 45).

- Cum este Salvatorul ca un păstor pentru noi? (Vezi Ezechiel 34:11-16; Psalmul 23; Isaia 40:11; Ioan 10:11-15). Puteți să discutați cum a făcut Salvatorul fiecare dintre lucrurile descrise în aceste scripturi. Depuneți mărturie despre Salvator așa cum sunteți îndemnați de către Spirit.

2. Pocăința și iertarea

Predați și discutați Ezechiel 18:21-32.

- Ce ne învață acest pasaj despre pocăință și iertare? (Vezi Ezechiel 18:21-22, 27-28). Ce înseamnă să „facem... o inimă nouă și un duh nou“? (Ezechiel 18:31). De ce este important să înțelegem că pocăința include atât întoarcerea de la păcat cât și schimbarea inimii? Cum putem să simțim această schimbare a inimii? (Vezi Alma 5:7-14).
- Ce ne învață acest pasaj despre oamenii care se îndepărtează de la neprihănire și nu se pocăiesc? (Vezi Ezechiel 18:24, 26).
- Ce ne învață acest pasaj despre sentimentele pe care Domnul le are atunci când îi pedepsește pe cei ticăloși? (Vezi Ezechiel 18:23, 32).
- Ce ne învață acest pasaj despre dreptatea și mila Domnului? (Vezi Ezechiel 18:25, 29-32). De ce este important să știm că Domnul este drept și milostiv?

3. Viziunea lui Ezechiel despre valea plină de oase

Predați și discutați Ezechiel 37:1-14. Explicați că viziunea lui Ezechiel despre valea plină de oase simbolizează atât învierea cât și restaurarea copiilor lui Israel în țara făgăduită lor.

- Cum este simbolizată învierea în viziunea lui Ezechiel? (Oasele s-au apropiat unele de altele, au fost acoperite cu carne și piele și li s-a dat viață; vezi Ezechiel 37:1-10; vezi, de asemenea, Alma 11:42-44; 40:23).

- Cum este simbolizată în viziunea lui Ezechiel restaurarea copiilor lui Israel în țara făgăduită lor? (Vezi Ezechiel 37:11-14. Învierea este folosită pentru a simboliza această restaurare.)
- Viziunea lui Ezechiel poate fi citită, de asemenea, ca o analogie ce descrie reînnoirea „nădejii“ lui Israel (Ezechiel 37:11). Chiar dacă nădejdea lui Israel ar putea fi la fel de moartă ca și „oastea mare“ a oaselor pe care le-a văzut Ezechiel, Salvatorul o poate revigora și readuce la viață. Cum v-a reînnoit Salvatorul nădejdea? (Pe măsură ce discutați această întrebare, puteți să citiți Moroni 7:41).
- Oasele din viziunea lui Ezechiel au început să prindă viață după ce Ezechiel le-a spus să „[asculte] cuvântul Domnului“ (Ezechiel 37:4). Cum ne dă viață cuvântul Domnului?

4. Bucata de lemn a lui Iuda și bucată de lemn a lui Iosif

Predați și discutați Ezechiel 37:15-28. Explicați că profeția lui Ezechiel despre bucățile de lemn ale lui Iuda și Iosif are o dublă semnificație. Se referă la combinația din zilele din urmă a cronicilor scripturale ale lui Iuda și Iosif (Israel). Se referă, de asemenea, la reunirea din zilele din urmă a împărățiilor lui Iuda și Iosif (Israel).

- Cum s-a îndeplinit profeția din Ezechiel 37:15-20? (Vezi 1 Nefi 5:14; 2 Nefi 3:12; D&L 27:5. Explicați că expresia *bucată de lemn* din aceste versete se referă la un tip de plăci de scris din lemn folosite frecvent în timpul lui Ezechiel. Bucata de lemn a lui Iuda simbolizează Biblia, iar bucată de lemn a lui Iosif simbolizează Cartea lui Mormon.)

Elder Boyd K. Packer a spus: „Bucata de lemn sau cronică lui Iuda – Vechiul și Noul Testament – și bucată de lemn sau cronică lui Efraim – Cartea lui Mormon, care este un alt testament al lui Isus Hristos – sunt acum întreșesute astfel încât, pe măsură ce studiați cu sârguință una dintre acestea, sunteți atrași de către cealaltă; pe măsură ce învățați din una, sunteți edificați de cealaltă. Ele sunt, cu siguranță, una în mâinile noastre. Profeția lui Ezechiel s-a împlinit“ (în Conference Report, octombrie 1982, pag. 75; sau *Ensign*, noiembrie 1982, pag. 53).

- Ce binecuvântări am primit datorită faptului că avem și Cartea lui Mormon alături de Biblie? (Vezi 1 Nefi 13:39-40; 2 Nefi 3:12). Cum v-a ajutat Cartea lui Mormon să înțelegeți Biblia mai bine? Cum a întărit pentru dumneavoastră mărturia Bibliei despre Domnul Isus Hristos?
- Ce a spus Ezechiel că urma să se întâmple după unirea cele două bucăți de lemn?
 - a. Copiii lui Israel vor fi adunați și uniți într-o singură împărăție, avându-L pe Salvator ca Împărat (Ezechiel 37:21-22).
 - b. Oamenii vor fi curățați și purificați (Ezechiel 37:23).
 - c. Oamenii vor urma și vor respecta poruncile Domnului (Ezechiel 37:24).
 - d. Oamenii vor locui într-o țară a făgăduinței (Ezechiel 37:25).
- Ce alte binecuvântări a promis Domnul în Ezechiel 37:26-28? (O binecuvântare importantă este restaurarea locașului sau a locuinței Domnului, adică a templului. Lecția următoare discută mai amănunțit despre binecuvântările templului.)

Concluzie

Învățăturile lui Ezechiel ne ajută să înțelegem cât de mult ne iubește Salvatorul și cât de mult are grijă de fiecare dintre noi. El este Păstorul nostru. El este dornic să ierte. El a făcut posibil ca noi să fim înviați. El conduce adunarea lui Israel în zilele din urmă. El a adus la lumină Cartea lui Mormon, ca o altă mărturie despre El. Invitați cursanții să-și împărtășească mărturiile despre aceste adevăruri.

Idei suplimentare de predare

Materialul următor suplimentează planul care a fost sugerat pentru lecție. Puteți să folosiți una sau mai multe dintre aceste idei ca parte a lecției.

1. Să învățăm să fim un păstor bun

În timp ce discutați despre responsabilitățile noastre ca păstori, puteți să citiți sau să spuneți următoarea povestire spusă de președintele James E. Faust:

„Când eram un băiețel, tatăl meu a găsit un miel, singur în deșert. Turma de oi din care mama sa făcea parte s-a deplasat și, cumva, mielul s-a separat de mama sa, iar păstorul trebuie să nu-și fi dat seama că acesta s-a pierdut. Pentru că nu putea să supraviețuiască singur în deșert, tatăl meu l-a luat și l-a adus acasă. Să-l fi lăsat acolo ar fi însemnat moartea sigură a acestuia, fie ar fi căzut pradă coioșilor, fie ar fi murit de foame, deoarece era atât de mic încât încă avea nevoie de lapte... Tatăl meu mi-a dat mielul, iar eu am devenit păstorul său.

Timp de câteva săptămâni am încălzit lapte de vacă într-un biberon și am hrănit mielul. Am devenit repede prieteni... El a început să crească. Mielul și cu mine ne jucam pe pajiște. Câteodată, ne întindeam împreună pe iarbă și îmi așezam capul pe partea sa laterală moale, lănoasă, privind cerul albastru și norii albi și pufoși. Nu am ținut mielul închis în timpul zilei. Nu ar fi fugit. Curând, a învățat să mănânce iarbă. Puteam să-mi chem mielul de oriunde din grădină imitând doar, pe cât de bine puteam, behăitul unei oi...

Într-o noapte a fost o furtună foarte puternică. În acea noapte, am uitat să-mi pun mielul în staul așa cum ar fi trebuit să fac. M-am dus la culcare. Micul meu prieten era înspăimântat în furtună și-i puteam auzi behăitul. Am știut că ar fi trebuit să-mi ajut animalul, însă am vrut să rămân în siguranță, la căldură, și neudat în patul meu. Nu m-am ridicat așa cum ar fi trebuit să fac. Dimineața următoare, am mers afară și mi-am găsit mielul mort. Un câine i-a auzit, de asemenea, behăitul și l-a omorât. Inima mea a fost frântă. Nu fusesem un păstor sau un supraveghetor bun pentru ceea ce tatăl meu îmi încredințase. Tatăl meu mi-a spus: 'Fiule, nu pot să am încredere în tine să ai grijă nici măcar de un singur miel?'. Remarca tatălui meu m-a durut mai mult decât pierderea prietenului meu lănos. Mi-am promis în acea zi, ca un băiețel ce eram, că voi încerca să nu-mi neglijez niciodată responsabilitatea de păstor, dacă voi mai fi din nou pus în acea poziție.

Nu peste mulți ani am fost chemat drept coleg al unui învățător de acasă cu experiență. Au fost momente când era atât de frig sau când vântul bătea atât de tare încât eu vroiam să stau acasă și să mă simt confortabil, însă, în urechea minții mele, puteam să-mi aud mielușelul behăind și știam că trebuia să fiu un păstor bun și să merg cu colegul meu mai experimentat. În acei mulți ani, de câte ori am avut o dorință de a scăpa de îndatoririle mele, îmi aminteam de cât

de rău mi-a părut în acea noapte, cu mulți ani în urmă, când nu am fost un păstor bun“ (în Conference Report, aprilie 1995, pag. 62-63; sau *Ensign*, mai 1995, pag. 46).

2. Păzitorii să-și înalțe glasul de avertisment

- Când l-a chemat pe Ezechiel ca profet, Domnul i-a spus: „Te pun păzitor peste casa lui Israel“ (Ezechiel 3:17). Cum se asemănau responsabilitățile lui Ezechiel cu cele ale unui păzitor? (Vezi Ezechiel 3:17-21; 33:1-9. În timpul lui Ezechiel, un păzitor din turn avertiza poporul de pericolul iminent din partea oștirilor inamice. Ezechiel și-a avertizat poporul despre dușmanii care îi puneau în pericol din punct de vedere spiritual.)
- Cine sunt păzitorii noștri în zilele din urmă? De ce este important să-i avem pe acești păzitori? Care este responsabilitatea noastră de a fi păzitori? (Vezi D&L 88:81. O parte a acestei responsabilități este de a preda Evanghelia celor care nu au primit-o.)

Pentru a preda importanța de a da ascultare avertismentelor profeților – și de a ne avertiza aproapele prin predarea Evangheliei – elder Boyd K. Packer a povestit despre o inundație devastatoare cauzată de prăbușirea barajului Teton din Idaho în anul 1976. Chiar în calea șuvoaielor au fost 7.800 de persoane. Pe măsură ce apele curgeau rapid spre vale, au distrus 790 de case și au avariat grav alte 800 de locuințe, biserici, școli și magazine. Având în vedere cantitatea de apă, viteza acesteia și populația zonei, un expert a estimat că 5.300 de persoane ar fi trebuit să moară. În mod incredibil, s-au înecat doar 6 persoane.

Elder Packer a întrebat:

„Cum a putut să aibă loc un dezastru atât de mare și totuși cu atât de puține pierderi de vieți omenești? ...Datorită faptului că au fost avertizați! Nu au avut mult timp la dispoziție, însă au fost avertizați; și fiecare persoană care a fost avertizată și-a avertizat aproapele...

Dar ce s-a întâmplat în cazul celor șase care s-au înecat? Unul dintre ei a fost chiar sub baraj și n-a avut nici o șansă. Doi dintre ei nu au crezut avertismentul până când a fost prea târziu. Mai târziu au fost găsiți în propria lor mașină, însă ei nu au dat ascultare avertismentului. Trei dintre ei s-au întors pentru a lua câteva bunuri materiale și și-au pierdut viața.

Dar a fost un miracol de proporții uriașe. Ca sfinți din zilele din urmă învățăm să dăm ascultare avertismentelor...

Acum văd o mare asemănare în ceea ce se întâmplă în lume, un val uriaș de rău și de ticăloșie în lume. Se strecoară în jurul nostru și devine din ce în ce mai adânc. Viețile noastre sunt în pericol. Bunurile noastre sunt în pericol. Libertățile noastre sunt în pericol și, totuși, cu ușurință ne vedem de munca noastră, nefiind în stare să înțelegem că se cuvine ca fiecare om care a fost avertizat să-și avertizeze aproapele...

[Noi am fost] avertizați de către un profet. Vom da ascultare avertismentului sau vom fi ca cei șase din Idaho care au crezut că avertismentele nu le erau adresate?“ (*That All May Be Edified* [1982], pag. 220-221, 223).

„Și pretutindeni pe unde va ajunge râul acesta va fi viață“

Lecția 44

Ezechiel 43-44; 47

Scop De a încuraja cursanții să ia din puterile vindecătoare, dătătoare de viață care sunt disponibile în templu.

Pregătire

1. Rugându-vă, studiați următoarele scripturi:
 - a. Ezechiel 43:1-12; 44:6-9, 23. Lui Ezechiel i se arată o viziune cu templul din Ierusalim.
 - b. Ezechiel 47:1, 6-12. Ezechiel vede un râu care iese din templu, care dă viață deșertului și vindecă Marea Moartă.
 - c. Ezechiel 47:2-5. Ezechiel măsoară adâncimea râului și descoperă că apa se adâncește de fiecare dată când intră în ea.
2. Înainte de a începe ora, desenați pe un afiș sau pe tablă harta de la pagina 221.
3. Referințe suplimentare: Ezechiel 40-42; Ioel 3:18; Zaharia 14:8; Apocalipsa 22:1-3; 1 Nefi 8:10-11; 11:25; Doctrină și legăminte 97:8-20.

Sugestii pentru prezentarea lecției

Activitate pentru captarea atenției Puteți să faceți activitatea următoare (sau una dintre activitățile dumneavoastră) pentru a începe lecția.

Adresați-le cursanților întrebări similare cu cele care urmează:

- Ați fost vreodată entuziasmat în timp ce ați urmărit un eveniment sportiv sau vreun alt tip de program de divertisment?
- Ați fost vreodată atât de entuziasmat de un astfel de eveniment încât v-ați ridicat și ați țipat sau ați aplaudat?
- Vă puteți gândi la evenimente sacre care au fost însoțite sau care vor fi însoțite de expresii entuziasmante de bucurie și de recunoștință? Unele dintre aceste evenimente sunt:
 - a. Crearea pământului (Iov 38:4-7).
 - b. Intrarea triumfală a lui Isus în Ierusalim (Ioan 12:12-16).
 - c. A Doua Venire a lui Hristos și învierea (1 Tesaloniceni 4:16).
- Cum se compară entuziasmul evenimentelor sportive sau al celorlalte programe de divertisment cu bucuria acestor evenimente sacre? (În timp ce entuziasmul evenimentelor sportive sau al altor programe de divertisment este temporar, bucuria asociată evenimentelor sacre este veșnică.)
- Care este unul din evenimentele sacre din Biserică unde participanții își arată bucuria și recunoștința stând în picioare, țipând și gesticulând? (În timpul

dedicării unui templu, congregația participă într-o exprimare măreață a bucuriei, numită Strigătul Osana.)

„Strigătul Osana este din toată inima, oferit din toată puterea persoanei respective. Congregația se ridică și strigă în unison cuvintele 'Osana, Osana, Osana lui Dumnezeu și Mielului. Amin, amin și amin', repetat de trei ori. Acesta este însoțit, de regulă, de fluturarea ritmică a batistelor albe cu brațul ridicat. Epitetul 'Mielul' are legătură cu bunăvoința și cu ispășirea lui Isus Hristos“ (în Daniel H. Ludlow, editor, *Encyclopedia of Mormonism*, 5 volume [1992], 2:659).

Explicați că această lecție îi va ajuta pe cursanți să înțeleagă câteva dintre nenumăratele căi prin care templul aduce bucurie.

Discuție pe marginea scripturii și punerea în practică

În timp ce predați următoarele pasaje din scripturi, discutați cum pot fi puse acestea în practică în viața de zi cu zi. Încurajați cursanții să împărtășească experiențe care au legătură cu principiile din scripturi.

1. Lui Ezechiel i se arată o viziune cu templul din Ierusalim.

Predați și discutați Ezechiel 43:1-12; 44:6-9, 23.

- Rugați cursanții să citească Ezechiel 43:1-12 și 44:6-9, 23. Ce putem învăța despre templu din aceste versete?

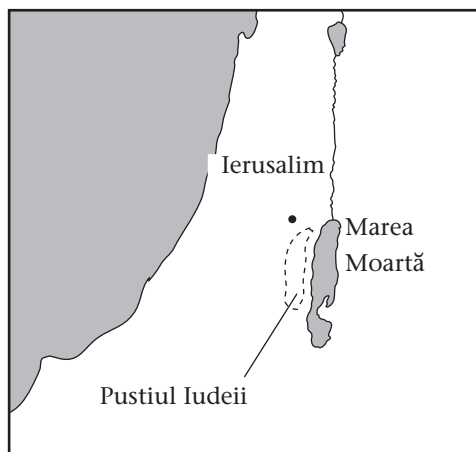
Puteți să enumerați răspunsurile cursanților pe tablă și să discutați înțelesul acestora. Răspunsurile pot conține următoarele:

- a. Slava Domnului umple templul (Ezechiel 43:2, 4-5).
- b. Templul este „locul scaunului [Domnului] de domnie“ pe pământ (Ezechiel 43:7).
- c. Domnul merge în templu, numindu-l „locul unde voi pune talpa picioarelor Mele“ (Ezechiel 43:7).
- d. Templul este un loc unde Domnul poate „locui în mijlocul“ poporului Său (Ezechiel 43:7).
- e. În templu învățăm despre legile Domnului (Ezechiel 43:11).
- f. Sunt rânduieli pe care Domnul vrea ca noi să le înfăptuim în templu (Ezechiel 43:11).
- g. Chiar și pământul care înconjoară templu va fi „prea sfânt“ (Ezechiel 43:12).
- h. În templu trebuie să intre numai cei care sunt demni (Ezechiel 44:6-9).
- i. În templu învățăm diferența dintre sfânt și profan, precum și pe cea dintre curat și necurat (Ezechiel 44:23).

2. Ezechiel vede un râu care iese din templu, care dă viață deșertului și vindecă Marea Moartă.

Predați și discutați Ezechiel 47:1, 6-12.

- Ce a văzut Ezechiel că ieșea de sub ușile dinspre răsărit ale templului din Ierusalim? (Vezi Ezechiel 47:1). Unde s-a dus apa? (Vezi Ezechiel 47:8. Arătați pe hartă că pustiul Iudeii și Marea Moartă sunt situate la est de Ierusalim.)

- Pustiul Iudeii este un deșert arid, iar Marea Moartă este prea sărată pentru a susține fauna. Conform viziunii lui Ezechiel, ce schimbări vor avea loc în pustiul Iudeii și în Marea Moartă datorită râului care iese din templu? (Vezi Ezechiel 47:6-12).
- Într-o viziune asemănătoare cu viziunea lui Ezechiel despre templu, lui Ioan cel Preaiubit i-a fost arătat scaunul de domnie al lui Dumnezeu (Apocalipsa 22:1-3. Remarcați că, în Ezechiel 43:7, Domnul numește templul „locul scaunului Meu de domnie“). Ce ieșea din scaunul de domnie al lui Dumnezeu, în viziunea lui Ioan? (Vezi Apocalipsa 22:1). Ce este „apa vieții“? (Doctrinile Evangheliei; vezi activitatea de captare a atenției din cadrul lecției 30). Cum suntem noi ca pustiul Iudeii și ca Marea Moartă, dacă nu luăm din apa vieții?
- În ce mod vindecă apa vieții, care este disponibilă în templu, și în ce mod dă această viață căsătoriilor? Dar familiilor? Dar strămoșilor noștri? Dar Bisericii? Ce altceva iese din templu care oferă viață și vindecare spirituală? (Răspunsurile pot conține: adevărul, înțelepciunea, revelația și legămintele).
- Ezechiel 47:12 descrie pomii care au crescut, în viziunea lui Ezechiel, de-a lungul malurilor râului. Ce au avut pomii în comun cu apele râului? (Ei au avut puteri vindecătoare și dătătoare de viață.)
- Ce a crescut, în viziunea lui Ioan, de-a lungul malurilor râului? (Vezi Apocalipsa 22:2). Unde altundeva în scripturi sunt profeți cărora li s-a arătat pomul vieții? (Vezi 1 Nefi 8:10-11; 11:25). Ce a reprezentat pomul vieții din visul pe care l-au avut Lehi și Nefi? (Vezi 1 Nefi 11:25).
- Cum vindecă și cum dă viață dragostea lui Dumnezeu? Ce răni spirituale și fizice va vindeca dragostea lui Dumnezeu?

3. Ezechiel măsoară adâncimea râului.

Predați și discutați Ezechiel 47:2-5.

- Cât de adânc a fost râul când Ezechiel a trecut prin apă pentru prima dată? (Vezi Ezechiel 47:2-3). Cât de adânc a fost când a trecut prin râu a doua, a treia și a patra oară? (Vezi Ezechiel 47:4-5). Ce adevăr ne sugerează aceste versete despre templu? (Puterea templului crește în viețile noastre pe măsură ce mergem mai des la acesta).

- Adevăruri minunate sunt predate în templu, multe dintre acestea cu ajutorul simbolurilor. Dacă la început, înțelegerea noastră în ceea ce privește adevărurile sau rânduiețile templului este numai „până la glezne“, ce trebuie să facem? (Vezi Ezechiel 47:2-5. Trebuie să intrăm în „râu“ din nou și din nou – sau, cu alte cuvinte, să mergem la templu cât mai des posibil.)

Concluzie

Spuneți cursanților că Domnul a numit templul ca fiind „o casă în care să [se] aducă mulțumiri“ (D&L 97:13). Exprimați-vă mulțumițiile pentru binecuvântările care vin datorită templului și invitați cursanții să-și împărtășească sentimentele de recunoștință față de templu. Mărturișiți faptul că, așa cum apele din templu au vindecat pustiul Iudeii și Marea Moartă în viziunea lui Ezechiel, tot așa și Evanghelia lui Isus Hristos ne va vindeca și ne va curăța, dacă ne vom împărtăși din ea.

Idei suplimentare de predare

Materialul următor suplimentează planul care a fost sugerat pentru lecție. Puteți să folosiți una sau mai multe dintre aceste idei ca parte a lecției.

1. „Eu iubesc locașul Casei Tale“ (Psalmul 26:8)

Mulți psalmi menționează binecuvântările pe care le primim datorită prezenței la templu și exprimă sentimente frumoase de dragoste și recunoștință față de templu. Puteți să le cereți câtorva cursanți să-și exprime sentimentele de recunoștință față de templu, în timp ce discutați psalmii următori:

Psalmul 24:3-4

Psalmul 26:6-8

Psalmul 27:1, 4-6

Psalmul 65:4

Psalmul 84

Psalmul 122

Psalmul 134

2. „Simbolul măreț al calității [noastre] de membri“

Președintele Howard W. Hunter a spus: „Vă invit pe dumneavoastră, sfinții din zilele din urmă, să vă uitați la templul Domnului ca la un simbol măreț al calității dumneavoastră de membri. Dorința cea mai profundă a inimii mele este aceea ca fiecare membru(ă) al(a) Bisericii să fie demn(ă) să intre în templu. Îi va face plăcere Domnului dacă fiecare membru adult va fi demn – și va deține – o recomandare pentru templu valabilă. Lucrurile pe care trebuie să le facem sau nu pentru a fi demni de o recomandare pentru templu sunt exact lucrurile care ne asigură că vom fi fericiți, atât ca indivizi cât și ca familii“ (în Conference Report, octombrie 1994, pag. 8; sau *Ensign*, noiembrie 1994, pag 8).

- Cum putem să facem din templu „simbolul măreț al calității [noastre] de membri“ ai Bisericii? Cum ne va influența privirea templului în acest mod felul în care privim viața și devotamentul față de lucrarea Domnului?

„Și dacă va fi să pier, voi pieri“

Lecția
45

Daniel 1; 3; 6; Estera 3-5; 7-8

Scop De a ajuta cursanții să aibă curajul să trăiască în acord cu standardele Evangheliei.

Pregătire

1. Rugându-vă, studiați următoarele scripturi:
 - a. Daniel 1. Daniel și prietenii săi refuză să se pângărească mâncând mâncarea lui Nebucadnețar (1:1-16). Domnul îi binecuvântează pe Daniel și pe prietenii săi cu sănătate și cu înțelepciune (1:17-21).
 - b. Daniel 3. Șadrac, Meșac și Abed-Nego refuză să-l preaslăvească pe idolul împăratului Nebucadnețar (3:1-12). Împăratul Nebucadnețar îi aruncă în mijlocul unui cuptor aprins, iar Domnul îi salvează de la moarte (3:13-30).
 - c. Daniel 6. Oamenii împăratului Dariu îl conving pe acesta să semneze un decret prin care timp de 30 de zile toate rugăciunile să fie îndreptate către el în loc să fie îndreptate către orice alt om sau către Dumnezeu (6:1-9). În ciuda poruncii împăratului, Daniel să roagă la Dumnezeu (6:10-13). Ca pedeapsă pentru nesupunerea față de lege, Daniel este aruncat în groapa leilor (6:14-17). Domnul trimite un înger pentru a-l proteja pe Daniel (6:18-23).
 - d. Estera 3-5; 7-8. Mardoheu refuză să se plece în fața lui Haman (3:1-4). Haman îl convinge pe împăratul Ahașveroș să pregătească o poruncă prin care să se ceară moartea tuturor iudeilor din împărăție (3:5-14). Estera află de planul lui Haman de a-i omorî poporul și își riscă viața mergând la împărat pentru ajutor (4:1-17). Împăratul o primește pe Estera și îi acceptă cererea de a merge împreună cu Haman la un ospăț (5:1-8). La ospăț, Estera dezvăluie complotul lui Haman de a-i omorî pe iudei (7:1-6). Împăratul îl spânzură pe Haman (7:7-10). Împăratul îl cinstește pe Mardoheu și acceptă cererea Esterei de a schimba porunca lui Haman (8:1-17).
2. Referințe suplimentare: Daniel 5; Estera 1-2; 6; 9-10.
3. În cazul în care faceți activitatea de captare a atenției, rugați doi cursanți să se pregătească pentru a vorbi pe scurt despre timpul în care ei, sau cineva pe care ei îl cunosc, au trebuit să dea dovadă de curaj pentru a I se supune Domnului.
4. Dacă următoarele ilustrații sunt disponibile puteți să le folosiți în timpul lecției: Daniel refuzând carnea și vinul împăratului (62094; setul de ilustrații inspirate din scripturi, 114); Trei bărbați în cuptorul aprins (62093; setul de ilustrații inspirate din scripturi, 116) și Daniel în groapa leilor (62096; setul de ilustrații inspirate din scripturi, 117).

Sugestii pentru prezentarea lecției

Activitate pentru captarea atenției Puteți să faceți activitatea următoare (sau una dintre activitățile dumneavoastră) pentru a începe lecția.

Rugați cursanții desemnați anterior să spună, pe scurt, despre un timp în care ei sau cineva pe care ei îl cunosc, au trebuit să dea dovadă de curaj pentru a I se supune Domnului.

După ce cursanții și-au împărtășit experiențele, explicați că această lecție ne vorbește despre șase oameni din Vechiul Testament care au dat dovadă de mare curaj pentru a I se supune Domnului.

Discuție pe marginea scripturii și punerea în practică

În timp ce predați următoarele pasaje din scripturi, discutați cum pot fi puse acestea în practică în viața de zi cu zi. Încurajați cursanții să împărtășească experiențe care au legătură cu principiile din scripturi.

1. Daniel și prietenii săi refuză să mănânce mâncarea împăratului Nebucadnețar; ei sunt binecuvântați cu sănătate și cu înțelepciune.

Predați și discutați Daniel 1.

De tânăr băiat, Daniel a fost luat în robie din Ierusalim în Babilon. El și ceilalți tineri evrei promițători – inclusiv prietenii săi Șadrac, Meșac și Abed-Nego – au fost instruiți la curtea împăratului Nebucadnețar.

- Ce au propus Daniel și prietenii săi când li s-a oferit carnea și vinul împăratului? (Vezi Daniel 1:8-14). Ce binecuvântări au primit pentru că s-au supus legii de sănătate a Domnului? (Vezi Daniel 1:15, 17, 20). Cum se aseamănă binecuvântările pe care le-au primit ei cu promisiunile pe care Domnul ni le face dacă ne supunem Cuvântului de înțelepciune? (Vezi D&L 89:18-20).

Elder Boyd K. Packer ne-a învățat: „Am ajuns să știu... că un scop fundamental al Cuvântului de înțelepciune are legătură cu revelația. Încă din timpul în care sunteți foarte tineri vă învățăm să evitați ceaiul negru sau verde, cafeaua, alcoolul, tutunul, drogurile și tot ceea ce vă distruge sănătatea... Dacă cineva 'aflat sub influența acestora' poate cu greu să asculte o cuvântare simplă, cum poate acesta să reacționeze la îndemnulurile spirituale care îi ating cele mai delicate sentimente? Oricât de valoros este Cuvântul de înțelepciune, ca lege a sănătății, acesta poate să fie mult mai valoros pentru dumneavoastră din punct de vedere spiritual decât este din punct de vedere fizic“ (în Conference Report, octombrie 1979, pag. 28-29; sau *Ensign*, noiembrie 1979, pag. 20).

- Ce poate să ne învețe această povestire despre modul în care să reacționăm atunci când ne simțim presați să facem ceva ce nu ar trebui să facem? (Vezi Daniel 1:5, 8). Ce situații din ziua de astăzi necesită curaj din partea noastră pentru a ne supune poruncilor Domnului? Cum putem să dezvoltăm curajul necesar pentru a ne supune în astfel de situații?

2. Domnul îi salvează pe Șadrac, Meșac și Abed-Nego de la moartea din cuptorul aprins.

Predați și discutați Daniel 3.

- Împăratul Nebucadnețar a poruncit ca oricine nu-i va preaslăvi idolul să fie aruncat într-un cuptor aprins (Daniel 3:1-6). Cum au reacționat Șadrac, Meșac și Abed-Nego față de această poruncă? (Vezi Daniel 3:12). Ce a făcut Nebucadnețar când a aflat că ei nu îi vor preaslăvi idolul? (Vezi Daniel 3:13-15, 19-20).

- Ce au spus Șadrac, Meșac și Abed-Nego atunci când împăratul i-a amenințat că îi va arunca în cuptor? (Vezi Daniel 3:16-18).

Elder Neal A. Maxwell a spus: „[Nu] vom fi salvați întotdeauna de problemele de care avem parte în viețile noastre, însă vom fi salvați de la moartea nepieritoare! Între timp, speranța supremă face posibil să spunem aceleași trei cuvinte folosite cu secole în urmă de către trei bărbați curajoși. Ei au știut că Dumnezeu putea să-i salveze din cuptorul aprins, dacă El alegea să facă aceasta. 'Și de nu', au spus ei, chiar și așa ar fi continuat să slujească Lui!“ (în Conference Report, octombrie 1994, pag. 45; sau *Ensign*, noiembrie 1994, pag. 35).

- Ce ne învață răspunsul lui Șadrac, al lui Meșac și cel al lui Abed-Nego despre supunerea față de poruncile Domnului? (Șadrac, Meșac și Abed-Nego erau dornici să se supună Domnului, indiferent dacă El i-a protejat sau nu. Supunerea noastră nu trebuie să fie condiționată de faptul că Domnul ne dă sau nu în schimb o binecuvântare pe care o așteptăm într-un anumit moment.) Care sunt pericolele la care ne expunem dacă ne supunem Domnului numai datorită faptului că ne așteptăm ca El să ne dea în schimb o anumită binecuvântare?
- Ce s-a întâmplat atunci când Șadrac, Meșac și Abed-Nego au fost aruncați în cuptor? (Vezi Daniel 3:21-27). Cine a fost cu ei în cuptor? (Vezi Daniel 3:25). Cum ne ajută Salvatorul atunci când ne îndreptăm spre El în timpul încercărilor noastre?
- Ce efect a avut curajul lui Șadrac, al lui Meșac și al lui Abed-Nego asupra lui Nebucadnețar? (Vezi Daniel 3:28-30). Cum influențează faptele noastre atitudinea aproapelui nostru față de Biserică?

3. Daniel se roagă în ciuda poruncii împăratului și este aruncat în groapa leilor. Domnul trimite un înger pentru a-l proteja pe Daniel.

Predați și discutați Daniel 6.

Împăratului Nebucadnețar i-a urmat la tron fiul său, Belșatar. Când Belșatar a fost omorât, „Dariu, Medul, a pus mâna pe împărăție“ (Daniel 5:31), iar Daniel a ajuns să ocupe o poziție de mare importanță. (Notă: Dariu, Medul, nu este același împărat Dariu care a condus imperiul Persan după Cir și la care iudeii au apelat în timp ce reconstruiau templul. Vezi Ezra 4-6; lecția 47 și Ghidul pentru scripturi, „Dariu“, pagina 48).

- De ce au vrut căpeteniile și dregătorii împăratului să-i găsească o vină lui Daniel? (Vezi Daniel 6:1-5. Ei erau geloși pentru că împăratul l-a preferat pe Daniel și erau îngrijorați de faptul că împăratul putea să-i dea mai multă putere.) Ce poruncă l-au convins acești oameni pe împărat să semneze? (Vezi Daniel 6:6-9. Cunoscând faptul că Daniel se ruga în mod regulat, ei l-au convins pe împăratul Dariu să semneze un decret prin care, timp de 30 de zile, toate rugăciunile trebuiau să-i fie adresate lui și nu vreunui alt om sau lui Dumnezeu. Cei care nu se supuneau acelui decret urmau să fie aruncați în groapa leilor.)
- Cum a reacționat Daniel față de decretul împăratului? (Vezi Daniel 6:10). Ce putem învăța de la Daniel despre importanța rugăciunii? (Rugăciunea a fost atât de importantă pentru Daniel, încât el a continuat să se roage, chiar și când viața sa a fost amenințată pentru că făcea aceasta.) Invitați cursanții să

reflecteze asupra importanței pe care noi o acordăm privilegiului de a ne ruga la Tatăl nostru Ceresc.

- Cum s-a simțit împăratul Darius atunci când oamenii săi i-au raportat că l-au văzut pe Daniel rugându-se? (Vezi Daniel 6:12-15). Cum și-a demonstrat împăratul credința în Dumnezeu? (Vezi Daniel 6:16, 18).
- Cum l-a binecuvântat Domnul pe Daniel în groapa leilor? (Vezi Daniel 6:19-23). Ce efect au avut credința și curajul lui Daniel asupra împăratului Darius și asupra locuitorilor împărăției? (Vezi Daniel 6:24-28).

Elder L. Tom Perry a spus: „Nu numai că slujirea lui Daniel l-a ajutat pe împărat, dar datorită credinței pe care Daniel a avut-o în Domnul o țară întreagă a fost atinsă. Împăratul a trimis o proclamație prin care anunța că toți locuitorii împărăției trebuiau să-L preaslăvească pe Dumnezeul cel adevărat și viu, pe Dumnezeul pe care L-a preaslăvit Daniel. Cât de puternică a fost puterea slujirii unui om neprihănit, influențând atât de mulți oameni, pe măsură ce el a slujit 'în lume[a]' în care a trăit! Cât de productive vor fi rezultatele slujirii noastre, dacă vom continua să slujim în felul nostru 'în lume[a]' în care *noi* trăim!“ (în Conference Report, aprilie 1988, pag. 16; sau *Ensign*, mai 1988, pag. 15).

4. Estera își riscă viața pentru a-și salva poporul.

Predați și discutați Estera 3-5; 7-8.

Estera a fost o femeie iudaică care a trăit la puțin timp după Daniel. După ce părinții săi au murit, ea a fost crescută de către vărul ei, Mardoheu. Estera a fost foarte frumoasă, iar lui Ahașveroș, împăratul Persiei și al Meziei, i-a plăcut atât de mult frumusețea ei, încât a făcut-o împărăteasa lui.

- Împăratul Ahașveroș l-a promovat pe Haman pentru a-i fi cea mai înaltă căpetenie (Estera 3:1). Cum și-a arătat Mardoheu curajul atunci când împăratul i-a poruncit lui și altor slujitori să se plece în fața lui Haman? (Vezi Estera 3:2-4). Care a fost reacția lui Haman? (Vezi Estera 3:5-14. El a fost mândru și l-a convins pe împărat să poruncească distrugerea „unui popor deosebit între popoare“ – a tuturor iudeilor din împărăție.)
- Când Estera a aflat de plânsetele existente printre iudei, a trimis un mesager care să-l întrebe pe Mardoheu care era motivul acestora (Estera 4:1-6). Ce i-a cerut, Mardoheu, Esterei? (Vezi Estera 4:7-9). De ce era periculos ca Estera să meargă și să vorbească cu împăratul? (Vezi Estera 4:10-11. Legea îi permitea împăratului să omoare pe oricine îl aborda neinvitat.)
- Ce mesaj i-a trimis Mardoheu, Esterei, atunci când a aflat îngrijorările acesteia referitoare la modul în care urma să-l abordeze pe împărat? (Vezi Estera 4:13-14). Cum credeți că s-a simțit Estera în timp ce se gândea că „pentru o vreme ca aceasta a ajuns [ea] la împărăție?“ (Estera 4:14). Cum putem să primim asigurarea că viețile noastre au un scop? Cum ne poate ajuta această asigurare?
- Ce le-a cerut Estera slujnicilor ei și iudeilor din zona respectivă să facă pe măsură ce ea se pregătea să-l abordeze pe împărat? (Vezi Estera 4:16). Cum ne pot ajuta postul și rugăciunile unite ale multor oameni?
- Declarându-și intenția de a-l aborda pe împărat, Estera a spus: „Și dacă va fi să pier, voi pieri“ (Estera 4:16). Cum s-a asemănat această declarație cu cea a lui

Șadrac, a lui Meșac și a lui Abed-Nego spusă înainte ca ei să fie aruncați în cuptor? (Vezi Daniel 3:17-18). Cum a arătat această declarație devotamentul Esterei față de poporul ei și față de Dumnezeu?

- Când Estera l-a abordat pe împărat, acesta a primit-o și i-a spus că-i va da tot ceea ce i-a cerut (Estera 5:1-3). Ea a cerut ca împăratul și Haman să vină la un ospăț (Estera 5:4-8). Ce i-a cerut Estera împăratului în a doua zi a ospățului? (Vezi Estera 7:3-4). Ce a făcut împăratul când a aflat că oamenii, împotriva cărora Haman complota să-i omoare, erau iudeii? (Vezi Estera 7:5-10).
- Haman a fost spânzurat, însă decretul de a omorî toți iudeii era deja valabil pe tot cuprinsul împărăției. Ce i-a cerut, Estera, împăratului să facă? (Vezi Estera 8:5-6). Ce binecuvântări au primit iudeii datorită curajului și credinței Esterei? (Vezi Estera 8:16-17). Ce binecuvântări ați primit dumneavoastră datorită curajului și credinței altora?
- Ce provocări întâmpinăm în ziua de astăzi care necesită un curaj asemănător cu cel al Esterei? Ce binecuvântări vom primi pe măsură ce ne străduim să facem ceea ce este drept, chiar și atunci când avem de-a face cu urmări grele?

Concluzie

Mărturișiți că Domnul ne va binecuvânta pe măsură ce avem curajul de a apăra adevărul. Încurajați cursanții să urmeze exemplele lui Daniel, Șadrac, Meșac, Abed-Nego, Estera și al lui Mardoheu.

Idei suplimentare de predare

Materialul următor suplimentează planul care a fost sugerat pentru lecție. Puteți să folosiți una sau mai multe dintre aceste idei ca parte a lecției.

1. Binecuvântările supreme ale supunerii curajoase

- Ce au avut în comun Șadrac, Meșac, Abed-Nego, Estera și Mardoheu? (Ei toți au avut curajul de a face ceea ce este drept, chiar și când își riscau viața pentru a face aceasta). Ce situații ați întâmpinat în care a trebuit să decideți dacă veți apăra sau nu ceea ce ați știut că este drept?

Mărturișiți că, pe măsură ce ne străduim să ținem poruncile, Domnul ne va binecuvânta. Totuși, binecuvântările pe care le primim nu sunt totdeauna vizibile imediat. Pentru a ilustra aceasta, puteți să discutați despre încercările pe care le-au îndurat persoanele următoare:

- Sara nu a putut să aibă copii până la vârsta de 90 de ani (Genesa 17:15-17; 21:1-2).
- Iosif a fost vândut de către frații săi, iar mai târziu a fost întemnițat pentru un lucru pe care nu l-a făcut (Genesa 37:27-28; 39:7-20).
- Salvatorul a fost trădat de către un prieten, a fost judecat ilegal și crucificat (Ioan 18-19).
- Nefi a fost bătut și mai târziu legat cu frânghii de către frații săi (1 Nefi 3:28; 18:10-11).
- Alma și Amulec au fost obligați să privească cum femeii și copiii au fost arși pentru crezurile lor (Alma 14:8-11).
- Joseph Smith a fost întemnițat și martirizat (D&L 135).

- De ce credeți că Domnul a permis ca acești oameni să sufere asemenea încercări? De ce credeți că au putut să îndure asemenea încercări? Ce putem învăța din exemplele lor?

2. Să apărăm adevărul

Rugați cursanții să ilustreze sub forma unor scenete diferite situații în care ei vor trebui să apere ceea ce știu că este drept. Gândiți-vă la situații care li s-ar putea aplica cursanților. Următoarele sugestii vă pot ajuta:

- a. Un prieten își bate joc de cineva și vă încurajează să faceți la fel.
- b. Cineva vă sugerează să ascultați o muzică despre care știți că nu este adecvată.
- c. Cineva vă roagă să mergeți la un restaurant duminică, după Biserică.
- d. Cineva vă oferă alcool sau o altă substanță care este împotriva Cuvântului de înțelepciune.

„O împărăție, care nu va fi nimicită niciodată“

Lecția
46

Daniel 2

Scop De a întări mărturiile cursanților despre Biserica restaurată a lui Isus Hristos și de a-i încuraja să ajute la construirea împărăției lui Dumnezeu pe pământ.

- Pregătire**
1. Rugându-vă, studiați următoarele scripturi:
 - a. Daniel 2:1-23. Împăratul Nebucadnețar are un vis și le poruncește sfătuitorilor săi să-l descrie și să-l interpreteze (2:1-13). Daniel se roagă împreună cu prietenii săi, iar Dumnezeu îi dezvăluie visul și interpretarea acestuia (2:14-23).
 - b. Daniel 2:24-49. Daniel dezvăluie faptul că visul împăratului Nebucadnețar prezice ridicarea și căderea marilor împărății ale pământului, precum și triumful împărăției lui Dumnezeu asupra tuturor celorlalte împărății, în zilele din urmă.
 2. Referințe suplimentare: Doctrină și legăminte 65.
 3. Invitați doi sau trei cursanți(te) să se pregătească să depună o mărturie scurtă despre deplinătatea adevărului Bisericii.
 4. Dacă faceți activitatea de captare a atenției, înainte de a începe ora, desenați pe un afiș sau pe tablă tabelul din josul acestei pagini.
 5. În cazul în care folosiți diagrama „Visul lui Nebucadnețar“ (vezi pagina 231), desenați-o pe un afiș sau pe tablă înainte de a începe ora. Nu scrieți numele fiecărei împărății până când nu discutați diagrama în clasă.
 6. Dacă ilustrația Daniel interpretează visul lui Nebucadnețar este disponibilă, o puteți folosi în timpul lecției (62531; setul de ilustrații inspirate din scripturi, 115).
-

Sugestii pentru prezentarea lecției

Activitate pentru captarea atenției Puteți să faceți activitatea următoare (sau una dintre activitățile dumneavoastră) pentru a începe lecția.

Direcționați atenția cursanților către tabelul pe care l-ați desenat pe afiș sau pe tablă:

	6 aprilie 1830	1880	1930	1980	1995	2000
	6	133,628	670,017	4,639,822	9,340,898	Peste 11,000,000
	1	10	16	44	88	100
	0	23	104	1,218	2,150	2,581
	0	10	30	188	307	334
	0	1	7	19	47	102

- Ce credeți că reprezintă aceste numere?

Acordați-le cursanților câteva minute pentru a da răspunsuri la această întrebare. Apoi, completați tabelul așa cum este arătat mai jos:

	6 aprilie 1830	1880	1930	1980	1995	2000
Membri ai Bisericii	6	133,628	670,017	4,639,822	9,340,898	Peste 11,000,000
Limbi străine în care au fost publicate ediții ale Cărții lui Mormon	1	10	16	44	88 (39 de traduceri complete și 49 de traduceri parțiale)	100 (61 de traduceri translations) complete și 39 de traduceri parțiale)
Țăruși	0	23	104	1,218	2,150	2,581
Misiuni	0	10	30	188	307	334
Temple în funcțiune	0	1	7	19	47	102

(Statisticile curente pot fi găsite în publicațiile recente ale Bisericii. Puteți să adăugați la tabel o coloană care să conțină aceste statistici.)

Invitați cursanții să comenteze despre creșterea rapidă a Bisericii. Explicați că această lecție vorbește despre Daniel, un profet din vechime care a prevăzut triumful împărăției lui Dumnezeu pe pământ – Biserica lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă.

Discuție pe
marginea scripturii
și punerea în
practică

În timp ce predați următoarele pasaje din scripturi, discutați cum pot fi puse acestea în practică în viața de zi cu zi. Încurajați cursanții să împărtășească experiențe care au legătură cu principiile din scripturi.

1. Daniel primește o revelație în care i se arată visul împăratului Nebucadnețar și i se oferă interpretarea acestuia.

Predați și discutați Daniel 2:1-23.

Împăratul Nebucadnețar a avut într-o noapte un vis tulburător. El și-a testat sfătuitoarii spunându-le că a uitat visul, poruncindu-le să-i dezvăluie atât visul cât și interpretarea acestuia (Daniel 2:2-5). Când ei i-au spus că nu-i pot descrie visul, Nebucadnețar a poruncit ca toți înțelepții din Babilon să fie omorâți,

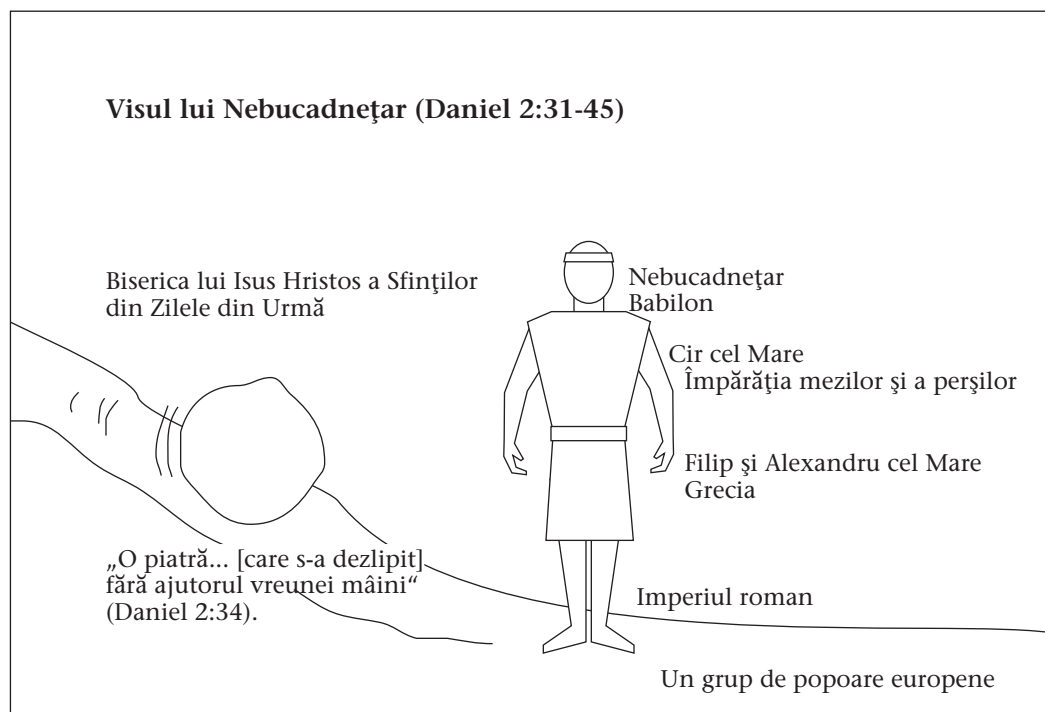
inclusiv Daniel și prietenii săi (Daniel 2:10-13). Când căpetenia străjerilor împăratului a venit să-l ia pe Daniel pentru a-l omori, Daniel s-a dus la împărat și i-a cerut să-i acorde un timp pentru a interpreta visul (Daniel 2:14-16).

- Cum s-a pregătit Daniel pentru a interpreta visul împăratului? (Vezi Daniel 2:17-18. El le-a cerut prietenilor săi să se roage cu el.) Cum v-au ajutat rugăciunile membrilor familiei și cele ale prietenilor?
- Cum li s-a răspuns rugăciunilor lui Daniel și ale prietenilor săi? (Vezi Daniel 2:19, 27-28). Ce a făcut Daniel imediat după ce a primit viziunea visului împăratului? (Vezi Daniel 2:20-23). Ce au dezvăluit cuvintele sale despre sentimentele lui față de Dumnezeu? De ce este important să arătăm recunoștință Domnului? Cum Îi putem arăta recunoștința noastră?
- Comparați sursele spre care Daniel și Nebucadnețar s-au îndreptat atunci când au căutat răspunsuri pentru întrebări. (Vezi Daniel 2:2, 19-23, 28). Spre ce surse îndoielnice se îndreaptă oamenii în ziua de astăzi atunci când au nevoie de ajutor pentru a găsi răspunsuri la întrebări dificile sau pentru a lua decizii? Ce-i oprește pe mulți oameni să caute îndrumarea lui Dumnezeu în astfel de situații?

2. Daniel descrie și interpretează visul lui Nebucadnețar.

Predați și discutați Daniel 2:24-49.

- Cum a descris Daniel chipul mare pe care împăratul l-a văzut în visul său? (Vezi Daniel 2:31-33. Faceți referire la ilustrația Daniel interpretează visul lui Nebucadnețar sau la desenul dumneavoastră după diagrama arătată mai jos.)

- Ce reprezentau diferitele părți ale chipului? (Vezi Daniel 2:36-43. Părțile reprezentau diferitele împărății care urmau să se succedă una după alta, ca puteri ale lumii.)

Scrieți pe diagramă numele împărățiilor, în timp ce revedeți următoarea interpretare a președintelui Spencer W. Kimball:

- a. Capul de aur îl reprezenta pe Nebucadnețar și împărăția sa, Babilonul.
 - b. Pieptul și brațele de argint îl reprezentau pe Cir și împărăția sa, împărăția mezilor și a persilor.
 - c. Pânțele și coapsele de aramă îi reprezentau pe Filip și pe Alexandru, precum și împărăția greacă și macedoniană.
 - d. Picioarele de fier reprezentau imperiul roman.
 - e. Picioarele de fier și de lut reprezentau un grup de popoare europene. (în Conference Report, aprilie 1976, pag. 10; sau *Ensign*, mai 1976, pag. 8).
- Ce a distrus, în visul lui Nebucadnețar, chipul care reprezenta împărățiile lumesti? (Vezi Daniel 2:34-35). Ce reprezenta „piatra... [care s-a dezlipit] fără ajutorul vreunei mâini”? (Vezi Daniel 2:44-45; D&L 65:2).

Președintele Kimball ne-a învățat: „Biserica lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă a fost restaurată în anul 1830... Aceasta este împărăția, stabilită de către Dumnezeu cerului, care nu va fi niciodată distrusă și nici cucerită, iar piatra desprinsă din munte fără ajutorul vreunei mâini va deveni un munte mare și va umple tot pământul” (în Conference Report, aprilie 1976, pag. 10; sau *Ensign*, mai 1976, pag. 8-9).

- Ce a profetizat Daniel despre Biserica din zilele din urmă? (Vezi Daniel 2:34-35, 44).
Puteți să enumerați pe tablă profeciile următoare. Daniel a profetizat că Biserica:
 - a. Va fi „dezlipită fără ajutorul vreunei mâini” (Daniel 2:34).
 - b. Va deveni „un munte mare și [va umple] tot pământul” (Daniel 2:35).
 - c. „Nu va fi nimicată niciodată” (Daniel 2:44).
 - d. „Nu va trece sub stăpânirea unui alt popor” (Daniel 2:44).
 - e. „Va nimici toate [celelalte] împărății” (Daniel 2:44).
 - f. „Va dăinui veșnic” (Daniel 2:44).

- Ce a însemnat faptul că piatra se va „[dezlipi] fără ajutorul vreunei mâini”? (Vezi Daniel 2:34. Nu va fi făcută de mâna omenească.) Cum se aseamănă Biserica restaurată a lui Isus Hristos cu o piatră dezlipită fără ajutorul vreunei mâini?

Elder Joseph B. Wirthlin a spus: „Domnul și Salvatorul nostru este capul acestei Biserici și o conduce prin slujitorii Săi. Aceasta este Biserica Domnului; nu este o biserică a oamenilor” (în Conference Report, octombrie 1993, pag. 4; sau *Ensign*, noiembrie 1993, pag. 5).

- Cum este împlinită în ziua de astăzi profecția lui Daniel referitoare la faptul că Biserica va „umple întreg pământul” și că „nu va fi nimicată niciodată”? (Puteți să vă referiți la cel de-al doilea tabel din cadrul activității de captare a atenției.)

Președintele Gordon B. Hinckley a mărturisit: „Această Biserică este adevărată. Va rezista oricărei furtuni care se va abate asupra ei. Va supraviețui oricărei critici care va fi spusă pentru a o ridiculiza. A fost stabilită de către Dumnezeu, Tatăl nostru Veșnic, pentru a-i binecuvânta pe fiii și fiicele Sale din toate generațiile. Poartă numele Lui, care este capul acesteia, Însuși Domnul Isus Hristos, Salvatorul lumii. Este guvernată și se mișcă prin puterea preoției. Trimite în lume o altă mărturie despre divinitatea Domnului. Fiți credincioși,

prietenii mei. Fiți loiali. Fiți loiali față de lucrurile mărețe ale lui Dumnezeu care au fost revelate în această dispensație“ (“Keep the Faith”, *Ensign*, septembrie 1985, pag. 6).

- Ce putem să facem pentru a participa la construirea împărăției lui Dumnezeu în casele noastre, în comunitățile noastre și peste tot în lume?

Invitați membrii clasei desemnați anterior să-și depună scurte mărturii despre deplinătatea adevărului Bisericii.

Concluzie

Mărturisiți că Biserica lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă este împărăția lui Dumnezeu pe pământ și că Isus Hristos o conduce. Încurajați cursanții să participe la construirea împărăției lui Dumnezeu pe pământ.

Scop De a încuraja cursanții să ajute la construirea Sionului și de a arăta dragoste asemănătoare celei a lui Hristos celor care se opun lucrării Domnului.

- Pregătire**
1. Rugându-vă, studiați următoarele scripturi:
 - a. Ezra 1-6. Împăratul Cir își citește numele în profețiile lui Isaia și devine dornic să facă voia Domnului. El îi eliberează pe iudeii care au fost robi în Babilon și îi invită să se întoarcă la Ierusalim și să reconstruiască templul (Ezra 1). Zorobabel și Iosua conduc aproximativ 50.000 de oameni înapoi în Ierusalim și încep să reconstruiască templul (Ezra 2-3). Samaritenii se oferă să ajute la construirea templului, sunt refuzați și încearcă să oprească lucrarea; reconstruirea încetează (Ezra 4). Câțiva ani mai târziu, profeții Hagai și Zaharia îi îndeamnă pe iudei să termine templul; samaritenii continuă să se opună (Ezra 5; vezi, de asemenea, Hagai 1). Împăratul Dariu reînnoiește decretul lui Cir de a reconstrui templul, iar acesta este terminat și dedicat în jurul anului 515 î.H.. (Ezra 6)
 - b. Ezra 7-8. La peste 50 de ani după ce templul este dedicat, Ezra primește din partea împăratului Persiei, Artaxerxe, permisiunea de a conduce înapoi în Ierusalim un alt grup de iudei. Ezra și poporul său postesc și se roagă, iar Domnul îi protejează în timpul călătoriei lor.
 - c. Neemia 1-2; 4; 6. Aflând că iudeii care s-au întors în Ierusalim se aflau „în mare nenorocire și ocară”, Neemia primește din partea împăratului Artaxerxe permisiunea de a merge la Ierusalim pentru a reconstrui zidurile cetății (Neemia 1-2). Dușmanii iudeilor caută să-i oprească să reconstruiască zidurile. Neemia îi înarmează pe lucrători și face ca lucrarea să înainteze până când zidurile sunt terminate (Neemia 4; 6).
 - d. Neemia 8. După ce zidurile sunt reconstruite în jurul Ierusalimului, Ezra le citește oamenilor scripturile. Când aud cuvintele legii, oamenii plâng și doresc să se supună acestora.
 2. Referințe suplimentare: Hagai 1; „Ezra”, Ghidul pentru scripturi, pag. 72; „Neemia”, Ghidul pentru scripturi, pag. 144.
 3. Puteți să invitați un cursant să se pregătească pentru a prezenta un rezumat scurt despre contextul istoric dat la începutul primei relatări din scriptură.
 4. Dacă ilustrația Templul folosit în vechime este disponibilă, o puteți folosi în timpul lecției (62300; setul de ilustrații inspirate din scripturi, 118).
-

**Sugestii pentru
prezentarea lecției**

Activitate pentru
captarea atenției

Puteți să faceți activitatea următoare (sau una dintre activitățile dumneavoastră) pentru a începe lecția.

Rugați un cursant să citească declarația următoare făcută de către elder Dallin H. Oaks:

„Putem ... să vedem că, un anumit verset din scripturi care a fost spus cu un scop total diferit într-o anumită perioadă, ne va oferi, sub influența interpretativă a Duhului Sfânt, un mesaj foarte personal, adaptat la nevoile noastre personale din ziua de astăzi... Dacă noi căutăm să punem în practică scripturile în propriile noastre situații, 'pentru ca ele să fie spre folosul și învățătura noastră' (1 Nefi 19:23), un Tată iubitor din cer le poate folosi pentru a ne binecuvânta în moduri individuale deosebite“ (*Studying the Scriptures* [mesaj de devoțiune oferit în Tabernacolul din Salt Lake, 24 noiembrie 1985]).

- Ați simțit vreodată, în timp ce citeați scripturile, că pasajul pe care-l citeați vi se adresa direct dumneavoastră? (Invitați cursanții să-și împărtășească experiențele). În ce fel anume v-au ghidat scripturile în viața dumneavoastră?

Explicați că evenimentele discutate în această lecție au fost animate de către un om care a realizat că un pasaj din scripturi, scris cu 150 de ani înainte de nașterea sa, i s-a adresat direct lui – de fapt, i-au menționat numele.

Discuție pe marginea scripturii și punerea în practică

În timp ce predați următoarele pasaje din scripturi, discutați cum pot fi puse acestea în practică în viața de zi cu zi. Încurajați cursanții să împărtășească experiențe care au legătură cu principiile din scripturi.

1. Împăratul Cir le permite iudeilor să se întoarcă la Ierusalim pentru a reconstrui templul.

Predați și discutați Ezra 1-6.

Prezentați (sau desemnați unul din cursanți să prezinte) un scurt rezumat al următoarelor informații istorice:

În anul 721 î.H., când împărăția lui Israel (împărăția de nord, sau cele zece triburi) a fost dusă în robie de către Asiria, imperiul asirian era cel mai mare din lume. Totuși, în jurul anului 612 î.H., imperiul asirian a fost distrus de către babilonieni. Sub conducerea împăratului Nebucadnețar, Babilonul a guvernat majoritatea țărilor care au fost cucerite de către asirieni. Cucerirea împărăției lui Iuda (împărăția de sud) de către babilonieni s-a desfășurat din jurul anului 605 î.H., când au dus în robie mulți iudei, până în anul 507 î.H., când au distrus Ierusalimul.

După ce Nebucadnețar a murit în anul 562 î.H., Babilonul a decăzut rapid în putere. În anul 539 î.H., Babilonul a fost cucerit de către mezi și de către perși, uniți sub conducerea lui Cir. Spre deosebire de Nebucadnețar, care i-a tratat cu cruzime pe cei pe care-i cucerea, Cir a fost un conducător binevoitor. Datorită faptului că îi trata cu bunătate pe oamenii pe care-i cucerea și le respecta religiile, Cir a câștigat loialitatea celor pe care-i conducea.

Curând după cucerirea Babilonului, Cir a poruncit ca templul din Ierusalim să fie reconstruit. El i-a invitat pe iudeii din imperiul său să se întoarcă la Ierusalim și să reconstruiască templul, iar el le-a înapoiat vasele de aur și de argint pe care trupele lui Nebucadnețar le furaseră din templu. (Vezi 2 Cronici 36:22-23; Ezra 1:1-3, 7. Profeția lui Ieremia, la care se face referire în aceste versete, este aceea că

iudeii se vor întoarce la Ierusalim după 70 de ani de robie babiloniană; vezi Ieremia 25:11-12; 29:10).

- De ce a decretat Cir că un templu trebuia să fie reconstruit în Ierusalim? (Vezi Ezra 1:1-2). Cum a știut Cir faptul că Domnul a vrut ca el să facă aceasta? Cuvintele lui Cir care sunt consemnate în Ezra 1:2 se referă la o profeție din Isaia 44:28, care-l menționează pe Cir pe nume (vezi, de asemenea, Isaia 45:1-5; explicați că, deși povestea lui Cir este înaintea cărții lui Isaia în Vechiul Testament, Isaia a trăit cu aproximativ 150 de ani înainte de nașterea lui Cir). Anticul istoric iudeu, Flavius Josephus a raportat că Cir și-a citit numele în profețiile lui Isaia, a fost atins de Spiritul Domnului și a dorit să îndeplinească ceea ce era scris (*The Works of Flavius Josephus, Antiquities of the Jews*, tradus de William Whiston [nedată], cartea 11, capitolul 1, paragrafele 1-2).
- Cum v-ați simți dacă, citind scripturile, ați citi o profeție care vorbește despre dumneavoastră, menționându-vă numele și descriind anumite lucruri pe care urmează să le faceți?

Când Zorobabel și Iosua au condus primul grup de iudei înapoi în Ierusalim, i-au găsit acolo pe samariteni. Puteți să explicați faptul că samaritenii erau descendenții israeliților care au scăpat atunci când aceștia au fost duși în robie și s-au căsătorit cu coloniștii asirieni și babilonieni pe care împărații i-au trimis pentru a ocupa țara.

- Ce au cerut samaritenii de la iudeii care s-au întors? (Vezi Ezra 4:1-2). Cum au reacționat iudeii la cererea samaritenilor? (Vezi Ezra 4:3. Iudeii nu i-au lăsat pe samariteni să ajute la reconstruirea templului, deoarece au simțit că samaritenii nu erau adevărați israeliți.) Ce au făcut samaritenii când iudeii nu i-au lăsat să ajute? (Vezi Ezra 4:4-7, 11-24. Ei au încercat să oprească reconstruirea templului, plângându-se împăraților care l-au succedat pe Cir.)
- Într-un final, munca la templu a încetat. Ce i-a îndemnat pe iudei să-și reia munca la templu câțiva ani mai târziu? (Vezi Ezra 5:1-2; Hagai 1. Profeții Hagai și Zaharia au oferit o îndrumare inspirată.) Ce le-a spus Domnul iudeilor din Ierusalim, prin intermediul lui Hagai, referitor la templu? (Vezi Hagai 1:3-4, 7-8). Ce atitudine a iudeilor a împiedicat reconstruirea templului? (Vezi Hagai 1:2). Ce atitudini ne împiedică să preaslăvim în mod regulat și să slujim în templu?
- Samaritenii au încercat din nou să oprească reconstruirea templului atunci când aceasta a fost reluată. Însă iudeii au explicat decretul împăratului Cir, iar împăratul Dariu a permis ca lucrarea să continue (Ezra 5-6). Ce au făcut iudeii când templul a fost terminat? (Vezi Ezra 6:15-22).

2. Ezra conduce un alt grup de iudei înapoi la Ierusalim.

Predați și discutați Ezra 7-8.

- Exact așa cum Domnul i-a înmuiat inima împăratului Cir pentru a-i elibera pe iudei, El i-a înmuiat inima împăratului Artaxerxe să permită grupului de iudei al lui Ezra să se întoarcă la Ierusalim (Ezra 7:27-28; vezi, de asemenea, versetele 11-26). Ce exemple cunoașteți când Domnul a înmuiat inimile conducătorilor guvernului față de Biserică în zilele din urmă? (Vezi, de exemplu, Thomas S. Monson, în Conference Report, aprilie 1989, pag. 65-69; sau *Ensign*, mai 1989, pag. 50-53). Ce putem să facem pentru a îmbuna inimile

conducătorilor guvernelor spre a fi sensibili față de Biserică? (Răspunsurile pot conține: să ne supunem față de legile țării, să ne pregătim pentru a preda Evanghelia lumii întregi și să ne rugăm ca Domnul să înmoaie inimile conducătorilor. Vezi D&L 58:21, 27; 98:4-6).

- Ce a făcut Ezra pentru a se asigura că grupul de iudei pe care îl ducea înapoi la Ierusalim era protejat? (Vezi Ezra 8:21-23, 31). Cum ați fost dumneavoastră, familia dumneavoastră sau alții pe care-i cunoașteți binecuvântați datorită postului?

3. Neemia merge la Ierusalim și conduce poporul pentru a reconstrui zidurile care protejau cetatea.

Predați și discutați Neemia 1-2; 4; 6. Puteți să indicați faptul că Neemia a fost paharnicul împăratului Persiei, Artaxerxe. Aceasta a fost o poziție de mare încredere și responsabilitate, solicitându-i lui Neemia să se asigure că mâncarea și băutura împăratului erau neotrăvite. Chiar dacă Neemia a ocupat o poziție importantă în Persia, ținea la poporul său din Ierusalim și a căutat să-i ajute atunci când a auzit despre greutățile lor.

- Ce a făcut Neemia când a auzit despre greutățile poporului său din Ierusalim? (Vezi Neemia 1:4-11; 2:1-5). Cum a reacționat împăratul Artaxerxe la cererea lui Neemia? (Vezi Neemia 2:6-8. Împăratul i-a dat lui Neemia permisiunea de a pleca, i-a asigurat gărzi și o escortă pentru protecție și l-a autorizat să folosească lemn din pădure pentru a reconstrui zidurile cetății.) Ce putem învăța de la Neemia, care să ne poată îndruma atunci când suntem tulburați de suferința altora?
- Cum i-a încurajat Neemia pe oameni să reconstruiască zidurile din jurul cetății? (Vezi Neemia 2:17-18). De ce credeți că mărturisirea adevărului și împărtășirea experiențelor spirituale au asemenea putere de a-i inspira pe alții să facă bine? Cum v-au inspirat mărturiile și experiențele spirituale ale altora?
- Sanbalat a fost guvernatorul Samariei, iar el și poporul său erau dușmanii iudeilor care s-au întors cu Zorobabel. Cum a reacționat Sanbalat la planurile de reconstruire a zidurilor cetății? (Vezi Neemia 2:10, 19; 4:1-3, 7-8, 11). Cum au reacționat iudeii la aceste eforturi de a opri construcția zidurilor? (Vezi Neemia 4:9, 13-15).
- Ce a făcut Neemia când Sanbalat i-a cerut să se oprească din muncă și să se întâlnească cu el? (Vezi Neemia 6:1-4). Cum încearcă unele persoane să-i distragă pe membrii Bisericii de la lucrarea Domnului în ziua de astăzi? Cum ar trebui să reacționăm la asemenea acțiuni?

Elder Marvin J. Ashton ne-a sfătuit: „Anumite persoane și organizații încearcă să ne provoace la certuri prin batjocură, prin discreditări și prin clasificări neadecvate. Cât de neînțelepți suntem noi în societatea de azi pentru că ne permitem să devenim iritați, descurajați sau jigniți din cauza altora, cărora le place să ne denatureze poziția sau implicarea. Principiile sau standardele noastre nu vor avea o valoare mai mică decât merită numai datorită afirmațiilor celor rău voitori. Noi trebuie să ne explicăm poziția prin rațiune, prin convingere prietenească și prin date precise. Noi trebuie să rămânem fermi față de principiile veșnice ale Evangheliei și să nu cedăm în fața problemelor morale ale zilei de astăzi, însă fără să ne certăm cu vreo persoană sau cu vreo

organizație... Noi trebuie să ne facem auziți și să-i învățăm. Noi nu trebuie doar să evităm cearta, dar trebuie să ne asigurăm că astfel de lucruri sunt eliminate“ (în Conference Report, aprilie 1978, pag. 10; sau *Ensign*, mai 1978, pag. 8).

4. Poporul se bucură pe măsură ce Ezra le citește scripturile.

Predați și discutați Neemia 8.

- După ce oamenii au terminat reconstruirea zidului orașului, ce au cerut de la Ezra? (Vezi Neemia 8:1-2. Remarcați faptul că majoritatea iudeilor au fost în robie atât de mult timp încât niciodată nu au auzit sau citit scripturile.)
- Cât timp le-a citit Ezra oamenilor? (Vezi Neemia 8:3, 17-18). Cum au reacționat aceștia? (Vezi Neemia 8:3, 6, 9, 12). Cum putem fi mai atenți atunci când citim scripturile? (Discutați despre cum să fim mai atenți la ceea ce citim din scripturi și la șoaptele Spiritului, care vin în timp ce citim scripturile). Cum putem să dezvoltăm acel entuziasm pentru scripturi pe care l-au avut acești oameni?
- Ce a făcut Ezra pentru a-și ajuta poporul să înțeleagă scripturile? (Vezi Neemia 8:8). Ce v-a ajutat în eforturile dumneavoastră de a înțelege scripturile și de a vă ajuta familia să le înțeleagă? (Puteți să invitați cursanții să împărtășească lucrurile exacte pe care le-au făcut pentru a-și îmbunătăți studiul personal al scripturilor și pe cel al familiei.)
- Ce au spus Ezra și ceilalți conducători atunci când oamenii au început să plângă pe măsură ce ascultau scripturile? (Vezi Neemia 8:9-11). Cum v-au făcut scripturile să vă bucurați?

Concluzie

„Energia, abilitatea, patriotismul altruist și integritatea personală ale lui Neemia au adus încă o dată la viață împărăția lui Iuda, nouă și exuberantă. Restaurarea Ierusalimului, care fusese în ruine timp de un deceniu și jumătate, începuse. Ezra, un preot neprihănit, devotat, i s-a alăturat lui Neemia în această lucrare și, împreună, ei au reușit să restaureze încă o dată comunitatea iudaică în Ierusalim“ (*Old Testament Student Manual:1 Împărați-Maleahi* [1982], pag. 314).

Explicați că, așa cum iudeii au avut responsabilitatea de a reconstrui Ierusalimul, sfinții din zilele din urmă au responsabilitatea de a construi Sionul în toată lumea. Pentru a ne ajuta să facem aceasta, noi trebuie să urmăm învățăturile din scripturi și să participăm la munca din templu. Mărturisiți despre adevărul scripturilor și despre importanța muncii din templu.

Amintiți-le cursanților că unii oameni vor încerca să oprească lucrarea Domnului. Trebuie să le arătăm dragoste asemănătoare celei a lui Hristos, dar să nu le permitem să ne distragă de la eforturile noastre de a construi împărăția lui Dumnezeu.

Idei suplimentare de predare

Materialul următor suplimentează planul care a fost sugerat pentru lecție. Puteți să folosiți una sau mai multe dintre aceste idei ca parte a lecției.

1. „Lucrarea este mare și întinsă, și noi suntem risipiți” (Neemia 4:19)

În timp ce reconstruiau zidul din jurul Ierusalimului, iudeii s-au risipit ca să poată lucra simultan la diferite secțiuni ale zidului (Neemia 3; 4:19). Din când în când erau departe unul de celălalt, însă toți lucrau pentru același scop și, lucrând împreună, ei au reușit să termine zidul. Amintiți-le cursanților că Biserica este împărțită în diferite unități (cum ar fi: familii, episcopii, ramuri, țărugi, districte și cvorumuri) în toată lumea. Uneori o unitate pare a fi departe de celelalte unități. Însă toți sfinții lucrează pentru aceleași scopuri și, dacă fiecare persoană și fiecare unitate lucrează cu sârguință, întreaga Biserică va continua să crească.

2. „Templele sunt pentru legăminte veșnice”

Dacă Family Home Evening Video Supplement 2 (International) (5X736) este disponibil, puteți să prezentați un segment video care durează șase minute, intitulat „Templele sunt pentru legăminte veșnice”, ca parte a unei discuții despre importanța templelor.

Scop

De a încuraja cursanții (1) să se pregătească pentru cea de-a Doua Venire a Domnului Isus Hristos, (2) să plătească o zeciuială cinstită și daruri generoase și (3) să aibă parte de binecuvântările care vin datorită puterii de pecetluire a preoției.

Pregătire

1. Rugându-vă, studiați pasajele din Zaharia 10-14 și din Maleahi care sunt discutate în această lecție.
2. Referințe suplimentare: Doctrină și legăminte 45.
3. Puteți să scrieți câteva dintre referințele scripturale din prima parte a lecției pe bucăți de hârtie pentru a le împărți cursanților.
4. Dacă faceți activitatea pentru captarea atenției, procurați ilustrația A Doua Venire (62562; setul de ilustrații inspirate din scripturi, 238).
5. Obțineți câte un exemplar al manualului *Noul Testament Îndrumar de studiu pentru cursant* (31392) pentru fiecare cursant. (Episcopia trebuie să comande aceste îndrumare de studiu ca parte a comenzii programei anuale; un membru al episcopatului trebuie să le dea președinției Școlii de Duminică.)

Sugestii pentru prezentarea lecției

Activitate pentru captarea atenției

Puteți să faceți activitatea următoare (sau una dintre activitățile dumneavoastră) pentru a începe lecția.

Expuneți ilustrația A Doua Venire. Apoi adresați următoarele întrebări:

- Ce sentimente aveți atunci când auziți expresii ca *a Doua Venire, zilele din urmă* sau *semnele vremurilor*? Scripturile se referă la cea de-a Doua Venire ca la o „[zi]... mare și înfricoșată” (Maleahi 4:5). Cum poate aceasta să aibă ambele înțelesuri?

Președintele Ezra Taft Benson a spus: „Venirea [Salvatorului] va fi atât glorioasă cât și înfricoșătoare, în funcție de starea spirituală a celor care rămân” (“Prepare Yourself for the Great Day of the Lord”, *New Era*, mai 1982, pag. 49).

Explicați că această lecție conține discuții despre (1) profețiile pe care Zaharia și Maleahi le-au făcut în ceea ce privește zilele din urmă și despre (2) pregătirea noastră pentru cea de-a Doua Venire.

Discuție pe marginea scripturii și punerea în practică

În timp ce predați următoarele pasaje din scripturi, discutați cum pot fi puse acestea în practică în viața de zi cu zi. Încurajați cursanții să împărtășească experiențe care au legătură cu principiile din scripturi.

1. Zaharia și Maleahi profeteșc despre multe evenimente din zilele din urmă.

Discutați despre câteva dintre profețiile următoare făcute de către Zaharia și de către Maleahi, care descriu evenimentele din zilele din urmă. Dacă ați pregătit bucăți de hârtie cu referințe din scripturi, împărțiți-le cursanților. Cereți-le cursanților să citească fiecare pasaj și să spună ce ne învață acesta. În cazul în care pasajul ne dă informații care ne pot ajuta să ne pregătim pentru cea de-a Doua Venire, discutați despre cum putem să-l punem în practică.

Profeții care au fost îndeplinite în perioada de pregătire a celei de-a Doua Veniri

- a. Maleahi 3:1. Maleahi a profetizat că un sol va pregăti calea pentru venirea Domnului. Ioan Botezătorul a pregătit calea pentru slujirea Domnului în viața muritoare, iar Joseph Smith este solul care a pregătit calea pentru cea de-a Doua Venire (vezi Matei 11:10).
 - b. Maleahi 4:5-6. Maleahi a profetizat că profetul Ilie se va întoarce înainte de cea de-a Doua Venire pentru a întoarce inima părinților spre copii și inima copiilor spre părinții lor. Această profeție a fost îndeplinită atunci când Ilie i-a apărut lui Joseph Smith în templul Kirtland, restaurând cheile puterii de pecetluire (D&L 110:13-16). *Aplicație posibilă:* Trebuie să căutăm numele strămoșilor noștri și să facem pentru ei rânduiele în templu (acest lucru este discutat mai detaliat mai târziu în cadrul lecției).
- De ce ne este de ajutor să știm faptul că o parte dintre profețiile despre cea de-a Doua Venire au fost deja îndeplinite?

Profeții care încă trebuie să se îndeplinească înainte de venirea Salvatorului

- a. Zaharia 10:6-8. Poporul lui Iuda și cel al lui Iosif vor fi adunate, iar poporul lui Efraim va deveni puternic. Domnul va „fluiera” sau Își va chema poporul și-l va aduna. *Aplicație posibilă:* Putem ajuta la această adunare împărtășind Evanghelia cu alții.
 - b. Zaharia 12:2-3, 8-9. Va avea loc un mare război în Ierusalim și în împrejurimile acestuia, însă Domnul va interveni și-i va salva pe locuitorii Ierusalimului de la distrugere. *Aplicație posibilă:* Ar trebui să ne încredem în Dumnezeu pentru a-I proteja poporul în timpul necazurilor din zilele din urmă.
 - c. Zaharia 14:8. Ape vii vor izvorî de la templul din Ierusalim și vor vindeca Marea Moartă și pustiul Iudeii (vezi, de asemenea, Ezechiel 47:1, 8-9).
- Multe dintre profețiile referitoare la zilele din urmă conțin tragedii cum ar fi: războaie, dezastre naturale și larga răspândire a ticăloșiei. Cum putem să ne menținem speranța când auzim aceste profeții și când suntem martori la împlinirea lor? (Vezi D&L 38:28-30).

Profeții care vor fi îndeplinite atunci când vine Salvatorul

- a. Zaharia 14:3-4. Salvatorul va sta pe muntele Măslinilor, iar muntele va fi despicat în două (vezi, de asemenea, D&L 45:48).
- b. Zaharia 12:10; 13:6. Iudeii care vor trăi în momentul eliberării Ierusalimului îl vor vedea pe Isus Hristos și vor plânge deoarece ei, ca popor, L-au respins pe El, care era Mesia (vezi, de asemenea, D&L 45:51-53).
- c. Zaharia 13:2. Idolii falși, spiritele necurate și profeții falși vor fi distruși.
- d. Zaharia 14:5. Cei neprihăniți care trăiesc pe pământ vor fi ridicați pentru a-L întâlni pe Salvator. Cei neprihăniți care au murit, vor fi înviați și vor fi, de asemenea, ridicați pentru a-L întâlni (vezi, de asemenea, D&L 88:96-98).

- e. Zaharia 14:9. Domnul va fi împărat peste tot pământul și va domni în timpul Mileniului.
- f. Zaharia 14:12-13; Maleahi 3:13-18; 4:1-3. Cei ticăloși vor fi distruși, iar cei neprihăniți vor fi cruțați (vezi, de asemenea, 1 Nefi 22:15-17, 19).

- De ce credeți că Domnul a dezvăluit aceste profeții despre zilele din urmă, despre cea de-a Doua Venire și despre Mileniu? (Vezi D&L 45:34-44). Cum ne putem pregăti pentru cea de-a Doua Venire a Salvatorului? (Vezi D&L 45:56-57).

Președintele Ezra Taft Benson a spus: „Când trăim în acord cu poruncile lui Dumnezeu, putem privi plini de bucurie înainte, către cea de-a Doua Venire a Domnului Isus Hristos și putem ști că prin eforturile noastre suntem demni, împreună cu cei dragi, să locuim în prezența Sa pentru toată veșnicia. Cu siguranță, nimic nu este prea greu pentru a realiza acest obiectiv măreț. Nu putem să ne relaxăm nici un moment. Trebuie să dovedim, în fiecare zi din viața noastră, că suntem dornici să facem voința Domnului – să răspândim Evanghelia restaurată, să ne depunem mărturia către lume, să împărtășim Evanghelia cu alții“ (*The Teachings of Ezra Taft Benson* [1988], pag. 341).

- Cum vă ajută cunoașterea faptului că neprihănirea va triumfa în cele din urmă în fața ticăloșiei?

2. Maleahi predică despre binecuvântările care vin la cei care plătesc zeciuiele și daruri.

Predați și discutați Maleahi 3:8-12.

- Cum Îl „înșeală pe Dumnezeu“ oamenii care nu plătesc zeciuiele și darurile?
- Ce înseamnă să plătești o zeciuială întregă?

Prima Președinție a declarat: „Cea mai simplă afirmație, pe care noi o cunoaștem, este aceea a Domnului Însuși, și anume, că membrii Bisericii trebuie să plătească 'a zecea parte din tot venitul lor anual', din ceea ce se înțelege că este venit. Nimeni nu este justificat să facă orice altă afirmație în afară de aceasta“ (Scrisoarea Primei Președinții, 19 martie 1970; vezi, de asemenea, D&L 119:1-4).

- Ce binecuvântări ne-a promis Domnul dacă plătim zeciuiala? (Vezi Maleahi 3:10-12). Cum v-a binecuvântat Domnul când v-ați plătit zeciuiele și darurile?
- Care ar trebui să fie motivația noastră de a plăti zeciuiele și darurile?

După ce s-a referit la binecuvântările pe care Domnul le dă plătitorilor de zeciuială, președintele Gordon B. Hinckley a spus:

„Acum, să nu mă înțelegeți greșit. Nu mă aflu aici pentru a vă spune că dacă plătiți o zeciuială cinstită vă veți îndeplini visul de a avea o casă frumoasă, un Rolls Royce și o casă de vacanță în Hawaii. Domnul va deschide zăgăzurile cerurilor în acord cu nevoile noastre și nu în acord cu lăcomia noastră. Dacă plătim zeciuiala pentru a ne îmbogăți, înseamnă că o facem pentru un motiv greșit. Scopul de bază al zeciuiei este acela de a oferi Bisericii mijloacele de care are nevoie pentru a-I continua lucrarea Lui“ (în Conference Report, aprilie 1982, pag. 60; sau *Ensign*, mai 1982, pag. 40).

- De ce este câteodată o provocare faptul de a ne supune legii zeciuiei? Ce se poate face pentru a depăși acea provocare?

3. Maleahi profetește despre întoarcerea lui Ilie pe pământ pentru a restaura cheile puterii de pecetluire.

Predați și discutați Maleahi 4:5-6.

- Maleahi a profetizat că profetul Ilie va veni pe pământ înainte de cea de-a Doua Venire a Domnului (Maleahi 4:6). Cum a fost îndeplinită această profecie? (Vezi D&L 110:13-16. Ilie a apărut în Templul Kirtland și i-a restaurat lui Joseph Smith cheile puterii de pecetluire.) Ce înseamnă faptul că „va întoarce inima părinților spre copii, și inima copiilor spre părinții lor?” (Înseamnă să fim pecetluiți cu toți strămoșii noștri – „părinții” noștri – și cu toată posteritatea noastră – „copiii” noștri – pentru totdeauna. Datorită puterii de pecetluire a preoției și a rânduielilor templului pentru cei vii și pentru cei decedați, familiile pot fi legate împreună pentru veșnicie.)
- Cum ați simțit că inima dumneavoastră s-a întors către strămoșii dumneavoastră pe măsură ce ați lucrat la istoria familiei și ați făcut pentru ei munca în templu? Cum vă întorc promisiunile legământelor din templu inima dumneavoastră către părinții dumneavoastră, către soțul (soția) dumneavoastră și către copii?
- Mesajul din Maleahi 4:5-6 este predat în fiecare dintre lucrările standard canonice (Luca 1:17; 3 Nefi 25:5-6; D&L 2:1-3; Joseph Smith – Istorie 1:37-39). De ce credeți că acest mesaj este repetat atât de des?

Concluzie

Mărturisiți despre lucrurile pe care le-ați ales să le discutați în această lecție. Ca o concluzie a cursului de studiu al acestui an, puteți să vă exprimați recunoștința față de învățăturile Vechiului Testament.

Dați-i fiecărui cursant câte un exemplar din *Noul Testament Îndrumar de studiu pentru cursant* (31392; vezi secțiunea „Pregătire”, de la pagina 240. Explicați că anul următor se va studia Noul Testament. Încurajați membrii să înceapă să folosească îndrumarul de studiu pentru a se pregăti pentru lecția săptămânii următoare, precum și să studieze Noul Testament împreună cu familiile lor.

Idei suplimentare de predare

Materialul următor suplimentează planul care a fost sugerat pentru lecție. Puteți să folosiți una sau mai multe dintre aceste idei ca parte a lecției.

1. Aparițiile profetite al Salvatorului

- Cel puțin șapte apariții ale Salvatorului în zilele din urmă au fost prezise în scripturi. Cât de multe puteți să identificați?

Următoarele informații ne vor ajuta să răspundem la această întrebare:

- a. Cea către profetul Joseph Smith în Prima Viziune (Faptele apostolilor 3:19-21; Joseph Smith – Istorie 1:15-17).
- b. Cele din templele Sale din zilele din urmă (Maleahi 3:1; D&L 133:1-2).
- c. Cea din valea Adam-ondi-Ahman (D&L 116; Daniel 7:13-14, 22; vezi, de asemenea, D&L 107:53-56, care descrie o întâlnire ce a avut loc în trecut la

Adam-on-di-Ahman și care este asemănătoare cu întâlnirea care va avea loc tot acolo).

- d. Cea din Ierusalim din timpul unui conflict mondial cunoscut ca fiind bătălia Armaghedon (Ezechiel 38-39; Zaharia 12-14; Apocalipsa 11; D&L 45:47-53).
- e. Cea din orașul Noului Ierusalim, la Independence, Missouri (3 Nefi 21:24-26).
- f. Cea către cei neprihăniți în momentul celei de-a Doua Veniri a Sa (Zaharia 14:5; 1 Tesaloniceni 4:16-17; D&L 88:96-98).
- g. Cea către cei ticăloși (D&L 133:42-51).

2. Când va avea loc cea de-a Doua Venire?

Domnul a clarificat faptul că, în timp ce El va veni cu siguranță din nou, nimeni nu știe timpul exact (D&L 39:20-21; 49:7).

Elder Richard L. Evans a spus: „O parte dintre frați... l-au abordat [pe președintele Wilford Woodruff] și... i-au cerut să le spună când simțea el ca va fi sfârșitul – când va veni Învățătorul? Cred că acestea nu sunt cuvintele sale exacte, însă ele comunică spiritul replicii sale: 'Eu trăiesc ca și cum ar urma să fie mâine – dar încă plantez cireși!'. Cred că noi putem să luăm aceasta ca pe o pagină pentru propria noastră carte a vieții și să trăim ca și cum sfârșitul ar putea fi mâine – și să continuăm, încă, să plantăm cireși! Atunci când ne facem griji pentru lucrurile care sunt peste puterea noastră de face ceva, nu ar trebui să ne irosim ocaziile de a fi împreună cu familiile și prietenii noștri; atunci când ne facem griji pentru lucrurile care s-ar putea întâmpla, nu ar trebui să neglijăm lucrurile care trebuie să fie făcute aici și acum și pe care le putem face“ (în Conference Report, aprilie 1950, pag. 105-106).

